

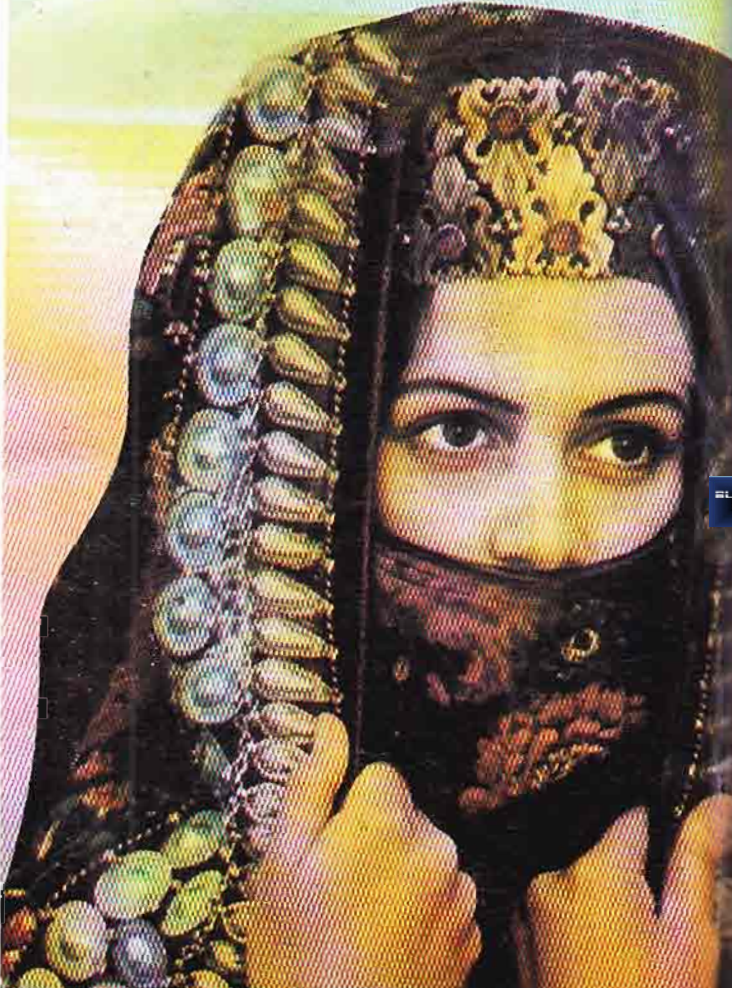
သောင်းတို့

လူစွန့်စားကြီးကပ္ပတိန်စောနားမှူး

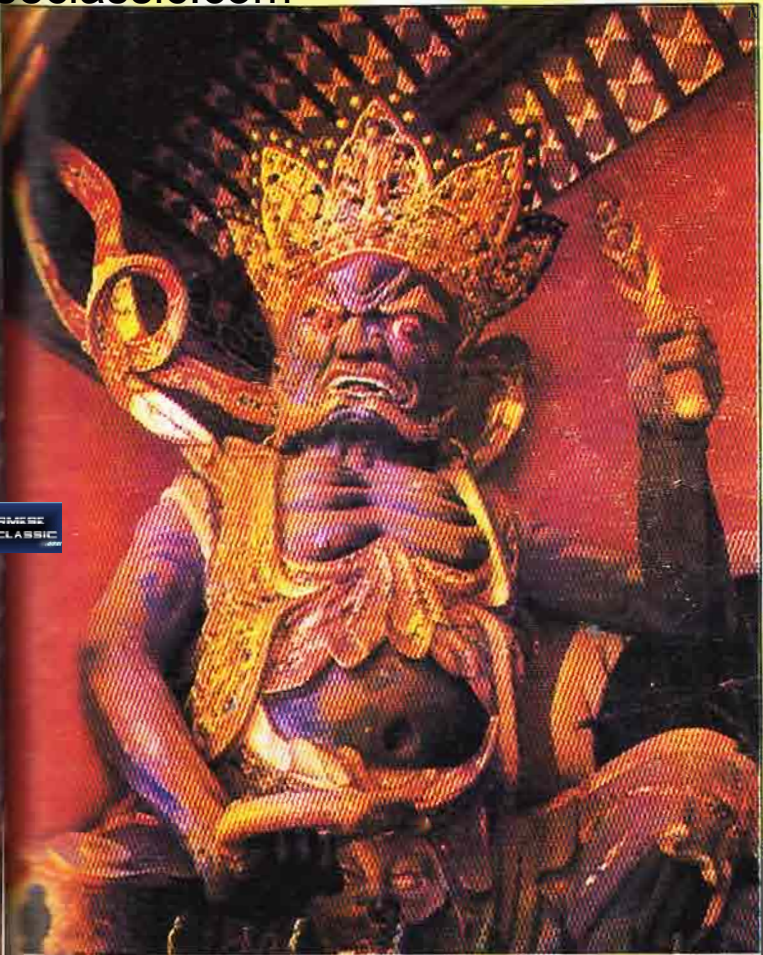
BURMESE
CLASSIC

22/10
11/11

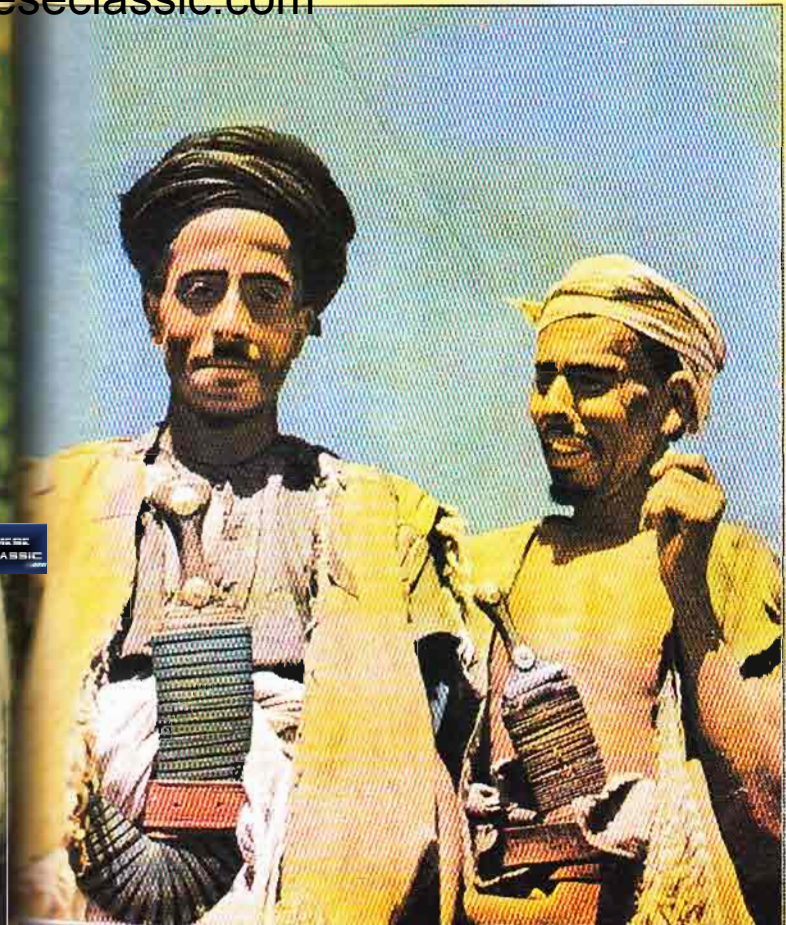

BURMESE CLASSIC

ဤဝတ္ထုမှ အဓိကဇာတ်ဆောင် ဆိုဖီယာမင်းသမီးကလေး

လူ့စွန့်စားကြီး ကပ္ပတိန်စောနားမှူးနှင့် အဖွဲ့သည်
ပုံပါ ရုပ်တုကြီး၏ မျက်စေ့နှစ်လုံးမှ ပတ္တမြားကြီးများအား
အရယူခဲ့ကြသည်

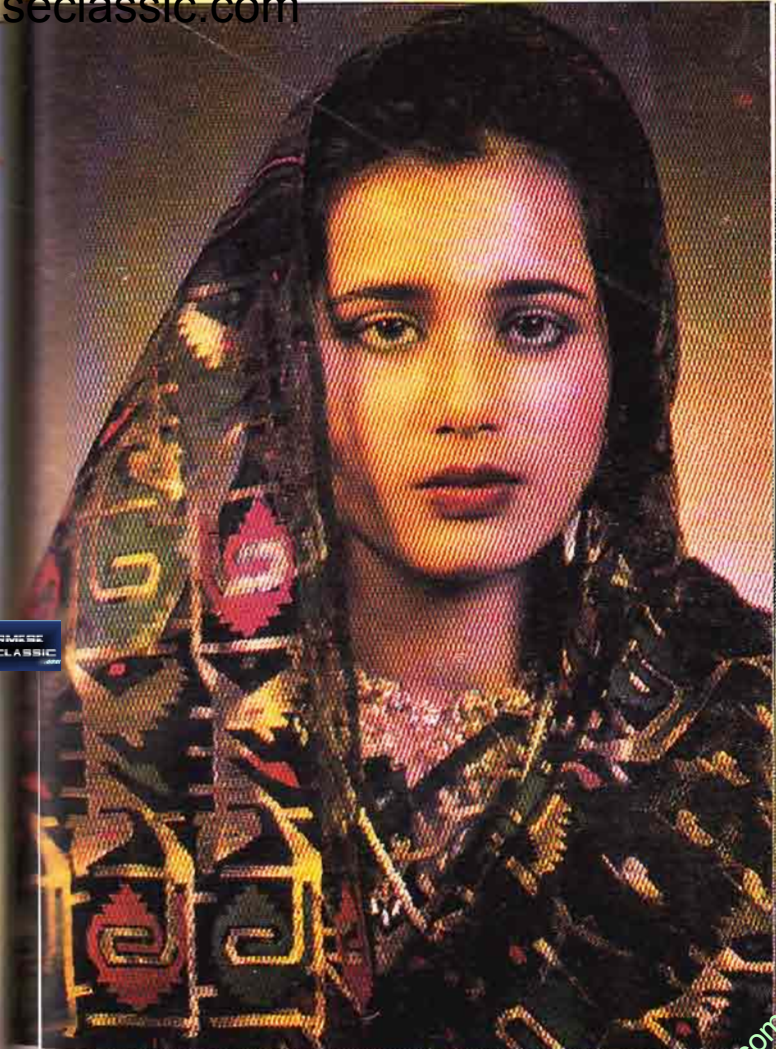
အာဖဂန်မြောက်ဖျားမှ မူးယစ်ဆေးဝါးထုတ်လုပ်သည့်
ဘိန်းခင်းတစ်ခုနှင့် ဘိန်းတောင်သူတစ်ဦး

ကပ္ပတိန်စောနားမူး၏
ရဲဘော်ရဲဘက်နှစ်ဦးဖြစ်သော
မာဆွတ် နှင့် အလီ

လူစွန့်စားကြီး ကပ္ပတိန်စောနားမူးကို
သတ်ရန်ကြိုးစားခဲ့သည့်
ဆိုဖီယာမင်းသမီးကလေးအား
တစ်ဖက်သတ်ချစ်နေသော
ဘာဒါဂါလမ် အိမ်ရှေ့မင်းသားကြီး

BURMESE
CLASSIC

ကယ်တင်ရှင်မလေး မောင်ချစ်သူ

ကျောက်တိုင် နတ်တော်တို့၏ နတ်တော်များ

သောင်းဝေဦး

လူ့စွန့်စားကြီး ကပ္ပတိန်စောနားမူး
(ဖြစ်ရပ်မှန် စစ်ဇာတ်လမ်း အသစ်စက်စက်)

ကြိုတင်အစီရင်ခံပါသည်

စာရှုသူများသို့ ကြိုတင်အစီရင်ခံပါရစေ။
ဤစာအုပ်သည် ကျွန်တော်၏ဖခင်ဟုခေါ်ဆိုနိုင်သော Cap-
tain Saw Namu ခေါ် ဗိုလ်ကြီးစောနားမူး၏
ထပ်တွင်းစွန့်စားခန်းအချို့ကို ထုတ်နှုတ်တင်ပြထားခြင်း
ဖြစ်ပါ၏။

Captain Saw Namu ကား ၁၉၁၄/၁၅
ခုနှစ်လောက်က British Army တွင် စစ်သားသွားဖြစ်ရာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံမှတစ်ဆင့် ယခု အိရတ်ဟုခေါ်ဆိုနေကြသည့်
တော်ဆိုပိုးတေးမီးယား စစ်မြေပြင်သို့ သွားရောက်
အာဝန်ထမ်းဆောင်ရသည်။ စစ်ကြီးပြီးတော့ အိန္ဒိယ၌
အာဝန်ကျပြီး စစ်ရေးတာဝန်အမျိုးမျိုးဖြင့် နိုင်ငံအတွင်း

လှည့်လည်သွားလာနေခဲ့ရ၏။ ၁၉၄၅မှ FORCE 136 နဲ့အတူ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း လေထီးဖြင့်ခုန်ဆင်းကာ မြန်မာနိုင်ငံ ပြန်ရောက်ခဲ့၏။ အနှစ်အစိပ် သုံးဆယ်ကြာမှ ကိုယ့်နိုင်ငံကိုယ် ပြန်ရောက်ခြင်းဖြစ်၏။ မြန်မာနိုင်ငံပြန်ရောက်တော့ အသက် ၄၀ ကျော်ပြီ။ တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီးဖြစ်၏။ ၁၉၄၆တွင် အပြင်းဖျား၍ ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး တက်ရောက် ကုသခဲ့ရရာ အပြုအစုကောင်းသော ချစ်စရာသူနာပြုဆရာ မလေးကြောင့် လျင်မြန်စွာ ကျန်းမာရွှင်လန်းလာ၏။ ထိုနှစ်မှာပင် ထိုဆရာမလေးနှင့် လက်ထပ်ခဲ့၏။ ထိုအချိန်၌ Captain Saw Namu ၏ အသက်ကား ၄၅နှစ်ကျော်ခန့် ရှိခဲ့လေပြီ။

“ပါးပါးက ဘာဖြစ်လို့ စောစောစီးစီး အိမ်ထောင် မပြုတာလဲ”

လူချင်းဆုံသည့်အခါ ကျွန်တော်က ထိုသို့မေးမိသည်။

“စွန့်စွန့်စားစား လျှောက်သွားနေရတာပျော်လို့၊ မိန်းမရိရင် သူ့ငဲ့နေရဦးမှာ၊ အသက်စွန့်ရမှာ ဝန်လေးနေ ဦးမယ်”

“ဪ”

“ပြီးတော့ အရှေ့အလယ်ပိုင်းနဲ့ အိန္ဒိယက အမျိုး သမီးလေးတွေ အတော်ပေါတယ်။ အားလုံး ကြည့်ပျော်

စုပျော် စစ်ကြိုက်ပစ္စည်းတွေ၊ ဒါ့ကြောင့် ဘယ်သူ့မှ ယူမထား ခြင်ဘူး။ ဒါ့အပြင် ပါးပါးမှာ မိန်းမ မယူဖြစ်တော့အောင် စိတ်ထဲမှာ အတော်ထိခိုက်သွားတဲ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ရှိခဲ့ဘူးတယ်။ British Army မှာ မိန်းမမယူဖြစ်ခဲ့တာကတော့ အဲဒီကိစ္စက နောက်ဆုံး ခံစားချက်ဆိုပါတော့”

“ဪ”

“အေး ကိုယ့်နိုင်ငံ ကိုယ့်ပြန်ရောက်ပြီး ကိုယ့်မြေ ကိုယ့်ရေ ကိုယ့်တပ်မတော်နဲ့ ကိုယ်ပြန်ဖြစ်မှ စိတ်ကလဲ ပြောင်းသွား၊ အသက်ကလဲ အတော်ကြီးသွား၊ သားတော် မောင်ရဲ့ အမိုးကလဲ အပြုအစုကောင်းတဲ့ သူနာပြုဆရာ မလေးဆိုတော့မှ ပါးပါးလဲ မင်းအမိုးနဲ့ အိမ်ထောင်ပြု ဖြစ်တော့တာလဲ”

“ဪ . . . ဟုတ်ကဲ့ဗျ၊ အဲဒီ မိန်းမမယူဖြစ်တဲ့ အကြောင်းလေး ပြောနိုင်ရင် ပြောပေးပါခင်ဗျာ”

“မယုံခြင်စရာ ပုံပြင်ဆန်ဆန်မို့ ကြုံတဲ့အခါ ပြော ပြပါမယ်။ အဲဒီကိစ္စမှာ D.S.O ဘွဲ့လဲ ရခဲ့တယ်။ နှလုံးသား နဲ့လဲပြီးရခဲ့တဲ့ ဘွဲ့ပေါ့။ အတော်ခံစားရတယ် စိုးခွားရေ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ”

ကျွန်တော်နှင့် ဖခင်ကြီး ကပ္ပတိန် စောနားမူးတို့ ထိုသို့ဆွေးနွေးပြောဆို ဖြစ်ခဲ့ကြခြင်းမှာ သူ့သမီး မေနှင့်

ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ကျခါစက ဖြစ်ပါ၏။

နောင်နှစ်အနည်းငယ်အကြာတွင် ယခုစာတွင် ဖော်ပြထားသော စွန့်စားခန်းနှစ်ခုအပါအဝင် စွန့်စားခန်းများကို ကြုံလျှင်ကြုံသလို ပြောပြခဲ့လေသည်။

ယခုစွန့်စားခန်းနှစ်ခုမှာ ပထမအဖြစ်အပျက်က အီရတ်တွင်ဖြစ်ပြီး ဒုတိယစွန့်စားခန်းက အာဖဂန်နစ္စတန် မြောက်ဖျားတောင်တန်းဒေသများ၌ ဖြစ်၏။

စာရှုသူများ ဖတ်ရှုရာ၌ အဆင်ပြေချောမွေ့စိမ့်သောငှာ ထိုနိုင်ငံနှစ်ခုအကြောင်းကို ကြိုတင်ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည် ခင်ဗျား။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

သောင်းဝေဦး

- နေရာ - ရန်ကုန်မြို့၊
- ရက်စွဲ - ၂၀၀၈ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ၊ (၁၀)ရက်

“အီရတ်နိုင်ငံသမိုင်းအကျဉ်း”

အီရတ်နိုင်ငံသည် ပါရှင်းပင်လယ်ကွေ့မြောက်ဘက်၌ လွတ်လပ်သောနိုင်ငံဖြစ်သည်။ ဧရိယာစတုရန်းမိုင်ပေါင်း (၁၇၃၂၅၉)ဖြစ်၍ လူဦးရေမှာ (၁၉၆၅) က ၈၃၃၈၀၀၀ ရှိသည်။ မြို့တော်မှာ ဘဂ္ဂဒက်ဖြစ်သည်။ အားလုံး လိုလိုပင် မွတ်ဆလင်ဘာသာဝင်များ၍ အများအားဖြင့် အာရပ်ဘာသာစကားကို အသုံးပြုသည်။ တူရကီပြည်၏ တစ်တစ်ဒေသဖြစ်ခဲ့ပြီး ပထမ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီးတွင် ဗြိတိသျှအစောင့်အရှောက်ခံနိုင်ငံဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၃၂

www.burmeseclassic.com

ခုနှစ်တွင် အချုပ်အချာအာဏာပိုင်နိုင်ငံ ဖြစ်လာသည်။
 ၁၉၅၈ခုနှစ်အထိ ပါလီမန်စနစ်ဖြင့် လွှတ်တော်နှစ်ရပ်
 ဖွဲ့စည်းကာ အုပ်ချုပ်သည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင်
 အာရပ်ပြည်ထောင်စု၌ ပါဝင်သည်။ မေလ (၁၃)ရက်နေ့တွင်
 စစ်တပ်အာဏာသိမ်းမှု ဖြစ်ပွားပြီး ခေါင်းဆောင်ဗိုလ်မှူးချုပ်
 အဗ္ဗဒူလ်ကာရင်ကာဆင်သည် အာရပ်ပြည်ထောင်စုမှ
 ခွဲထွက်၍ သမ္မတနိုင်ငံအဖြစ် ကြေညာသည်။ ၁၉၆၃ခုနှစ်
 ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ထပ်ဆင့်အာဏာသိမ်းပွဲဖြစ်ပွားပြီး
 ဂိုးလ်မာရှယ်အဗ္ဗဒူမိုဟာမက်အာရစ်စ် သမ္မတဖြစ်လာသည်။
 ၁၉၆၇ခုနှစ် မေလတွင် ဗိုလ်ချုပ်အဗ္ဗဒူလ်ရာမန် အာရက်
 သည် သမ္မတနှင့် ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူးများကို ဆက်ခံသည်။
 အာရပ် အစွဲရေးစစ်ပွဲကြောင့် ၁၉၆၇ခုနှစ် ဇွန်လတွင်
 အမေရိကန်နှင့် သံတမန်ဆက်သွယ်ရေး ရပ်စဲသည်။
 ၁၉၆၈ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် စစ်တပ်ကအာဏာ သိမ်းသဖြင့်
 ဗိုလ်ချုပ်အာမက်ဟာဆန်အဲလ်ဘာတာ သမ္မတဖြစ်ပြန်လာ
 သည်။ စီးပွားရေးအချက်အချာလုပ်ငန်းမှာ ရေနံတူးဖော်

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်နောက်ပိုင်း အီရတ်နိုင်ငံအား
 နှစ်ပေါင်းများစွာ အုပ်ချုပ်သွားသည့် ဆဒမ်ဟူစိန်

ကပ္ပတိန်စောနားမူး၏ အကြီးအကဲ ဗြိတိသျှဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝေဘဲလ်

သောင်းဝေဦး

ရေးဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် စွန်ပလွန်သီးအများဆုံး ထွက်သည်။

နာဆာလိုလားသူများနှင့် ဘုသ်ပါတီဝင် လက်ဝဲ ဝိုင်းသားများကို ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ အီရတ်အခြေခံဥပဒေအရ သမ္မတသည် အာဏာရ ဘုသ်ပါတီ၏အတွင်းရေးမှူးချုပ် နှင့် လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ၏ ဦးစီးချုပ်လည်းဖြစ်သည်။ ၁၉၇၀ခုနှစ်နောက် ဝိုင်း၌ ဘုသ်ပါတီမှ ဆက်ခံမိဟူစိန် သမ္မတဖြစ်လာခဲ့သည်။ သမ္မတဆက်ခံသည် သူ၏ ပြိုင်ဘက်များကို သုတ်သင်ရှင်း လင်းကာ အနှစ်(၂၀)ကြာမျှ အီရတ်သမ္မတအဖြစ် အီရတ်နိုင်ငံအား အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံတွင်ဖြစ် သော စက်တင်ဘာအရေးအခင်း ကြောင့် အီရတ်အား အမေရိကန်တို့က ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် ၍ ဆက်ခံမိဟူစိန်ကို ကြိုးပေးကွပ်မျက်ခဲ့သည်။ ယခုအချိန် အထိ အမေရိကန် တပ်များ အီရတ်တွင် ရှိနေပေသေးသည်။ အီရတ်နိုင်ငံကို ၁၉၁၈ခုနှစ်အထိ မက်ဆိုပိုတေးမီးယား နိုင်ငံဟုခေါ်တွင် ခဲ့ကြ၏။ BC 5000 ခန့်က ယဉ်ကျေးမှု

ထွန်းကားခဲ့သော ယူဖရေးတီးနှင့် တိုက်ဂရစ်မြစ်နှစ်ဖွား ဒေသ၌ မက်ကိုပိုတေးမီးယားနိုင်ငံကို ဆူမားရိယန်လူမျိုးများက တည်ထောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာ အီရတ်နိုင်ငံ၏ သမိုင်းအကျဉ်းပါပင် တည်း။

ယခုစာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည့် အပိုင်း (၁) တိုင်ဖာဆိပ်ကမ်းမှ စွန့်စားခန်းမှာ ၁၉၄၁ခုနှစ် ဂျာမန်ဘက်တော်သား ဝန်ကြီးချုပ် ရာရှစ်အလီလက်ထက်က ဖြစ်စဉ်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ဖြည့်စွက်ဖော်ပြ အပ်ပါသည် ခင်ဗျား။

“အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံသမိုင်းအကျဉ်း”

အာဖဂန်နစ္စတန်သည် အာရှတိုက်အလယ်ပိုင်းရှိ လွတ်လပ်သော နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ဧရိယာစတုန်ရန်း မိုင်ပေါင်း (၂၅၃၈၆၀)ဖြစ်၍ လူဦးရေမှာ(၁၉၆၆)က ၁၅၉၀၉၀၀၀ ရှိသည်။ ခြုံတော်မှာ ကဘူးလ်ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၅ခုနှစ်တွင် ရုရှားနှင့် ဗြိတိသျှအစိုးရတို့က ကြားနေနိုင်ငံအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုသည်။ ၁၉၁၉ခုနှစ်တွင် လွတ်လပ်သော နိုင်ငံဖြစ်လာသည်။ ဘုရင်အာမန်ရှူလာ၏ ခေတ်မီလူနေမှုစနစ် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု များကြောင့် မွတ်ဆလင်များ ထကြွ ပုန်ကန်ကြသည်။ ၁၉၂၉ခုနှစ်တွင်

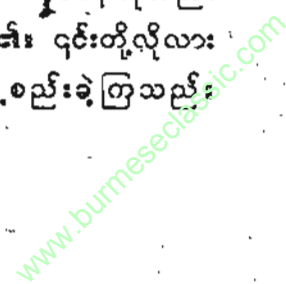
www.burmeseclassic.com

ဘုရင်အာမန်နုလာအား တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်သည်။
 ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ အကူအညီဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်နာဒါရားက
 အာဏာလိမ့်၍ ဘုရင်အဖြစ် အုပ်ချုပ်သည်။
 ၁၉၃၃ခုနှစ်တွင် ဘုရင်နာဒါရား အလုပ်ကြံခံရသဖြင့်
 သားဖြစ်သူ မိုဟာမက်ဇာဟာရားက ဆက်ခံသည်။
 အထက်လွတ်တော်တွင် ကိုယ်စားလှယ် (၅၀)ပါဝင်၍
 အောက်လွတ်တော်တွင် ကိုယ်စားလှယ် (၁၇၁)ဦးပါဝင်သည်။
 အစိုးရအာဏာကို ဝန်ကြီးအဖွဲ့ကရယူ၍ စီမံအုပ်ချုပ်သည်။
 ၁၉၆၄ခုနှစ်တွင် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေထပ်
 တစ်ရပ်ကို ပြဋ္ဌာန်း၍ ဘုရင်က ခန့်ထားသည့် ဝန်ကြီးချုပ်
 အား အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကို လွှဲအပ်သည်။ ၁၉၆၅ခုနှစ်တွင်
 ကျောင်းသားအုံကြွမှုဖြစ်ပေါ်၍ မဟာမက်ဟာဆင်
 ဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်လာသည်။

အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံသည် အလွန်တောင်ထူ
 ထပ်သော တိုင်းပြည်ဖြစ်သော်လည်း သွေ့ခြောက်သော
 ဥတုရှိသည်။ ရေရရှိသော တောင်ကြားအနည်းငယ်၌
 မုယော၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ သစ်သီးများကို စိုက်ပျိုးနိုင်
 သည်။ ဝါဂွမ်းနှင့် သစ်သီးများ အများအပြား ထွက်သည်။
 ကျန်အရပ်များကား သိုးဆိတ်များကို မွေးမြူနိုင်သော
 စားကျက်များဖြစ်သည်။

တောင်များကြောင့် သွားလာရန် ခရီးလမ်းများမရှိ
 သလောက် ဖြစ်သည်။ ခိုင်တာတောင်ကြားကို ဖြတ်၍
 သဘူးလ်မြို့တော်ကို ပါကစ္စတန်ပြည် ပတ်ရှုဝါမြို့နှင့်
 ဆက်ထားသော လမ်းတစ်ခုတည်းသာ လမ်းကောင်းဖြစ်
 သည်။ ကဘူးလ်မြို့မှ တောင်ဘက်ရှိ ကန်ဒါဟာမြို့ကို
 ဖြတ်သန်း၍ အနောက် ပါကစ္စတန်ပြည် တွတ်တာမြို့သို့သွား
 သော လမ်းတစ်သွယ်လည်း ရှိလေသည်။

၁၉၇၀ခုနှစ် နောက်ပိုင်း၌ အာဖဂန်အစိုးရ၏
 ခံစိတ်ခေါ်ချက်ကြောင့် ရုရှားစစ်တပ်များဝင်ရောက် လာခဲ့
 သည်။ အစိုးရက ဆူပူသူများကို ရုရှားတပ်များ အတူအညီ
 ဖြင့် နှိမ်နင်းခဲ့၏။ သို့ရာတွင် မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။ ၁၉၈၀
 ခုနှစ် နောက်ပိုင်း၌ ရုရှားတပ်များ အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံမှ
 ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် များမကြာမီမှာပင်
 အသွယ်သော အစွန်းရောက် အစ္စလာမ်ဝါဒီများဖြစ်သည့်
 တာလီဘန်များ အာဏာရလာကြသည်။ တာလီဘန်တို့က
 အာဖဂန်နိုင်ငံကို တင်းကြပ်စွာအုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ အမေရိကန်
 နိုင်ငံမှစက်တင်ဘာ ကမ္ဘာ့တုန်သွယ်ရေး အဆောက်အအုံ
 အရေးအခင်းကြောင့် အီရတ်ကဲ့သို့ပင် အာဖဂန်ကိုလည်း
 အမေရိကန်တို့ ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။ ၎င်းတို့လိုလား
 သော ဟာမစ်ကာဇိုင်းအစိုးရကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြသည်။

ယခုအခါ တာလီဘန်များနှင့် အမေရိကန်ဦးစီးသော နိုင်ငံတကာတပ်များ အာဖဂန်ဒေသ တွင် တိုက်ခိုက်လျက်ရှိကြ၏။

လူစွန့်စားကြီး ကပ္ပတိန်စောနားမူးဝတ္ထု အပိုင်း(၂) တွင်ပါရှိသည့် နေရာမှာ အာဖဂန်နိုင်ငံ မြောက်ဖျားဒေသမှ ပြည်နယ်တစ်ခုဖြစ်၏။ ထိုပြည်နယ်လေးသည် အနောက် မြောက်ဘက်၌ ဥဘောက်ဒေသ၊ မြောက်ဘက်၌ တာလီ ကစွတန်ဒေသ၊ အရှေ့ဘက်၌ ဟိန္ဒူကုရ်တောင်တန်းတို့ ဝန်းရံထားလေသည်။ ပထန်လူမျိုးစုတစ်စု နေထိုင်သော အရပ်ဖြစ်၏။ ထိုဒေသတွင် မဟာမေဒင်၊ ဟိန္ဒူနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာများ သုံးမျိုးလုံး ရှိခဲ့ဘူးသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်က ယိုနယ်ခြားဒေသရှိ တောင်နံရံတွင် ထွင်းထုထားသော ဗုဒ္ဓဘာသာရုပ်ပွားတော် ကြီးများကို တာလီဘန်တို့က မိုင်းဖြင့်ခွဲကာ ဖြိုလှဲဖျက်ဆီးခဲ့ဘူးသည်။

ဤဝတ္ထု၌ပါရှိသော ရုပ်ထုကြီးများကား ဟိန္ဒူ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာရုပ်ထုကြီးများဟု ယူဆရပါသည်။ ဤသည်ကား စာရှုသူများ ဆက်စပ်စဉ်းစားနိုင်စေခြင်းငှာ တင်ပြရခြင်း သာဖြစ်ပါသည် ခင်ဗျား။

လူစွန့်စားကြီး ကပ္ပတိန်စောနားမူး
အပိုင်း(၁)

“ဟိုင်ဟာသိပ်ကမ်းမှ ဝွန်တားခန်း”

လူဝွန်တားကြီးနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ကျွန်ုပ်သည် နော်မူးမူခေါ် မေနှင့် လူငယ်ချင်း ချစ်ကြိုက်လက်ထပ်ခဲ့ပြီးနောက် ပထမဆုံး အကြိမ် မေ၏ မိဘများရှိရာ တောင်ငူမြို့သို့ လိုက်ပါသွားခဲ့လေ သည်။

တောင်ငူမြို့ရှိ ရပ်ကွက် ၂၀ ခေါ် ကရင်တိုင်းရင်းသား များနေထိုင်သည့် မြို့ကြီးရပ်ကွက်သို့ ရောက်သည်ဆိုလျှင်ပင် မေတို့၏အိမ်ခြံဝမှ အသားမည်းမည်း ၀၀၊ နှုတ်ခမ်းမွေးကားကား အရပ် ၆ ပေနီးပါးရှိသည့် လူကြီးတစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်အား

 မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

စောင့်ကြိုနေ၏။ သူနှင့်အတူ အရပ် ၅ ပေခန့်ရှိ အမျိုးသမီးကြီး တစ်ဦးသည် လသား သာသာ ကလေးငယ် လေးကိုချီလျက်ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကားပေါ်မှဆင်းလိုက်သည်နှင့် မေအား မေးရတော့သည်။

“မေ၊ အဲဒီလူကြီးက ဘယ်သူလဲဟင်”

“မေ့ အမေလေ”

“ဟင်”

“ဟိုဘက်က ဆံပင်တွေဖြူပြီး ကလေးချိုထားတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးကရော”

“အဲဒါက မေ့ အမေလေ”

“ကလေးကရော”

“အဲဒါ မေ့ညီမ အငယ်ဆုံး”

“ဟင်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ကို”

“ဪ မေ့ အမေက အရပ်ကြီးကလည်း အရှည်ကြီး၊ အသာကလည်း မည်းမည်း၊ နှုတ်ခမ်းမွှေးကလည်း ကားကား ကြီးနဲ့ဆိုတော့ ကုလားကြီးနဲ့တူလို့ အံ့ဩလို့ပါ”

“ပြီးတော့”

“ပြီးတော့ မေ့အမေကလည်း တစ်ခေါင်းလုံး ဆံပင်

အဖြူနေပြီး ကလေးငယ်လေး မွေးသေးတယ်ဆိုတော့ ကိုယ့် နှုတ်လုံးထဲမှာ အံ့ဩစရာတွေ ဖြစ်နေလို့”

ကျွန်ုပ်က ထိုသို့ပြောသောအခါ မေက “ဟင်း”ခနဲ နှုတ်စောင်းတစ်ချက်ထိုးလိုက်ပြီး

“ကိုက တွေ့တောင် မတွေ့သေးဘူး လုပ်ပြီ”

ဟု ဆိုလိုက်၏။

အိမ်ခြံဝဲရောက်သည်နှင့်

“ပါးပါးနဲ့ မိုးမိုးက ကြိုဆိုပါတယ်”

ဟု ထိုနှုတ်ခမ်းမွှေးကားကားနှင့်လူကြီးက အလွန်ချိုသာ နူးညံ့သောအသံဖြင့် ပြောကြားပြီး ကျွန်ုပ်အား လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်လေသည်။

“သူသည် ကျွန်ုပ်အား လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီးနောက်

“ဖိုးခွားက စစ်သားသာပြောတာ တကယ့်ကျောင်းသား အရွယ်ပါလား”

ဟု ထပ်ဆင့်ပြောကြားပြီး ကျွန်ုပ်အား ယုယစွာလက်တွဲ၍ အိမ်ထဲသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့လေသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည် အာအိမ်ရောဂါကြောင့် ဆေးရုံတစ်လကျော်တက်လိုက်ရသဖြင့် နယ်အလေးချိန်များကျကာ လူက ဖြူဖွေး သေးသွယ်နေ၏။

ထိုညက ညစာစားတော့ ကျွန်ုပ်၏ ယောက္ခမကြီးသည်

သူ့ အလွန်ကြိုက်သည့် ယမကာများသုံးဆောင်ရင်း သူ၏ဘဝ တစ်စွန့်တစ်စကို စတင်ပြောပြလေတော့သည်။ ထိုညက သူသည် ကျွန်ုပ်ကိုလည်း သူ့ သောက်သုံးနေသည့် ယမကာအကောင်းစား များကို သောက်သုံးပါရန် တိုက်ကျွေး၏။ ကျွန်ုပ်က

“ကျွန်တော် မသောက်တတ်ပါဘူးခင်ဗျာ”

ဟု ဆိုတော့

“ဪ ဖိုးခွားက စစ်သားပေမဲ့ အရက်မသောက်တတ်ဘူး ကို၊ အပါးတို့ စစ်သားဘဝကတော့ သောက်လိုက်၊ စားလိုက် သွားလိုက်၊ လာလိုက်နဲ့ တိုက်လိုက်၊ ခိုက်လိုက်နဲ့ အချိန်တွေ ဘယ်လိုကုန်မှန်းမသိတော့ဘူး၊ နေခဲ့ရတဲ့နေရာ တွေကလည်း မိန်းမဆိုတာ အလွန်ပေါ့၊ ဒါကြောင့် ပျော်ပျော်နေ သေခဲ့ဆိုပြီး မိန်းမမယူဘဲနေခဲ့တာ၊ ကိုယ့်နိုင်ငံပြန်ရောက်မှ မိန်းမရတော့တာပဲ ဟား ဟား ဟား”

ဟု ရယ်မောကာ ပြောလေတော့သည်။

“အပါးက ဘယ်မှာ စစ်သားလုပ်ခဲ့တာလဲ ခင်ဗျ”

“စစ်သားဖြစ်စက အိန္ဒိယမှာ၊ ပထမကမ္ဘာစစ်နဲ့တိုးပြီး မက်ဆိုပိုတေးမီးယားစစ်မြေပြင်ရောက်သွားရော၊ စစ်ကြီး ပြီးတော့ အိန္ဒိယပြန်ရောက်၊ ဟိုမှာနေ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ဖြစ်တော့ အရှေ့အလယ်ပိုင်း ခဏပြန်သွားပြီး မြန်မာနိုင်ငံ ပြန်ဝင်ရတယ်”

“ဪ ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ”

“ဒီရောက်တော့ **British Army** ကနေပြီး **Burma Army** ကို ပြောင်းခဲ့တယ်။ **First Karen Rifle** မှာ ပြန်ပါတယ်။

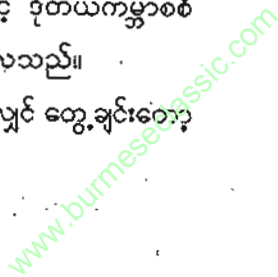
၁၉၄၉ Karen Rifle တွေ တောထဲဝင်သွားတော့ တောထဲပါသွား ဦး တောတွင်းစစ်သားကြီး ပြန်ဖြစ်၊ အဲ ၁၉၅၄ ကျတော့ အစိုးရဆီ ပြန်ဝင်လိုက်တော့ စစ်သား အနှစ် ၄၀ ကျော်ပေါ့နော်”

မေတို့အိမ်တွင် သုံးညအိပ်ပြီး ပြန်ခဲ့ပါသည်။

မေဖခင်ကြီးမှာ ကျွန်ုပ်၏ စစ်သားဘဝကို သူ့ကိုယ်တိုင်က အနှစ် ၄၀ စစ်သားကြီးဖြစ်၍ ကောင်းစွာ စာနာ နားလည်နိုင်၏။ ဦးကြောင့် သူ့သမီးအား စစ်သားတို့၏ဘဝကို ပြောပြတတ်၏။ စစ်သား၏ဇနီး သားသမီးများဘဝကို ရှင်းပြတတ်၏။ ထိုသို့ ပြောပြရင်း သူ၏ စွန့်စွန့်စားစား စစ်သားဘဝအတွေ့အကြုံများ နှစ်ဝါ ပြောပြတတ်လေသည်။

သူ၏ စွန့်စားခန်းများ၌ စစ်သားဘဝအစပိုင်းနှင့် ပထမကမ္ဘာစစ်ကာလ မက်ဆိုပိုတေးမီးယား စစ်မြေပြင်တွင် စွန့်စားခဲ့သည့် အကြပ်တပ်သားဘဝအရာခံငိုလ်အဆင့်ရှိ ဘဝဒါဂျမဒါဘဝ၊ ထို့နောက် အရာရှိအဖြစ်ဖြင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ် တွင် စွန့်စားခဲ့သော စွန့်စားခန်းများ ပါဝင်လေသည်။

ထို စွန့်စားခန်းများကို ကျွန်ုပ်နှင့် တွေ့လျှင် တွေ့ချင်းတော့

သူ မပြောခဲ့ပါ။ နှစ်အတန်ကြာမှ လူချင်း အလွန် ရင်းနှီးပြီးသော အခါမှ သူ ပြောပါတော့သည်။

သို့ရာတွင် သူနှင့် ကျွန်ုပ် စတင်တွေ့ဆုံချိန်မှာပင် အသက်အရွယ် ၇၀ ခန့်ရှိ မေ၏ ဖခင်ကြီးသည် ပဲခူးရိုးမလီ တောကြီးတောင်ကြီးထဲ၌ ဆင်ရိုင်းများ ဖမ်းဆီးခြင်းလုပ်ငန်းအား သူ့ကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆောင်၍ စွန့်စွန့်စားစား ပျော်ပျော် ကြီးလုပ်လျက်ရှိသေးရာ လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်သုံးလေးငါးဆယ်က သူ စွန့်စားခဲ့သည်ဆိုသည်ကား ယုံမှားသံသယဖြစ်ဖွယ်ရာ မရှိပါချေ။

ပထမကမ္ဘာစစ်ကာလက **British Army** သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သော မေဖခင်ကြီးသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်၌ အဆင့်ဆင့် ရာထူးများ တိုးတက်လာခဲ့ရာ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ၁၉၄၅ ခုနှစ် ပြန်လည်ဝင်ရောက်ချိန်၌ **Captain** ခေါ် ဗိုလ်ကြီး ရာထူးအား ရရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်သဖြင့် သူ့အားသိသူများက **Captain Saw Namu** သို့မဟုတ် ဗိုလ်ကြီးစောနားမူးဟု ခေါ်ကြကုန်သည်။

ယခု ဖော်ပြလတုံသော အဖြစ်အပျက်များမှာ မေဖခင်ကြီး ကပ္ပတိန်စောနားမူး၏ စွန့်စားခန်းများမှ တစ်စိတ် တစ်ဒေသ ဖြစ်ပါ၏။

ဤ စွန့်စားခန်းများမှာ သူနှင့်ကျွန်ုပ် ကြုံဆုံသည့်အခါများ တွင် ပြောပြခဲ့ရာ၌ မှတ်သားထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

အထူးသဖြင့် ၁၉၇၈ ခုနှစ်၊ မိုင်းရယ်တပ်တွင် ကျွန်ုပ် သာဝန်ကျနေစဉ်က မေဖခင်ကြီးနှင့် မိခင်ကြီးတို့သည် ရှမ်းပြည်နယ် ဆောက်နေသော သူ့သမီးနှင့်ကျွန်ုပ်အား တွေ့ဆုံရန် နောင်လိုင်၊ မိမိတို့ကပ်ပွဲအပြီး သံမဏိစိတ်ဓာတ်တွေ အရောင်မှိန်ချင်ချင် ခြင်နေသည့်ကျွန်ုပ်အား အားပေးရန်အတွက် မိုင်းရယ်သို့ လပေါင်း အတော်ကြာအောင် လာရောက် နေထိုင်ခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်၌ ကျွန်ုပ်သည် အာမီရစ်ကို ကောင်းစွာ သောက်သုံးတတ်နေပြီဖြစ်ရာ ဤစဉ်ညတိုင်း စစ်သားအိုကြီး ကပ္ပတိန်စောနားမူးနှင့် စစ်သားကလေးကပ္ပတိန်သက်ဦးတို့သားအဖနှစ်ယောက်သည် အာမီရစ်ကို ခွက်လှဲ သောက်ရင်း စစ်သားအိုကြီး ကပ္ပတိန် စောနားမူးက သူ၏ စွန့်စားခန်းများကို ပြောပါလေတော့သည်။

ထို အဖြစ်အပျက်များထဲမှ အောက်ပါအဖြစ်အပျက်အား ဝတ္ထုအနေဖြင့် ရွေးချယ်တင်ပြလိုက်ပါသည်။

တင်ပြသူမှာ စာရေးသူမဟုတ်ဘဲ ကာယကံရှင် ကပ္ပတိန်စောနားမူးမှသာ ပိုမို သင့်လျော်မည်ဖြစ်၍ ကပ္ပတိန် စောနားမူးမှ စာရှုသူများသို့ တိုက်ရိုက်တင်ပြခွင့်ပြုပါ ခင်ဗျား။

* * *

www.burmeseclassic.com

မြေထဲပင်လယ်ဆိပ်ကမ်း ဟိုင်ဟာမြို့တည်နေရာပြမြေပုံ

“ငါ့သားနှစ်ယောက်တော့ ဖာပွန်မှာ ကျောင်းထားပေး
ဇယ်၊ ဒါမှ သူတို့လူကြီးဖြစ်မယ်”

ဆိုကာ ဖာပွန်၌ ကျောင်းထားပေးခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်၏ အစ်ကို စောကာတယ်သည် နိုးသားအေးဆေး၍
ဇာတိသာ တစိုက်မတ်မတ် ကြိုးစားလေသည်။ ကျွန်ုပ်ကား
ဖာပွန်တွင် သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းများနှင့် ပျော်ရွှင်စွာ
နေထိုင်၍ မကြာခဏ ဖာပွန်ရဲစခန်းသို့ သွားရောက်ခဲ့လေသည်။
ဖာပွန် ရဲစခန်းမှ အင်္ဂလိပ်စစ်သားများ၊ ရဲသားများကို
သုန်ဖောင်းဝတ်စုံများနှင့် ရိုင်ဖယ်သေနတ် ကြီးများကိုင်ကာ
ဆမ်းကာ သွားလာနေကြသည်ကို အားအကျကြီး ကျခဲ့၏။
သိမ်မွေ့စဉ်ကပင် စစ်သားလုပ်လိုစိတ်၊ သေနတ်ကိုင်လိုစိတ်မှာ
ဗွန်ပီရင်တွင် ကိန်းအောင်းခဲ့လေသည်။

ကျွန်ုပ် အသက် ဆယ့်လေးငါးနှစ်အရွယ်တွင် ဖခင်က
ညီအစ်ကို နှစ်ဦးစလုံးကို ကျောင်းမှနှုတ်၍ သူ၏ စိုက်ပျိုးရေး၊
မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများ၌ ဦးစီးရန် တာဝန်ပေးတော့၏။
စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးသမားဖြစ်ရန် ကံဇာတာမပါသော
ကျွန်ုပ်သည် ရွာပြန်ရောက်ပြီး များမကြာမီမှာပင်
မိမိကိုပေးထားသော ကျွဲအုပ်ကြီးကို မဲသလောက်ချောင်းတေး၌
စစ်သားခဲ့ပြီး ဖာပွန်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့တော့၏။

* * *

www.burmeseclassic.com

"British Army သို့ဝင်ရောက်ခြင်း"

ဖာပွန်တွင် သူငယ်ချင်း စောဒီထူး၊ စောဘတ္တလာ တို့နှင့်အတူ စစ်တပ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ရန် စာရင်းပေးသွင်းကြရာ ပထမကမ္ဘာစစ်ကာလကြီးနှင့် တိုက်ဆိုင်နေပြီး ငြိတိသျှတပ်မတော် British Army အတွက် စစ်သားများ အလွန် လိုအပ်ချိန် ဖြစ်နေသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးကို ဆောလျင်စွာလက်ခံ၍ အိန္ဒိယသို့ ပို့ဆောင်လေသည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံ ကာလကတ္တားမြို့ကြီး၌ အခြေခံ စစ်သင် တန်းများ တက်ရောက်ခဲ့ပြီးနောက် အသားမည်း၍ အရပ်အမောင်း ကောင်းသော ကျွန်ုပ်အား လေထီးတပ်အတွက် ရွေးချယ်လိုက်

သဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ ခြေလျင်တပ်များသို့ ပို့ဆောင်ခြင်းခံရသော သူငယ်ချင်းများနှင့် ခွဲခွာခဲ့ရ၏။

လေထီးတပ်သို့ရောက်ပြီးသည်နှင့် မက်ဆိုပိုတေးမီးယား ဇစ်မြေပြင်သို့ ဆက်လက်ပို့ဆောင်ခြင်းခံရကာ တူရကီ ဇစ်တပ်များနှင့် တိုက်ခိုက်ရတော့၏။ ၁၉၁၈ ခုနှစ်၊ ပထမ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးသွားသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် British Army ၌ N.C.O ခေါ် Non Commission Officer အကြပ်အဆင့်မှသည် အရာခံဗိုလ်အဆင့် စူဘာဂါဗုမဒါအဖြစ် ဖြင့် နာထူးများ တိုးတက်ရရှိခဲ့၏။ ပထမကမ္ဘာစစ်နှင့် ဒုတိယကမ္ဘာ စစ်ကြားကာလ၌ အိန္ဒိယနိုင်ငံ မြို့စောင့်တပ်များတွင် တာဝန် သမ်းဆောင်ရပြီး ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မဖြစ်မီကလေးတွင်ပင် ဒါရာဒွန်းစစ်ကျောင်းကြီး၌ ဖွင့်လှစ်သည့် အရေးပေါ် ငြိန်တမ်းဝင်အရာရှိသင်တန်း တက်ရောက်၍ အရာရှိဖြစ်ခဲ့လေ တော့သည်။

British Army သို့ ဝင်ရောက်သွားသူတိုင်းကား ဩန်ပုံကဲ့သို့ အရာရှိဖြစ်ကြခြင်း မရှိပါ။ အလွန်နည်းပါးသော အဆင့်နှုန်းမျှသာ အရာရှိဘဝကို ရောက်ရှိကြပါသည်။

ကျွန်ုပ် အရာရှိဘဝရောက်ရသည်မှာ British Army အပေါ်တွင် အလွန်သစ္စာရှိခြင်း၊ ပထမကမ္ဘာစစ်အတွင်း က

ရှေ့တန်းစစ်မြေပြင်၌ ရဲဝံ့စွန့်စားစွာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခြင်း၊ စွမ်းရည်ဘွဲ့တံဆိပ်များရရှိခဲ့ခြင်း၊ အရပ်အမောင်း အလုံးအထည် ကောင်းမွန်ခြင်း၊ မူရင်းဗမာစကား၊ ကရင်စကားနှင့် အင်္ဂလိပ် စကားများအပြင် ဟိန္ဒူစကားနိစကားနှင့် အာရပ်စကား၊ တူရကီ စကား၊ ပါရှန်စကားများကိုပါ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းနှင့် နောက်ဆုံး အချက်မှာ ကျွန်ုပ်သည် တိုင်းရင်းသား ကရင်လူမျိုးဖြစ်၍ ခရစ်ယာန်ဘာသာကိုးကွယ်ခြင်း၊ ငယ်စဉ်အခါက အင်္ဂလိပ်လူမျိုး များထံ စာလင်ခဲ့ဖူးခြင်းစသော အကြောင်းများ ပါဝင်လေသည်။

* * *

“ကျွန်ုပ်သိသော အာပရိကစစ်မျက်နှာ”

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ဖြစ်ပွားသောအခါ အာရှတိုက်၌ အရှေ့အလယ်ပိုင်း Middle East ဘွင် အင်္ဂလိပ်တို့သည် ဦးစွာပထမ အီတလီနှင့် ရင်ဆိုင်ရ၏။ Royal Army တွင် ကျွန်ုပ်လည်း ပါဝင်ခဲ့လေသည်။

စစ်ပွဲအစပိုင်း၌ ဂျာမန်တို့သည် ဥရောပတစ်ခွင် အောင်ပွဲဆင်ခဲ့၏။ ပြင်သစ်တို့ စစ်ရှုံးမည်သေချာသောအခါ အီတလီတို့ ဂျာမန်ဘက်မှ ဝင်ရောက်လာ၏။ အီတလီအာဏာရှင်

မူဆိုလီနီသည် အမြဲတစေ ရောမအင်ပါယာကဲ့သို့ အင်ပါယာ မျိုးတည်ဆောက်ရန် ကြံစည်စိတ်ကူးယဉ်လာခဲ့၏။

ယခုအချိန်၌ အင်္ဂလိပ်တို့သည် အင်္ဂလန်ကျွန်း ကာကွယ်ရေးကို သေချာရှင်ရေး အစွမ်းကုန်ကာကွယ်တိုက်ခိုက် နေချိန်တွင် ၎င်း၏ မြေထဲပင်လယ်နှင့် အာဖရိကတိုက်မှ ကိုလိုနီများကို အလွယ်တကူ ရနိုင်မည်ဟု မူဆိုလီနီက တွက်ဆခဲ့၏။ ဂျာမန် အာဏာရှင် ဟစ်တလာနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် ဂုဏ်ရှိရန်နှင့် မြေထဲပင်လယ်တွင် ခြယ်လှယ်လွှမ်းမိုး၍ အီတလီ နိုင်ငံ ကမ္ဘာ့ အလယ်၌ သိက္ခာတက်ရေးအတွက် မူဆိုလီနီက အာဖရိကမှ အင်္ဂလန်ပိုင် ကိုလိုနီများကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက် လိုခြင်းဖြစ်၏။

တူးနစ်ဆီးယားတွင် ပြင်သစ်တပ်များ မရှိတော့ဘဲ မြေထဲပင်လယ်တစ်ခုလုံးမှာပင် ဗြိတိသျှ တပ်များ ပြောပလောက်အောင် မရှိတော့။ မြေထဲပင်လယ်မှ မော်လတာကျွန်း၊ ဆူဒန်၊ ဝါလက်စတိုင်း၊ ဆိုမာလီ၊ အီရတ်၊ ကင်ညာနှင့် နိုင်းမြစ်ဝှမ်း ဆို့မှာလည်း ဗြိတိသျှတပ်များ အများအပြား မကျန်တော့။ အီတလီ သည် ချိန်ကိုက်စစ်ပြင်၍ အဘီးဆီးနီးယားနှင့် လစ်ဗျားမှ အီတလီ ဦးလျှပ်များကို စစ်ပွဲဆင်နွှဲရန် အာဏာရှင်မူဆိုလီနီက အမိန့်ထုတ် ပြန်ခဲ့တော့၏။

၁၉၄၀ စက်တင်ဘာ ၁၃ ရက်၌ အီတလီဗိုလ်ချုပ်

www.burmeseclassic.com

ဂရာဇီရာနီသည် အီဂျစ်ကိုဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။
 အီဂျစ်တို့၏ စစ်ရေး ရည်မှန်းချက်မှာ လစ်ဗျားမှ မိုင်
 ၃၀၀ ဝေးကွာသော အလက်ဇန်းဒရီးယားမြို့ဖြစ်၏။ အင်္ဂလိပ်တို့
 အဖို့ မြေထဲပင်လယ်အရှေ့ပိုင်းတွင် ရေတပ်ကြီးတစ်ခုလုံး ခိုအောင်း
 ချ ထားနိုင်သော ဆိပ်ကမ်းမြို့မှာ အလက်ဇန်းဒရီးယားဆိပ်ကမ်း
 မြို့သာ ဖြစ်၏။ ထိုမြို့ကို အီဂျစ်တို့ ရသွားပါက အင်္ဂလိပ်တို့အဖို့
 များစွာနစ်နာဖွယ်ပင်။ ဂျာမန်နှင့် အီဂျစ်တို့က မော်လတာကို
 လေကြောင်းမှ နှောင့်ယှက်၍ ဒုက္ခပေးနေပါက အင်္ဂလိပ်ရေတပ်
Royal Navy မြေထဲ ပင်လယ် အနောက်ပိုင်း ဂျီဘရော်လတာ၌
 သာ အခြေပြုကျက်စားနိုင်ပေတော့မည်။

ထိုအခါ ဂျာမန်နှင့် အီဂျစ်တပ်များ အာဖရိကားသို့
 တံခါးမရှိ 'ဓားမရှိ စစ်ကူပို့နိုင်ပြီး အီဂျစ်နှင့် စူးအက်တူးမြောင်း
 အရှေ့ဖက်သို့ သွားရာလမ်းတစ်လျှောက်လုံးနှင့် အရှေ့အလယ်ပိုင်း
 ဒေသမှ ဓာတ်ဆီ၊ စက်ဆီများအားလုံး အီဂျစ်တို့ လက်ဝယ်
 ကျရောက်ပေတော့မည်။ အီဂျစ်သည် ထိုအခွင့်အရေးကို မျှော်ကိုး
 ၍ စစ်ပွဲကြီးကို ဝင်ရောက်ဆင်နွှဲခြင်းဖြစ်တော့၏။

တိုက်ပွဲအစပိုင်း၌ အီဂျစ်တို့ အခြေအနေကောင်းကာ
 အချို့သော ရည်မှန်းချက်ကလေးများကို သိမ်းပိုက်နိုင် ခဲ့သော်လည်း
 ဗြိတိသျှဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝေဗယ်လ်နှင့် သူ၏မြောက်အာဖရိက

တပ်မတော်က တန်ပြန်ထိုးစစ်ဆင်ရာ ၁၉၄၀ ခု ဒီဇင်ဘာလကစပြီး
 အီဂျစ်တို့မှာ အဆုံးအရှုံးများနှင့်နောက်ဆုတ်လာခဲ့ကြရပြီး ၁၉၄၁
 နှစ် ဖေဖော်ဝါရီ (၇) ရက် ၌ အီဂျစ်တပ်မတော်ရှေ့တန်း
 ချွတ်ကရေးမှူးဗိုလ်ချုပ်ဘာဂန်ဇိုလီနှင့်သူ၏ တပ်မတော်တစ်ခုလုံး
 ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝေဗယ်လ် ထံလက်နက်ချလိုက်ရတော့၏။ သို့ပန်း
 နှစ်သိန်းကျော် တင့်ကား ၄၀၀ ကျော်နှင့်အမြောက်အလက်ပေါင်း
 ၁၀၀ ကျော် ကို ဗြိတိသျှတို့က သိမ်းပိုက်ရရှိသွားတော့၏။
 သို့သော်ပန်းများအား ဗြိတိသျှတို့က အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဒါရာဒွန်းမြို့သို့
 ဖောင် ကာ ထိမ်းသိမ်းထားရှိလေသည်။ အီဂျစ်ဗိုလ်ချုပ်လေးဦး
 နှစ်ဦးသုံးပန်းဘဝကျရောက်ရတော့၏။ ဗိုလ်ချုပ်ဂရာဇီရာနီ
 နှင့် အလွန်ရှက်၍ တပ်မှ ထွက်စာတင်လေတော့၏။

ဗြိတိသျှတပ်များသည် လစ်ဗျားနယ်အရှေ့ပိုင်းမှ ဘင်ဂါဇီ
 အီဂျစ်တို့ထံမှ သိမ်းပိုက်ရရှိကာအောင်ပွဲခံလျက် ရှိကြလေ

ထိုအချိန်မှာပင် ကျွန်ုပ်လက်ဖတင်နှင့်စောနားမူး၏
 အနားက ပေါ်ပေါက်လာရတော့၏။

* * *

ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်၏အခြေအနေ

ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည် **Combat Intelligence Officer** တိုက်ပွဲထောက်လှမ်းရေးအရာရှိဘဝဖြင့် အမှတ် (၄) အိန္ဒိယခြေလျင်တပ်မဟာမှ လုံခြုံရေးနှင့် ထောက်လှမ်းရေး တပ်ဖွဲ့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝေဗယ်လ်၏ ကွပ်ကဲမှုအောက်၌ ခြေလျင် တပ်မသုံးခုရှိ၍ တင့်ကားတပ်မတစ်ခု၊ အမြောက်တပ်မ တစ်ခု၊ အိန္ဒိယမော်တော်ယာဉ်တပ်ပေါင်းတစ်ခု ရှိ၏။ ထိုကဲ့သို့ တပ်အင်အားခပ်ပါးပါးဖြင့် အီတလီတို့အား ငါးရက်တာ

ပြင်းပြင်းထန်ထန်ထိုးစစ်ဆင်လိုက်ရုံမျှဖြင့် စစ်မြေပြင်တွင် သတ္တိမရှိသော ကွပ်ကဲမှုညံ့ဖျင်းသော စိတ်ဓာတ်မကောင်းသော အီတလီတပ်များကို အကြီးအကျယ်အောင်နိုင်ပြီး အီတလီတပ်သားတစ်သိန်းကို နှိမ်ဆီးရမိသည်အထိ အောင်ပွဲက ကြီးမားသဖြင့် တိုက်ပွဲဝင် ခေသည်အပေါင်းတို့မှာ အီဂျစ်နှင့်အလက်ဇန်းဒရီးယားမြို့များတွင် အလွန်စန်းထ လျက်ရှိ၏။ ကိုင်ရိုနှင့်အလက်ဇန်းဒရီးယား ဘားဆိုင်၊ အရက်ဆိုင်များနှင့်ညကလပ်များတွင် ငြိတိသျှစစ်သည်များဖြူးတူး ဆုတ်ပါးလျက်ရှိ ကြ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုအထဲတွင် ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။

လူငယ်များက ထိုသို့ပျော်ရွှင်နေသော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝေဗယ်လ်နှင့်စစ်ဆင်ရေးကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့မှာ ကောင်းစွာမပျော်နိုင်ကြ။ ရှေ့ဖြစ်လာမည့်အခြေအနေကို တွက်ဆ၍စိတ်ပူနေ ကြ၏။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ငြိတိသျှတပ်များသည် လစ်ဖျားမှ အီတလီပိုင်ဆိုင်မာလီလင်းနယ်အထိ တပ်များကို ခပ်ကြကြပါးပါးသာ ခုထားနိုင်၏။ ရန်သူအီတလီတို့သည် ငြိတိသျှတို့အခြေအနေကိုသိ၍ ဘာမန်တို့၏ အကူအညီဖြင့် ပြန်လည်ထိုးစစ်ဆင်ခဲ့ပါက ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုအောင်ပွဲနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်အနွဲ့ကို ရင်ဆိုင်ရနိုင်ပေ သည်။ ဤသည်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝေဗယ်လ်နှင့်စစ်ဦးစီးအဖွဲ့က ဆောင်းစွာသိကြ၏။

ထို့ကြောင့် ထပ်ဖြည့်တပ်များကို ချာချီထံအပူတပြင်း

www.burmeseclassic.com

တောင်းခံခဲ့၏။ ဂျာမန်တို့ဘက်မှလည်း မြောက်အာဖရိက
အဆုံးအရှုံးမခံနိုင်၍ မူဆိုလီနီစစ်ကူတောင်းခံချက်ကို လက်ခံ
ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရွမ်းမဲလ်နှင့်သူ၏ အာဖရိကားကိုး
အာဖရိကတပ်မကြီးကို မြောက်အာဖရိကစစ်ဒေသသို့ ပို့လွှတ်
စီစဉ်လျက်ရှိလေသည်။ ထိုသတင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ရရှိခဲ့၏။

ထိုသို့ နှစ်ဖက်တပ်များစစ်ပြင်လျက် သူ့တပ်ကိုယ့်
တပ်ကူများထပ်ဖြည့်ခြင်း၊ စစ်ပြင်ဆင်ခြင်းများကို အဆေ
တလျှင်ဆောင်ရွက်နေကြချိန်၌ ကျွန်ုပ် လက်ဖတင်နင်စောနား
သည် အထက်မှ ပေးအပ်လာသည့်တာဝန်အား စောင့်စား
အခြေအနေကို အကဲခတ်နေခဲ့လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့တပ်မဟာသည် ဘင်ဂါဇီမြို့သို့ရောက်ရှိ
အချိန်တစ်လကျော်နှစ်လခန့်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်
တပ်များသည် နောက်ထပ်တိုက်ပွဲများအတွက် လူလက်နက်စုံဖြင့်
ဆင်လျက်ရှိကြ၏။

ဖေဖော်ဝါရီလနောက်ဆုံးပတ်နေ့တစ်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်
ဝေဗယ်လ်၏ စစ်ဆင်ရေးကွပ်ကဲမှု ဌာနချုပ်မှ ကျွန်ုပ် တို့တပ်မ
သို့ Phone Message ဝင်လာသည်။

“လက်ဖတင်နင်စောနားမူးအား ယခုချက်ချင်း
ဆင်ရေးကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ်သို့စေလွှတ်ပေးရန်”

ဟု ပါရှိ၏။

ကျွန်ုပ်သည် တပ်မဟာများအား သတင်းပို့၍ ဘင်ဂါဇီမြို့
တွင် ဌာနချုပ်ဖွင့်လှစ်ထားသည့် မြောက်အာဖရိကနှင့်
မြေထဲပင်လယ်ကွပ်ကဲမှုစစ်ဌာနချုပ်သို့ ချက်ချင်းသတင်းပို့ရ
တော့၏။

စစ်ဦးစီးဗိုလ်မှူးကြီးမှ ကျွန်ုပ်အား ဆောင်ရွက်ရမည့်
တာဝန်အမြွက်မျှကို ပဏာမပြောကြားပြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝေဗယ်လ်
နှင့်တွေ့ဆုံရန် လိုအပ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို သဘင်းပို့
သော်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမှ အပြီးသတ်ညွှန်ကြားချက်ကို
ပေးလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမှ ခွင့်ပြုသဖြင့် ဝင်တွေ့ရ၏။ ယခုအကြိမ်မှာ
သူနဲ့တွေ့ဆုံဆိုင်ဆိုင် ပထမဆုံးအကြိမ်တွေ့ဆုံခွင့်ရခြင်းပင်။
အလေးပြုလိုက်သည်နှင့်တည့်ကြည့်ခန့်ညားသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက

“ထိုင်ပါ လက်ဖတင်နင်စောနားမူး၊ မင်းကို Personal
နိယံရေးဖိုင်တွေအားလုံးကြည့်ပြီးမှ ငါ့ကိုယ်တိုင်ရွေးခေါ်လိုက်
တာပါ”

“ပေးအပ်မယ့်တာဝန်နဲ့လိုက်လျောညီထွေရှိမယ့်သူရှာ
နိုင်တော့ မင်းဟာ အသင့်လျော်ဆုံးပါ။ မင်းက ဒီကလူတွေ
သည်းတူတယ်၊ အာရပ်စကား၊ ပါရှန်စကားလည်းတတ်တယ်။

www.burmeseclassic.com

ဟိန္ဒူစတန်နီစကားလည်းတတ်တယ်၊ အရင်က ဒီဘက်မှာ လည်း နေခဲ့ဖူးတယ်”

“မင်းလုပ်ရမယ့်တာဝန်ကတော့ ဒီကနေ့ပြီး ဟိုင်စ ဆိပ်ကမ်းမြို့ကို သွားရမယ်၊ ဟိုမှာ နောက်ထပ်ရောက်လာမယ့် ငါတို့ရဲ့ အမှတ်(၂)နယူးဇီလန်တပ်မအတွက် နေရာချထားရေး **On Ground** ရှာပြီး ငါ့ဆီတိုက်ရိုက်အစီရင်ခံဖို့ ပဲကွ၊ အထူးသဖြင့် ဒီတပ်မရောက်လာတာကို ရန်သူတွေမသိအောင် လျှို့ဝှက်ထား ချင်တယ်၊ ဝါအပြင် အဲဒီဒေသက ရန်သူ့လှုပ်ရှားမှုလည်း ရသ နေလောက်တင်ပြပေါ့ကွာ”

“ဒီတာဝန်ကို မင်းတစ်ယောက်ထဲ ထမ်းဆောင်ရင် အထိုက်အလျောက် အခက်အခဲရှိနိုင်တဲ့အတွက် မင်းအထူး အညီရအောင် ငါ့ဌာနချုပ်ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့က **Combat Intelligence** တိုက်ပွဲထောက်လှမ်းရေးဘာသာရပ် အထူး ကျွမ်းကျင်တဲ့ တပ်ကြပ်ကြီး ၂ ယောက်ကို မင်းနဲ့ထည့်ပေးလိုက်မယ်၊ မင်းကွပ်ကဲမှုအောက်ပေါ့၊ ဒေးဗစ် David နဲ့ အက်ဒွပ် **Edward** တဲ့၊ စစ်ဦးစီးဗိုလ်မှူးကြီးနဲ့တွေ့ပြီး အဲဒီလူ ၂ ယောက်ကို မင်း ခေါ်တွေ့ပါ၊ လိုအပ်တာတွေ ညှိနှိုင်းပါ၊ ငါ့ဆီက စစ်ဦးစီးဗိုလ်မှူးကြီး ကာနယ်လ်သောမတ်စ် **Colonel Thomas** က မင်းခရီးစဉ် ပတ်သက်ပြီး လိုတာတွေအားလုံး အစစ အဆင်ပြေအောင်

“ပေးပါလိမ့်မယ်၊ ဟုတ်ရဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျ”

ကျွန်ုပ်မှာ အရှေ့အလယ်ပိုင်းနှင့် မြောက်အာဖရိက နှစ်ဒေသကွပ်ကဲရေးမှူးမြတ်သျှတပ်မှူးကြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝေ သ်လ်၏ တာဝန်ပေးခြင်းခံရသဖြင့် အလွန်လည်း ဂုဏ်ယူမိပါ သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမှာ စစ်ဆင်ရေး၌ အလွန်တော်သည်ဟု ဆိုမည်ကြီးသူဖြစ်ရာ ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ ခေါ်ယူ တာဝန်ပေးခြင်းခံရသဖြင့် ကိုယ့်ကိုကိုယ်လည်း အလွန်ကျေနပ် သူတံ့ရှိ၏။

“မင်း ဘာမေးစရာရှိသေးလဲ လက်ဖက်နှင့်စောနားမူး”

“မရှိပါဘူး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ဗျာ”

“ကောင်းပြီလေ၊ မင်းကိစ္စရဲ့ **D Day** ကတော့ ဘာမယ့်ဖေဖော်ဝါရီ ၂၈ရက်နေ့ပဲဖြစ်တယ်၊ နောက်ထပ် ၃ ရက်လို သေးတာပေါ့၊ ဒီကြားထဲမှာ မင်း လိုတာတွေညှိနှိုင်းပြင်ဆင်ပေး သော့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ”

“အေး ဘာမှပြောစရာမရှိရင်တော့ မင်းသွားနိုင်ပြီ”
ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ စကားဆုံးသည်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏အခန်းမှ အလေးပြုကာ ထွက်ခဲ့ပါသတည်း။

အင်း စောနားမူးတော့ တစ်ဖွဲတစ်လမ်းအကဲစမ်းရပေဦး
တော့မည်။

“ကဲ ဘာတဲ့လဲ ငါဟဲ့ယောက်ျား”

* * *

“ဘင်ဂါဒီမှဟိုင်ပါသို့”

ကျွန်ုပ်သည် စစ်ဦးစီးမှူးကြီးကာနယ်သောမတ် **Colo-
nel Thomas** ၏ စီစဉ်ပေးမှုဖြင့် ရည်မှန်းချက်တာဝန် **Mis-
sion** အတွက်အတွက် သုံးရက်အတွင်း အပြီးပြင်ဆင်ရတော့သည်။
လိုအပ်သည့်စာရွက်စာတမ်း၊ မြေပုံ၊ ဆက်သွယ်ရေးစက်၊ ငွေစက္ကူ
အမျိုးမျိုးနှင့်လက်နက်ငယ်စသည်တို့ စုဆောင်းပြီး တွေ့သင့်သူ
များကို တွေ့ရတော့၏။

ပထမဦးစွာ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ လိုက်ပါလာမည့် တပ်ကြပ်ကြီး
ဒေးဗစ်နှင့်တပ်ကြပ်ကြီးအက်ဒပ်တို့နှစ်ဦးကို တွေ့ဆုံရသည်။

တပ်ကြပ်ကြီးဒေးဗစ်ကား အင်္ဂလိပ်အိန္ဒိယကပြားဖြစ်၍
ကျွန်ုပ်နှင့်အသက် မတိမ်းမယိမ်းဖြစ်ပြီး မိုင်းနှင့်လက် နက်ငယ်များ၊
အက်ဒပ်တို့ဖျက်ဆီးရေးများ အထူးကျွမ်းကျင်သူဖြစ်၏။ တပ်ကြပ်ကြီး
အက်ဒပ်ကား အိုင်းရစ်လူမျိုးဖြစ်ပြီး ဆက်သွယ်ရေး လုပ်ငန်းများ၊
ဒီယိုကြေးနန်းအပို့အဖမ်းများ၊ စစ်သုံးမြေပုံကူးယူ ရေးဆွဲခြင်း
အတတ်များ **Expert** အထူးကျွမ်းကျင်သူဖြစ်၏။ သူသည် ကျွန်ုပ်
အက်ဒပ်ကား အသက်အတော်ငယ်ပေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးလုံးသည် ဥရောပတိုက်ရှိ စစ်သံရုံးများနှင့်
အလယ်ပိုင်းဒေသမှ စစ်သံရုံးများတွင် အမှုထမ်းခဲ့ ဖူးကြပြီး
အသံတိုင်းရင်းသားစကားများလည်း ကျွမ်းကျင်သူများဖြစ်သဖြင့်
ကျွန်ုပ်နှင့်တွဲဖက်ရန် အထက်ဌာနမှအထူး ရွေးချယ်ပေးလိုက်ခြင်း
ပေသည်။

“လက်ဖတင်နင်၊ ကျုပ်တို့ကို ခိုင်းစရာရှိတာခိုင်းပါ”
ဟုလည်း စစ်သားကောင်းများ ပီသစွာပြောဆိုကြ၏။
ဒီညုတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ အာရှတိုက်သားအိန္ဒိယ မြန်မာ
ရင်းသားများကို အထင်ကြီးလှေမရှိသောကြောင့် **Royal
Army** တွင် ခပ်နှိမ်နှိမ် ဆက်ဆံတတ်ကြလေသည်။ ယခုနှစ်ဦးကား
ကျွန်ုပ်အား အထက်အရာရှိသဘောထား၍ လေးလေးစားစား
ဆက်ဆံသောကြောင့် ဗြိတိသျှအစစ်မဟုတ်ဘဲ အိုင်းရစ်လူမျိုးမို့

www.burmeseclassic.com

လေလား၊ အိန္ဒိယသွေးပါလို့လေလားဟု ထင်မှတ်မှားစရာဖြစ်
စရာပင်။ မည်သို့ဆိုစေ အထက်ပါအတိုင်း ပြောဆိုလာကြသဖြင့်
ကား ကျေနပ်ရပေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည်လည်း ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ အိမ်ထောင်မရှိသေး
သော လူပျိုများသာတည်း။ သုံးယောက်ပေါင်း၍ လောင်း
ကျော်ပေတော့မည်။

ရေကြောင်းခရီးစဉ်ဖြစ်၍ **Royal Navy** မှ တာဝန်ရှိသူ
များနှင့်လည်း တွေ့ရသေး၏။

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် ဖေဖော်ဝါရီ ၂၈ ရက်နေ့ည
သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် ဘင်ဂါဒီဆိပ်ကမ်းမြို့မှ ဗြိတိသျှ
ရေငုပ်သင်္ဘောငယ်တစ်စီးဖြင့် ထွက်ခွာခဲ့ရလေသည်။

အချိန်မှာ သူ့ဘက် ကိုယ့်ဘက်စစ်အင်အားများ စုဆောင်း
နေချိန်ဖြစ်ရုံမက ဂျာမန်ရေတပ်သည် အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာမှ
ရေငုပ်သင်္ဘော (၂၅) စင်းအား မြေထဲပင်လယ်အတွင်းသို့
ရွှေ့ပြောင်းခဲ့သည်မှာ ရက်ပိုင်းမျှသာရှိသေး၏။ ထိုမျှသာမက
ဂျာမန်ရေတပ်ကလည်း ဟိန်ကယ်လ်နှင့် မစ်ဆာရှယ်မစ်လို
လေယာဉ်အသစ်များဖြင့် မော်လတာကျွန်းရှိ ကျွန်ုပ်တို့ မဟာ
မိတ်အခြေစိုက် လေတပ်စခန်းအား အဆက်မပြတ် ဖုံးကြတိုက်ခိုက်
လျက်ရှိလေသည်။ ဂျာမန်တို့၏ ရေငုပ် သင်္ဘောရန်နှင့်

ဂျာမန်တို့၏ အဓိပတိခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာ

မြောက်အာဖရိက၌ အယ်လ်အာလာမိန်းတိုက်ပွဲဆင်နွှဲခဲ့သည့်
ဗြိတိသျှ ဝန်ကြီးချုပ် ချာချီ နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မောင်ဂိုမာရီ
(ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝေဘယ်လ်ကိုလည်း ချာချီမှပင် အရှေ့ဘက်အိန္ဒိယစစ်မျက်နှာသို့ ပို့ခဲ့သူ)

မြောက်အာဖရိကအား ထိုးစစ်ဆင်ရန်
စီမံစိုင်းပြင်းနေသည့်
ဟစ်တလာနှင့် သူ၏ ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ

အရှေ့တောင်အာရှသေနာပတိ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မောင်ဘက်တန်

လေယာဉ်တေးရန်များကြားမှ ခုတ်မောင်းခဲ့သော ကျွန်ုပ်တို့
ရေငုပ်သင်္ဘောကလေးသည် ဟိုင်ဖာဆိပ်ကမ်း မြို့ကလေးသို့
နောက်တစ်နေ့ညကိုးနာရီအချိန်တွင် ရောက်ရှိသွားခဲ့လေသည်။

ဟိုင်ဖာမြို့သည် အီရတ်နိုင်ငံ၏ အနောက်ဘက်အစွန်
ဆုံးကျသော ဆိပ်ကမ်းမြို့လေးဖြစ်ပြီး အီရတ်အစိုးရနှင့်
အဆက်အသွယ်ရှိသော နိုင်ငံပေါင်းစုံမှ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးများလည်း
အများအပြားရှိ၏။ ထိုအချိန်က အီရတ်သည် မည် သည့်ဘက်မှ
ပေါ်ဘဲ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်အကဲခတ်နေဆဲကာလဖြစ်၏။
ဦးကြောင့် ဟိုင်ဖာဆိပ်ကမ်းမြို့ကလေး၌ ဂျာမန်သူလျှို့များ၊
အီတလီသူလျှို့များ ခြေချင်းလိမ်လျက်ရှိကြလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် ထိုညက ရေငုပ်သင်္ဘောမှဆင်းပြီး
ဆိုင်ဖာမြို့ရှိ Imperial ဟိုတယ်ကြီးတွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ
မှရောက်ရှိလာကြသော ရေနံကုန်သည်ကြီးများ ဟန်ဆောင်ကာ
ဆီရောက်တည်းခိုခဲ့ကြ၏။ နောက်တစ်နေ့တွင်မှ ဘက်ဝဒက်ရှိ
ဦးတီသျှသံရုံးသို့ ဆက်သွယ်အကြောင်းကြားပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏
ရေငုပ်သင်္ဘောလုပ်ငန်းများအတွက် ဟိုင်ဖာမြို့ တော်ဝန်နှင့်
ဆွေဆုံပေးရေး တင်ပြကြရလေသည်။

အမှန်မှာ ဤကိစ္စများအားလုံးအတွက် ဘင်ဂါဇီမှာ
အတည်းကပင် အရှေ့အလယ်ပိုင်းနှင့် အာဖရိကမြောက်ပိုင်း
စစ်ဌာနချုပ်ကြီးက အားလုံးစီစဉ်ပေးခဲ့ပြီးသားဖြစ်ပါ၏။

* * *

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

www.burmeseclassic.com

“ဟိုင်ဖာမြို့တော်ဝန်နှင့်တွေ့ဆုံခြင်း”

ဟိုင်ဖာရောက်ရှိပြီး Imperial ဟိုတယ်ကြီးတွင် ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် ရက်သတ္တတစ်ပတ်ခန့် နေထိုင်ခဲ့ရ၏။ ဟိုတယ်ကြီးမှာ ငါးထပ်ဟိုတယ်ကြီးဖြစ်ပြီး မြေထဲပင်လယ်ဒေသ၊ အာဖရိကဒေသနှင့်အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသမှ လူမျိုး ပေါင်းစုံ တည်းခိုနေထိုင်လျက်ရှိကြ၏။ ဘာသာစကားအမျိုးစုံကိုလည်း ပြောဆိုလျက်ရှိကြ၏။ ဆာဂျင်ဒေးဗစ်နှင့်အက် ဒဝပ်တို့သည် ဘာလင်နှင့်ရောမမြို့စစ်သံရုံးများတွင် အမှုထမ်းခဲ့ကြဖူးရာ ဂျာမန်စကားနှင့်အီတာလျံစကားများ တတ်ကျွမ်းကြပေသည်။

“ဘယ်နှယ်လဲ လက်ဖက်ခင်း၊ လူမျိုးတွေကတော့ ခုပေါက်လားဗျာ၊ ပြောလိုက်တဲ့စကားတွေကလည်း စုံလို့၊ ရောင်အသွေးကလည်း စုံလို့”

“ဒီမှာ ကြာကြာနေလို့တော့ မသင့်လျော်ဘူးထင်တယ်”

“နက်ဖြန်မြို့တော်ဝန်နဲ့တွေ့ပြီးရင်တော့ ဒီက ခြင်းကြတာပေါ့”

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဥရောပဝတ်စုံကို သပ်ယပ်သားနား ဝတ်ဆင်ပြီး B.O.C ရေနံကုမ္ပဏီကြီးမှ ထိပ်တန်း အရာရှိများ ဆွဲခေါ်မှုကို ယူထားကြ၏။ စားသောက်ခန်း၌ စကားကို အနည်းဆုံး ပြောကြ၏။ သုံးယောက်သားအိပ်ခန်း တွင်း၌သာ လျှို့ဝှက်တိုင် ဆင်ကြ၏။

နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် ဟိုင်ဖာ မြို့တော်ဝန် အာမက်ဇာဒါရီအား သူ၏ မြို့တော်ခန်းမသို့ ခေါ်ဆောင်တွေ့ဆုံရ၏။ သူသည် အသက် ၅၀ ခန့်ရှိပြီး အီရတ် နှင်းရင်းသားဝတ်ရုံကို ဝတ်ဆင်ထား၏။

“ယခုကဲ့သို့ B.O.C ရေနံကုမ္ပဏီကြီးမှ လာရောက်သော ကြီးမင်းများကို ကြိုဆိုပါသည်။ ကျွန်ုပ် ဘာအရာ များကူညီရ နိုင်လဲ၊ အလိုရှိရာကို ပြောကြားပါရန်” ဟု ပြောကြားလေသည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့က အရေးတကြီးလိုအပ်နေသော ရေနံများ အပူတပြင်းဝယ်ယူလိုကြောင်း မြို့တော်ဝန်ခွင့်ပြု ပါတ ဟိုင်ဖာတွင် ရက်အတန်ကြာနေထိုင်လိုကြောင်း၊ ထို့ပြင် ဟိုင်ဖာပတ်ဝန်းကျင် ရေနံ တွင်းများကိုလည်း လှည့်လည် လေ့လာခွင့်ပြုပါရန် ခွင့်ပန်လိုကြောင်းတို့ကို ပြန်လည်ပြောကြား လေသည်။

မြို့တော်ဝန် အာမက်ဇာဒါရီသည် သိမ်မွေ့စွာတစ်ချက် ပြုံး၍

“ခွင့်ပြုပါသည်” ဟု ဆို၏။ ထို့နောက် ရေနံစိမ်းများ ဝယ်ယူပြီးသည့်အခါ ဆောင်ရွက်ရမည့် သယ်ယူပို့ဆောင် ရေးကိစ္စကို ဆက်လက်ဆွေးနွေးကြပြီး ပြန်ကာနီး၌မူ မြို့တော်ဝန်က ကျွန်ုပ်တို့အား သော့ကြီးတစ်ချောင်းလက်ဆောင် ပေးလိုက်လေ သည်။

အဓိပ္ပါယ်မှာ “ဤဟိုင်ဖာမြို့၏သော့ကြီးကို ပေးအပ် ပါသည်။ အသင်တို့သည် ဟိုင်ဖာမြို့အနှံ့အပြား သွားလိုရာကို လွတ်လပ်စွာသွားနိုင်ပါသည်” ဟူသတည်း။

ကျွန်ုပ်တို့ အထက်ဌာနချုပ်များမှ မြို့တော်ဝန် အာမက်ဇာဒါရီနှင့်ရှေးမဆွကပင် တိတ်တဆိတ်ကြိုတင်ညှိနှိုင်း ထားခဲ့ပြီဖြစ်သောကြောင့် အစစအရာရာ များစွာအခက်

အခဲမရှိခဲ့ပေ။

အာမက်ဇာဒါရီနှင့်တွေ့ဆုံပြီးသည်နှင့်ကျွန်ုပ်တို့သည် ဟိုင်ဖာမြို့ပြင်ရပ်ကွက်တစ်ခုတွင် အိမ်တစ်လုံးငှားရမ်း နေထိုင် ခဲ့ကြ၏။ ဆာဂျင်အက်ဒဝပ်သည် ထိုအိမ်ကလေး၏ မြေအောက် နန်းတွင် ဆက်သွယ်ရေးစက်ခန်းဖွင့်လှစ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆောင်ရွက် ချက်များအား အထက်ဌာနချုပ်ကြီးသို့ ဝှက်စာများဖြင့် နေ့စဉ် အစီရင်ခံလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် နေ့စဉ်လိုလို ဟိုင်ဖာပတ်ဝန်းကျင်မှ အီရတ်ရေနံ တွင်းများအား လေ့လာဟန်ပြု၍ တပ်ချထားရ ည့်နေရာအကျယ်အဝန်းများ၊ အဝေးပြေးလမ်းမကြီးများ၊ လိုအပ်ပါ စာ လေယာဉ်ကွင်းငယ်များတည်ဆောက်ရေးအတွက် နေရာရွေး ချယ်ခြင်းများစသည်တို့ကို ကွင်းဆင်း လေ့လာကြလေသည်။

အထူးသဖြင့် ဟိုင်ဖာနှင့် ဒမတ်စကပ်စ်သွားသည့် အချက်အချာအလွန်ကျသော အဝေးပြေးလမ်းမကြီး၏ ချိန်းတပ် ဘီးတပ်ယာဉ်သွားလာနိုင်မှုကို တွက်ချက်ကြ၏။ သဲကန္တရထဲတွင် သံချပ်ကာတပ်မများ၏ အသုံးဝင်မှုက အခရာကျလှ ၏။ စစ်ပွဲ၏ အဆုံးအဖြတ်ကို ပေးတတ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ရရှိသော မြေပြင်သတင်းအချက်အလက် များအား အထက်သို့ အဆက်မပြတ်တင်ပြခဲ့ကြ၏။ ဟိုင်ဖာရောက်

www.burmeseclassic.com

ရှိပြီး တစ်လခန့်အကြာ၌ အထက်ဌာနမှ အောက်ပါကြေးနန်းထုတ်
စောင် ဝင်လာ၏။

“ဟိုင်ဖာ၌ အဆင့်မြင့်ဂျာမန်သူလျှိုဂိုဏ်းတစ်
ရပ်ရှိနေသည်။ ရအောင်ထောက်လှမ်းဖော်ထုတ်ပေးပါရန်”

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် ဟိုင်ဖာမြို့အနှံ့ ခွဲ၍သော်
လည်းကောင်း တွဲ၍သော်လည်းကောင်း သွားလာကြပြီး အထက်
ပါသတင်းကို ဖော်ထုတ်ကြ၏။ ညကလပ်များ၊ လျှောက်
စားသောက်ဆိုင်များသို့လည်း ရုပ်ဖျက်သွားလာခဲ့ကြ၏။ မြေထဲ
ပင်လယ်နှင့်အာရပ်တိုင်းပြည်များမှ လူမျိုးပေါင်းစုံကို တွေ့
သော်လည်း အဆင့်မြင့်ဂျာမန်သူလျှိုဂိုဏ်း၏သတင်းကိုကား မရ
ခဲ့ကြသေးပေ။ ဤမျှ လူမျိုးပေါင်းစုံ ပျားပန်းခတ်မျှ သွားလာ
ကြသဖြင့် အိတ်တလီနှင့်ဂျာမန်တို့၏ နှုတ်လျှိုဂိုဏ်းများကတော့
ရှိရန်အလွန်ကျိန်းသေပေသည်။

* * *

“ညတစားပွဲပိတ်ကြားခံခြင်း”

ထိုသတင်းကို မရရှိကြသဖြင့် ဘက်ဂဒက်ရှိ ဗြိတိသျှ
သံရုံးသို့ အကူအညီပေးပါရန် လှမ်းအကူအညီတောင်းရတော့သည်။

“သင်တို့အလိုရှိသူများသည် ပါရန်အထက်တန်းလွှာများ၌
ထွက်စားနေသည်။ အဆက်အသွယ်ရရေး ညှိနှိုင်းစီစဉ် ပေးမည်”
ဟု ပြန်ကြားလာ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် တစ်ဖက်က ရန်သူဂျာမန်
သူလျှိုဂိုဏ်းအား စုံစမ်းရင်း ညကလပ်များသို့ ဝင်ထွက်သွားလာ
လျက်ရှိကြ၏။ မြို့တော်ဝန်အာမက်ဇာဒါရီနှင့်လည်း အဆက်

www.burmeseclassic.com

အသွယ်မပြတ်အောင် ရေနံများဝယ်ယူရေးကို အကြောင်းပြတာ မကြာခဏတွေ့ဆုံကြလေသည်။

ထို့အပြင် ဟိုင်ဖာမြို့ကွက်အနေအထား တပ်များချထား နိုင်မည့်အခြေအနေနှင့်ဟိုင်ဖာဆိပ်ကမ်းအနေအထား ကို မြေပုံများ ဆွဲခြင်း၊ ဓာတ်ပုံများ တိတ်တဆိတ်ရိုက်ကူးခြင်းများကို ပြုလုပ်၍ စစ်ရေးစစ်ရာနှင့်သက်ဆိုင်သည့် အချက် အလက်များကိုရရှိနိုင် သရွေ့ စုဆောင်းလျက်ရှိကြ၏။ အချို့အချက်အလက်များကို ထုတ်နှုတ်၍ အထက်သို့လည်း အစီရင် ခံခဲ့ကြ၏။

ရက်အနည်းငယ်အကြာတွင် ဟိုင်ဖာမြို့တော်ဝန်၏ ညှိနှိုင်းစီစဉ်ပေးမှုကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ရေနံကုန်သည်ဟန် ဆောင်ထား သူသုံးဦးကို ဟိုင်ဖာမြို့ ရေနံကုန်သည်ကြီးများအသင်းမှ မိတ်ဆူ ညှိစာစားပွဲသို့တက်ရောက်ပါရန် ဖိတ်စာ တစ်စောင်အား လက်ခံ ရရှိလေသည်။

သို့
မစ္စတာရစ်ချတ်အိုဝင်
အမှုဆောင်အရာရှိ(အိန္ဒိယနိုင်ငံနှင့်အရှေ့အာရှဒေသ)
ဘီအိုစီရေနံကုမ္ပဏီကြီး

ဖိတ်စာတွင် အထက်ပါအတိုင်းပါရှိလာ၏။

အကြောင်းမူကား ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် ထောက်လှမ်းရေး သမားပီပီ အမည်များပြောင်း၍ မှတ်ပုံတင်များကိုပါ အတုများပြု လုပ်လာခဲ့ကြလေသည်။

ကျွန်ုပ်လက်ဖတင်နှင့်စောနားမူးက ဘီအိုစီရေနံကုမ္ပဏီ၏ အိန္ဒိယနိုင်ငံဆိုင်ရာကိုယ်စားလှယ် မစ္စတာရစ်ချတ်အိုဝင်။

ဆာဂျင်ဒေးဗစ်ဒူဗောက ကျွန်ုပ်၏ အဖွဲ့ဝင် မစ္စတာမိုက် ဘယ်ပါဝါ။ ဆာဂျင်အက်ဒဝပ်အိုဟာရာက ကျွန်ုပ်၏အဖွဲ့ဝင် ဘင်နရီအင်ဒါဆင်။

မှတ်ပုံတင်ကဒ်ပြားများနှင့် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်များ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် အထက်ပါအတိုင်း အမည်လိမ်များကို ပြုလုပ် ထားကြသည်။ လူရှေ့သူရှေ့တွင်လည်း အထက်ပါအမည်များ အတိုင်း

“မစ္စတာရစ်ချတ်”

“မစ္စတာမိုက်ကယ်”

“မစ္စတာဟင်နရီ”

ဟူ၍ အသီးသီးခေါ်ခဲ့ကြ၏။ ထိုသို့ခေါ်နိုင်အောင်လည်း အတုနေစဉ်ကာလများ၌ ထိုနာမည်များကိုပင် ခေါ်ဝေါ် ထုတ်ကျင့်ခဲ့ကြလေသည်။

“ကိုင်း၊ မစ္စတာမိုက်ကယ်နဲ့မစ္စတာဟင်နရီ ဖိတ်စာတော့ ရပြီ၊ ကောင်းကောင်းသာ ဝတ်စားလာခဲ့ပေတော့ အခြေ အနေကို အကဲခတ်ရအောင်”

“အဆင်သင့်ပါပဲ မစ္စတာရစ်ချတ်”

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် ဖိတ်စာကိုကိုင်ကာ နာမည်သစ် များကို တစ်ပြန်တစ်လှည့်စီခေါ်ရင်း တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ် ယောက်ကြည့်ပြီး နှစ်ခြိုက်စွာ ရယ်မောလိုက်ကြပါသည်။

“ဟား ဟား ဟား ဟား ဟား”

* * *

ညစာစားပွဲသို့တက်ရောက်ရန် မြို့တော်ဝန်မှ ၎င်း၏ ရိုးလ်ရွှဲကပ်ကားကြီးကို စေလွှတ်ပေးလိုက်၏။

ညစာစားပွဲကို ဟိုင်ဖာမြို့ မြေထဲပင်လယ်ကမ်းစပ်ရှိ ရေနံသွေးကြီးကမဲလ်ဟူစိန်၏ ရွေးဟောင်းပါရုန်လက်ရာ အိမ်ကြီးတွင် ကျင်းပလေသည်။ သူဌေးကြီးကမဲလ်ဟူစိန်သည် ဟိုင်ဖာမြို့ရေနံကုန်သည်ကြီးများအသင်း၏ ဥက္ကဋ္ဌလည်းဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦး ညစာစားပွဲသို့ရောက်သည်နှင့်မြို့တော်ဝန် အာမက်ဇာဒါရီက

“ကြွပါ လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျာ၊ ကြွပါ”

ဟု ယဉ်ကျေးပျူငှာစွာဖိတ်ခေါ်ပြီး ဦးစွာပထမ သူဌေးကြီး

ကမဲလ်ဟူစိန်နှင့် စတင်မိတ်ဆက်ပေးလေသည်။

ကမဲလ်ဟူစိန်သည် တိုင်းရင်းသားဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထား နှုတ်ခမ်းမွှေးခပ်ကားကားဖြင့် ခန့်ညားသော ဥပမိရုပ်ရှိ၏။

သောင့်တောင့်တင်းတင်းနှင့်စစ်သားပုံပင်ပေါက်နေ၏။ အရုပ် မောင်းမှာ ဥရောပတိုက်သားများကဲ့သို့ မြင့်မားပေသည်။

အထူးအရေးမှာ ပါရုန်သွေးများခြင်းကြောင့် အဖြူရောင်ဟုဆိုရ သည်။ အထက်တန်းစားပါရုန်မှန်းသိသာလှ၏။ အသက်မူကား

အဆယ်ထက်တော့ကျော်ပုံမရသေးပေ။

“ကောင်းသောညပါ လူကြီးမင်းများကို ကြိုဆိုပါတယ်”

သူဌေးကြီးကမဲလ်ဟူစိန်သည် ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးအား ခင်ဆွနုတ်ဆက်ကာ ကြိုဆိုကြောင်းပြောဆိုလေ၏။

သူဌေးကြီး၏ ဘယ်ဘက်တွင်ကား အရပ်မြင့်မြင့် သားအရေဝါဝါဝင်းဝင်းနှင့်နက်မှောင်သန်စွမ်းသော ဆံပင်

ဆိုင်ရှင် ကိုယ်လုံးလှလှယမင်းပျိုဖြူလေးကို တွေ့ရ၏။

အလျှင်မြင်ချင်း ချစ်ချင်စဖွယ်နတ်မိမယ်လေးပါပေ။ အရွယ်ကား

အသက် ၂၀ အောက်သာဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထူးထူးခြားခြား

အလိပ်မများကဲ့သို့ ပန်းနုရောင်ပိုးသားဂါဝန်ကို ဝတ်ဆင်ထား

အနည်းငယ်တင်းကျပ်သောဂါဝန်ကြောင့် သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ

www.burmeseclassic.com

“ဒါက သူဌေးကြီးရဲ့သမီး ဂျူဒီဖရီဒါပါ”

ကျွန်ုပ်တို့သည် နတ်မိမယ်လေး၏ နူးညံ့သော လက်ကလေးကို လှုပ်ယမ်းကာ နှုတ်ဆက်ရပြန်၏။ အားလုံး အထွေထွေအတွက် သူ့လက်ပါလား။ လက်ကသာ ပူနွေးပြီး အထွေထွေသည်မဟုတ်။ အပြုံးလှလှလေးကလည်း ယောက်ျား သားများအတွက် ချောမြို့ဆွဲဆောင်သည့် အပြုံးဖြစ်ချေ၏။

စောနားမူးနှင့်ဂျူဒီတွေ့ကြလေပြီ။ ကဲ ဒါ အသာအယာအလုပ်ကိစ္စက အလွန်အရေးကြီးသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ညစာစားပွဲတက်ရောက်လာသူများအား ဝေခဲကြည့်လိုက်၏။ အီရတ်တပ်မတော်မှ စစ်ယူနီဖောင်းဝတ်ထားသည့် အရာရှိကြီးဆယ်ဦးခန့် ဟိုင်ဖာမြို့ ရေနံကုမ္ပဏီကြီးအသင်းမှ အသင်းဝင်ဆယ်ဦးခန့်နှင့်ဟိုင်ဖာမြို့မြူနီစပယ်မှ ကော်တီဝင်လူကြီးငါးဦးနှင့် အခြားဂုဏ်သရေရှိလူကြီး ဆယ်ဦးခန့်တို့ဖြစ်ကြပေသည်။ အတော်များများမှာ အသားဖြူသော ပါရီအထက်တန်းစားများပါပေ။

ညစာစားပွဲကို မြေထဲပင်လယ်ဘက် မျက်နှာမူထားသည့် Lawn ခေါ် မြက်ခင်းပြင်၌ကျင်းပပြုလုပ်ရာ မြေထဲ ပင်လယ်ဘက်မှတိုက်ခတ်လာသည့် လေနှုတ်အေးကြောင့် အလွန်ပင်ကြည်စရာကောင်းသည့် ညချမ်းဖြစ်တော့၏။ ခပ်ဖျော့ဖျော့တီး

ဆီပေးနေသည့် အာရေဘီယမ်တီးလုံးသံများကိုလည်း ဆီလှမ်းလှမ်းမှ ကြားနေရသည်။ သာယာနာပျော် ဖွယ်ပင်။

“သုံးဆောင်ကြပါ လူကြီးမင်းများခင်ဗျား၊ ဥရောပတိုက်ဘေးများအကြိုက်ရော ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းရင်းသားများ အကြိုက်ပါပဲ။ ညစာကို စီစဉ်ထားပါတယ်”

သူဌေးကြီးက ပဋိသန္ဓာရစကားများပြောဆို၍ ကျွန်ုပ်တို့ကို ခေါ်ဆောင်ခိုင်းစဉ်အရက်မျိုးစုံပါဝင်သည့် အဖျော်ယမကာများကို ခြောက်စားလဟောဖြင့် တိုက်ကျွေးလေတော့၏။ စားသောက်အစာများကိုကား နှစ်သက်သလို စားသုံးပါဟုလည်း ဆိုလေသည်။

သူဌေးကြီးသည် ငယ်ရွယ်စဉ်က အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၌ကျောင်းဆရာဝန်အဖြစ် အောက်စဖို့စ်တက္ကသိုလ်ကြီးမှ ဘွဲ့ယူလာခဲ့ သူဟု ဆိုရပေသည်။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်စကားကို အင်္ဂလိပ်နှင့်မခြားပြောနိုင်၏။ သမီးပျိုလေးဂျူဒီကမူ တစ်ခါတစ်ရံ အင်္ဂလိပ်လို အင်္ဂလိပ်စကားလုံးစလုံးစင်စင်ပြောပြီး ခပ်ပြုံးပြုံးမျက်နှာထားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ထံမှ မကြာမကြာကြည့်ရှုအကဲခတ်လျက်ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် အစားထက်အသောက်ကို ပိုမိုသောက်သုံးဖြစ်ကြ၏။ ထမင်းစားပွဲ ပြီးဆုံးသောအခါ၌မူ ကျွန်ုပ်တို့ကား အတော်ထွေလျက်ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် ပါရီအထက်

www.burmeseclassic.com

တန်းစားများကို အကဲခတ်ခွင့်ကိုမူ ရရှိခဲ့ကြလေသည်။ သူတို့၏ မျက်နှာထားများကို အကဲခတ်ရသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ကို မလိုလားဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံများ၏ခေါင်းဆောင် ဂျာမန်တို့ဘက်သို့ လိုက်မည့်အရိပ်အယောင်များအား အထင်အရှားတွေ့ရ၏။

“ကိုယ့်လူတို့ အရက်တွေ သိပ်မသောက်ကြနဲ့တော့”

ကျွန်ုပ်သည် အဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦးကို အလွန်အကျွံမသောက်ဘဲ ရန် တားမြစ်သေး၏။ သို့ရာတွင် အပျိုချောလေးဂျွီဖီ ၏ ဧည့်ဝင်ပြုမှုကို မလွန်ဆန်နိုင်ကြသဖြင့် ထည့်ပေးသမျှ သောက်မိကြပေရေချိန်လွန်လျက်ရှိကြပေပြီ။

“ကဲ လူကြီးမင်းများခင်ဗျာ၊ အထူးဧည့်သည်တော်အဖြစ် လူကြီးမင်းကို ဧည့်ခံစရာရှိပါသေးတယ်၊ မပြန် ကြပါနဲ့။ အခြားဧည့်သည်များ ထပြန်ချိန်၌ သူဌေးကြီး ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးအား အထက်ပါအတိုင်းပြော၍ တားလေတော့သည်။

“အပေါ်ထပ်ကို ကြွပါ”

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် နောင်ခါလာ နောင်ခါလာ သဘောထားကာ သူဌေးကြီးသားအဖခေါ်ဆောင်ရာသို့ လိုက်ခဲ့ကြ၏။ အီရတ်စစ်အရာရှိတစ်ဦးလည်း ထူးထူးခြားခြားလိုက်ပါလာလေသည်။

သူဌေးကြီး၏ အိမ်အပေါ်ထပ်ကား ပေလေးဆယ်ပတ်လည်ခန့်ရှိပြီး ပါရှန်ကော်ဇောနီကြီးများ ခန်းလုံးပြည့်ခင်း ထားပေသည်။ ပြာလုံလုံမီးရောင်များ ခပ်မှိန်မှိန်လင်းလျက်နေသည်ကို လည်းတွေ့ရ၏။

Chandelier မီးဆိုင်များမှ မီးလုံးများကမူ Fade in Fade out မှိန်လိုက်လင်းလိုက်ဖြင့် စိတ်ကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံဖြစ်စေ၏။ အထူးဧည့်သည်တော်များကို ဧည့်ခံရန်အတွက် အသေအချာစီမံထားပုံရလေသည်။

“တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ လူကြီးမင်းများကို ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ အာရေဗီယမ်အကများနဲ့ဧည့်ခံဖို့ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား”

သူဌေးကြီးက အားပါးတရပြုံးကာ ပြောလိုက်၏။

ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်းခေါင်းညိတ်လိုက်ကြ၏။

ကိုင်း ကြိတ်လိုက်စမ်း စောနားမူးရေ နောင်ခါလာ နောင်ခါဈေးပေါ့။

* * *

“ကပ္ပနှင့်နောက်ဆက်တွဲဖြစ်ရပ်များ”

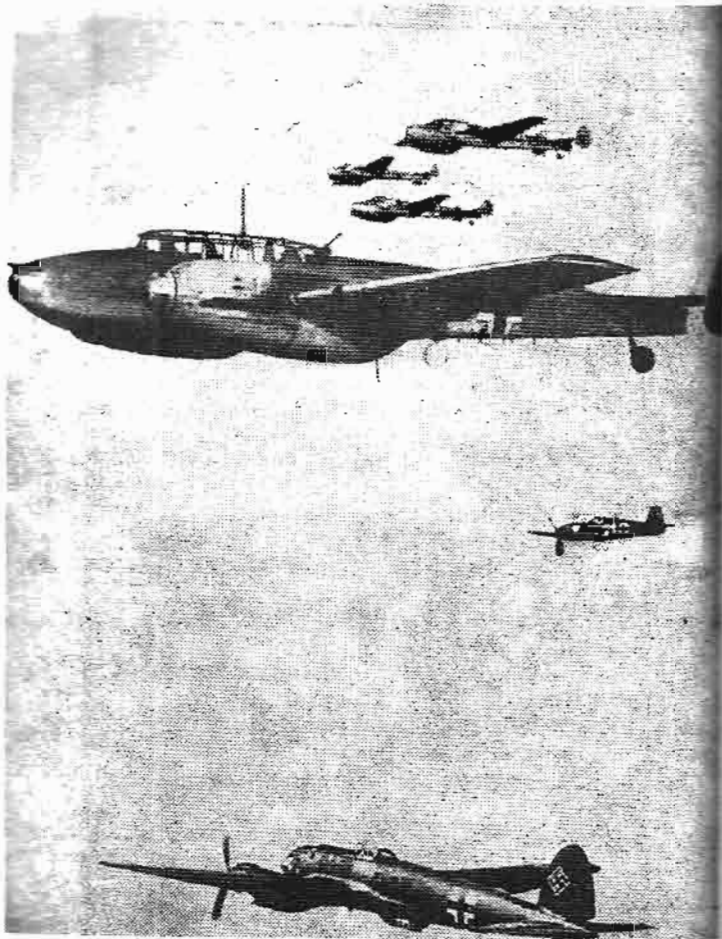
ကပ္ပကို ကော်ဇောနီများပေါ်၌ ထိုင်၍ကြည့်ကြရ၏။
အာရှေပီယမ်ဗုံများ၊ ပလွေများ၊ ကြေးဖြင့်ပြုလုပ်ထားသည့်
တူရိယာပစ္စည်းအချို့ကို တူရိယာတီးခတ်သူငါးဦးက တီးခတ်ကြပြီး
ဝါဂျန်ကချေသည်မလေးခြောက်ယောက်က ကပြ အသုံးတော်
ခံလေသည်။

ပါဂျန်ကချေသည်မလေးများမှာ ကြေးနီရောင်အသားများ
ဖြင့် ငယ်နုချောမောသောကြောင့် ကြည့်၍ကောင်းလေသည်။
ခန္ဓာကိုယ်အပေါ်ပိုင်း၌ ခြံလွှာပါးနှင့် ရင်စည်းပဝါကိုသာ စည်းထား
ပြီး အတော်များများလလာကျင်းထား၏။ အောက်ပိုင်းတွင်မူ

ဟိုင်ဗာညက ပါဂျန်ကချေသည်မလေး

သောင်းဝေဦး

ဂျာမန် ဟိန်ကယ် ဗုံးကြဲလေယာဉ်
နှင့်
မစ်ဆာရှမစ် တိုက်လေယာဉ်များ

အလွန်ပါးလွှာလှသည့် ပိုးဇာပါးပါးကို ဆင်မြန်းထားရာ ခပ်ကြမ်း
ကြမ်းလှုပ်ယမ်းကလိုက်ကြတိုင်း ၎င်းတို့၏ တင်းရင်းသော ကိုယ်လုံး
များမှ အတွင်းသားများကို လှစ်ခနဲလှစ်ခနဲမြင်ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ
ရင်တဖိုဖိုနှင့် အသက်ရှူမှားမတတ်ဖြစ်နေ၏။

“ဝိုင်သုံးဆောင်ကြပါဦးရှင်”

အပျိုချောလေးဂျူဒီက ကပွဲအတွင်း ပါရုန်ဝိုင်များကို
တိုက်လာပြန်၏။ ထျန်ဝဲသည် ယမကာမူးမူး၊ စက္ခုအာရုံ မူးမူးဖြင့်
ညာဆယ့်တစ်နာရီကျော်လွန်သွားသောအခါ ထိန်းသိမ်းနေသည့်
ကြားမှပင် လုံးဝအိပ်ပျော်သွားလေတော့သတည်း။

ဖျတ်ခနဲနိုးလာသည်။ မနက်လေးနာရီခန့်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း
အခန်းတွင်းမှ နာရီက ပြလျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အလွန်အထက်
တန်းကျသည့် အိပ်ခန်းကြီးတစ်ခန်းထဲမှ နှစ်ယောက်အိပ်ကုတင်ကြီး
ခေါ်၌ ရောက်ရှိနေသည်။ အမျိုးအမည်မသိ ဓမ္မေးရနံ့များက
သင်းယုံ့နေ၏။ တစ်ရေးအိပ်လိုက်ရသဖြင့် အမူးပြေပြီး အားပြည့်
သွားသည်။ အိပ်ခန်းနှင့်တွဲလျက် သန့်စင်ခန်းသို့ဝင် မျက်နှာသစ်
၌ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ပြီး ဒေးဗစ်နှင့်အက်ဒဝပ်အား ရှာကာ
ပြန်ရန်ပြင်လိုက်သည်။

ဘာတွေမှန်းတော့မသိ။ အထူးအဆန်းတွေ အခုမှ
တစ်ထောင့်တစ်ညပသီပုံပြင်ထဲကလို လာဖြစ်နေသည်ထင်၏။

တွေးလို့မဆုံးလိုက်။

ဟိုက် အချောအလှလေးဂျူဒီပါလား။

အချောအလှလေးဂျူဒီသည် အလွန်အလွန်ပါးလွှာသည့် ဝတ်ရုံဖြူကိုဆင်မြန်း၍ အခန်းတွင်းသို့ဝင်လာ၏။

“အံ့ဩနေသလား မစ္စတာရစ်ချတ်၊ ရှင့်ကို ကျွန်မတို့ ပါရှန်ထုံးစံအတိုင်း နောက်ဆုံးညှော်ခံမလို့ ကျွန်မစောင့်နေ တာပါ ရှင်”

“ဘယ်လိုထုံးစံပါလဲ မစ္စဂျူဒီ”

“ကျွန်မတို့ပါရှန်လူမျိုးတွေဟာ လွတ်လပ်တဲ့ယောက်ျားပျို တစ်ယောက်ကို လွတ်လပ်တဲ့မိန်းမပျိုတစ်ယောက်က ချစ်ကြိုက်ရင် မိဘတွေဆီ ခွင့်တောင်းပြီး နှစ်ယောက်တည်း တွေ့ဆုံခွင့်ရှိပါတယ်။ ညကတည်းက မစ္စတာရစ်ချတ်ကို သဘောအလွန်ကျလို့ ပါပိုဆီ ခွင့်တောင်းထားပြီးပါပြီ။ မစ္စတာရစ်ချတ်အိပ်မောကျနေလို့ စောင့်နေတာပါ။ ကျွန်မနဲ့နှစ် ယောက်တည်းစကားပြောဖို့ စိတ်ဝင်စားပါသလား မစ္စတာရစ်ချတ်”

ကျွန်ုပ်သည် အရာရာတွင် စွန့်စားမှုဝါသနာပါသူဖြစ်၏။ စစ်ရေးစစ်ရာတွင် စွန့်စားရန် ဝါသနာပါသလို အချစ်ရေး အချစ်ရာတွင်လည်း စွန့်စားရန် ဝါသနာထုံ၏။ ထို့ကြောင့် ရောက်လေရာ၌ ချစ်သူရည်းစားများ၊ မိန်းကလေးမိတ်ဆွေ

များထားခဲ့၏။ အိန္ဒိယတွင်နေစဉ်က ဟိန္ဒူ မွတ်စလင်နှင့်မဂို၊ ပန်ဂျပ်မုများကိုလည်းကောင်း၊ အင်္ဂလန်တွင်နေခဲ့စဉ်က အင်္ဂလိပ်၊ စကော့၊ ဝေလနှင့်အိုင်ယာလန်မုများကိုလည်းကောင်း ကုန်ကုန်ပြော ပါက အသားမဲကပ္ပလီမတောင့်တောင့် ဖြောင့်ဖြောင့် ကလေးများ နှင့်ပင် Date လုပ်ကာ တွဲခဲ့ဖူးသူဖြစ်ပေသည်။ ယခုလည်း အလက်ဇန်းဒရီးယားတွင် နေခဲ့စဉ်က အာရပ်မလေးများ၊ အာဖရိကန်မလေးများနှင့်အီဂျစ်မလေးများကိုလည်း ညကလပ်များ ၌ တွေ့ဆုံဖူးခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ယနေ့အချိန်အထိ အသက်လေးဆယ်ကျော်သည့်တိုင် အိမ်ထောင်မပြုဘဲ လူပျိုကြီး ဘွဲ့ကို ခံယူထားဆဲဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်ကား စားရက်ကြံ၍ မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲလာချေပြီ။ ဒီလို နတ်မိမယ်တမျှလှပသည့် တစ်ထောင့်တစ်ညပသီ ပုံပြင်ထဲကလို့ မိန်းကလေးမျိုးကို လက်လွတ် ခံ၍ကမဖြစ်။

“အို သိပ်စိတ်ဝင်စားတာပေါ့ ဂျူဒီရယ်”

ကျွန်ုပ် စကားဆုံးသည်နှင့်ကျွန်ုပ်နှင့်ဂျူဒီဖရီဒါတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တင်းကြပ်စွာ ပွေ့ဖက်လိုက် ကြပြီးနောက် အိစက်ညက်ညောလှသော ဖဲမွေ့ယာကြီးပေါ်၌ လဲချလိုက်ကာ ပြာလဲ့လဲ့မီးရောင်အောက်တွင် အချစ်ဖွဲ့ကြီး ဆင်နွဲ့လိုက်ကြရာ ကျွန်ုပ်မှာ အလွန်ပင်ပန်းနွမ်းလျစွာဖြင့် ဒုတိယ အကြိမ်အိပ်မောကျသွားပါတော့သတည်း။

“ကန္တာရ၏ အကျဉ်းသမား”

ကျွန်ုပ် အိပ်ရာက နိုးလာချိန်၌ နေ့လား ညလားမသိ ဖြစ်နေသည် အိပ်နေသည်က သံခုတင်တစ်ခုပေါ်မှာ မီးရောင် မှိန်မှိန် တစ်လုံးထွန်းညှိထားသည်။ အခန်းကမူ ကွန်ကရစ်အခန်း တစ်ခန်း။ ကျွန်ုပ်သည် ယခုအခါ အလုံပိတ် ၁၀ ပေပတ်လည် ထွန်ကရစ် အခန်းတစ်ခုထဲ ရောက်နေပေသည်။

အခန်း၌ အုတ်လှေကားတစ်ခုရှိပြီး သံတစ်ခါးတစ်ခုလည်း တပ်ဆင်ထား၏။ အပေါ်၌ ၂ ပေပတ်လည် သံတိုင် တပ် လေဝင်ပေါက်တစ်ခုလည်း ရှိ၏။

“ဟော့ကံ၊ ငါတော့ ထောက်ချောက်မိသွားပြီ”

ကျွန်ုပ်သည် ဖြစ်စဉ်များကို ဦးနှောက်တစ်ပတ်လည်သွား အောင် စဉ်းစားလိုက်၏။ ကြာကြာ မစဉ်းစားရပါ။ ဂျူဒီဖရီဒါတို့ သည် ဂျာမန်ဘက်သားများဖြစ်ဖို့ အလွန်သေချာသွားပါပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့အား ညစာ ကျွေးသည်။ မလုံ့တလုံ အကများဖြင့် ညှော်ခံသည်။ မနိုးမရွ ဖြစ်အောင် ဆောင်ကြဉ်းပေးသည်။ ပြီးတော့ အရက်မူးအောင် တိုက်သည်။ ပြီးတော့ အချစ်မူးမူးစေသည်။

“သွားပြီ”

စဉ်းစားရင်း ရှက်လာ၏။ ကံ ဘာလုပ်မလဲ စောနားမှူး၊ စဉ်းစားစမ်း၊ မင်းတော့ ထောင်ချောက်ထဲ ကျသွားပြီ။

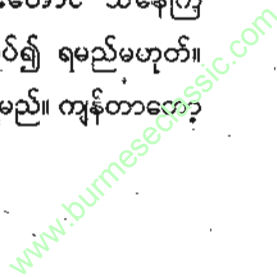
စဉ်းစားခန်း မဆုံးလိုက်ပါ။

အီရတ်တပ်မတော်မှ အရာရှိတစ်ဦးနှင့် အပေါ့စား စက်သေနတ်ကိုင် စစ်သည်နှစ်ဦး သံတံခါးဖွင့် ဝင်လာသည်။

“ကောင်းသော နံနက်ခင်းပါ လက်ဖက်နံနက်၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်တို့ ကွန်မင်ဒါကြီးက အခေါ်လွှတ်လိုက်ပါတယ်”

ခါးတွင် ပစ္စတိုချိတ်ထားသည့် အီရတ်အရာရှိကလေးက ပြောသည်။

ဪ သူတို့က ကိုယ့်အကြောင်းတောင် သိနေကြ ပါပကော။ ဒါဆို ငှုလောလောဆယ် ဘာမှ လုပ်၍ ရမည်မဟုတ်။ ခေါ်သည်ကို အသာတကြည်လိုက်သွားရုံသာ ရှိမည်။ ကျန်တာတော့

မီးဝင်ကြည့် တရမည်။

မြေအောက်တိုက်ခန်းမှထွက်ပြီး အပေါ်ထပ်သို့ တက်ခဲ့ကြ၏။ ညက ကပွဲလုပ်သော အဆောက်အဦးမဟုတ်တော့ပါ။ အခြားနေရာတစ်နေရာသို့ ရောက်နေပေသည်။ ဘယ်နေရာမှန်းတော့ မသိ။ အခန်းကျယ်ကြီး၌ သူဌေးကြီး ကမဲလ်ဟူစိန်အား အီရတ်တပ်မတော်၏ စစ်ယူနီဖောင်းစိမ်းနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးအဆင့် ရာထူးတံဆိပ်များကို တပ်ဆင်ထား သည်အား အခန့်သားတွေ့ရတော့၏။ သူသည် ဆုံလည်ကုလားထိုင်တွင် မိန့်မိန့်ကြီးထိုင်နေသည်။

“ကိုင်း မစွတာရစ်ချတ်ခေါ် ကာလီဘာဘာခေါ် ဝုပွတားပရာဆတ်ခေါ် မိုဟာမက်ယူဆွတ်ခေါ် လက်ဖက်နှင့် စောနားမူး၊ ဘယ်နယ်လဲဗျာ၊ ညီက ကျုပ်တို့ဧည့်ခံတာ ပြည့်စုံမှုရှိပါတယ်နော်၊ ဘာများ လိုအပ်နေသေးသလဲဗျာ”

ကမဲလ်ဟူစိန်က ထိကပါးရိကပါးဖြင့် စကားစလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်သည် မစွတာကမဲလ်ဟူစိန်၏ ထိကပါးရိကပါးစကားကို ပြန်လည်ပြောဆိုခြင်း မပြုပါ။

“ထိုင်ပါ လက်ဖက်နှင့် စောနားမူး”
သူ၏ရှေ့က ကုလားထိုင်အား ‘ညွှန်ပြကာ ထိုင်ခိုင်းလိုက်၏။

“ကျုပ် စောနားမူးမဟုတ်ဘူး၊ ဘီအိုစီ ရေနံကုမ္ပဏီကြီးက

အိန္ဒိယနိုင်ငံ တာဝန်ခံမစွတာရစ်ချတ်။ ရေခဲချက်တာဂျီ လို့လည်းခေါ်တယ်”

“လုပ်မနေပါနဲ့ လက်ဖက်နှင့် စောနားမူးရယ်၊ ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့ ဘင်ဂါလီကထွက်လာကတည်းက ကျုပ်တို့ သတင်းရပြီးပါပြီ၊ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ခင်ဗျားအကြောင်းလည်း ခင်ဗျား ဟိုင်ဖာရောက်ကတည်းက စုံစမ်းထားပြီးပြီ”

“ခင်ဗျားဟာ အုသားမည်းပေမဲ့ ကပွဲလီမဟုတ်ဘူး၊ တူလားလည်း မဟုတ်ဘူး၊ မြန်မာလူမျိုးတစ်ယောက်ပဲ၊ မြန်မာတောင် တိုင်းရင်းသား ကရင်၊ ဒါကြောင့် နာမည်အစမှာ ဆာထဲထွားတာ မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားဟာ ပထမကမ္ဘာစစ်မှာ အင်္ဂလိပ်တပ်ထဲဝင်ပြီး အရာခံဗိုလ်အဆင့်ထိ ရခဲ့တယ်၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မဖြစ်မီမှာ ခင်ဗျားကို အင်္ဂလန်ခေါ်ပြီး စကော့ဘလန်ယာဗ်မှာ သင်တန်းပေးခဲ့တယ်။ အမ်အိုင်ဖိုက် M.I-5 မှာ အမည်စာရင်းသွင်းထားပြီး အရှေ့အလယ်ပိုင်းက ပါရှန်စကားနဲ့ အာရေဗျစကားတွေတတ်လို့ ကိုင်ရိုဒေသမှာ တာဝန်ပြန်ပေးထားတယ်၊ အခု ဟိုင်ဖာဘာဆရာဖော်လူဂျာ စတဲ့ အီရတ်နိုင်ငံဆိပ်ကမ်းတွေသတင်း ထောက်လှမ်းဖို့ မြောက်အာဖရိက စစ်နယ်ပွန်းကွပ်ကဲရေးမှူး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝေဗယ်လ်ရဲ့ စစ်ဦးစီးအဖွဲ့က ဒီဆိုင်ဖာကို လွှတ်ထားတယ်၊ ကဲ ဘာပြောဦးမလဲ”

www.burmeseclassic.com

“ခင်ဗျား ဒါလော့က် သိထားမှတော့ ဘာမှ ပြောစရာမလိုတော့ဘူး”

ကျွန်ုပ်က ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြန်ပြောလိုက်၏။

“ဒီလိုမှပေါ့ လက်ဖတင်နင်နဲ့”

“ကိုင်း ကိုင်း၊ ညက သိပ်ပင်ပန်းထားတော့ ဆာလှရော့ မယ်၊ အားရှိသွားအောင် မနက်စာလေး စားလိုက်ပါဦး၊ ဟဲ ဟဲ ဟဲ”

ကမဲလ်ဟူစိန်က အချက်ပြလိုက်သည်။ ဗန်းကိုင်၍ အိရတ်စစ်သားတစ်ဦး ဝင်လာ၏။

ထို အိရတ်စစ်သားယူလာသည့် ကော်ဖီ၊ ပေါင်မုန့်၊ ကြက်ဥကြော်များကို စားသုံးစေပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် နောင်ခါလာ နောင်ခါဈေး သဘောထား၍ သူ ကျွေးသည်ကို ကုန်စင်အောင် စားပစ်လိုက်၏။ စားရတုန်း စားထားမှ ဖြစ်မည်။ အချုပ်ခန်းထဲ၌ ကောင်းကောင်းစားချင်မှ စားရပေမည်။

“ကဲ လက်ဖတင်နင်၊ မေးစရာရှိတာ မေးမယ်၊ မှန်မှန် ဖြေပါ”

“နေပါဦး၊ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်က အရင်ပြန်မေးခွင့်ပြုပါ ခင်ဗျားကလည်း ကျုပ်ကို ဘာကိစ္စနဲ့ ဖမ်းရတာလဲ”

“မသိချင်ယောင်ဆောင်မနေပါနဲ့ လက်ဖတင်နင်”

ကျွန်ုပ်ဟာ အိရတ်တပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေးက ဝိုင်းမှုကြီး ပါ။ ကျုပ်တို့ဟာ ဝန်ကြီးချုပ်ရာရှစ်အလီရဲ့ လူတွေပဲ။ ခင်ဗျားတို့ကို လိုလားတဲ့ ဘုရင်ကလေး အိမာအဗ္ဗဒူလာအီလာဟာ ဘက်ဂဒက်က ထွက်ပြေးသွားပါပြီ။ ကျုပ်တို့ ဝန်ကြီးချုပ်အသစ်က ဂျာမန်တွေနဲ့ ငွေပေါင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီဗျာ”

ထိုသတင်းမှာ အလွန်အရေးကြီးသည့်သတင်းဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ်သည် ခေါင်းထဲတွင်အသာ မှတ်သားထားလိုက်၏။

“ခင်ဗျားကို ဖမ်းရတာကတော့ ခင်ဗျားတို့ ဒီကိုလာ တာဟာ ဆိပ်ကမ်းအခြေအနေလေ့လာတာအပြင် တခြားဘာရှိ သေးလဲ၊ တပ်တွေချထားဖို့ လာကြည့်တာလား၊ ဒါဆို ရင် ဆယ်တပ်တွေ လာမှာလဲ၊ အဲဒါ သိချင်တယ်ဗျာ ဖြေပါ”

“အဲဒါ ကျုပ်မသိဘူးဗျာ”

“ကောင်းပြီ၊ ဒါဆိုရင် ဒီကင်မရာလေးက မနေ့ညက ခင်ဗျားအိပ်ပျော်နေတုန်း ဂျူဒီက ခင်ဗျားအိတ်ထဲက ယူလာပြီး လင်ထုတ် ကူးထားတဲ့ပုံတွေ။ ခင်ဗျားတို့ဆိပ်ကမ်းတွေလှည့်ရိုက် သားတာရော ရေနံတွင်းတွေရော အဝေးပြေးလမ်းမကြီးတွေရော ကျုပ်တို့ ထမင်းစားပွဲတက်တဲ့လူတွေရောအားလုံးရိုက်ယူထားတဲ့ ပုံတွေ။ ကိုင်း ဘာပြောမလဲ လက်ဖတင်နင်”

ကျွန်ုပ်သည် ညက ကင်မရာလေးအား အမှတ်တမဲ့

www.burmeseclassic.com

ကုတ်အကျီတွင် ထည့်ထားရာ ပါရုန်မလေးက နှိတ်သွား ပြီး ဖူးလင်တွေထုတ်၍ ပုံတွေပင် ကူးပြီးနေလေပြီ။ ရှိစေတော့။

“ဓာတ်ပုံရိုက်တာတော့ ဟုတ်တယ်လေ၊ ကြုံတုန်းရောက် တုန်းရိုက်ထားတာ၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ”

“ကဲ ထားပါ။ ခင်ဗျားတို့ အာဖရိကမြောက်ပိုင်း စစ်ဆင်ရေးကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့ကြီးမှာ တပ်အင်အား ဘယ်လောက်ရှိ လဲ။ သံချပ်ကာတပ်မ ဘယ်နှစ်တပ်လဲ၊ စစ်ကူအဖြစ် နယူးဇီလန် တပ်မနဲ့ဩစတေးလီးယန်းတပ်မတွေ လာဖို့ရှိတယ်ဆိုတာရော ဟုတ်လား။ ဘယ်တော့လောက်ရောက်မှာလဲ”

“ဒါလည်း သိရင်တောင် မဖြေနိုင်ဘူးဗျာ၊ ကျုပ်ကြောင့် ကျုပ်လူတွေ ဒုက္ခမရောက်စေရဘူး”

ကမဲလ်ဟူစိန်သည် တစ်ချက်မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်၏။

“အင်း လက်ဖတင် နင်က မြန်မာလူမျိုးပေမယ့် အင်္ဂလိပ်တွေအပေါ် အတော်သစ္စာရှိတာကိုး”

“ကိုင်း၊ နောက်ဆုံးမေးခွန်းမေးမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ မြောက်အာဖရိကစစ်ဆင်ရေးကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့ကြီးကို ‘ဂျင်နရယ်ဝေ ဗယ်လ်ကနေပြီး ဂျင်နရယ်အောချင်လက်ကို လွှဲပေးဖို့ ဝန်ကြီးချုပ်ချာချီက စီစဉ်နေတယ်ဆိုတာ ဟုတ်မဟုတ်သိချင်တယ်”

“အဲဒါ ကျုပ်မသိဘူး၊ ကျုပ်အဆင့်က အဲဒီလောက်လည်း

သိနိုင်ဘူး”

“ခေါင်းမမာချင်ပါနဲ့ လက်ဖတင်နင်စောနားမှူး၊ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားကို ပြောမယ်ဗျာ၊ တစ် ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့ ဒီလာတဲ့ ညီညွတ်ချက်အတိအကျ၊ နှစ် ခင်ဗျားတို့ အာဖရိကမြောက်ပိုင်း တွက်ကဲမှုဌာနချုပ်အောက်က ကြည်း၊ ရေ၊ လေတပ်အင် အားအတိ အကျ၊ ။ အုံး ဂျင်နရယ်ဝေဗယ်လ်နဲ့ဂျင်နရယ်အောချင်လက် တာဝန်လွှဲပြီးရင် ဂျင်နရယ်ဝေဗယ်လ် ဘယ်သွားမှာ လဲ၊ ဒါတွေ သိချင်တယ်၊ နက်ဖြန်မနက် ဒီအချိန်မှာ ဖြေပါ၊ မနက်ကိုးနာရီ ဆီတီမှာ အဖြေကိုလိုချင်တယ်”

“မဖြေရင်ရော”

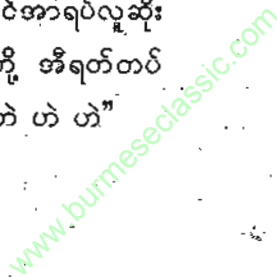
“မဖြေရင်တော့ ဟဲ ဟဲ သူလျှိုတို့ရဲ့သွားရာလမ်းပေါ် တက်ဖတင်နင်ရယ်၊ သိရဲ့သားနဲ့”

“ဖြေရင်ရော”

“ကောင်းကောင်းဖြေရင်တော့ ခင်ဗျားကို ဘက်ဂဒက်က ဩတီသျှသံမှူးကို အကြောင်းကြားပြီး ပြန်လွှတ်ပေးပါ့မယ်”

“ဘယ်လိုအကြောင်းကြားမှာလဲ”

“ဩတ်၊ ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့ကို ဘက်ဂူအင်အာရပ်လူဆိုး နှစ်တစ်ခုက ပြန်ပေးဆွဲသွားတာကို ကျုပ်တို့ အီရတ်တပ် ဆောက်က ကယ်တင်ပြီး ပြန်ပို့ပေးတယ်ပေါ့ဗျာ ဟဲ ဟဲ ဟဲ”

“ကဲ ခင်ဗျား ဘာပြောဦးမလဲ”

“အေးပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့က လက်ဦးမူရတော့လည်း လုပ်ပေါ့”

“နက်ဖြန်မနက် မေးခွန်းတွေဖြေဖို့မမေ့နဲ့နော်”

ကျွန်ုပ်အား သူ့ဌေးကြီးကမဲလ်ဟူစိန်အမည်ခံ အီရတ်စစ်ထောက်လှမ်းရေးမှ ဗိုလ်မှူးကြီးအလီအစ္စမေးက အထက်ပါအတိုင်း တွေ့ဆုံကာ ပြောဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်အား မြေအောက်တိုက်ခန်းသို့ ပြန်ပို့ကြ၏။ အပြန်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ယခုရောက်ရှိနေသည့် အဆောက်အဦးကြီးနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေများကို လျင်မြန်စွာလေ့လာမှတ်သားအကဲခတ်ခဲ့၏။ အခြေအနေပေးက ဖောက်ထွင်း၍ ထွက်နိုင်ရန် စဉ်းစားရပြန်၏။ ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်းအတွက် သာမက ကျွန်ုပ်၏အဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦးအတွက်ပါ စဉ်းစားရ၏။ သူတို့ရော လွတ်သွားသလား။ ဖမ်းမိထားသလား မသိရသေးပေ။ တစ်ခု သတိထားမိသည်မှာ ဤအဆောက်အဦးကြီးသည် ဟိုင်ဖာဆိမ်ကမ်းနှင့်သိပ်မဝေးလှဆိုသည်ကိုတော့ ဆိုက်ကပ်ထားသည့်သင်္ဘောများနှင့်ပင်လယ်ရေပြင်ကို ပြတင်းပေါက်များမှ ရိပ်ခနဲလှမ်းမြင်လိုက်ရ၍ သိလိုက်ရပေသည်။

* * *

“ရန်သူ့လက်မှလွတ်မြောက်ပြီ”

အမှန်ဆိုရပါမူ ကျွန်ုပ်တို့ အီရတ်တို့၏ လျှို့ဝှက်အကျဉ်းစခန်းသို့ ပို့ထားခြင်းဖြစ်၏။ ဤအကျဉ်းစခန်းအား အီရတ်စစ်ဘက်ထောက်လှမ်းရေးမှ ဖွင့်ထားခြင်းဖြစ်လေသည်။ အီတလီနှင့်ဂျာမန်တို့က အကူအညီပေးလျက်ရှိသည်။ အဓိကမှာ ဂျာမန်တို့က အကူအညီပေးနေခြင်းပင်။

ယခုအချိန်၌ အီရတ်တို့သည် ဂျာမန်တို့နှင့်အလွမ်း သင့်သော ရာရှစ်အလီဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လာခဲ့သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဦးတီးသူများနှင့်ချုပ်ဆိုထားသော စစ်ရေးသဘောတူစာချုပ်များကို ဆက်ဖျက်ပြီး Operation Golden Triangle ရွှေတြိဂံ

www.burmeseclassic.com

စစ်ဆင်ရေးအမည်ဖြင့် မြေထဲပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းမြို့များကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်၍ ကျွန်ုပ်တို့ ဗြိတိသျှတပ်များကို မောင်းထုတ်ရန် ကြံစီနေစဉ်ကာလဖြစ်ပေ၏။

စစ်ဆင်ရေးအား ပြေလအတွင်းပြုလုပ်ရန်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့အတွက် စစ်သတင်းများ အလွန်အရေးကြီးနေ၏။ ဂျာမန်တို့ဘက်မှလည်း ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရွမ်းမဲလ် **Field Marshal Erwin Rommel** အားစေလွှတ်ကာ အီတလီတပ်များ နှင့်အတူ မြောက်အာဖရိကထိုးစစ်ကြီး ဆင်နွဲရန် တာဝန်လျက်ရှိနေ ကြပေပြီ။

စစ်ရေးစစ်ရာက အလွန်အရေးကြီးနေ၏။ စစ်သတင်းများလည်း အလွန်တန်ဖိုးရှိနေ၏။ ထို့ကြောင့် အီရတ်တို့က ကျွန်ုပ်အား ချက်ချင်း သတ်မှတ်ဘဲ သတင်းရရှိင်သမျှကို ချော့မော့မေးမြန်းနေခြင်းပင်။

ကျွန်ုပ်သည် အစောင့်များ လာပေးပို့သည် ရေနှင့်ညစာစားသုံးပြီး တစ်ညလုံး ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်နိုင်ရေး အကြံထုတ်လျက်ရှိ၏။ လုံးဝမအိပ်ပါချေ။

ညသန်းခေါင်ယံအကျော်၌ ကြားနေကျ ဝို ဝို ဝို ဝို ဟူသော **Royal Air Force** မှ စပစ်ဖားရားတိုက်လေယာဉ် သံများကြားရပြီး တဝေါဝေါနှင့်လေယာဉ်များ ထိုးဆင်းသံ ပစ်ခတ်သံများကြားရ၏။ ထပ်မံကြားရသည့် လေယာဉ်သံများကား ကျွန်ုပ် နားယဉ်

သည် စက်လေးလုံးတပ် လန်ကက်စတာဗုံးကြဲလေယာဉ်မျှ၏အသံဖြစ်ပြီး ခဏအကြာတွင် တဝုန်းဝုန်းနှင့်အကျဉ်းထောင်အနီးတွင် ဗုံးများ ကျရောက်ပေါက်ကွဲတော့၏။

မကြာမီမှာပင် မြေထဲပင်လယ်ဘက်မှ ရေတပ်မတော်၏ စက်အမြောက်များ တဒိုင်းဒိုင်းပစ်ခတ်သံကြားရ၏။ အမြောက်ဆန်များသည် အကျဉ်းထောင်တစ်ဝိုက်၌ ကျရောက်ပေါက်ကွဲတော့သည်။ အကျဉ်းထောင်အနီးမှာလည်း ဗုံးဆန်များထိမှန်ကာ အော်ဟစ်ဆူညံနေကြ၏။ နောက်ထပ်နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင်မူ အနီးကပ်ပစ်ခတ်လိုက်သော လက် နက်ငယ်သံများ၊ စက်ကလေးသံများ ကြားရတော့၏။

နောက်ထပ် မိနစ်အနည်းငယ်အကြာတွင် ကျွန်ုပ်၏ အခန်းတံခါးအား သေနတ်နှင့်ဒိုင်းခနဲပစ်စွင့်ကာ လူနှစ်ဦးဝင်လာကြသည်။

ဆာဂျင်ဒေးဗစ်နဲ့အက်ဒဝပ်ပါလား။

“ကမ်းမွန် လက်ဖတင်နင်စောနားမူး၊ ကျုပ်တို့ပါဗျာ၊ လက်ဖတင်နင်ကို လာကယ်တာ”

သူတို့နှစ်ဦးနှင့်အတူ ဘုရင့်ရေတပ်မတော်မှ ကွန်မန်ဒို ရေတပ်သားသုံးဦးအား စက်သေနတ်ကိုယ်စီဖြင့် တွေ့ရ၏။

“ကဲ သွားကြစို့ လက်ဖတင်နင်၊ အီရတ်သူလျှိုတွေတော့”

www.burmeseclassic.com

အတုံးအရုန်းပဲ၊ ပြောစရာရှိတာ နောက်မှပြောရအောင် ဆာဂျင်ဒေးဗစ်နဲ့အဖွဲ့က ဒါကြီးကို မိုင်းခွဲဖျက်ဆီးပြီး နောက်က လိုက်ခဲ့မယ်၊ ဒါကြီးက ဂျာမန်နဲ့အီရတ်ပူးပေါင်းပြီး အခြေပြုနေကြတဲ့ သူလျှို ဌာနချုပ်ကြီးပဲ”

ဆာဂျင်အက်ဒဝပ်က ကျွန်ုပ်အား အတင်းခေါ်ဆောင်ကာ သုတ်ခြေတင်တော့သည်။ ခဏအကြာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဟိုင်ဖာကမ်းစပ်၌ ဆိုက်ကပ်ထားသည့် မော်တော်ဘုတ်ငယ်လေးသို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုအချိန်မှာပင် မလှမ်းမကမ်း ရှိ ရန်သူသူလျှို ဌာနချုပ်ကြီးတစ်ခုလုံး ဆာဂျင်ဒေးဗစ်လက်ချက်ဖြင့် အုန်း အုန်း အုန်း ဟု အလွန်ကျယ်လောင်စွာမြည် ဟိန်းပြီး လုံးဝပြိုလဲပျက်စီး သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရတော့၏။

“သွားပေရော့ မိစ္ဆာကောင်တို့ရဲ့စခန်းကြီး”

ခဏအကြာ၌ ဆာဂျင်ဒေးဗစ်နှင့်အင်ဂျင်နီယာတပ်သား သုံးဦးပြန်ရောက်လာကြရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် သင်္ဘောလေးကို အပြင်းမောင်း၍ ပင်လယ်တွင်းသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြတော့၏။ ကမ်းခြေမှ နှစ်မိုင်အကွာတွင် အသင့်စောင့်နေသည့် Cruiser စစ်သင်္ဘောဆီသို့ရောက်ရှိလေတော့သည်။ Cruiser စစ်သင်္ဘော ရောက်မှ ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးမှာ စကားပြောနိုင်ကြတော့၏။

“ဘယ်နှယ်ကိုယ်လူတို့က အဲဒီညက ကိုယ့်ကိုပစ်ပြီး

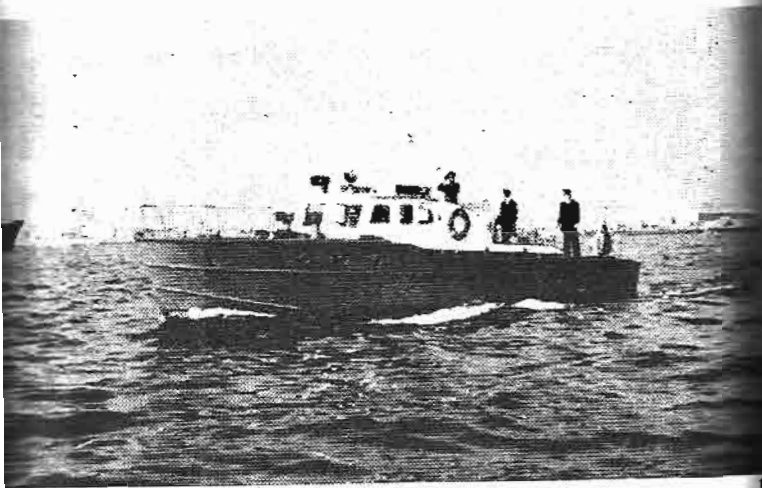

ဒုးရီး မြို့ပွားက ငလလက ငြ် ဝတ္ထုကလက

သောင်းဝေဦး

ဘင်ဂါမီမြို့တွင်းဝင်လာသည့် ဗြိတိသျှစစ်ယာဉ်တန်း

ဟိုင်ဗာတွင် ကပ္ပတိန်စောနားမူးတို့ အဖွဲ့အား လာရောက်ကယ်တင်သွားသည့် Royal Navy မှ ရေယာဉ်ကလေး

ဘယ်လစ်သွားကြတာလဲ”

“ကျွန်တော်တို့က ကပွဲမှာ အမူးလွန်သွားတော့ မြို့တော်ဝန်က အိမ်အထိ ကားနဲ့ပြန်ပို့ပေးတယ်၊ မိုးလင်းမှ လက်ဖက်နှင့် ပါမလာဘူးဆိုတာ သိရတော့တယ်”

“အဲဒီတော့ ဘာဆက်လုပ်ကြသလဲ”

“ဌာနချုပ်ကို အကျိုးအကြောင်း စက်နဲ့လှမ်းပြီး သတင်းပို့ရတော့တာပေါ့”

“ဌာနချုပ်က လက်ဖက်နှင့် အဖမ်းခံရလို့တော့မဖြစ်ဘူး ဒီသူလျှိုဌာနချုပ်မှာပဲ ချိမယ်ဆိုတာ မြို့တော်ဝန်အာမက် ဇာဒါရီဆီကပဲ သတင်းရတယ်၊ မြို့တော်ဝန်က ပြုတ်ကျသွားတဲ့ ဘုရင်ကလေးအဗ္ဗဒူလာရဲ့လူ အီရတ်စစ်တပ်က အခုတက်လာတဲ့ ဌာနချုပ်တော်သား ဝန်ကြီးချုပ်သစ်ရာရှစ်ရဲ့လူ ဒါကြောင့် သူ့ဆီက သတင်းရတာ”

“သတင်းရရချင်း လက်ဖက်နှင့်ကို ဖမ်းပြီး ဒီဌာနချုပ်ကြီးကို လျှပ်တစ်ပြက်ဝင်တိုက်ဖို့ မော်လတာကျွန်းက ရေတပ်ကို ဌာနချုပ်က ချက်ချင်းတာဝန်ပေးပြီး ကျွန်တော်တို့ကိုပါ တစ်ပါတည်း ထည့်ပေးလိုက်တာ”

“ဪ ဒီလိုကိုး”

“ဒါနဲ့ လက်ဖက်နှင့်ရဲ့ဟိုမြာကလေးအကြောင်းရော

သိချင်သေးလား”

“ဆိုစမ်းပါဦး”

“သူက အီရတ်ထောက်လှမ်းရေးက အသေအချာလေ့ကျင့်ပေးထားတဲ့ ပါးရှန်သူလျှိုမလေးလက်ဖတင်နင်ရဲ့ မာတာဟာရီလိုအမျိုးသမီးပေါ့။ ဘက်ဂဒက်ယူနီဗာစီတီထွက်ပဲ။ သူလည်း ဟိုင်ဖာကနေပြီး ဘက်ဂဒက်ကို ပြန်သွားပြီ။ လက်ဖတင်နင်ထီဖမ်းခဲ့တဲ့ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူ့အထက်အစီရင်ခံစာရာရှိလို့တဲ့ အဲဒီညက လက်ဖတင်နင်ရဲ့ခိုင်ထဲကို ဆေးခတ်ပြီးတိုက်တာသူပေါ့”

“ဪ တယ်ဟုတ်ပါလား၊ အင်း သွားဝမ်းမိတော့ခံရတာပေါ့”

ကျွန်ုပ် တစ်ညတာတွေ့ခဲ့ရသည့် ပါးရှန်သူလျှိုမလေးကား ကျွန်ုပ် တွေ့ဖူးသမျှ မိန်းကလေးများထဲ၌ ရှားရှားပါးပါး တစ်ညဆို ဖာစ်ည ဆိုစမှတ်ပြုအောင် ကျွန်ုပ်လို အတွေ့အကြုံရှိသည့်ပုဂ္ဂိုလ်မို့ကို လှည့်စားဖမ်းဆီးလိုက်နိုင်သဖြင့် စိတ်ထဲက ချီးကျူးမိပါသေးသည်။

သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်၏ ရဲဘော်ရဲဘက်နှစ်ဦး၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည် အထက်ဌာနချုပ်၏ ရဲရင့်ကောင်းမွန်လှသော စီမံဆောင်ရွက်ချက်နှင့်ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာများကြောင့် ကျွန်ုပ်ကား သေမင်းလက်မှ လက်တစ်လုံးကြား လွတ်မြောက်ခဲ့ရ လေတော့

သည်။ သူတို့မေးသည့် မေးခွန်းများကို မဖြေပါက အီရတ်တို့က ပစ်သတ်မှာ အလွန်ဆော့ချာလှ၏။ ကံကြီးပေလို့သာ။

မော်လတာကျွန်းသို့ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့၌ စစ်လေယာဉ်ဖြင့် အာဖရိကမြောက်ပိုင်းစစ်ဌာနချုပ်သို့ ခေါ်ယူခြင်းခံခဲ့ရပါသည်။ စစ်ဦးစီးဗိုလ်မှူးကြီးကာနယ်လ်သောမတ်စ်က ပြုံးပြုံးကြီး စောင့်ကြိုနေ၏။

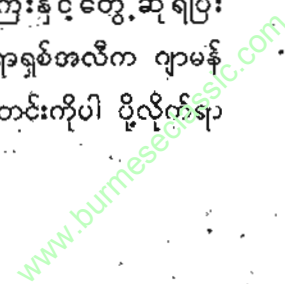
“ဘယ်လိုလဲ လက်ဖတင်နင်စောနားမူး၊ တော်တော်စွန့်စားခဲ့ရရဲ့လား”

“ပျော်စရာတောင်းပါတယ် ကာနယ်ကြီးခင်ဗျာ”

“ဒို့ကလည်း မင်း ဒီလိုဖြေမယ်လို့မျှော်လင့်ပြီးသားပါကွာ”

“ကဲ ကဲ၊ စစ်ဆင်ရေးတာဝန်ပေးပါပြီ၊ မင်းတို့ တာဝန်ကျေပါပြီ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝေဗယ်လ်က မင်းတို့သုံးယောက်ကို စစ်မြေပြင်အဆင့်တိုးမြှင့်ပေးရေး **Field Promotion** လုပ်ဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်၊ မကြာခင် ခေါ်တွေ့ပါလိမ့်မယ်၊ လောလောဆယ်တော့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အလုပ်များနေတုန်းမို့ မင်းတို့ နားကြပါ”

များမကြာမီမှာပင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့်တွေ့ဆုံရပြီး ဆောင်ရွက်ချက်များနှင့်အီရတ်ဝန်ကြီးချုပ်ရာရှစ်အလီက ဂျာမန်နှင့်ပူးပေါင်းရန် ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း သတင်းကိုပါ ဖို့လိုက်ရာ

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက အထူးကျေနပ်သွား၏။ လို့နောက် “လက်ဖက်နှင့် စောနားမူး တော်ပါပေတယ်” ဟု ချီးကျူးတော့၏။

“ဤမြင့်မီမှာပင် ကျွန်ုပ်က **Captain** ကပ္ပတိန်အဆင့်သို့ လည်းကောင်း၊ ဆာဂျင်နှစ်ဦးက တိုက်ရိုက် **Lieutenant** အဆင့်သို့လည်းကောင်း အသီးသီး အဆင့်တိုးမြှင့်ရ ရှိခဲ့ပါကြောင်း။

* * *

“ကပ္ပတိန်စောနားမူး၏ ပြည့်စွက်ပြောကြားချက်များ”

ကျွန်ုပ် ဗိုလ်သက်ဦးသည် ဖခင်ကြီးကပ္ပတိန်စောနားမူး၏ အထက်ပါပြောကြားချက်များကို နားထောင်ပြီးသည့် နေ့ရက် မသိသေးသည့်အချက်များကို မေးရတော့၏။

“ကျွန်တော် နည်းနည်းမေးပါရစေ ပါးပါး”

“မေးပါ”

“ဆီးရီးယားနဲ့အီရတ်သွားပြီး သတင်းထောက်လှမ်းတာနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက **Field Promotion** ပေးတဲ့အဆင့်ကို ဘာဖြစ်လို့ လုပ်ပေးတာလဲခင်ဗျ”

“ဒါက ဒီလိုပါ။ ဒီသတင်းကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့က အားလုံးသိပြီးသားပါ။ သိပ်မသေချာသေးတာပဲရှိတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝေဗယ်လ်ကလည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအောချင်လက်ကို တာဝန်လွှဲပြီး အိန္ဒိယစစ်မျက်နှာကို သွားကွပ်ကဲရဖို့ရှိတယ်။ အရှေ့ဘက်မှာ လှပန်က စစ်ပြင်နေပြီးဖြစ်လို့ ချာချီက အိန္ဒိယနဲ့မြန်မာကို စိတ်မချဘူး။ အဲဒါကြောင့် အင်မတန်တော်တဲ့ဝေဗယ်လ်ကို အပြီးသွားခိုင်းထားတာ။ ဝေဗယ်လ်ကလည်း မသွားခင်မှာ ဒီဂျာမန်သူလျှို့အဖွဲ့တွေ အီရတ်ဆိပ်ကမ်းမြို့တွေမှာ ခြေချင်း လိမ်နေတဲ့အကြောင်း အီရတ်တပ်မတော်က ဂျာမန်နဲ့တိတ်တဆိတ်ပူးပေါင်းနေတဲ့ အကြောင်း ဒါကို ဝန်ကြီးချုပ်ချာချီထံ တင်ပြချင်နေတယ်။ ဒါကြောင့် သိသိကြီးနဲ့ပါးပါးတို့သုံးယောက်ကို လွှတ်ပြီး ချကျွေးလိုက်တာ။ ဓားစာခံခိုင်းလိုက်တာ ပေါ့ကွာ။ ပါးပါး အဖမ်းခံလိုက်ရတော့ ဒီသတင်းက အလွန်သေချာသွားပြီလေ”

“ဟုတ်တာပေါ့။ အဆင်မသင့်ရင် အသတ်ခံရနိုင်တယ်”
 “သေချာတာပေါ့”

“ဒါကြောင့် ဟိုရောက်တော့ တစ်လကျော်လောက်အတွင်း မှာပဲ ဂျာမန်နဲ့အီရတ်တွေရဲ့လှုပ်ရှားမှုတွေ သိရပြီး အီရတ်အစိုးရ အတွင်း အပြောင်းအလဲတွေနဲ့သဘောထားကိုပါ သိရလို့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက သိပ်ကို ကျေနပ်တာ။ ပြီးတော့ ဟိုင်ဖာက ရန်သူသူလျှို့

ဌာနချုပ်ကိုပါ ဖျက်ဆီးလိုက်နိုင်တော့ ပိုကျေနပ်သွား တာပေါ့။ အဲဒါကြောင့် **Field Promotion** ပေးလိုက်တာပါ။ တကယ်တော့ သေနိုင်တယ် ဖိုးခွားရေ၊ မိုက်မိုက်ကမ်းကမ်းစွန့်စားခဲ့တာပဲ။ သေတာကတော့ ကုသိုလ်ကံပေါ့ဗျာ”

“ရဲဝံ့စွန့်စားတဲ့သူကတော့ သေခဲ့ပါတယ်ခင်ဗျာ”

ကျွန်ုပ်၏အပြောကို အသက်ရှစ်ဆယ်ခန့်ရှိနေပြီဖြစ်သော စစ်သားကြီးကပွတ်နံစောနားမူးက သဘောတူကြောင်း ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပါသတည်း။

၂၄-၉-၀၈

စာရေးသူ၏ဖြည့်စွက်ဖော်ပြချက်များ

- (က) ဤဖြစ်စဉ်မှာ ၁၉၄၁ ခု မတ်လနှင့်ဧပြီလ အတွင်း ဖြစ်ပါသည်။
- (ခ) ၁၉၄၁ ခု ဧပြီလ၌ ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရွန်းမဲလ်က အာဖဂန်မြောက်ပိုင်း၌ ဂျာမန်နှင့်အီတလီတပ်များကို ဦးဆောင်ပြီး အင်္ဂလိပ်တို့အား စတင်ထိုးစစ်ဆင်ခဲ့သည်။
- (ဂ) ၁၉၄၁ ခု ဇွန်လ၌ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝေဗယ်လ်က အာဖဂန်မြောက်ပိုင်း စစ်မျက်နှာအား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး

www.burmeseclassic.com

ဉ

လူ့စွန့်စားကြီးကပ္ပတိန်စောနားမူး

အောချင်လက်သို့ လွှဲပြောင်းပေးခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
ဝေပယ်လ်က အရှေ့ဘက်အိန္ဒိယစစ်မျက်နှာသို့
လွှဲပြောင်းတာဝန်ထမ်း ဆောင်ရသည်။

မိုဇ်ဇ်ကီးကားသည် စာအုပ်များ

၁။ The Second World War Volume III By
Winston Churchill

၂။ အယ်လ်အာလာမိန်းတိုက်ပွဲ၊
ဗိုလ်မှူးကြီးကိုလေး (အငြိမ်းစား)

လူ့စွန့်စားကြီး ကပ္ပတိန်စောနားမူး
အပိုင်း (၂)

ကျွန်ုပ် D.S.O အဖို့ ရရှိခဲ့ရုံတ

နိဒါန်း

၁၉၇၈ ခုနှစ်၊ မိုးတွင်း၌ ကျွန်ုပ်သည် မိုင်းရယ်တပ်မှ တပ်ခွဲတစ်ခွဲဖြင့် ဘိန်းသူပုန်များ ချေမှုန်းသည့် အောင်ကျော်မိုး ဇော်ဆင်ရေး၌ ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ရလေသည်။ သီတင်းကျွတ်တွင် ဆိုတာဝန်ပြီးဆုံး၍ သံလွင်ကမ်းခြေပိတ်ဆို့ရေး တာဝန်ကို ပြောင်းလွှဲထမ်းဆောင်ရ၏။ တာဝန်နှစ်ခုကြား ရက်အနည်း ဆယ်အနားရ၍ တပ်တွင်ပြန်နားရာ ကျွန်ုပ်၏အိမ်သို့ ယမီးနှင့် မြေးများကို လာရောက်တွေ့ဆုံနေသော ဖခင်ကြီး ကပ္ပတိန်

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

စောနားမူးနှင့် ပြန်ဆုံကြလေသည်။ သူနှင့်အတူ နေခဲ့ရသည့် လေးငါးရက်တာအတွင်း သူက ပသိပုံပြင်ဆန်ဆန် သူ၏ အောက်ပါ စွန့်စားခန်းကို ညစဉ်ညတိုင်း ပြောပြရာ သူပြောသည့်အတိုင်းပင် မှတ်တမ်းတင်ရေးသားထားမိပါသည်။ ထို မှတ်တမ်းအား ဤစာ၌ မူးရင်းအတိုင်းပင် ဖော်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။

* * *

“အာပရိကမှ အာရှသို့”

၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့တွင် ဂျပန်မှ ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို တိုက်ခိုက်ပြီး အင်္ဂလိပ်နှင့် အမေရိကန်တို့အား စစ်ကြေညာကာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၌ ပါဝင်ခဲ့လေပြီ။

ထို့နောက် ကောင့်တေရပြုချိကွပ်ကဲသော ဂျပန်ဘုရင့် တပ်မတော် တောင်ပိုင်းတိုင်းစစ်ဌာနချုပ်မှ မလေးကျွန်းဆွယ်၊ စင်္ကာပူနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတို့အား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လေတော့ သည်။

မြန်မာနိုင်ငံကိုမူကား ဂျပန်ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီး အီးဒက္ကပ်

ကဲသော အမှတ်(၃၃)နှင့် အမှတ်(၅၅) ခြေလျင်တပ်မနှစ်ခုက ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် မြန်မာနိုင်ငံတောင်ဖျားရှိ ဝိတိုရိယအင်္ဂုကို သိမ်းပိုက်ရာမှ တိုက်ပွဲများစတင်ပြီး တောင်ဘက်ကို ရောင်ပြု၍ အရှေ့ဘက်ဒေါက်တောင်တန်းကြီးကို ဖြတ်ကျော်ကာ မော်လမြိုင်ကို ၁၉၄၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၌ သိမ်းပိုက်ခဲ့၏။ ရန်ကုန်ကို မတ်လ (၇) ရက်နေ့တွင် သိမ်းပိုက်ပြီး တောင်မှမြောက်သို့ တပ်မနှစ်ခုဖြင့် တစ်ဟုန်ထိုး တိုက်စစ်ဆင်ရာ ၁၉၄၂ ခု၊ မေလတွင် မြန်မာနိုင်ငံရှိ **British Army** မှ အမှတ် (၁) မြန်မာ့တပ်မကြီးသည် ဒလကြမ်းဆုတ်ခွာသွားရပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံအရှေ့ပိုင်းသို့ ဝင်ရောက်ရလေတော့သည်။ မေလကုန်တွင် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး ဂျပန်တို့လက်အောက် ကျရောက်တော့၏။ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး သိမ်းပိုက်ပြီးသည်နှင့်ဂျပန်တို့သည် အတန်ကြာ စစ်ချိန်တန်းသွားတော့၏။

ကျွန်ုပ် ကပွတိန်စောနားမူးသည် ၁၉၄၂ ခု၊ ဧပြီလတွင် အီရတ်မှအီဂျစ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိပြီး မကြာမီပင် အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ ရွှေ့ပြောင်းခဲ့ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အာဖဂါနမြောက်ပိုင်းနှင့် မြေထဲပင်လယ်ဒေသစစ်နယ်ဝှမ်းကွပ်ကဲရေးမှူး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝေဗယ်လ်ကိုလည်း အနောက်အာရှစစ်မျက်နှာနှင့် အိန္ဒိယဒေသ စစ်မျက်နှာကို ကွပ်ကဲရန်တာဝန်ပေး ခြင်းခံရလေသည်။

အာဖဂါနမြောက်ပိုင်းကိုကား ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအောချင်လက်က ဆက်လက်ကွပ်ကဲလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝေဗယ်လ်သည် စွန့်စားသူများအား အထူးနှစ်သက်သူဖြစ်၍ မြန်မာပြည်စစ်မျက်နှာအတွက် သူ့ရဲကောင်းများ လိုက်လံရွာဖွေရာတွင် ဗိုလ်ချုပ်ဝင်းဂိတ်အား ရွာဖွေတွေ့ရှိသွားပြီး မြန်မာပြည်တွင်းသို့ ဝင်းဂိတ်နှင့်သူ၏ လူများကို စေလွှတ်၍ ဂျပန်တပ်များ၏ နေ့ရက်ကျောအတွင်း ဝင်ရောက်သွားစေကာ တောတွင်းစစ်ဆင်ရေးကျွမ်းကျင်လှ သည်ဆိုသော ဂျပန်တို့အား ချောက်ချားသွားအောင်လုပ်နိုင်ခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝေဗယ်လ် အိန္ဒိယစစ်မျက်နှာသို့ရောက်ရှိပြီး မကြာမီတင်မှာပင် ကျွန်ုပ်လည်း အိန္ဒိယသို့ရွှေ့ပြောင်းရ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းလျက်ရှိသော အမှတ်(၁၇) အိန္ဒိယတပ်မမှ အမှတ် (၇/၁၀) ဘလူချီစတန် တပ်ရင်းတွင် ဩဇာတာဝန်ထမ်းဆောင်နေရ၏။ ကျွန်ုပ်၏ လောလောလတ် တတ်တာဝန်မှာ အနောက်မြောက်နယ်ခြား ဒေသမှ ရရှိသော စစ်သတင်းများအား တပ်ရင်းမှတစ်ဆင့် တပ်မဌာနချုပ်သို့ ပို့ပြပေးခြင်းသာဖြစ်၏။

လောလော့ဆယ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့တပ်ရင်းသည်

www.burmeseclassic.com

လူစွန့်စားကြီးကပွတိန်စောနားဇူး

ရာဝါပင်ဒီမြို့တွင် ရှိနေပြီး မြို့လုံခြုံရေးတာဝန်ထမ်းဆောင်နေရလေသည်။

ထိုနေ့က ကျွန်ုပ်သည် မြန်မာပြည်အား ဂျပန်တို့ လုံးဝသိမ်းပိုက်သွားသည့်အရေးကို စိတ်မအေးလှဘဲ အမျိုးမျိုးစဉ်းစားကာ ကျွန်ုပ်နေထိုင်ရာ ယာယီရိပ်သာကလေး၌ အခြားလူပျိုအရာရှိများနှင့်စကားမပြောနိုင်ဘဲ တစ်ကိုယ်တည်း အတွေးရေယဉ်ကြော၌ နစ်မောနေမိ၏။

ရာသီကား ဇွန်၊ ဇူလိုင် မိုးဖြိုဖြိုရွာသောကာလဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် မိုးမရွာသည့် အချိန်များ၌ကား အလွန်ပူပြင်းအိုက်စပ်လှချေသည်။

အချိန်ကား နံနက်ခင်းဖြစ်၏။

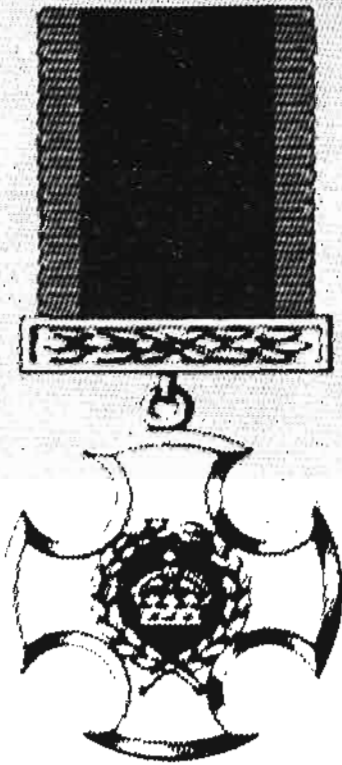
တာဝန်ကျအရာခံငိုလ်ဆာလျင်မေဂျာတစ်ဦး ရောက်၍ လာပြီး ကျွန်ုပ်ကို အလေးပြုကာ

“ကပွတိန်အတွက် တပ်ရင်းက အရေးကြီးကြေးနန်းစာပါခင်ဗျ”

ကျွန်ုပ်အား ကြေးနန်းစာတစ်စောင်ပေးလေသည်။

ကြေးနန်းစာကို ချက်ချင်းဖောက်ဖတ်လိုက်၏။

“ဤကြေးနန်းရရှိလျှင်ရရှိချင်း ကပွတိန်စောနားဇူးသည် ပက်ရှင်မြို့သို့ ထွက်ခွာပြီး အနောက်မြောက်နယ်ခြားဒေသ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ရုံးသို့ သတင်းပို့ရန်”

DISTINGUISHED SERVICE ORDER

D.S.O

THE
VICTORIA CROSS

V.C.

ဂျပန်တို့ဘက်မှ မြောက်အာဖရိကတပ်မှူးကြီး
ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရွမ်းမဲလ်

မြောက်အာဖရိကစစ်မျက်နှာကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝေဘဲလ်တံမှ လက်ခံယူခဲ့ရသည့် ဗြိတိသျှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အောချင်းလက်

ပက်ရှင်ရှိ နယ်ခြားဒေသအုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၏ အကြီး အကဲမှာ ကာနယ်ပီးကော့ **Colonel Peacock** ဖြစ်ပေသည်။

ကာနယ်ပီးကော့အား ကျွန်ုပ်သည် အရာရှိငယ်ဘဝ ပထမကမ္ဘာစစ်ကာလမှာကတည်းက သိကျွမ်းခဲ့ဖူးသည်။ သူ၏ ကျပ်ကဲမှုအောက်တွင် ဆာဂျင်ဘဝနှင့်အမှုထမ်းခဲ့ဖူးလေသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အစပိုင်း၌လည်း သူနှင့်အာဖရိက စစ်မြေပြင်တွင် တစ်ခါပြန်ဆုံခဲ့ဖူးသေး၏။

သူသည် ခေါင်းမာ၍ ပြတ်ပြတ်သားသားလုပ်တတ်သူဟု ဗြိတိသျှတပ်မတော်တွင် နာမည်တစ်လုံးရရှိထားသူဖြစ် ၏။ **Civil Administration** ခေါ် ဂြိုဟ်အုပ်ချုပ်ရေးကျွမ်းကျင်သူဟုလည်း ပြောကြ၏။ စစ်မြေပြင်တွင် ရဲဝံ့စွန့်စား စွာ တာဝန် ထမ်းဆောင် ပြီး သူကဲ့သို့ တာဝန်ထမ်းဆောင်သူများကိုလည်း နှစ်သက်သဘော ကျ၍ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ချီးမြှင့်မြှောက်စား တတ်သူလည်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သူနှင့်ကျွန်ုပ်ကား ရှေးမဆွကပင် ဆရာရင်းတပည့် ဖြစ်ခဲ့ကြဖူးလေသည်။ သူသည် ယခုအခါ အသက်ငါးဆယ်ခန့်ရှိ ပေပြီ။

ယခုလည်း သူက အရေးတကြီး ကျွန်ုပ်အား လှမ်းခေါ် ပြီထင်၏။

* * *

ပိုးဆမ်းပန်းစာပေ

“ကာနယ်ပီးကော့နှင့်တွေ့ဆုံခြင်း”

ကျွန်ုပ်သည် ကျောပိုးအိတ်တစ်လုံးတွင် အဝတ်အစား အနည်းငယ်ထည့်ကာ ရာဝါပင်ဒီမှ ပက်ရှုဝါသွားခရီးသည်တင် ဘတ်စ်ကားတစ်စီးဖြင့် သာမန်အရပ်သား အသွင်ဆောင် ယူကာ လိုက်ပါခဲ့၏။

လမ်းခရီးတစ်လျှောက် ပူပြင်းသောရာသီဥတုဒဏ်ခံစား ရင်း ပတ်ဝန်းကျင်တစ်မျှင်တစ်ခေါ်ရှိ အပူပိုင်းဒေသ ဆူးပင်များ ကိုငေးမောကြည့်မိ၏။ ဣတိယ .ကမ္ဘာစစ်ဖြစ်နေသော်လည်း အိန္ဒိယနိုင်ငံသည် စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်တိုက်ရိုက်ကျ ရောက်ရာ၌ မပါဝင်သဖြင့် နိုင်ငံသူနိုင်ငံ သားများသည် ယာဉ်အမျိုးမျိုးနှင့်

သွားလာလျက်ရှိကြ ကုန်၏။ အနောက်ဖက်ရှိ အာဖဂန်နစ္စတန် နိုင်ငံဘက်သို့လည်း ယာဉ်အမျိုးစုံသွားလာနေကြ၏။ အချို့နေရာ များ၌ ကုလားအုတ်တန်းများ၊ ဝန်တင် လားမြင်းများလည်း သွားလာလျက်ရှိကြ ကုန်၏။ စားဝတ်နေရေးအတွက် အိန္ဒိယ နိုင်ငံသားတို့ အမျိုးမျိုးသွား လာနေကြသည်ကို မြင်တွေ့နေ ရလေသည်။

ပက်ရှုဝါသို့ ညဦးပိုင်းတွင် ရောက်ရှိလေသည်။

ခရီးသည်တင်ကားဂိတ်မှ အနောက်မြောက်နယ်ခြားဒေသ အစိုးရရုံးသို့ တက္ကစီတစ်စီးဖြင့် သွားရောက်ခဲ့၏။ ဂိတ်ဝတွင် ကျွန်ုပ်ရောက်ရှိကြောင်း သတင်းပို့သည်နှင့် ကာနယ်ပီးကော့ နှင့်တွေ့ဆုံရန် အစောင့်အော်ဒလီများကခေါ် ဆောင်သွားကြ၍ ကျယ်ဝန်းသပ်ရပ်သားနားသော ရုံးခန်းကြီးအတွင်းသို့ ပို့ပေးလိုက် တော့သည်။

ကျွန်ုပ်ရောက်ပြီး ခဏအကြာ၌ ကာနယ်ပီးကော့ ဝင်ရောက်လာရာ ကျွန်ုပ်က မတ်တပ်ရပ်အလေးပြုကာ **Arrival Report** ရောက်ရှိကြောင်းသတင်းပို့လိုက်လေသည်။

“ကျွန်တော် ရောက်ပါပြီခင်ဗျာ”

“ထိုင်ကွ ကပွဲတိန်စောနားမူး၊ ငါက မင်းကို မနက်မှ

ရောက်လိမ့်မယ်ထင်ထားတာ၊ မင်းက တစ်ညစောပြီး ရောက်လာတာကိုး”

“ဟုတ်ကဲ့ ကြေးနန်းစာဖတ်မိကတည်းက ကာနယ်ကြီးမှာ အရေးကြီးကိစ္စတော့ ပေါ်ပြီလို့ သဘောရတာနဲ့ ချက်ချင်း ထွက်လာတာပါခင်ဗျ”

“ကိစ္စကတော့ အမှန်အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စပဲလေ၊ ဒါကြောင့် တယ်သူ့တာဝန်ပေးရမလဲလို့ စဉ်းစားတော့ မင်းကို သွားသတိရတယ်၊ မကြာသေးမီက မင်းဟိုင်ဖာမှာ အထူးမစ်ရှင် **Special Mission** တစ်ခုသွားပြီး ဆောင်ရွက်ခဲ့တာ အလွန်အောင်မြင်တယ်လို့ ငါ သတင်းကြားတယ်၊ ပြီးတော့ မင်း ရာဝါပင့်ဒီမှာရှိနေကြောင်းလည်းသိလို့ အထက်နှင့်ညှိပြီး မင်းကို လှမ်းခေါ်လိုက်တာကွ၊ မင်းရဲ့ တပ်ရင်းနဲ့တပ်မဟာကလည်း ခွင့်ပြုပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့မခင်ဗျ”

“ဪ ခါနဲ့ မင်း လေတပ် **Intelligence** က ကပ္ပတိန်အင်ဒဇ္ဇကို သိလား”

“သိပါတယ်ခင်ဗျ၊ ကျွန်တော်နဲ့အင်္ဂလန်မှာ **Counter Intelligence** သင်တန်းအတူတူတက်ဖူးပါတယ်၊ စကော့ လူမျိုးပါ”

“ဪ သင်တန်းတက်ဖူးတယ်ဆိုတော့ ဝင်းကောင်း

ကောင်းသိတာကိုး၊ အေးကွ၊ သူလည်း မင်းလိုပဲ ငါနဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ရေး အတော်ရင်းနှီးတယ်၊ ဒါကြောင့် လွန်ခဲ့တဲ့သုံးလက သူ့ကိုလှမ်းခေါ်ပြီး အနောက်မြောက်ဘက်ကို မစ်ရှင်တစ်ခုနဲ့ လွှတ်လိုက်တာ၊ လုံးဝပြန်မရောက်လာတော့ဘူး၊ ကိုယ့်လူတော့ ချောက်ကျနေပြီနဲ့တူတယ်၊ အဲဒီမစ်ရှင်ကို မင်း ထပ်ပြီး တာဝန်ပေးချင်တယ်၊ အင်ဒဇ္ဇကို မင်း ကယ်နိုင်ရင်လည်း ကယ်ရမှာပေါ့”

“ကျွန်တော်လုပ်ရမယ့် **Mission** ရည်မှန်းချက်တာဝန်က ဘာပါလဲခင်ဗျာ”

“အင်း ဒီလိုကွ၊ အခု ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်တော့ ဂျာမနီက ဥရောပအကုန်လုံး သိမ်းနိုင်သွားပြီ သူနဲ့မဟာမိတ် လုပ်ထားတဲ့ ရုရှားပဲကျန်တယ်၊ ဥရောပပြီးတော့ ဂျာမနီက အရှေ့အလယ်ပိုင်းကို ဆက်ပြီး ခြေဆန့်လက်ဆန့်လုပ်လာ တယ်၊ အခု မင်းလည်းကြားမှာပေါ့၊ မင်းနေခဲ့တဲ့ မြောက်အာဖရိကမှာ ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးချွန်းမဲလ်နဲ့ သူ့ အာဖရိကတပ်မ ကြီးက ထရီပိုလီကနေပြီး အလက်ဇန်းဒရီးယားကို တိုက်ဖို့လုပ်နေပြီ၊ ဒီတော့ မင်းရောက်ခဲ့တဲ့ အီရတ်၊ ဆီးရီးယား၊ အီရန်မှာလည်း ဂျာမန်က သူတို့လူတွေလွှတ်ထားပြီး ထိုးဖောက်ဖို့လုပ်နေတယ်၊ တို့အိန္ဒိယနဲ့တစ်ဆက်တည်း အာဖဂန် နစ္စတန်လည်းပါတာပေါ့ကွာ၊ အဲဒါနဲ့တစ်ဆက်တည်း ငါတာဝန်ယူရတဲ့ အရှေ့မြောက်နယ်

www.burmeseclassic.com

စပ်နဲ့ဆက်စပ်နေတဲ့ BADA KHAZAN ဘာဒါခါဇန်ပြည်နယ်တွေပါ သူတို့သူလျှိုတွေ ဖြန့်ကျက်လှုပ်ရှားနေကြတယ်”

ကားနယ်ကြီးသည် စကားအရည်ကြီးပြောရ၍ မောသွားဟန်ဖြင့် ခေတ္တနားလိုက်၏။

“မင်းကို အခု အဲဒီ ဘာဒါခါဇန်ကို လွှတ်ချင်လို့ကွ”

“ရပါတယ်ခင်ဗျာ”

“အဲဒီနယ်ကလေးက Hindu Kush တောင်တန်းပေါ်မှာ ရှိပြီး ဒေသခံပထန်တွေကလည်း သဘောထားတင်း မာတယ်ကွ။ သူတို့ဇော်ဘွားရှိုတ်အငွေ့လွလာ Sheik Abdulia ကလည်း ဂျာမန်ဘက်တော်သားလို့ သတင်းထွက်နေတယ်။ သာမန်တော့ ကိစ္စမရှိဘူး။ အဲဒီမှာ ဂျာမန်လေတပ်ကလာပြီး Air Base လုပ်မှာကို ငါတို့အထက်က သိပ်စိုးရိမ်တယ်။ အဲဒီကိစ္စ On Ground မြေပြင်သတင်းထောက်ပြီး အမြန်တင်ပြုဖို့ ကပွတိန်အင်ဒရူး လွတ်လိုက်တာ ဘာသ နီးမှမရဘဲ ပျောက်ချင်း မလှပျောက်နေ လို့ကွ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ”

“ခွက်တက ငါတို့နဲ့ အာဖဂန်နစ္စတန်ကလည်း သိပ်ပြီးပြေလည်တာမဟုတ်တော့ ဒါက ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ကိစ္စ ဖို့ မင်းကို လွှတ်ချင်တာ။ အရှေ့ဘက်မှာလည်း ဂျပန်က

မင်းတို့မြန်မာနိုင်ငံသိမ်းထားပြီး အင်ဖာကို ခဏခဏစုံးလာကြ နေတော့ အိန္ဒိယကို ရန်သူလေတပ်နှစ်ဖက်အညှပ်အတိုက် မခံနိုင်ဘူး ကပွတိန်စောနားမူးရေ”

“မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ သဘောပေါက်ပါတယ်”

“အေး အဲဒါပဲကွ။ ဒီပြည်နယ်ထဲက လူတွေဟာ တိုးရှေးရှေးတုန်းက တို့ British Army မှာ Nepal ဂေါ်ရခဲး တွေလို အမှုထမ်းခဲ့ကြဖူးတယ်ကွ။ ဒါပေမယ့် ၁၈၅၇ က ဆီပိုင်ပုန်ကန်မှုလို့ခေါ်တဲ့ Indian Army Mutiny မှာ ဒီ ကောင်တွေက ထိပ်ကနေပြီး ပုန်ကန်တာကွ။ အဲဒီမှာက ဟိန္ဒူရော မဟာမေဒင်ရောရှိကြတယ်။ ပြဿနာက အမဲဆီဝက်ဆီသုတ်ထား တဲ့ သေနတ်အသစ်တွေကို ကိုင်ခိုင်းရာက စကြတာပဲ။ သူတို့ဘာသာ တွေကို ဇော်ဇားတယ်လို့ ယူဆသတဲ့။ ဒီကောင်တွေက Very Consevatic ကွ။ မဟာမေဒင်က ဝက်ဆီမကြိုက်သလို ဟိန္ဒူက အမဲဆီမကြိုက် ကြဘူးကွ။ ဒါ သူတို့ဘာသာရေးကန့်သတ်ချက်ပဲ။ အဲဒီကိစ္စမှာ တို့ဗြိတိသျှမိသားစုဝင်တွေမကဘူး သာမန်ကုန်သည် အရပ်သားနဲ့ ရိုးရိုးဝန်ထမ်းအင်္ဂလိပ်တွေ ရက်ရက်စက်စက် အသတ်ခံခဲ့ကြရတယ်။ တစ်နှစ်ကြာအောင် နှိမ်နှင်းယူရတယ်”

“ကျွန်တော် ဂယနဏမသိခဲ့ဘူးခင်ဗျာ၊ ကြားတော့ကြားဖူး

www.burmeseclassic.com

တယ်၊ အခု ကာနယ်ကြီးပြောမှ အသေအချာသိရ တော့တယ်”

“အေး အဲဒါပါပဲကွာ၊ ကပွတ်နံစောနားမူးက **British Army** အပေါ်မှာ အလွန်သစ္စာရှိပြီး စိတ်လွတ်ကိုယ် လွတ်စွန့်စားရဲသူ လူကလည်း ဒီဒေသသားပုံနဲ့က ခပ်ဆင်ဆင်၊ ဒီက တိုင်းရင်းသားစကားတွေလည်း ကျွမ်းကျင်၊ **Combat Intelligence** နဲ့ **Counter Intelligence** လည်းတတ်ထား လေ့ကျင့်ထားပြီးသားဖြစ်လို့ မင်းကို ဒီကိစ္စ တာဝန်ပေးဖို့ ငါကိုယ်တိုင်ရွေးလိုက်တာကွ၊ အောင်မြင်ရင်တော့ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးရဖို့တာ ဝန်ယူတယ်၊ **Promotion** ကတော့ မကြာခင်ကမှ မင်း ကပွတ်နံဖြစ်လာတာဆိုတော့ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးတို့ ဆုငွေတို့ ချီးမြှင့်ရမှာပေါ့ကွာ”

ကျွန်ုပ်သည် အထက်ဌာနကြီးမှ အထူးရွေးချယ်တာဝန်ပေးသည်ကို ကျေနပ်မိသည့်အပြင် နဂိုကပင် စွန့်စွန့်စားစားလုပ်ရသည်အလုပ်များ၌ စိတ်အားထက်သန်သူဖြစ်ခြင်းကြောင့် မေးအပ်သည့်တာဝန်အား ကျကျေနပ်နပ်ကြီး လက်ခံလိုက်တော့၏။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကာနယ်ကြီးပေးအပ်တဲ့ တာဝန်ကို လက်ခံပါတယ်ခင်ဗျာ”

“OK ဝမ်းသာတယ် စောနားမူး”

ကာနယ်ပီးကော့သည် ရုံးခန်းအတွင်း ပြန်ဝင်သွားပြီး သားရေသေတ္တာငယ်လေးတစ်လုံးကို ကျွန်ုပ်အား ပေးအပ်လေသည်။

“ဒီထဲမှာ ငွေဒဂါးပြားတစ်ထောင်နဲ့ရွှေဒဂါးအပြားနှစ်ရာပါတယ်၊ မင်းရဲ့မစ်ရှင်မှာ ဒါတွေသုံးပြီး အောင်မြင်အောင်လုပ်ပေတော့ဟော့ကောင်ရေ၊ ဒီတောင်ပေါ်သား ပထန်တွေက ဒဂါးဆို ငွေငွေရွှေရွှေ အလွန်မက်ကြတာကွ၊ ဒါတွေကို လိုအပ်သလို မင်းအသုံးချသွားပါ၊ မင်း အောင်မြင်မှာပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ”

ကာနယ်ပီးကော့သည် ကျွန်ုပ်သွားရမည့်ခရီးစဉ်အား မြေပုံဖြန့်ခင်းကာ အသေးစိတ်ထပ်မံပြော၍ ဖြစ်နိုင်ချေ ရှိသောသွားရမည့် လမ်းကြောင်းများပါ ရွေးချယ်ပေးလိုက်လေသည်။

“ကဲ ဒီည မင်းဟိုတယ်ကောင်းကောင်းတစ်ခုခုမှာသွားပြီး နားပေတော့ဟော့၊ အောင်မြင်ပါစေကွာ၊ မင်းမှာ **Side Arm** သေနတ်ပါတယ်နော်”

“ပါပါတယ်ခင်ဗျ”

ကျွန်ုပ်သည် ကာနယ်ပီးကော့အား စမတ်ကျကျအလေးပြုကာ ဒဂါးသေတ္တာလေးကိုဆွဲ၍ အနောက်မြောက် နယ်ခြားဒေသပြည်နယ်အစိုးရရုံးမှ ထွက်ခဲ့ပါသည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

“ပက်ရှုဝါမြို့မှ အန္တရာယ်ည”

ပက်ရှုဝါမြို့ကား ထိုစဉ်က အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ အနောက်ဘက် နယ်စပ်နှင့် မဝေးလှသော ထွက်ပေါက်မြို့ကြီးဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေသခံတိုင်းရင်းသားများရော ကျွန်ုပ်တို့ ဗြိတိသျှ စစ်သားများမှာ သွားလာလှုပ်ရှားလျက်ရှိကြ၏။ ထိုမျှသာမက အာဖဂန်နှင့်အရှေ့မြောက်ဘက် ကာရာကိုရမ်တောင်တန်းသား လူစိမ်းများ၊ ဂျာမန်နှင့်ရုရှားဘက်တော်သား၊ တာဂျစ်၊ ဥစဘက်၊ စသူများအများအပြားလည်း ဝင်ထွက်သွားလာနေကြလေသည်။ သူ့ဘက်သား ကိုယ့်ဘက်သားများ ခြေချင်းလိမ်နေသည်ဟုဆိုနိုင် ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ပက်ရှုဝါမြို့ Taj Mahal တာဂျီမဟာ ဟိုတယ်ကြီး၌ အထက်တန်းကျကျ အခန်းတစ်ခန်းငှားရမ်း ကာ ထိုညက တည်းခိုခဲ့လေသည်။

ဟိုတယ်သို့ရောက်ချိန်၌ ညကိုးနာရီထိုးပြီးဖြစ်၍ ဟိုတယ်မန်နေဂျာထံ အခန်း Booking ဝင်လုပ်ပြီးသည်နှင့် ညစာကို တစ်ပါတည်းမှာယူကာ အဖျော်ယမကာအနည်းငယ်သုံး ဆောင်ပြီး ညစာစားသုံးလေသည်။

Reception Counter နှင့် Dinning Room မှာ သိပ်မဝေးကွာလှသဖြင့် လှမ်းမြင်နေရ၏။ ကျွန်ုပ်အား အခန်းငှား လိုက်သည့် ဟိုတယ်မန်နေဂျာသည် ဥရောပတိုက်သားတစ်ဦးကဲ့သို့ အသားဖြူပြီး အင်္ဂလိပ်စကားကို ခပ်ဝဲဝဲ အသံတစ်မျိုးဖြင့် ပြောဆိုလေသည်။ သူသည် မျက်နှာထားခပ်တည်တည်ဖြင့် နေနေရာပုံသိပ်မပေါက်ဘဲ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲ ၌ တစ်စုံတစ်ရာကို လျှို့ဝှက်ကြံစည်နေသည် အီတလီမာဖီးယားဂိုဏ်းမှလူဆိုး တစ်ဦးလေလားဟုပင် ထင်မိ၏။ သူသည် ကျွန်ုပ် ညစာစားနေ သည်အား မကြာခဏကြည့်ရှုလျက်ရှိပြီး တစ်နေရာသို့ တယ်လီဖုန်း ဆက်လျက်ရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့်များ ဆက်စပ်နေသလားဟုပင် အံ့သယဖြစ်မိ၏။

ဟိုတယ်တွင် အမည်စာရင်းပေးစဉ်က နယ်ဘက်အုပ်ချုပ်

www.burmeseclassic.com

ရေးမှ လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့များ မကြာခဏ လာရောက်စစ် ဆေးတစ်
သောကြောင့် ပြဿနာမရှိစေသောငှါ ကျွန်ုပ်သည် အမည်မှန်နှင့်
ရာထူးအမှန်ကို ပေးလိုက်မိ၏။ လျှို့ဝှက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည့်
စစ်သားတစ်ယောက်ဖြစ်ပါလျက်နှင့် ဤသို့အမည်မှန်များ
ပေးလိုက်ခြင်းကား ကျွန်ုပ်၏ မဟာအမှားပင်ဖြစ်တော့၏။

မှားပုံကို ပြောပါဦးမည်။

ကျွန်ုပ်သည် ညစာစားပြီးနောက် အခန်းတွင်းဝင်၍
ရေချိုးကိုယ်လက်သန့်စင်ကာ ပုက်ရှုဝါမြို့၏ ညချမ်းထိ
အပြင်ထွက်၍ တစ်ကိုယ်တည်း အကဲခတ်ကြည့်ရှုနေခဲ့၏။
ကျွန်ုပ်ကား ဟိုတယ်မျက်နှာစာပထမထပ်၌ နေရာရ ထားခြင်း
ဖြစ်သည်။ ဟိုတယ်မျက်နှာစာတွင် Ivy ခေါ် တိုက်ကပ်ပန်းပင်များ
စွန်ပလွန်ပင်များ၊ Royal Palm များ၊ သဲကန္တာရဆူးပန်းပင်
များဖြင့် အလှဆင်ထား၏။ Lawn ခေါ် မြက်ခင်းလေးများ၌လည်း
စပင်ဂလာရေပန်းများ ကွက်ကြားကွက်ကြား ပြုလုပ်ထား၏။
ထွက်ပြုစလရောင်နှင့်မီးရောင်များကြား၌ ပုက်ရှုဝါမြို့ညအလှထိ
လေ့လာအကဲခတ်ရင်း ကျွန်ုပ်သည် ဝရန်တာ Passage
အခန်းတွင်း ပြန်ဝင်ရန်ပြင်လိုက်၏။ အခန်းအားလုံးနီးပါး
တံခါးပိတ်၍ အိပ်နေကြပေပြီ။ အချိန်က ည (၁၀) နာရီကျော်ပြီ
မကြာမီ သန်းခေါင်ဖြစ်ပေတော့မည်။

ထိုအချိန်၌ အောက်တွင် လူတစ်ဦး ခြေဖွနင်းကာ
ဆွားနေသည့်အသံမျိုးကို အလွန်နားဝါးလှသော ကျွန်ုပ်၏
အာရုံတွင်ထင်လာသဖြင့် ပြုန်းခနဲအောက်သို့ငုံ့ကြည့်မိ၏။
သို့ရာတွင် ဘာမျှမတွေ့လိုက်ရ။ အတန်ငယ်စောင့်ကြည့်ပြီးမှ
အခန်းတံခါးဖွင့်ကာ ဝင်လိုက်တော့၏။ ထိုအခါ ဝရန်တာထောင့်
ဆီမှ လူရိပ်တစ်ခုကို လှစ်ခနဲမြင်လိုက်ရ၏။ အန္တရာယ်၏
အနံ့အသက်များကို ကျွန်ုပ် ခံစားလိုက်ရပြီ။ ဆဋ္ဌမအာရုံ၌
အချက်ပေးခေါင်းလောင်းသံများ ဆူညံလာ၏။

“ကဲ စောနားမူး၊ ဘာမှန်းတော့မသိဘူး၊ မင်းကို
တောင်ကြည့်နေတဲ့သူတွေရှိနေပြီ”

ကျွန်ုပ်သည် အကြိမ်ကြိမ်လေ့ကျင့်ထားသော Second
Nature အရ အခန်းတွင်းဝင်ခဲ့ပြီး အိပ်ရာကို လူအိပ် သကဲ့သို့
ခေါင်းအုံးများအား အပေါ်မှ စောင်ခြုံပေးထားကာ ပြင်ဆင်ထား
သိုက်၏။ မီးကိုလည်း မှိတ်ထားလိုက်သည်။

ခဏအကြာ၌ အပြင်ဘက်မှ ခပ်ဖွဖွနင်းလာသော
ခြေသံကိုကြားရ၏။ သို့ဖြစ်၍ အပြင်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ
ဝရန်တာတွင် လူရိပ်တစ်ရိပ်ကိုတွေ့ရပြီး ထိုသူသည် တိုင်းရင်း
သားပထန်များကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်ထားကာ ဝတ်ရုံအနက်ခြုံ
ထားပေသည်။ သူသည် ကျွန်ုပ် အခန်းထိရောက်လာပြီး အခန်းကို

www.burmeseclassic.com

အပြင်မှသော့တုဖြင့်ဖွင့်၍ ခြေဖျားထောက်ကာ ဝင်လာ၏။ ကျွန်ုပ်သည် Side Arm ပစ္စတိုလ်ကို အသင့်မောင်းတင်ကာ နံရံတွင် အသာကပ်၍ စောင့်နေ၏။ ထို သူသည် ပါးစပ်၌ ဂေါ်ရခါးဓားကောက်ကိုကိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်၏ ကုတင်သို့ အနီးသို့ တရွေ့ရွေ့ချဉ်းကပ်လာသည်။ အနား အရောက်၌ ပါးစပ်မှ ဓားကောက်ကို ညှာလက်ဖြင့် ပြောင်းကိုင်ကာ အိပ်ယာပေါ်သို့ အားကုန်ထိုးစိုက်ချလိုက်တော့၏။

ထိုသူကို အချင်မိလိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် သေနတ်ကို အသုံးမပြုတော့ဘဲ ၎င်းအား နောက်မှ သိမ်းကျုံးဖက်လိုက်ရာ အားကောင်းမောင်းသန်ထိုသူက ကျွန်ုပ်၏ လက်တွင်းမှ မျှောက်ပုံကြီးတစ်ကောင်အလား ရုန်းထွက်လိုက်ပြီး လေ၏ လျှင်မြန်ပေါ့ပါးခြင်းမျိုးဖြင့် ဝရန်တာသို့ ထွက်ပြေး၍ အောက်သို့ခုန်ချကာ ပန်းရုံအတွင်းသို့ ဝင်သွားလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် သူ့နောက်သို့ ထပ်ချပ်ပြေးလိုက်သွားပြီး ဝရန်တာမှနေ၍ ပန်းရုံအတွင်းသို့ တိုးဝင်သွားသည့် လူ သတ်သမားအား ပစ္စတိုဖြင့် သုံးချက်ဆင့်ပစ်လိုက်တော့၏။

“ဒိုင်း ဒိုင်း ဒိုင်း”

သေနတ်သံကြောင့် ဟိုတယ်အခန်းများတွင် အိပ်ပျော်နေ သူများအားလုံး နိုးကုန်ကြတော့၏။ အပြင်ထွက်ကြည့်ကြ၏။

“ဘာဖြစ်ပါသလဲ ကပွတိန်”

အရင်ဆုံးရောက်လာသည့် ဟိုတယ်မန်နေဂျာ အသားဖြူ တုလား မစ္စတာမိုဟာမက်က မျက်နှာထားခပ်တည်တည်ဖြင့်မေး တော့၏။ အရေးထဲ၌ သူက အီဂျစ်ရှင်းစီးကရက်ကို သောက်နေ သေး၏။

“ခင်ဗျားတို့မြို့က လူဆိုးလူမိုက်တွေက ကျုပ်ကို လာလုပ်ကြတာလေဗျာ”

ကျွန်ုပ်က သူ့အား အိပ်ခန်းတွင်းခေါ်၍ အိပ်ယာပေါ်၌ စိုက်နေသည့် ဓားကောက်အား ပြသလေရာ မန်နေဂျာမှာ မျက်နှာပျက်သွားပြီး

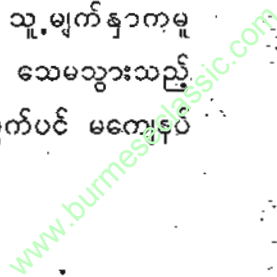
“တောင်းပန်ပါတယ် ကပွတိန်” ဟု ဆိုလေ၏။

“တောင်းပန်ရုံနဲ့မပြီးသေးဘူး ကိုယ့်လူ၊ ဒါ ဘယ်သူ့ လက်ချက်လဲဆိုတာ သိချင်တယ်”

ကျွန်ုပ်က ခပ်တင်းတင်းပြောလိုက်၏။

“မဆိုနိုင်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ အခုလိုဖြစ်ရတဲ့ အတွက် အလွန်ပဲဝမ်းနည်းပါတယ် ကပွတိန်၊ တောင်းပန်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

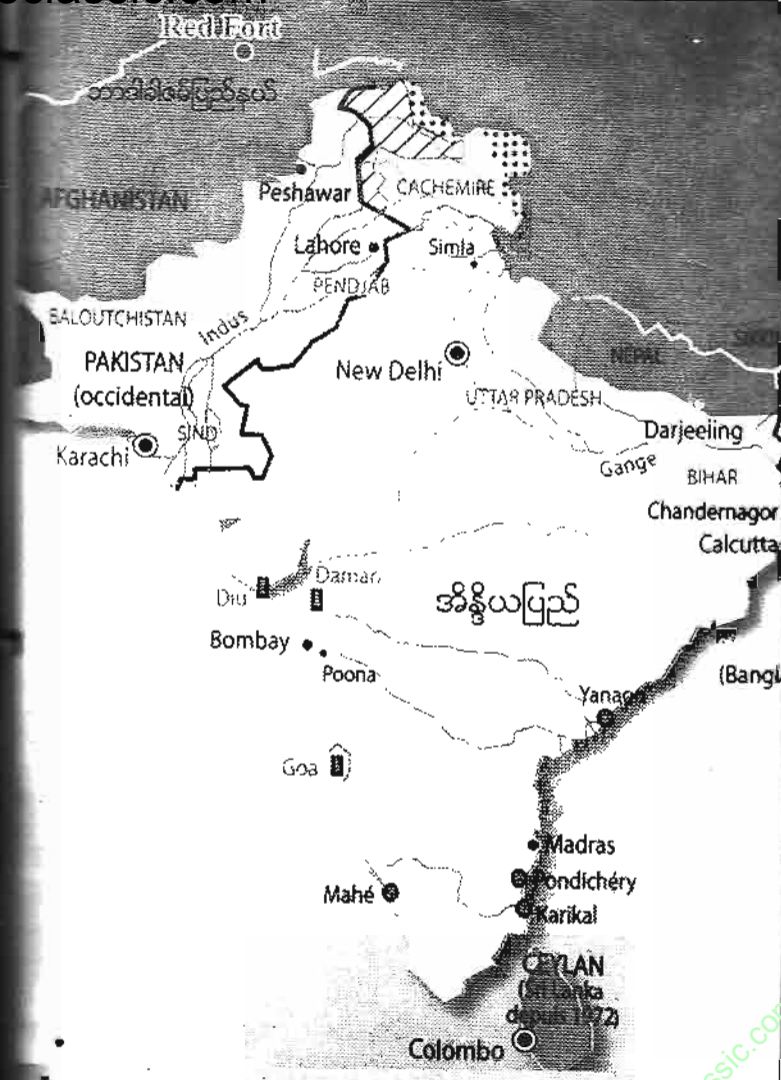
ဝမ်းနည်းပါတယ်ဆိုသော်လည်း သူ့မျက်နှာကမူ အမှန်ဝမ်းနည်းပုံမပေါက်ရုံသာမက ကျွန်ုပ် သေမသွားသည့် အတွက် တစ်စုံတစ်ရာဖြစ်မသွားသည့်အတွက်ပင် မကျေနပ်

သလိုလို့ အံ့ဩသလိုလို့ဖြစ်နေပါသေးသည်။ သူသည် သောက်လက်
၈ အိလှစ်ရှင်းစီးကရက်ကို အမှိုက်ပုံးထဲသို့ လွှင့်ပစ်လိုက်၏။

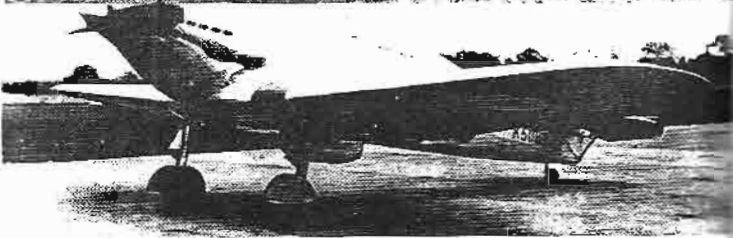
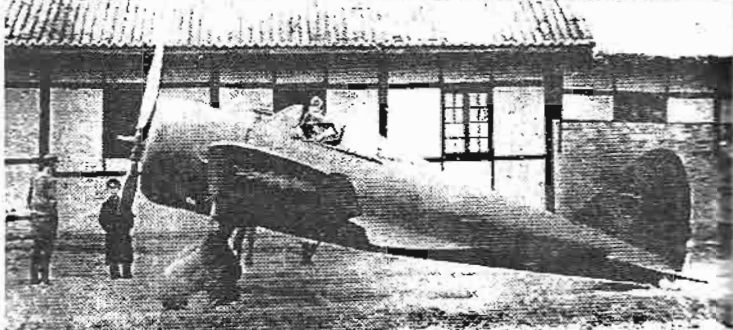
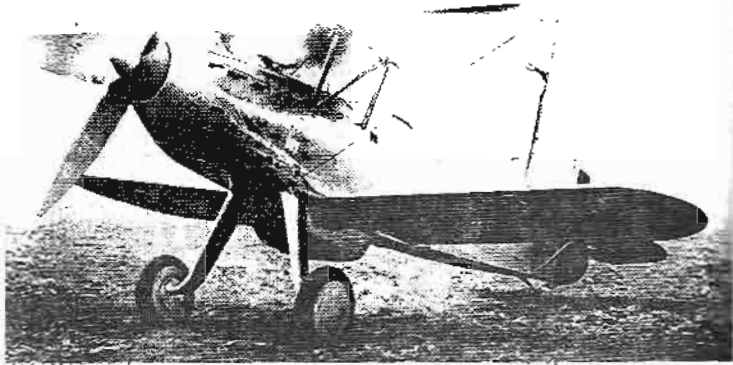
ကျွန်ုပ်ကား အန္တရာယ်ပြန်းသောခရီးကြမ်းကို ဖြတ်ရ
တော့မည်ဟု သိလိုက်တော့၏။ ပက်ရှုဝါမြို့သည် အသောက် အစား
အပျော်အပါးလောင်းကစားသာမက အိန္ဒိယနှင့် **Hindu Kush**
တောင်များပေါ်က တောင်ပေါ်သူ အချောအလှကလေးများကိုပင်
လာလွယ် တကူဝယ်ယူနိုင်ရန် အလွန်ပေါများလှသဖြင့် လူပေါင်းစုံဖြူ
တူးရာမြို့ကြီးဖြစ်၏။ သိသူများက အိန္ဒိယ၏ အရှေ့တိုင်းပါရီဟု
ခေါ်ဆိုကြကုန်၏။

ဤဒေသ၌ ဓားကောက်နှင့်ရိုင်ဖယ်အား တောင်ပေါ်သား
များကို လွတ်လပ်စွာ အသုံးချခွင့်လည်းပေးထား၏။ ထို့ကြောင့်
ကြီးနိုင်ငံယ်ညှင်းနှင့် ရာဇဝတ်မှုများကလည်း ပေါများလှ၏။
လူဆိုးဂိုဏ်းများ၊ အာဖဂန်မှ မူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းများ၊ လူကုန်ကူး
သည့်ဂိုဏ်းများကလည်း ထိုကာလကပင် ပက်ရှုဝါမြို့၌ ရှိနှင့်ပြီဖြစ်
နေ၏။ ထိုအခြေအနေများကို စဉ်းစားရင်း တော်တော်နှင့်အိပ်
မပျော်ဘဲ မိုးလင်းကာနီးမှ မွေးခနဲအိပ်ပျော်သွားပါတော့သည်။

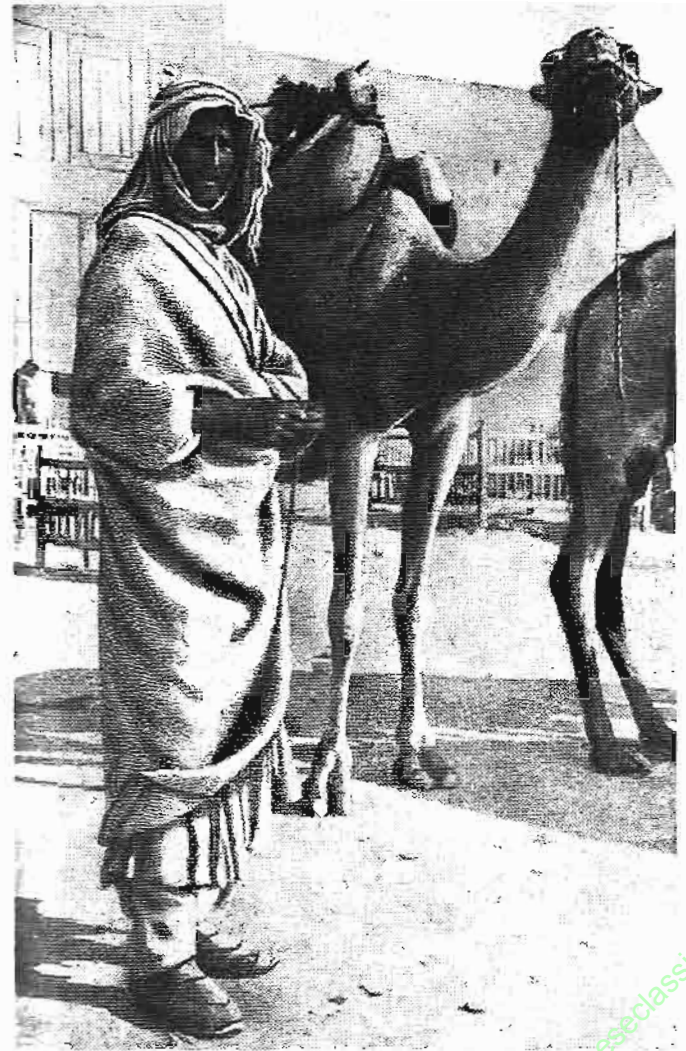

ဤဝတ္ထုပါ အာဖဂန်မြောက်ပိုင်း ဘာဒါခါဇမ်ပြည်နယ်ပြင်ပ

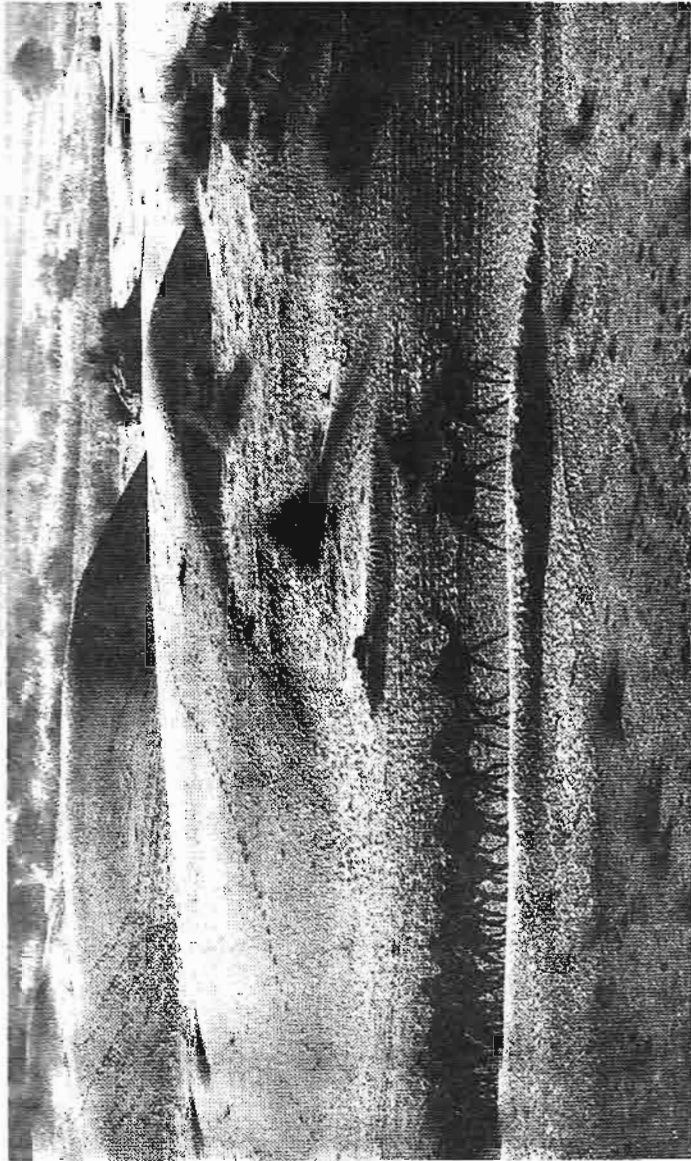
www.burmeseclassic.com

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်က ဗြိတိသျှတို့၏
စပစ်ဖားယားနှင့် ဟာရီကိန်း
တိုက်လေယာဉ်များ

ပက်ရှဝါမှ ခိုင်ဘာ သို့သွားမည့် ကုန်သည်တစ်ဦး

ခိုင်ဘာတောင်ကြားလမ်းကို ဖြတ်သန်းနေသည့် ကုလားဇာတ်တန်းတစ်ခု

“ပက်ရှုဝါဒြု၏ နေ့ရက်များ”

နောက်တစ်နေ့၌ အတော်နေမြင့်မှ အိပ်ရာကထခဲ့၏။
ဆန့်ကျင်ဘက်အဖွဲ့အစည်းများသည် ကျွန်ုပ်တို့
အနံ့ခံမိကြပြီဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်သာ ကျွန်ုပ်၏အသက်ကို ရန်ရှာ
ခြင်းဖြစ်လေသည်။ သို့ဆိုက ဤ Taj Mahal ဟိုတယ်ကြီးတွင်
ဆက်နေပါလျှင် အန္တရာယ်များရုံသာဖြစ်မည်။ ကျွန်ုပ် သည် အလွန်
Expose ပေါ်လွင်လွန်းနေ၏။ အထောက်တော်တစ်ယောက်အနေ
ဖြင့် ဤမျှပေါ်လွင်လွန်းခြင်းကား မသင့်လျော်ပါ။ ခြေရာဖျောက်မှ
ဘော်ကာကျချေမည်။

ထို့ကြောင့် နံနက်စာ စားသုံးပြီးသည်နှင့် ဟိုတယ်မှ

Check Out လုပ်ပြီး ကျသင့်ငွေရှင်းကာ ထွက်ခဲ့၏။

“သွားတော့မလားခင်ဗျ ကပွတိန်”

“ငြိမယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့မြို့က ရှိုက်တန်တွေက ကျုပ်ကို မနေနိုင်အောင် နှင်နေပြီ၊ ကျောက်ခဲနဲ့ပစ်နေပြီ”

“ကပွတိန်က ဘယ်ပြန်မှာလဲခင်ဗျ”

“ရာဝါပင်ဒီကိုလေဗျာ၊ ကျုပ်က အဲဒီကလာတာလေ”

ထိုနေ့မနက် ဟိုတယ်မှအထွက်တွင် မန်နေဂျာကုလားဖြူက မေးသည်၌ ရွှေနိုင်ကလည်း အထက်ပါအတိုင်း ခပ်ငေါ့ငေါ့ဖြေခဲ့၏။

အမှန်အတိုင်းဆိုရပါမူ ကျွန်ုပ်သည် ပက်ရှုဝါမြို့ကနေပြီး ဘယ်မှမသွားပါ။ မထင်မရှားဝတ်စား၍ ခပ်ညံ့ညံ့ ဟိုတယ်လေး တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့တည်းခိုကာ ရှာပုံတော်တစ်ခုကို စတင်ခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်သည် တစ်ရံရောအခါက တပည့်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသူ တောင်တန်းသားတစ်ဦးကို လိုက်လံရှာဖွေတော့၏။

ယခုပေးအပ်သည့်တာဝန်မှာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှမရောက်ဖူးသေးသည့် ဒေသတစ်ခုသို့ စေလွှတ်ခြင်းဖြစ်ရာ ထိုဒေသအကြောင်းသိသည့် ဒေသခံတစ်ဦးမပါက အလွန်တရာခက်ခဲပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ဒေသခံလူကောင်းလူတော်တစ်ဦး လိုအပ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ပက်ရှုဝါတွင် အခြေပြု၍ ပက်ရှုဝါမှ ရည်မှန်း

ချက် Badakhazan ဘာဒါခါဇန်ပြည်နယ် သို့ သွားရောက်ဖူးသည် လူကောင်းလူတော်တစ်ဦးကို ရှာဖွေနေခြင်းဖြစ်၏။

ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးစကာလက ကျွန်ုပ်သည် ပက်ရှုဝါမြို့အနောက်မြောက်ဘက်ရှိတောင်တန်းများတွင် တောပုန်းစားပြုများနှင့် အာဖဂန်လူမျိုးစုသောင်းကျန်းသူများအား သွားရောက်နှိမ်နှင်းခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိုစဉ်အခါက ကျွန်ုပ်တွင် အလွန်တရာသစ္စာရှိသော မူစတာဖာအလီ **Mustafa Ali** ဆိုသူ တောင်တန်းသားတစ်ဦးရှိခဲ့ဖူးသည်။ သူသည် ကျွန်ုပ်နှင့်နှစ်အနည်းငယ် အတူနေခဲ့ပြီး **British Army** တွင် အချိန်ပြည့်စစ်မှုထမ်းရန် ကမ်းလှမ်းခေါ်ဆောင်ခဲ့သော် လည်း ဒေသသံယောဇဉ်နှင့် မိသားစုသံယောဇဉ်ကြောင့် ငြင်းပယ်ကာ ပက်ရှုဝါတွင် နေရစ်ခဲ့လေသည်။

“ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဆာဂျင်၊ ကျွန်တော်မရှိရင် ကျွန်တော့်မိန်းမနဲ့သားလေးက ဒိုကိုးရာမဲ့သွားမယ်”

ကလေးရကာစ အလီ၏ အိမ်ထောင်ရေး၊ မိသားစု၊ လူမှုရေးကို ငဲ့ညှာပြီး **British Army** သို့ သူ့အားသိမ်းသွင်းသည်ကိုစွဲကိုး ကျွန်ုပ် လက်လျှော့လိုက်၏။ အလီသည် ထိုစဉ်အခါက အသက် ၂၀ သာသာဖြစ်သော်လည်း လက်နက်ငယ် ချိုးစုံကို ကျွမ်းကျင်စွာပစ်ခတ်တတ်၍ လက်ဖြောင့်သေနတ်သမား

www.burmeseclassic.com

လည်းဖြစ်ချေ၏။ ဓားကောက်၊ ဓားရှည်၊ ဓားမြှောင်စသည့် ဓားအမျိုးစုံကိုလည်း ကောင်းစွာအသုံးပြုတတ်၏။ မြင်းနှင့် ကုလားကုတ်များကိုလည်း နိုင်နှင်းစွာစီးနင်း တတ်၏။ သဲကန္တာရထဲ၌ ထူးထူးခြားခြားရေရအောင်ရှာတတ်၏။ တောင်ကုန်းများပေါ်၌ တဲမထိုးဘဲ အမိုးအကာရအောင် အပူဒဏ်သက်သာအောင် မြေတွင်းတူး၍ နေနိုင်စွမ်းလည်းရှိ၏။

သဲကန္တာရအတွင်း၌ ရိက္ခာပြတ်လပ်နေချိန်များတွင် ရရာအကောင်ပလောင်လေးများကို ရွာဖွေဖမ်းဆီး၍ စားသောက်ပြီး အသက်ရှင်နေနိုင်သူဖြစ်၏။

“အလီ၊ မင်းဟာ သာမန်လူတွေမဟုတ်ဘူးကွ၊ အလာဟူသခင်မြတ်ကြီးက ဒီဒွန္ဒယာကြီးမှာ မင်းလိုလူမျိုးရှိမှ လူတွေခံနိုင်ရည်ရှိပြီး ပိုအသက်ရှည်အောင် အလွှာအရှင်ရဲ့ အလိုတော်အရ မင်း လူဖြစ်လာတာကွ”

“ဆာဂျင်က လုပ်ရော့မယ်၊ ကျွန်တော်က ကလေးကတည်းက သဲကန္တာရတွေနဲ့တောင်တွေပေါ်မှာပဲ လှည့်လည် သွားလာနေတဲ့ လူအုပ်တွေ ကုလားအုပ်တွေနဲ့ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်သွား လာနေလို့ပါခင်ဗျ”

“အေးကွ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းက သာသာစကား လေးငါးမျိုးတတ်ပြီး လက်မှုပညာမျိုးစုံလည်း ကျွမ်းလို့ ဒေသခံ

လူတွေရဲ့အကြောင်း နယ်မြေအခြေအနေအကြောင်းလည်းသိလို့ ငါတို့ အတူတိုက်ခဲ့တဲ့ တိုက်ပွဲတွေအောင်ခဲ့တာကွ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆာဂျင်၊ ဒါပေမယ့် စည်းကမ်းကြီးလှတဲ့ ဆာဂျင်တို့ **British Army** နဲ့ကျွန်တော့်လို လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေချင်တဲ့ တောင်ပေါ်သားတစ်ယောက်နဲ့ မဖြစ်ပါဘူး ခင်ဗျာ”

အလီသည် အထက်ပါအတိုင်းပြောဆိုကာ ပက်ရှုဝါတွင်ပင် ကျွန်ုပ်နှင့်လမ်းခွဲခဲ့ပေသည်။ သူသည် **British Army** တွင် ရာထူးရာခံရရှိခြင်းတက် သူ၏တောင်ပေါ်ဒေသ၌ သူကြီးလုပ်ရခြင်းကို ပိုနှစ်သက်သူဖြစ်၏။ **Sergeant Mess** အကြပ်ကြီး ရိပ်သာတွင် **Ration Rum** ရိက္ခာရမ်ကို သောက်ရသည်ထက် ပက်ရှုဝါမြို့တွင် လမ်း ဘေးအရက်ဆိုင်လေးများမှ ဒေသထွက် အရက်များကို သောက်ခြင်းကိုသာ ပိုမိုနှစ်သက်သူဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် အလီ၏ ဇာတိကျေးရွာလေးဆီသို့ ထွက်ခဲ့၏။ ပက်ရှုဝါမြို့မြောက်ဖက်မိုင်အနည်းငယ်အကွာမှာရှိ လေသည်။ မြေအုတ်များဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော တိုက်ငယ် ကလေးများရှိသော ထိုရွာကလေးသို့ရောက်သောအခါ ပါလာသည့် ငွေဒင်္ဂါးအနည်းငယ်ကိုပေးပြီး ရွာသားအချို့နှင့်တွေ့ဆုံမေးမြန်းလေသည်။

www.burmeseclassic.com

“အလီလား၊ မနှစ်က အထိ ဒီရွာမှာ သူ့ဦးလုပ်သွားတယ်၊ သူ့ရဲ့တစ်ဦးတည်းသောသားကြီးနဲ့သူ့မိန်းမ မနှစ်က ကာလဝမ်းရောဂါနဲ့ကွယ်လွန်သွားပြီးကတည်းက ရွာက အိမ်ပစ်ပြီး ပက်ရှုဝါတက်သွားလိုက်တာ အခုထိ ပြန်မရောက်လာတော့ဘူး”

“ပက်ရှုဝါ ဘယ်နားမှာနေလဲ”

“ပက်ရှုဝါ အရှေ့ပိုင်းရပ်ကွက်က ကစားဝိုင်းတွေမှာရှာရင် တွေ့နိုင်ပါတယ်၊ သူက လောင်းကစားတာ ဝါသနာပါတယ်”

“ကောင်းပါပြီ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ကျွန်ုပ်သည် ပက်ရှုဝါမြို့သို့ ရှေးမကွကပင် ရောက်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်၏။ ပက်ရှုဝါမြို့ကား ဈေးကြီးသောတိုတယ်ကြီး များရှိသလို ဈေးပေါင်သာ ဟော်တယ်ငယ်ကလေးများလည်းရှိ၏။ ခပ်ညီညီ ဘည်းခိုခန်းလေးများလည်းရှိ၏။ ဈေး ကြီးသော ထမင်းဆိုင်ကြီးများရှိသလို ဈေးပေါင်ထမင်းဆိုင်ကလေး များလည်းရှိ၏။ လမ်းဘေးအရက်ဆိုင်များ၊ မြေ အောက်အရက် ဆိုင်များ၊ ကစားဝိုင်းများ၊ ကပွဲရုံများ၊ ဘိုင်စကတ်ရုံများ၊ ဖော်လီဘာဂျာခေါ် Nude ချွတ်ပွဲများအများ ကြီးနှင့်အမျိုးစုံရှိ၏။ ကုန်ကုန်ပြောရပါက မြေအောက်၌ မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲသူများ အတွက် တမာကူဆေးခြောက်နှင့် ဘိန်းခန်းများပင် ရှိလေသည်။ လူမျိုးကလည်းစုံ၏။ အာဖဂန်များ၊ တမယ်လ်များ၊ ပါရှန်များ

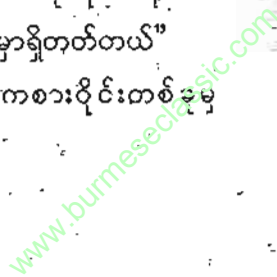
ပါရစီများ၊ ပထန်များနှင့် အရှေ့မြောက်ဘက် ဟိန္ဒူကုရ်တောင်များ ပေါ်မှ တောင်ပေါ်သားအမျိုးမျိုးအပြင် **British Army** မှ အာဖရိကန်များ၊ တရုတ်များ၊ သြစတြေးလျများ၊ နယူးဇီလန်သား များလည်း လာရောက်လျက်ရှိကြလေ၏။

ပက်ရှုဝါမြို့သည် လူမျိုးပေါင်းစုံအထက်မိအတိုင်း ရွတ်ထွေးပွေလီနေသော မြို့ကြီးဖြစ်သဖြင့် ဤကဲ့သို့ နေရာအတိ အကျမသိပါကလူရွာရန် အလွန်ခက်ခဲသော မြို့ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် အရှေ့ပိုင်းရပ်ကွက်ရှိ ကစားဝိုင်းများတွင် လှည့်လည်ပြီး နှစ်ရက်သုံးရက်ကြာအောင် အလီအား ရှာဖွေ လေတော့တော့သည်။ ကျွန်ုပ်နှင့်အလီတွေ့ဆုံချိန်က အလီသည် အသက် ၂၀ သာသာဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်ထက် အသက် အနည်းငယ်သာ ငယ်၏။ ယခုအချိန်၌ အလီသည် အသက် ၃၀ ကျော်ကျော် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ကိုမှန်းဆရန် ခက်နေ၏။ သို့ရာတွင် သူ၏ ညာဘက်ပါး၌ မုတ်ဆိတ်များပေါ်မှ ဒင်္ဂါးဝိုင်းခန့်ရှိ အညိုရောင်အမှတ်ကိုကား ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာမှတ်မိ နေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကစားဝိုင်းများတွင် ပါလာသည့် ငွေဒင်္ဂါးများ ဖြင့် ဝင်ရောက်ကစားရင်းလည်း အလိုသတင်းကို စုံစမ်းရ၏။

“အလီလား၊ ဟောဟိုနားတစ်ဝိုက်မှာရှိတတ်တယ်”
သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ကစားဝိုင်းတစ်ခုမှ

အထက်ပါအတိုင်း သတင်းရသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုသူညွှန်ပြ သည့် ကျဉ်းမြောင်းသော လမ်းကြားကလေးကဲ့သို့ အရက်ဆိုင်တွင် ထိုင်၍ အလီအား စောင့်ဆိုင်းခဲ့လေသည်။ နာရီအတန် ကြာစောင့်ဆိုင်း သော်လည်း အလီ၏ အရိပ်အယောင်မျှမမြင်ရ၍ ထိုဆိုင်မှထွက်ပြီး တည်းခိုရာ ဟိုတယ်ကလေးသို့ပြန် ရန် လမ်းမကြီးဘက်သို့ ထွက်ခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်၏ လက်ဝဲဘက်မှ အရက်ဆိုင်ဘက်သို့ ကွေ့ဝင်လာ သော ပထန်ကုလားတစ်ယောက်ကို မြင်ရသည်နှင့် ၎င်း၏မျက်နှာ ကိုကြည့်လိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်များအပေါ် ညာဘက်ပါးမှအမှတ်ကို မြင်မိသည်နှင့်ကျွန်ုပ်သည် ဝမ်းသာအားရ အော်လိုက်၏။

“ဟေး အလီ”

“ဟာ ဆာဂျင်”

အလီကို ကျွန်ုပ် မှတ်မိသလို အလီကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ချက်ချင်းမှတ်မိပေသည်။ သူသည် ငယ်ရုပ်မပြောင်းလဲ သေးချေ။

“ဆာဂျင် ပိုပြီးဝလာတယ်၊ အရင်ရာထူးပဲလား ဆာဂျင်၊ အခုရော တပ်ထဲမှာပဲလား”

“အေးကွ၊ တပ်ထဲမှာပဲ၊ အရင်ရာထူးမဟုတ်တော့ပါဘူး ကွ၊ ငါ ကပ္ပတိန်ဖြစ်နေပြီကွ”

“ဝမ်းသာတယ် ဆာဂျင်”

“ဒါနဲ့ ဒီပက်ရှင်ကို ဘာလာလုပ်တာလဲ ဆာဂျင်”

“မင်းကို လာရှာတာပေါ့ကွ၊ မင်းရွာတောင်ရောက်ခဲ့သေး တယ်၊ မင်းရှာရတာ မောနေပြီ ဟေ့ကောင်ရေ”

“ဟုတ်တယ် ဆာဂျင်၊ ကျွန်တော် ရွာက ထွက်လာတာ တစ်နှစ်နှစ်ရှိပြီ၊ မိန်းမနဲ့သားဆုံးပြီးကတည်းက ဒီမှာ လာပြီး ပျော်သလိုနေနေတာ”

“နောက်မိန်းမမယူဘူးလား”

“မယူတော့ပါဘူး ဆာဂျင်၊ အဲ ကပ္ပတိန်”

“ထားပါကွာ၊ မင်းခေါ်နေကျ ဆာဂျင်ပဲခေါ်ပါ”

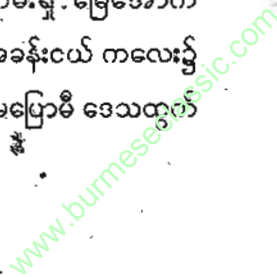
“ဘယ်ဟုတ်မလဲ ကိုယ့်ဆရာသမား ရာထူးတက်လာတာ ဂုဏ်ယူရမှာပေါ့၊ ဒါ့ကြောင့် ကပ္ပတိန်ကို ကပ္ပတိန်လို့ပဲ ခေါ်မယ်” သူ့အပြောကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ ပြုံးရသေး၏။

“ကပ္ပတိန် ကျွန်တော့်ကို ဘာကိစ္စနဲ့လိုက်ရှာနေတာလဲ”

“ကိစ္စက စစ်ရေးစစ်ရာပဲကွ၊ သိပ်အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ”

“လာ ကပ္ပတိန်၊ ဒါဆိုရင် ဟောဟိုနေရာလေး သွားရ အောင်”

အလီသည် ကျွန်ုပ်အား ဗလှမ်းမကမ်းရှိ မြေအောက် အရက်ဆိုင်တစ်ခုသို့ ခေါ်ယူသွားပြီး အတွင်းအခန်းငယ် ကလေး၌ နှစ်ယောက်သား စကားပြောဖြစ်ကြ၏။ စကားမပြောမီ ဒေသထွက်

အရက်တစ်ပုလင်းနှင့်သိုးသားကင်တစ်ပန်းကန် မှာယူလိုက်ရာ ရောက်ရှိလာပြီး လာပို့သည့်စားပွဲထိုး ထွက်သွားသည်နှင့်

“က ပြောလို့ရပြီ ကပ္ပတိန်”

“ဒီလိုကွ၊ တို့ ဒီအနောက်မြောက်နယ်ခြားဒေသကနေပြီး အာဖဂန်မြောက်ဖျားသက်ကို ခရီးထွက်ဖို့ရှိတယ်။ ခရီးစဉ်က မင်းကို ခုဏကပြောတဲ့ စစ်ရေးစစ်ရာကိစ္စပဲ။ ငါ တစ်ယောက်တည်းသွားမှာ ဒါပေမယ့် ငါက အဲဒီကို တစ်ခေါက်မှမရောက်ဖူးသေးတော့ မင်းကို ခေါ်သွားချင်တယ်ကွာ”

“ရပါတယ် ကပ္ပတိန်၊ ကျွန်တော်ကလည်း အခုနေအခါမှာ တစ်ကိုယ်တည်းသမားဆိုတော့ စွန့်စားဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ။ သွားရမယ့် နေရာနဲ့ကိစ္စအသေးစိတ်ပြောနိုင်ရင် ပြောပါဦး ကပ္ပတိန်”

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည် သူ့အား အောက်ပါအတိုင်း ထပ်မံရှင်းလင်းပြောကြားရပြန်၏။

ယခုဖြစ်ပွားနေသော ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးနှင့်ဂျပန်တို့ မြန်မာနိုင်ငံကို သိမ်းပိုက်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ အရှေ့ဘက်မှ ဂျပန်တို့က လေကြောင်း တိုက်ခိုက်မှုများ အိန္ဒိယအရှေ့ခြမ်း အာသံပြည်နယ်ကို အဆက်မပြတ် လုပ်လျက်ရှိကြောင်း၊ ယခုအနောက်ဘက်နှင့် မြောက်ဘက်တွင်လည်း ဂျပန်တို့က

စိမ့်ဝင်လျက်ရှိပြီး Air Base များ ဖွင့်လှစ်၍ အိန္ဒိယအနောက်ပိုင်း ကို လေကြောင်းမှ တိုက်ခိုက်လိမ့်မည်ဟု ယူဆရကြောင်း၊ အထူး သဖြင့် ယခု ကျွန်ုပ်တို့သွားကြရ မည့် ဘာဒါခါဇန်ပြည်နယ်လေးမှ စော်ဘွားသည် ငယ်ရွယ်စဉ်က ဂျာမနီနှင့်အီတလီသို့ ရောက်ဖူး သူဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဂျာမန်တို့နှင့်အလွမ်းသင့်ကာ လေယာဉ် ကွင်းတည်ဆောက်ရေးနှင့်လေတပ်များ ချထားခွင့် ဂျာမန်တို့ကို ပြုတော့မည်ဟု သတင်းထွက်နေကြောင်း၊ ထိုသတင်းကို မြေပြင်၌ အတည်ပြုနိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ခရီးထွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်းတို့ပင် ဖြစ်သည်။

“အဲ့ဒါပါပဲကွာ”

“ကပ္ပတိန်ပြောတဲ့နေရာကို ကျွန်တော် တစ်ခေါက် နှစ်ခေါက်ရောက်ဖူးပါတယ်။ အဲ့ဒီစော်ဘွားက ချမ်းသာတယ်။ သူ့ပြည်နယ်က ပတ္တမြားနဲ့စိန်လည်းထွက်တယ်လို့လည်း ကြားဖူး တယ်။ စော်ဘွားက ငယ်ငယ်တုန်းက ဥရောပမှာနေဖူးတယ်။ ဇာမန်တွေနဲ့ရင်းနှီးခဲ့ပြီး ဂျာမန်စကား အနည်းအကျဉ်းတော့င် ပြောတတ်တယ်လို့ပြောကြတယ်”

“ဪ မင်းကလည်း တော်တော်သိထားတာကိုး”

“ဟုတ်ပါတယ် ဒါအပြင် ဒီစော်ဘွားက ခေတ်ပညာက လည်းတတ်၊ လူက ခပ်ထန်ထန်မို့ သူ့နယ်မှာတော့ သူ့ပါးစပ်က

www.burmeseclassic.com

ထွက်တာ အမိန့်ဥပဒေပါပဲ၊ တကယ့် အာဏာရှင်အစစ်ပါပဲ၊ သူ့လူတွေကလည်း သူ့ကို ချစ်လည်းချစ်၊ ကြောက် လည်းကြောက် ကြပါတယ်”

“ဪ၊ ဟုတ်ပြီဟေ့၊ မင်းက အတော်သိထားတော့ မေးရဦးမယ်”

“မေးပါ၊ ကပွတ်နံ”

“မင်းနဲ့ငါ အနောက်မြောက်နယ်ခြားက ပြန်လာတုန်းတ ငါတို့ကို စစ်လေယာဉ်နဲ့ပတ်ရှုပါကနေ ဒေလီကို မောင်းပို့ပေးတဲ့ ကပွတ်နံအင်ဒရူးကို မှတ်မိသေးလား”

“ဟိုအသားဖြူဖြူချောချော ပိုင်းလော့လား”

“အေးလေကွာ”

“မှတ်မိပါတယ် ကပွတ်နံ၊ ကျွန်တော်နဲ့ကပွတ်နံနှစ် ယောက်အတူ သူ့လေယာဉ်နှစ်ခေါက်သုံးခေါက်တောင် စီးခဲ့ မှူးကြတာပဲ”

“အေး သူ့က လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလေးလကတည်းက ဒီကိစ္စထောက်လှမ်းဖို့ Badakhazan ဘာဒါခါဇန်ကို ထွက်သွား လိုက်တာ အခုအထိ ပြန်မရောက်သေးဘူးကွ၊ ဘာသတင်းမှာလည်း မထူးဘူး၊ သေသလား ရှင်သလားလည်းမသိရဘူး”

“အင်း ဒီပြည်နယ်က ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်

ကပွတ်နံ၊ မလုပ်တတ်မကိုင်တတ်ရင်တော့ စောစောစီးစီး အလ္လာဟူအရှင်မြတ်ရဲ့ခေါ်တော်မူခြင်းအမိန့်တော်ကို ခံရမှာပါပဲ”
အလီ၏စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ ပြုံးရပြန်သေး၏။

“အေးပေါ့ကွာ၊ အဲဒါကြောင့် အလ္လာဟူအရှင်မြတ်ရဲ့ အခေါ်မခံရအောင် မင်းကို ငါက အရင်လာခေါ်ရတာဟေ့”

ဒီတစ်ကြိမ်တော့ အလီက ပြုံးလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် သိုးသားကင်များကို မြည်းရင်း အရက်တစ်ပုလင်းအား စကားတုပြောပြောနှင့်သောက်ဖြစ် ကြ၏။

အရက်သောက်ရင်း သူသည် ကျွန်ုပ်အား အသေအချာ စိုက်ကြည့်နေ၏။ ထို့နောက်

“ခဏ ဒီကစောင့်ပါ ကပွတ်နံ”

ဟု ပြောကာ အပြင်သို့ လှစ်ခနဲထွက်သွား၏။ ပြန်အလာတွင် အဝတ်ထုပ်တစ်ထုပ်အား ပိုက်လာ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ဥရောပဝတ်စုံနှင့် သူယူလာသည် အဝတ်အစားများကို လဲလှယ်ဝတ်ဆင်စေသည်။

“ကဲ အခုအချိန်ကစပြီး ကပွတ်နံ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားဖြစ်သွားပြီ၊ စကားလည်းတတ်တယ်၊ အဝတ်ကလည်း တျန်တော်တို့အဝတ် ဒီရုပ်ဒီရေ ဒီအဝတ်အစား ဒီလေယူလေ သိမ်းနဲ့ဆို ကပွတ်နံကို ဘယ်သူကမှ မြန်မာလူမျိုးလို့ မထင်တော့ဘူး။

www.burmeseclassic.com

ကနေ့ကစပြီး ကပ္ပတိန်ရဲ့ မုတ်ဆိတ်တွေ လုံးဝမရိပ်နဲ့တော့ မုတ်ဆိတ်ရှည်လေ ကပ္ပတိန်က ကျွန်တော် တို့လူမျိုးနဲ့တူလေပဲ၊ ဒီလို ဝတ်စားသွားလာမှ ဒီမှာ နေရာကျမယ် ကပ္ပတိန်၊ ကပ္ပတိန်ကိစ္စက အသက်အန္တရာယ်နဲ့အလွန် နီးတယ်”

“မင်းပြောတာ မှန်တယ်၊ ငါ Taj Mahal ဟိုတယ်ကြီးမှာ အလုပ်ကြံခံရပြီးပြီ”

“ဟင် ဒါဆို ဟိုဘက်ကကောင်တွေက ကြိုသိနေပြီပေါ့”

“ဟုတ်လောက်တယ်”

“အင်း အထူးသတိထားမှရမယ် ကပ္ပတိန်၊ ဒါဆို ကပ္ပတိန် အခု ပြောင်းနေဖို့ငှားထားတဲ့ အခန်းကို ပြန်အပ်လိုက်တော့ လုံခြုံအောင် ဒီမှာ ကျွန်တော်စီစဉ်ပေးမယ်”

“ငါ ဒီမနက်ကတည်းက အပြီးထွက်ခဲ့ပြီ အလီ၊ ဘာ ပစ္စည်းမှမပါဘူး၊ အဝတ်တစ်ထည်ကိုယ်တစ်ခုပဲ၊ ပစ္စည်းဆိုလို့ ဒီအိတ်ကလေးနဲ့သေတ္တာလေးပဲပါတယ်”

“ကောင်းပါလေရဲ့ ကပ္ပတိန်၊ ဒါဆို ကပ္ပတိန် ဒီမှာနေခဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ ခရီးအတွက် စီစဉ်စရာတွေစီစဉ်မယ်၊ ထောက်လှမ်း စုံစမ်းစရာတွေ ထောက်လှမ်းစုံစမ်းခဲ့မယ်”

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် အရက်ပုလင်းကို အစသတ်၍ နေ့လည်စာအတူစားသုံးကာ အလီသည် လိုအပ်သည့် သတင်း

များထောက်လှမ်းရန်အတွက် အပြင်သို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့၏။

“ကိုင်းဟေ့ မင်းအပြင်ထွက်ရင် ဒါတွေ ယူသွားကွာ၊ အသုံးလိုလိမ့်မယ်”

ကျွန်ုပ်က သူ့အား ငွေဒင်္ဂါးအပြားတစ်ရာနှင့်ရွှေဒင်္ဂါး ဆယ်ပြားတိတိပေးလိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် သူ့ထားခဲ့သော အရက်ဆိုင် အတွင်းခန်း ကလေးထဲ၌ အလုပ်ကိစ္စများ စဉ်းစားရင်း ခတ္တအိပ်ပျော် သွားခဲ့၏။ ညနေငါးနာရီခန့်၌ အလီပြန်ရောက်လာ၏။

“ဘယ်လိုလဲဟေ့ အလီ၊ ပြန်ခဲ့ပြီလား”

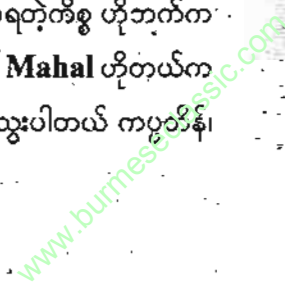
“ပြန်ခဲ့ပြီ ကပ္ပတိန်”

“ဘာသတင်းတွေများရခဲ့လဲ”

“သတင်းတွေကတော့ တော်တော်ရခဲ့ပါတယ်၊ ပထမတစ်ချက်ကတော့ ကပ္ပတိန်အင်ဒရူးဟာ Badakhazan ဘာဒါခါဇန်မှာ အဖမ်းခံရပြီး အကျဉ်းသားဖြစ်နေပြီ ကပ္ပတိန်၊ အသတ်တော့မခံရသေးပါဘူး”

“ဟေ့”

“နောက်တစ်ခုက ကပ္ပတိန်လုပ်ကြံခံရတဲ့ကိစ္စ ဟိုဘက်က သတင်းရသွားလို့ လာလုပ်ကြတာ၊ အဲဒီ Taj Mahal ဟိုတယ်က နေနေကျကောင်က အဖေဘက်က ဂျာမန်သွေးပါတယ် ကပ္ပတိန်၊

ဒီကောင်ဟာ လုံးဝမယုံရဘူး၊ သူ့မှာ ဂျာမန်နာမည်လည်း ရှိခဲ့ဖူးတယ်၊ ဂျာမန်စကြာဂိုဏ်းက Zinzarian ဇင်ဇာမန်းတဲ့၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ဒီကအမြန်ဆုံးထွက် မှဖြစ်မယ်”

“ဟေ ကောင်းတယ်ကွာ၊ မင်းက ဒီက ဘယ်တော့ထွက် မယ်စိတ်ကူးလဲ”

“အခုည ထွက်ဖို့ ကျွန်တော် စီစဉ်ခဲ့ပြီးပြီ”

“ဟေ တယ်ဟုတ်ပါလားကွာ၊ ငါကလည်း မြန်လေကြိုက် လေပဲ ငါ့လူရေ”

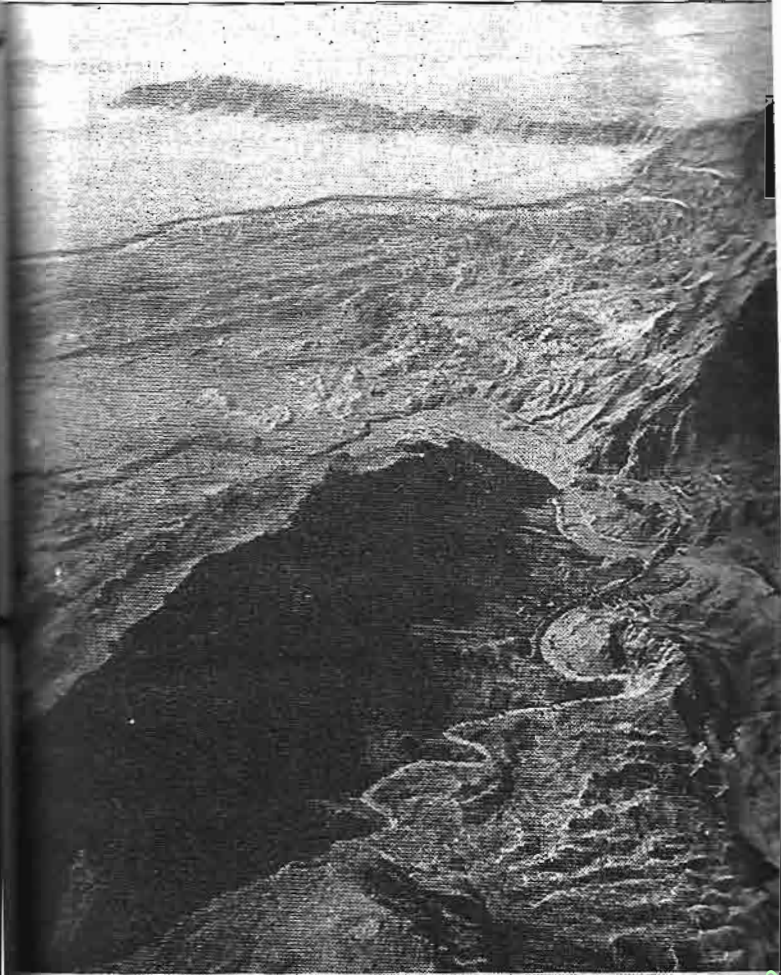
“နောက်ပြီးတော့ အရေးအကြီးဆုံး သတင်းကျန်သေး တယ်”

“အေး ပြောကွာ”

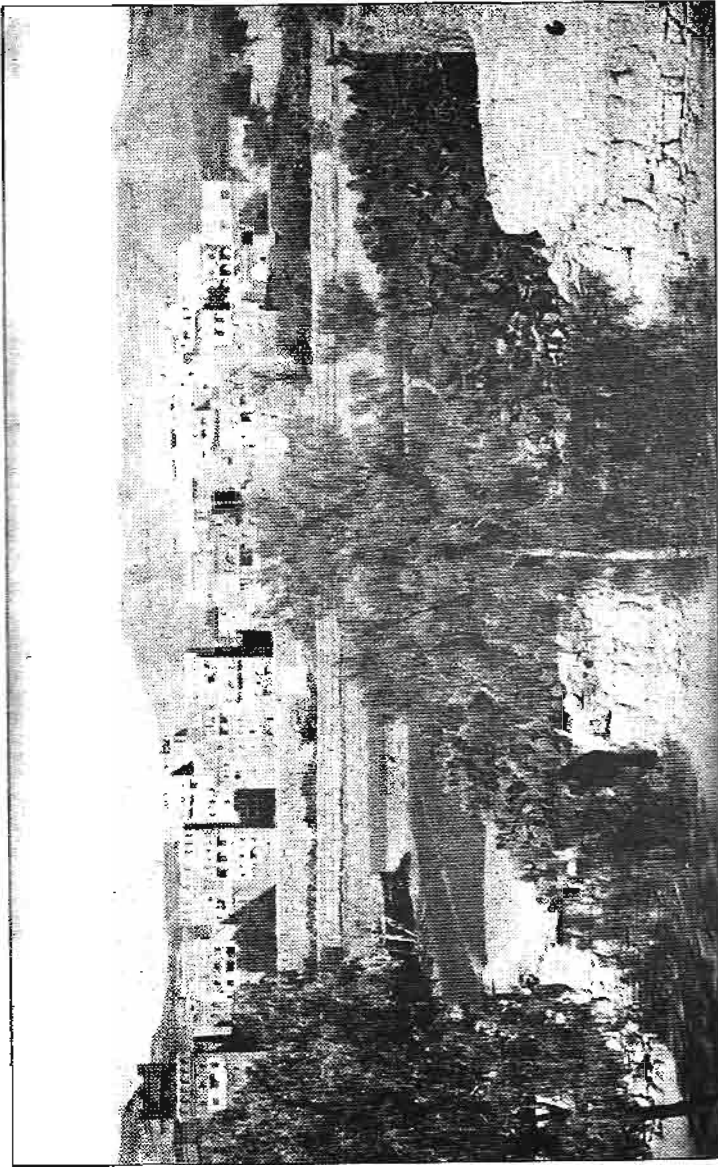
“ဘာဒါခါဇန်စော်ဘွားက ဂျာမန်လေယာဉ်တွေကို လက်ခံဖို့သဘောတူထားပြီလို့ သိရတယ် ကပ္ပတိန်”

“ဟိုက်၊ မင်းဟာ အလွန်တော်ပါလား အလီရာ၊ မင်းတို့ ပက်ရှုဝါမြို့ကလည်း အလွန်သတင်းစုံရနိုင်တဲ့မြို့ပါလား ငါ့လူရာ”

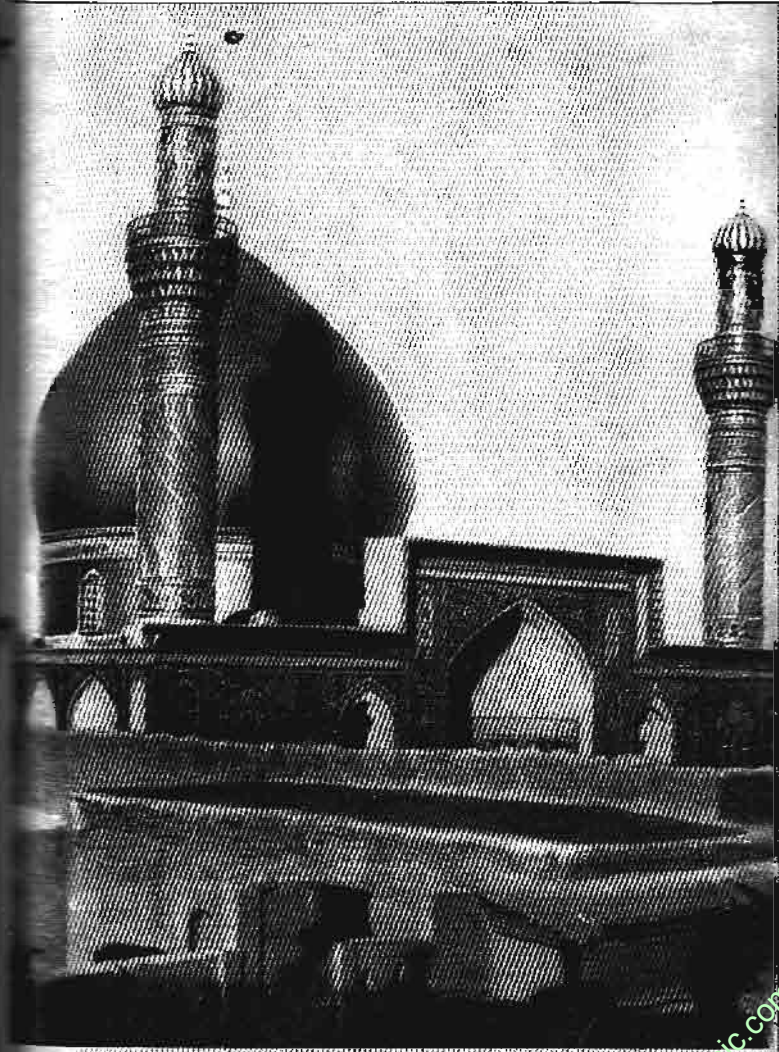
“ဟုတ်တယ် ကပ္ပတိန်၊ ဒါကြောင့် ကပ္ပတိန်နဲ့နေခဲ့တုန်းက **British Army** အတွက် ကျွန်တော် တစ်နှစ်ကျော် နှစ်နှစ်လောက် သူ့လျှိုလုပ်ပြီး သတင်းတွေ စုဆောင်းပေးနိုင်ခဲ့တာပေါ့၊ ဒီမြို့ဟာ အလွန်ရှုပ်ထွေးပြီး အလွန်လည်း ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်၊

ယခင် အာဖဂန် အိန္ဒိယ နယ်စပ်
ယခု အာဖဂန် ပါကစ္စတန် နယ်စပ် မှ
ကမ္ဘာကျော် ခိုင်ဘာတောင်ကြားလမ်း

Red Fort ၏ ကရလကိရိတော် တစ်ဝိုက်တစ်ဒေသ

ကပ္ပတိန္နိစောနာမု- ခုတ်ယအကြိမ်လုပ်ကြံခံရသည့်
ပတ်ရှပ်ဗြိပ္ပ ဗလိကြီး

လူစွန့်စားကြီး ကပ္ပတိန်စောနားမှ ကြံ့ခဲဖူးသော ပါရုန်သမီးပျိုတစ်ဦး

မကြာခင် ဒီအကြောင်းတွေကို ကပ္ပတိန်သိလာမှာပါ”

“ဒီညခရီးစဉ်ကကောကွာ”

“ကျွန်တော်တို့ ဒီကနေ့ပြီး အနောက်ဘက် ခိုင်ဘာတောင်ကြား **Khyber Pass**က ကုလားအုတ်ကုန်သည် တွေနဲ့လိုက်ရလိမ့် မယ်၊ ဒီအနောက်ပိုင်းမှာ တောင်ကြားလမ်း သုံးခုရှိတယ်၊ ခိုင်ဘာတောင်ကြားလမ်းရယ်၊ ဝူမဲလ်တောင်ကြား လမ်းရယ်၊ ဘိုလန်တောင်ကြားလမ်းရယ် အားလုံးထဲမှာ ကျွန်တော်တို့သွားမယ် အနီးဆုံးအတိုဆုံးထွက်ပေါက်က ခိုင်ဘာတောင်ကြား လမ်းပဲ၊ ဒီညထွက်မှ ရှေ့ကသွားနှင့်တဲ့ ကုလားအုတ်ကုန်သည်အဖွဲ့ကို မှီမယ်၊ သူတို့က ကအူးနဲ့ ဘာခါခါနံ ကို အရောင်းအဝယ် လုပ်နေတဲ့အဖွဲ့ကြီးခင်ဗျ”

“မင်းအလွန်တော်ပါပေတယ် အလီရေ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကပ္ပတိန်၊ ဒီကိစ္စတွေအားလုံး အတွက် ကပ္ပတိန်ရဲ့ငွေဒင်္ဂါးငါးဆယ်နဲ့ရွှေဒင်္ဂါးငါးပြား ကျွန်တော် အသုံးပြုခဲ့ရပါတယ်”

“Ok Ok ရတယ်၊ ကျန်တာလည်း ပြန်မပေးနဲ့ မင်းပဲ လူထားလိုက် သုံးရအောင်”

“ကိုင်း ဒီလိုဆိုရင် ဒီနေရာလေးက ထွက်ကြစို့ ကပ္ပတိန် ခရီးစဉ်အတွက် ပြင်ဆင်ထားတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ လုပ်နော်”

စလိုက်ကြရအောင်”

“ရတယ်ကွ၊ ငါလည်း တစ်နေ့တစ်မောအိပ်ထားပြီးပြီ”

အနီရဲတို့သည် ကျသင့်ငွေများ ပေးရင်းကာ ထိုအရက်
ဆိုင်လေးမှ တစ်ခါတည်း ထွက်ခဲ့ကြလေသတည်း။

* * *

“ထပ်လုပ်ကြံခံပြန်ခြင်း”

အလီသည် အရက်ဆိုင်လေးမှ ထွက်၍ ဆိုင်နောက်ဖေး
လမ်းကြားသို့ ကျွန်ုပ်အား ခေါ်သွားခဲ့ပြန်၏။ အပြင်တွင်
ဓာတ်မီးရောင်သာမက ကောင်းကင်၌ လမင်းကလည်း ထိန်ထိန်
သာလျက် ကောင်းစွာ လင်းလက်နေပေသည်။

အဆောက်အဦးကြီးတစ်ခုအရောက်တွင် သံလှေကား
တစ်ခု တပ်ဆင်ထားရာ သံလှေကားအတိုင်း အပေါ်သို့ တွယ်တက်
ခဲ့ကြ၏။ သံလှေကားမှာ ပေလေးငါးဆယ်ရှည်ပေသည်။ သံလှေ
ကားဆုံးသည်နှင့်အဆောက်အဦးခေါင်မိုးသို့ ရောက်တော့၏။
တပ်လျက်ရှိသော နောက်ထပ်အဆောက်အဦးသို့ သံလှေကား
အတိုလေးပေါ်မှ ထပ်၍ တက်ရပြန်သည်။

“ကဲ ကပ္ပတိန်၊ ကြည့်ပါ။ ဒါ ပက်ရှင်မြို့ရဲ့ညပဲ၊ ဟောဟိုက
အာဖဂန်နစ္စတန်ဘက်သွားမယ့်လမ်းမကြီး ဟိုမြောက် ဘက်က
မိုင်းညိုညိုကြီးက ကာရာကိုရမ်တောင်တန်းကြီး ဟိုဘက်က
တိန္ဒူကုရှ်တောင်တန်းကြီး ဒီမြို့မှာ မြင်တဲ့အတိုင်း တိုက်အိမ်တွေက
လည်း ကြပ်ညပ်နေတာ ဒီမြို့ကြီးက စည်ကားသလောက်
ကြောက်စရာကောင်းတယ် ကပ္ပတိန်၊ အယူသည်းတဲ့ဟိန္ဒူတွေ
အစွလမ် အစွန်းရောက်အဖွဲ့တွေရဲ့ လျှို့ဝှက်အသင်းတွေကလည်း

www.burmeseclassic.com

အများကြီး စစ်သူလျှို တွေကလည်း အများကြီး၊ လင်းလင်းချင်းချင်းမှာ ဘာမှမလုပ်ကြပေမယ့် မှောင်ရိပ်ခိုပြီး သတ်တာဖြတ်တာတွေ တော့ နေ့တိုင်းပဲ ပြည် နှက်နေတယ်၊ ဒါကြောင့် ကပွတိန်အတွက် စိုးရိမ်တယ်”

“ရပါတယ်ကွ၊ ငါလည်း သတိရှိပါတယ်”

“ဟိုမှာ ကြည့်လိုက်စမ်းပါ ကပွတိန်”

သူပြသောနေရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်မိ၏။

တစ်ခုသော တိုက်အနောက်ပေါက်မှ တံခါးဖွင့်ပြီး အဝတ်မည်းခြုံထားသော ‘ခပ်နွဲ့နွဲ့သဏ္ဍာန်တစ်ခုသည် ထွက်လာ၏။ မျက်နှာကို ဖွင့်လိုက်ရာ ငယ်နုချောမောသော မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးဖြစ်လေ၏။ သူမသည် အတန်ငယ်မြင့်သော တိုက်ပေါ်မှ မယုံကြည်နိုင်စရာကောင်းလောက်အောင် မြေပြင်သို့ ဗြန်းကနဲခုန်ချလိုက်လေသည်။

“ဟိုက်”

မိန်းကလေးအောက်သို့ရောက်သွားသည်နှင့် ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း ပထန်ကုလားတစ်ဦးသည် လျင်မြန်စွာ ရောက်ရှိလာ၍ မိန်းကလေးအား ‘ကလေးငယ်လေးတစ်ဦးတို့ ပွေ့ချီသလိုပွေ့ချီ၍ ပခုံး၌ထမ်းကာ တစ်ဟုန်ထိုးပြေးလွှားပျောက်ကွယ်သွားတော့၏။

“အဲ့ဒါပဲ ကြည့်ပါ ကပွတိန်၊ ပက်ရှုဝါမြို့ဟာ ဒီလိုလျှိုပွက်တဲ့ကိစ္စတွေနဲ့ပြည့်နှက်နေတာပါပဲ”

“အင်း မင်းပြောတာ အမှန်ပဲဟေ့”

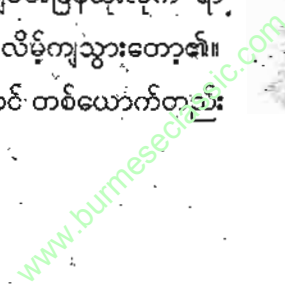
ကျွန်ုပ်တို့သည် တိုက်တစ်လုံးခေါင်မိုးမှ အခြားတိုက်တစ်လုံးဆီသို့ ခုန်၍ခုန်၍ကူးကာ ခရီးဆက်ခဲ့ကြ၏။

အဆောက်အဦးသုံးခုခန့်ကူးအပြီး၌ အမိုးဝိုင်းပလီကြီးတစ်ခုအရောက်တွင် ကျွန်ုပ်နှင့်အလီ အတန်ငယ်ကွာလှမ်း သွားရာ ဘယ်ကရောက်လာမှန်းမသိသော လူတစ်ဦးသည် ဓားကောက်တစ်ချောင်းဖြင့် အလီအား နောက်မှနေ၍ လှမ်း ပြီး ထိုးစိုက်ရန်ပြင်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်သည် လေ၏လျင်မြန်ခြင်းဖြင့် ထိုကုလားအား လွှားခနဲခုန်အုပ်၍ သတ်ပုတ်တော့သည်။ ကုလားသည် ခွန်အား ဗလနှင့်ပြည့်စုံသူဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဘတစ်ပြန်ကျားတစ်ပြန် လုံးသတ်နေကြစဉ် ကျွန်ုပ်ကအောက် ရောက်သွားသည်နှင့်ကုလားက သူ၏ဓားဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို ထိုးစိုက်ချလိုက်၏။

“အား”

သူ မထိုးစိုက်လိုက်နိုင်ချိန်မှာပင် အလီက ထိုကုလား၏ကျောအား သူ၏ ဓားကောက်ဖြင့် အလျင်အမြန်ထိုးလိုက် ရာ ကုလားမှာ အားခနဲအော်၍ ကျွန်ုပ်ပေါ်မှ လိမ့်ကျသွားတော့၏။

“အမြန်သွားကြစို့ ကပွတိန်၊ ဒီကောင် တစ်ယောက်တည်း”

ဟုတ်မယ် မထင်ဘူး၊ ဒီကောင်တွေဟာ ဂျာမန်စကြာဂိုဏ်းရဲ့ အဖွဲ့ဝင်တွေ ဖြစ်မယ်”

ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုဘလီကြီးမှ အမြန် ခုန်ချကာ လမ်းကြားလေးအတိုင်း ပြေးခဲ့ကြ၏။ ခဏအကြာ၌ အနီရောင် ဆေးသုတ်ထားသော အဆောက်အဦးတစ်ခုအရောက်တွင် အလီက တံခါးကို တဒေါက်ဒေါက်ဖြင့် ခေါက်လိုက်၏။

- “ဘယ်သူလဲ”
- “ကန္တာရခြင်္သေ့”
- “ဝင်ခဲ့ပါ”

တံခါးဖွင့်လိုက်သည်နှင့် မီးအိမ်ကိုင်ထားသော အသက် ၆၀ အရွယ် ပထန်ကုလားအဘိုးကြီးတစ်ဦးကို တွေ့ရ၏။

- “ဘယ်လိုလဲ မိတ်ဆွေကြီး၊ အဆင်သင့်ပဲလား”
- “အားလုံး အဆင်သင့်ပါပဲ၊ သူကရော ဘယ်သူလဲ”
- “ကျုပ် မိတ်ဆွေပါ၊ ဒါတွေမမေးနဲ့တော့ မိတ်ဆွေကြီး၊ ကျုပ်တို့ကိစ္စက အရေးကြီးတယ်၊ မှာထားတဲ့ပစ္စည်းတွေ အမိတော့ ရော မိတ်ဆွေကြီးအတွက်”

အလီက သူ့တွင်ကျန်ရှိသော ရွှေဒင်္ဂါးပြား ၅ ပြားနှင့် ငွေဒင်္ဂါးအပြား ၅၀ အား အကုန်လုံး ပေးလိုက်လေတော့ သည်။ ထိုအခါ ကုလားအဘိုးကြီးက ကျွန်ုပ်တို့အတွက် သူ

စီစဉ်ထားသည့် တောင့်တင်းသန်မာသော ကုလားအုပ်ကြီး နှစ်ကောင်၊ ရိုင်ဖယ်သေနတ် ၂ လက်နှင့် ကျည်ဆန်များ၊ လမ်းခရီး အတွက် တစ်ပတ်စာ စားရေရိက္ခာများကိုပါ ပေးအပ် လေတော့ သည်။

“မင်းတို့ကို အလ္လာဟူသခင် စောင်မပါစေ”

ဟု အဘိုးကြီးက ဆုမွန်ကောင်းများကိုပင် တောင်းပေး လိုက်သေး၏။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် ထိုနေရာမှ ကုလားအုပ်ကြီးနှစ် ကောင်ကိုစီးပြီး ပက်ရှုဝါမြို့စွန်ရပ်ကွက်များကို ဖြတ်သန်း လာခဲ့ကြ၏။ အလီက စကားမပြောရန် အချက်ပြသဖြင့် စကား မပြောဘဲ သူ့ကုလားအုပ်နှောက်သို့ ပုံမှန်စီးနင်းလိုက်ပါခဲ့၏။ သဲကန္တာရအတွင်း၌ ရှေးအထက်ကျော် ကာရီကပင် နှစ်နှင့်ချီ၍ နေခဲ့ဖူးရာ ကျွန်ုပ်ကား ကုလားအုပ်စီးခြင်းကို မြင်းစီးခြင်းကဲ့သို့ပင် အခက်အခဲမရှိ စီးနင်းနိုင်၍ အလီကပင် အံ့ဩနေပေသေး၏။

“ကပ္ပတိန်က ကုလားအုပ်လဲ ကောင်းကောင်းစီး တတ် တာပဲကိုး”

ညသန်းခေါင်အချိန်၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပက်ရှုဝါမြို့ အနောက်ဘက်တံခါးသို့ရောက်ရှိကာ မြို့အပြင်သို့ တစ်ခါတည်း ထွက်ခဲ့ကြပါသတည်း။

* * *

www.burmeseclassic.com

“ပက်ရှုဝါမှသည် ဘာဒါခါဇန်သို့”

ပက်ရှုဝါမှ ခိုင်ဘာတောင်ကြားသို့ ၁၀ မိုင်ကျော်ကျော်
ဝေးပေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့်အလီသည် မြို့အပြင်ရောက်မှ အသက်ဝဝ
ရှုပြီး စကားပြောဖြစ်ကြတော့သည်။

“ဒီနေ့ညကတော့ တကယ့်စွန့်စားခန်းပဲ အလိုရေ”

“ဒါ အစပဲရှိသေးတယ် ကပ္ပတိန်၊ နောက်မှာ လာစရာတွေ
အများကြီးရှိသေးတယ်”

“ဟုတ်မယ်ကွ၊ ဒီကောင်တွေ ဒို့ကို လုပ်ကြံကြတာ ဒို့ကိုစွကို
သိနေပုံရတယ်”

“သေချာတယ် ကပ္ပတိန်”

“ကံကောင်းလို့ ဒို့နှစ်ယောက်စလုံး မသေကြတယ်၊
ငါ့အသက်ကို မင်းကယ်လိုက်တာပဲ”

“မှန်ပါတယ် ကပ္ပတိန်၊ အပြန်အလှန်ကျေးဇူးတင်ကြရမှာ
ပါ”

“အေးပေါ့ကွာ၊ ဒါနဲ့ ဒီည ဒို့ ဘယ်အထိ သွားကြမှာလဲ”

“ခိုင်ဘာတောင်ကြားအဝင်ဝက **Fort Nangarhar**
နန်ဂါဟာ ခံတပ် အထိ သွားကြရမယ် ကပ္ပတိန်၊ အဲ့ဒီမှာ
ရှေ့ကသွားနှင့်တဲ့လူအုပ်ကြီး စခန်းချနေကြတယ်၊ သူတို့နဲ့အတူ
ကျွန်တော်တို့က လိုက်ကြရမှာ”

မနက်အရုဏ်ဦးတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် **Fort Nangarhar**
ခံတပ်သို့ ရောက်ရှိသွားကြရာ အိပ်ယာမှထစပြုနေ သည့် ကုလား
အုတ်စီးခရီးသည်အုပ်ကြီးကို တွေ့ရတော့၏။ ထိုခရီးသည်အုပ်
ကြီးမှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံပက်ရှုဝါမှ အာဖဂန် နိုင်ငံအပြန်ခရီးသည်များ
ဖြစ်ကြလေသည်။ သူတို့အထဲတွင် ကော်ဇောရောင်းချသည့်
တုန်သည်များ၊ ကုလားအုတ်၊ သိုး၊ ဆိတ်ရောင်းချသည့် တိရစ္ဆာန်
တုန်သည်များ၊ ရတနာကုန်သည်များ၊ လက်နက်ကုန်သည်များ၊
ကုလားဘုန်းကြီးများ၊ ဘာ သာရေးသမားများ၊ ယုတ်စွအဆုံး
ဒွက်လှည့်ပြစားသူများ၊ မြွေအမွယ်ပြစားသူများနှင့် ကုလားသူ
တောင်းစားများကအစ လူစုံပါဝင်လေသည်။ မိန်းမနှင့် ကလေးများ

www.burmeseclassic.com

ပါသည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။

နေရောင်ထွက်ပြုလာသည်နှင့်ခရီးသည်အုပ်ကြီးသည် လှုပ်လှုပ်ရွံရွံနှင့်ခရီးဆက်ကြတော့၏။ ခိုင်ဘာတောင်ကြား သို့ ကုလားအုတ်တန်းကြီးကား တဖြည်းဖြည်းဝင်ရောက်ကြလေသည်။ ဘေးဘယ်ညာ၌ ကျောက်တောင်ကြီးများ၊ သဲတောင်များ၊ သဲတောကြီးများကို အဆက်မပြတ်တွေ့ရ၏။ နေက ဝို၍ဝို၍ ပူလာလေသည်။ သဲပြင်များမှ အပူငွေ့များကား တရှိန်ရှိန်ထွက်နေ သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကား အမူရှိန်ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးကျိန်းစပ် လျက်ရှိကြကုန်၏။

“အလီရေ၊ အတော်တော့ပူတယ်ဟေ့”

“ဟုတ်တယ် ကပွတ်နံ၊ အခြေအနေသာကြည့်လိုက်၊ ခရီးကတော့ အတော်သွားကြရဦးမှာ”

အလီသည် ကျွန်ုပ်အား အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့်စောင့် ရှောက်လိုက်ပါခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် မည်သူတစ်စုံ တစ်ဦးနှင့် မျှ အသိမိတ်ဆွေမဖွဲ့ဘဲ လျှို့ဝှက်သိပ်သည်းစွာ လိုက်ခဲ့ကြ၏။

နေမွန်းတည့်ချိန်၌ ရွာကွာလေးတစ်ရွာတွင် ရပ်နားကာ နေ့လည်စာစား၍ ရေများ ဝယ်ယူဖြည့်တင်းပြီး ခရီးဆက် ကြပြန် ၏။

ညနေခြောက်နာရီကျော်သော် မိုင်နှစ်ဆယ်မျှခရီးပေါက်ပြီး

အပူရှိန်ကြောင့် အားလုံးမောပန်းနွမ်းနယ်နေကြသဖြင့် ဘာဆာဝါ အမည်ရရွာကလေးအနီး တောအုပ်ကလေးတွင် စခန်းချကြရတော့ ၏။ ခရီးသည်များသည် တူရာတူရာအုပ်စု ခွဲပြီး ကိုယ့်အဖွဲ့နှင့်ကိုယ် စခန်းချကြသည်။ ချက်ကြပြုတ်ကြ ကြော်ကြလှော်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့်အလီကား ပါလာသည့် အသားဗူးများနှင့်ပေါင်မုန့်များကို ဝေမျှစားသောက်ကြ၍ အဖျော်ယမကာအဖြစ် သံပရာ ဆော်ရည်ကိုသာ သုံးဆောင်ဖြစ် ကြသည်။ မီးမမွှေးဘဲ ကရိကထ အနည်းဆုံးဖြင့် ခရီးသွားနိုင်အောင် စီစဉ်လာခဲ့ကြ၏။

လူငယ်ဘဝက ဤသို့သော သဲကန္တာရခရီး ကြမ်းကြီးမျိုး ဖြတ်သန်းနိုင်အောင် အလွန်သစ်ပင်ထူထပ်သော တောအုပ်ကြီး များကို ဖြတ်သန်းနိုင်အောင် **Commando** နှင့် **Ranger** တွန်မန်ဒိုနှင့်ရိန်းကျားသင်တန်းများ ကျွန်ုပ်တက်ခဲ့ဖူး ပါသည်။ ထိုသင်တန်းများ၌ ရေငတ်သည့်ဒဏ်ခံနိုင်အောင် အစားအစာ ငွေမပါဘဲ ရက်သတ္တတစ်ပတ် ခန့်ရရာအသီးအရွက်၊ အကောင်ပ သောင် များကို စားသုံးကာ အသက်ရှင်နေနိုင်အောင် သင်ကြားလေ့ကျင့်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုလေ့ကျင့်သင်ကြားမှုက အခုအခါ လာရောက်အသုံးဝင်လေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် အလွန် ခြောက်နစ်သက်သော ယမကာကိုပင် ယခုခရီးစဉ်၌ ရှောင်ကြဉ်ထား ၏။

www.burmeseclassic.com

“ဒီခရီးစဉ်အတောအတွင်းတော့ အရက်ကလေး ခဏရှောင်ထားဦးမှဟေ့”

“အလွန်ကောင်းပါတယ် ကပ္ပတိန်”

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးနှင့်မလှမ်းမကမ်းတွင် ပထန်ကုလား တစ်ဦးသည် အဝတ်အစားခပ်ညစ်နွမ်းနွမ်းနှင့် ကုလားအုတ် တစ် ကောင်နှင့်အတူ တစ်ကိုယ်တော် စခန်းချနေ၏။ သူသည် ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦးအား မကြာခဏ ကြည့်ကွက်ကြည့်ကွက်လုပ်နေ၏။

“ဒီကောင်ကို မသင်္ကာဘူး ကပ္ပတိန်၊ ကျွန်တော် သွားလေ့လာလိုက်ဦးမယ်”

အလီသည် ဟိုပထန်အနီးသို့ရောက်သောအခါ ထိုသူက ဝမ်းမြောက်သောအမူအရာနှင့် အလီကို ဖက်လှဲတကင်းစကား ပြောလေတော့၏။ ခဏအကြာ၌ အလီက ထိုသူကို ကျွန်ုပ်ထံခေါ် လာ၏။

“ကပ္ပတိန်ခင်ဗျာ၊ ဒီကောင်က ကျွန်တော့်ရွာက ကျွန်တော့်အရင်ထွက်သွားတဲ့ကောင် မာဆွတ်တဲ့ခင်ဗျာ၊ သူက နည်းနည်းငယ်တော့ ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိတယ်၊ ကျွန်တော်က သူ့ထံ ကောင်းကောင်းမမှတ်မိဘူး၊ သူက မခေါ်ရဲလို့ ကြည့်ကွက်ကြည့် ကွက်လုပ်နေတာတဲ့ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်နဲ့ဆွေမကင်းမျိုးမကင်း ညီတစ်ဝမ်းကွဲ၊ နှစ်ဝမ်းကွဲပေါ့ခင်ဗျာ”

“ဪ၊ မင်းရဲ့ဆွေမျိုးကိုး၊ ဘယ်ကနေပြီး ဘယ်သွား မှာတဲ့လဲ”

“သူက ရွာကထွက်ပြီး ပက်ရွာကစားဝိုင်းတွေမှာ ဒို့သမ္မတဦးစိမ်ဖြုတ်ဖြုတ်ပြုန်း မိန်းမလည်းဆုံး၊ ကုန်းကောက် စရာမရှိတော့သလောက်ဖြစ်လို့ ကျွန်တော်တို့သွားမယ့်ပြည်နယ်မှာ ရရာအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်စားသောက်ဖို့ထွက်လာတာတဲ့ ခင်ဗျ”

“ဟေ၊ ဒါဆို ခေါ်ခဲ့ပါကွာ၊ ဒို့ အကူအညီရတာပေါ့”

“ဘယ်လိုလဲဟေ့ မာဆွတ်၊ ဒို့နဲ့လိုက်မလား”

“လိုက်ပါမယ်ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်ကို ခိုင်းချင်တာခိုင်းပါ၊ ဘာလုပ်ရလုပ်ရပါ၊ ကျွန်တော့်မှာ သံယောဇဉ်တွယ်စရာ လည်း ဘာမှမရှိတော့ပါဘူး”

“အေး ကောင်းတယ်ဟေ့၊ အလီရေ ဒို့ကိစ္စလည်း ပြောနိုင်တာပြောပြလိုက်ပါကွာ”

“ဒီလိုကွ” ဟု အစချီကာ အလီသည် မာဆွတ်အား ဆွန့်တို့သွားမည့်ခရီးစဉ်ကိစ္စကို အကျဉ်းရုံးကာ ပြောပြတော့၏။

“ကဲ ငါတို့ကိစ္စတော့ပြောပြီးပြီ၊ မင်း သစ္စာဖောက်မယ် တော့မကြံနဲ့၊ မင်းတို့ရွာကို ငါ အုပ်ချုပ်ခဲ့တုန်းက ငါ့ အကြောင်းကို ငင်းသိတယ်မဟုတ်လား”

“သိပါတယ်ခင်ဗျာ”

www.burmeseclassic.com

“အေး၊ ငါ့ရဲ့တေးစီရင်မူကတော့ လက်ဖြတ်ခြေဖြတ်လွှာ
ဖြတ်ပဲကွ့”

“ကြောက်ပါတယ်ခင်ဗျ။ အစ်ကိုကြီးမို့ သစ္စာလည်း
မဖောက်ရဲပါဘူးခင်ဗျ”

“ကောင်းပြီ၊ ငါတို့ကိစ္စက သိပ်အရေးကြီးတယ်၊ ဒါဆိုရင်
မင်း အလ္လာဟူသခင်ကို တိုင်တည်ပြီး သစ္စာဆိုပေတော့”

မာဆွတ်သည် မဟာမေဒင်ထုံးစံအတိုင်း တိုင်တည်တော့
၏။

“ကောင်းပြီ၊ အခုအချိန်ကစပြီး မင်း ငါတို့လူဖြစ်သွားပြီ”

“ကပွတိန်၊ မာဆွတ်ကို ကြိုက်တာခိုင်းလို့ရပါပြီ၊ ဒီကောင်
သစ္စာမဖောက်ဝံ့ပါဘူး”

“ကဲ မာဆွတ်၊ ဒို့ကိစ္စအောင်မြင်ရင် မင်းအတွက်
ရွှေငွေအဆင်သင့်ပဲဟေ့၊ ရော့ လောလောဆယ် ဒါမင်းအတွက်

ကျွန်ုပ်သည်-မာဆွတ်အား ငွေဒင်္ဂါးဆယ်ပြားတိတိနှင့်
ဒင်္ဂါးသုံးပြားထုတ်ပေးလိုက်သည်။ အလီကိုကား ပက်ဇင်
မြို့ကထွက်လာစဉ်ကပင် ရွှေဒင်္ဂါးအချို့နှင့်ငွေဒင်္ဂါး အတော်များ
များပေးထားခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့၌ လူသုံးဦးဖြစ်သွားပေပြီ။ ခရီးသည်များ
တောင်ကြားလမ်းအတိုင်း အာဖဂန်နိုင်ငံ ကဘူးမြို့တော်အထိ

သွားကြမည်သူများဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ရည်မှန်းချက်မှာ
မြောက်ဘက်သို့တက်ရမည်ဖြစ်သည်။

“သူတို့နဲ့ဆက်လိုက်လို့မရတော့ဘူး ကပွတိန်၊ ကျွန်တော်တို့
ဒီကနေ လမ်းခွဲမှဖြစ်မယ်”

“ဘယ်အချိန်ထွက်ကြမလဲ”

“သူတို့အိပ်နေတုန်း သွားကြတာပေါ့ ကပွတိန်”

“ကောင်းပြီလေ”

ခရီးသည်များမှာ တစ်နေ့လုံးခရီးနှင့်လာရသည့်အတွက်
စောစီးစွာ အိပ်ရာဝင်ကြ၏။ ညကိုးနာရီခန့်တွင် ကျွန်ုပ်
တို့သုံးဦးသည် ထိုလူအုပ်ကြီးမှ တိတ်တဆိတ်လမ်းခွဲကာ
မြောက်ဘက်သို့တက်ခဲ့ကြလေသည်။ နောက်ထပ်ခရီးစဉ်အသစ်
တစ်ခု စခဲ့ပြန်လေသည်။

* * *

“လမ်းခရီး၌ အပမ်းခဲခြင်း”

မာဆွတ်သည် အလီထက်ပင် သဲကန္တာရများ၌ ခရီးသွား
ခြင်းကို ပိုမိုကျွမ်းသည်ထင်ရ၏။ ဤလမ်း၌စခန်းများကိုလည်း
သူ အကြိမ်ကြိမ်ရောက်ဖူးလေသည်။ ထိုနေ့ညက စမ်းချောင်းလေး
တစ်ခုအနီး၌ ညအိပ်အခြေပြုကြ၏။ နောက် တစ်နေ့အရက်ဘက်

www.burmeseclassic.com

အချိန်၌ ခရီးဆက်ကြပြန်လေသည်။ လမ်းတွင် အစားအသောက်ကို ခြိုးခြံစွာစားသုံး၍ ခပ်သုတ်သုတ် ခရီးနှင့်ခဲ့ကြ၏။ ညဦးပိုင်း၌ စပျစ်ခြံများနှင့် တိုက်အိမ်ကလေးများရှိသော ရွာတစ်ရွာသို့ ရောက်သွား၏။

“ဒီမှာ ခဏနားပြီး ညစာစားလိုက်မှရမယ်၊ ရှေ့လျှောက်ရင် တော့ ပိုသတိထားရမယ်၊ ဒီနေရာတွေက တောပုန်း ဓားပြတွေ ကျက်စားတဲ့နေရာပဲ”

လမ်းကျွမ်းကျင်သူမာဆွတ်က ပြော၏။

“ကောင်းပြီလေ၊ ခဏနားကြတာပေါ့”

ကျွန်ုပ်တို့သည် ညစာအတွက် ရွာမှသိုးသားအနည်းငယ် နှင့် နံပြားမုန့်အနည်းငယ် ဝယ်ယူရရှိသဖြင့် စားသောက်ကြရ၏။ ကုလားအုတ်သုံးကောင်ကို ရေတိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့လည်း ရေကိုအဝ သောက်ကာ ရေဘူးများကို ရေဖြည့်၍ ခရီးဆက်ခဲ့ကြ၏။ လရောင် နှင့် ခရီးဆက်ခဲ့ကြရာ ရွာနှင့် သုံးမိုင်ခန့် အကွာ တောင်ကြား တစ်ခုသို့ ရောက်သွားကြ၏။ တောင်ကြားအဝင်၌ ကန္တာရဆူး ပင်များပေါက်ရောက်နေသော တောအုပ်ကလေးတစ်ခု ရှိပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တောအုပ်ကလေးကို ကျော်၍ တောင်ကြားထဲ သို့ရောက်ရှိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အလွန်ထူးဆန်းသော အူသံကြီး တစ်ခုကို ကြားရ၏။

ပိုင်သာတောင်ကြားလမ်းကို ဖြတ်သန်းရန် စောင့်ဆိုင်းနေသည့် ကုလားအုတ်ပိရီလည်များ

ချစ်သူက တစ်ခဏသာ

“ဟေ့ ဘာသံကြီးလဲကွ၊ ကန္တာရမြေခွေးတွေရဲ့အသံလား”
 “မဟုတ်ဘူး ကပ္ပတိန်၊ ဒါ ဒီက တောင်ပေါ်သားတောပုန်း
 ဓားပြတွေရဲ့အချက်ပေးတဲ့အသံပဲ”

ထိုခဏ၌ ဝိုင်းရွှီးဟူသော သေနတ်သံများနှင့်အတူ
 ရှေ့နောက်ဝိုင်းလာသည့် ကုလားအုတ်စီးတောပုန်းဓားပြအဖွဲ့
 နှစ်ဖွဲ့သည် ဓားရှည်များ သေနတ်များကို ဝှေ့ရမ်းကာ
 ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ကို ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်တော့၏။ အလီသည် ၎င်းထံသို့
 ဝင်ရောက်လာသည့် တောပုန်း၏ရင်ဝသို့ ဓားကောက်ဖြင့်
 ထိုးချလိုက်၏။ မာဆွတ်က အခြားတောပုန်းတစ်ဦးနှင့်ထွေးလုံး
 သတ်ပုတ်လျက်ရှိ၏။ ရန်သူတို့သည် ရုတ်ခြည်းဝင်ရောက်
 တိုက်ခိုက်ကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကုလားအုတ်ပေါ်မှ သေနတ်
 များကို ဖြုတ်ချိန်မရလိုက်။ ခါးမှ ဓားများကို ထုတ်၍သာ တိုက်ခိုက်
 ရ၏။ ကျွန်ုပ်ထံသို့ ဝင်လာသည့် ပထန်သုံးဦးသည် တစ်စုံတစ်ရာ
 လက်နက်မပါဘဲ အတင်းဝင်လာရာ ရှေ့မှ ဝင်လာသူအား ကျွန်ုပ်
 က ဓားနှင့်စိုက်ချလိုက်၏။ ကျန်နှစ်ဦးက ကျွန်ုပ်ကို ထွေးလုံး
 တိုက်ခိုက်ရာ သုံးယောက်သား မြေပြင်ပေါ်ကျသွားပြီး
 သတ်ပုတ်ကြရ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အနီးကပ်စစ်တိုက်ခိုက်ခြင်းကို
 ကျွမ်းကျင်လေရကား ထိုသူနှစ်ဦးမှာ လက်နက်မပါသည် ကျွန်ုပ်ကို
 အလွယ်တကူ အနိုင်မရဘဲရှိနေ၏။ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသည်မှာ

သူတို့သည် ကျွန်ုပ်ကို ဓားသေနတ်မသုံးဘဲ လက်ချည်းသက်သက် တိုက်ခိုက်နေကြခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ထိုခဏမှာပင် နောက်ထပ်လူသုံးဦး ရောက်ရှိလာ၍ ကျွန်ုပ်ကို ခုန်အုပ်လိုက်ကြ၏။ ကျွန်ုပ် လဲကျ အသွားတွင် မာကျောသော အရာတစ်ခုနှင့်ဦးခေါင်းကို ခိုက်မိကာ ရုတ်ချည်းသတိမေ့သွားလေတော့သည်။

* * *

အချိန်မည်မျှကြာသွားသည်မသိ။ ခေါင်းက တစ်စစ်စစ်ကိုက်ခဲနေ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်ကား ပြန်သတိရလာ ပြီ။ သတိပြန်ရသည်နှင့် ပြန်စဉ်းစားလိုက်ရာ ညသန်းခေါင်ယံက အဖြစ်အပျက်ကို ပြန်သတိရသည်။ ယခုအခါ လက်ရော ခြေပါ တုတ်နှောင်ထားခြင်းလည်းခံနေရသည်။ ပေနှစ်ဆယ်ပတ်လည် အခန်းကျဉ်းကလေးတစ်ခုထဲတွင် အောက်မှ စွန့် ပလွန်ရွက်ခြောက် လို သစ်ရွက်ခြောက်များခင်းထား၏။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာ အကဲခတ်ရာ အပြင်မှဝင်လာသည့် အလင်းရောင်ပျံလေးကိုတော့ မြင်နေရသေး၏။

မာဆွတ်နှင့် အလီကိုမူ မတွေ့။ လွတ်မြောက်သွား ကြသည်လားဟုလည်းမဆိုနိုင်။ ရှိစေတော့။ ကိုယ့်လွတ်မြောက် ရေးကိုယ် ကြိုးစားရပေဦးမည်။

“ရေ ရေ”

ကျွန်ုပ်သည် ရေငတ်၍ ပူလောင်လှသောကြောင့် ပထန်စကားဖြင့် ရေတောင်းလိုက်၏။

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် အသံကြား၍ ဝင်လာပြီး ကျွန်ုပ်အား ကြေးဖလားငယ်တစ်ခုနှင့်ရေတိုက်လေသည်။

“ဟေ့ ငါ ဘယ်ရောက်နေလဲ”

ထိုသူက တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုခြင်းမပြု။ အပြင်ပြန် ထွက်သွား၏။ ခဏအကြာတွင် ကျွန်ုပ်အား တုတ်နှောင်ထား သည့် ကြိုးများကို ဖြေပေးလိုက်သည်။ သူထွက်သွားသည်နှင့်တံခါးလုံး ဝပွင့်သွားပြီး အိဂျစ်ရွင်းစီးကရက်ခဲထားသောသူ တစ်ဦးသည် အောင့်ကြွားကြွားဟန်ပန်နှင့်ဝင်လာ၏။

သူကား ပက်ရှုဝါမြို့ Taj Mahal ဟိုတယ်မန်နေဂျာ ကုလားဖြူမိဟာမက်ဇင်ဇာမန်းပင်တည်း။

“ဝွတ်မောနင်း ကပွဲတိန်စောနားမူး၊ ပြန်ဆုံကြပြီနော်၊ တော်တော်အံ့ဩသွားပါသလား”

“မအံ့ဩပါဘူး၊ ဟိုတယ်မှာ လုစီကြံခံရကတည်းက ခင်ဗျားကို ကျုပ်မယ့်ဘူး၊ ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ စကြာ ဝိုဏ်းဝင်တွေကို ဖုန်းလှမ်းဆက်ပြီး ခေါ်လိုက်တဲ့ ဂျာမန်စပိုင် မိုဟာမက်ဇင်ဇာမန်းဆိုတာ ကျုပ်သိထားပြီးပြီ”

“ဪ သိနေပြီကိုး ဟဲ ဟဲ သိပေမယ့် ခင်ဗျား နောက်ကျ

www.burmeseclassic.com

သွားပြီ။ ခင်ဗျားဟာ အခု ကျုပ်လက်ထဲက အကျဉ်း သားပဲ။”

“အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲ”

ဘာဖြစ်ရမလဲဗျာ၊ အကျဉ်းသားပီပီ ခင်ဗျားအသက်ကို နှမော့ရင် ကောင်းကောင်းနေပြီး ကျုပ်ပြောတဲ့ဆိုတဲ့ စကားကို နားထောင်ပါ”

“နားမထောင်ဘူးဆိုရင်ရော”

“ခင်ဗျားအသက်တိုသွားမှာပေါ့၊ ဟဲ ဟဲ ဟဲ”

“ကဲ ခင်ဗျားပြောချင်တာ ဒါပဲလား”

“မဟုတ်သေးဘူးဗျာ၊ ကျွန်သေးတယ်၊ ခင်ဗျားမသိသေးတာ တွေပြောရဦးမယ်။ ခင်ဗျားတို့လူကြီးတွေက ဘာဒါခါ ဇန်ပြည် နယ်ကို တစ်ကယ့်လူတော်တွေလွှတ်ပြီး ကျုပ်တို့ကျွန်မန်လေ တပ်မတော်က Air Base ကိစ္စအတွက် စုံစမ်းဖို့ ခိုင်းတာမဟုတ် လား။”

ကျွန်ုပ်က ဘာမျှပြန်မပြောဘဲနေနေလိုက်၏။

“ခင်ဗျား အရင်လွတ်လိုက်တဲ့ ကပ္ပတိန်အင်ဒဂူကို ကျုပ်တို့ဖမ်းထားပြီးပြီ၊ သူ့ဆီကတော့ ဘာမှမမျှော်လင့်နဲ့ တော့”

“ဪ အင်ဒဂူကို ခင်ဗျားတို့ဖမ်းထားတာကိုး”

“ဟုတ်ပါဗျာ၊ ဟုတ်ပါ ဟဲ ဟဲ ဟဲ၊ ဗြိတိသျှ တပ်မတော် မတော်ကြီးရဲ့အကောင်းဆုံးအတော်ဆုံးလူနှစ်ယောက် ကျုပ်တို့

လက်ထဲရောက်နေပြီ။ ကံကောင်းနေသေးလို့ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် စလုံး အသက်ရှင်နေသေးတယ်။ ခင်ဗျားလည်း Taj Mahal ဟိုတယ်မှာကတည်းက သေသွားရမှာ နည်းနည်းလေးလျှင်တဲ့ အတွက် လွတ်သွားတာ ဆရာ”

“ကဲ ကဲ ကပ္ပတိန်စောနားမူး၊ မနက်စာလေးဘာလေး စားလိုက်ဦး၊ ကျုပ်တို့ ခရီးဆက်ပြီး သွားကြသေးတာပေါ့။ ရက်ကလေးနည်းနည်းကြာရင် ခင်ဗျားသိပ်ရောက်ချင်တဲ့ ဘာဒါခါဇန်ကို ရောက်မှာပါဗျာ၊ ခင်ဗျားကို အစောင့်အရှောက် တွေ ခမ်းခမ်းနားနားနဲ့ဘုရင်ကြီးအဗ္ဗဒူလာဆီအရောက်ပို့ ပေးပါ့မယ်”

ဇင်ဇာမန်းသည် ကျွန်ုပ်အား လှောင်ပြောင်ပြောဆိုကာ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေသည်။ ခဏအကြာ အချုပ် ခန်းတံခါးပွင့်လာပြီးနောက် ပထန်တစ်ဦး ကြေးလင်ပန်းတစ်ခုတွင် ကျွန်ုပ်စားရန် ဘာချီကြော်၊ ပူတီ၊ ကုလားပဲဟင်းများကို ယူလာပေးသည်။ ကျွန်ုပ်သည် အစာမစားရသည်မှာ အတန်ကြာ နေပြီဖြစ်သဖြင့် လာပို့သည်များကို အကုန် အစင်စားလိုက်သည်။ ကြေးဖလားဖြင့်ထည့်လာသည့် ခရော့စ်ခွက်ကိုပင် အားလုံးသောက် ပစ်လိုက်၏။ နံနက်စာ စားသုံးလိုက်ရသဖြင့် အားအတန်ငယ်ပြည့် သွားခဲ့၏။ ခဏအကြာ၌ ဇင်ဇာမန်းသည် နောက်ပါပထန် သုံးဦးနှင့်

www.burmeseclassic.com

အတူ အခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာပြန်၏။

“ကဲ ကပွတ်နံစောနားမူး၊ မနက်စာလေးစားလိုက်ရတော့ အားရှိသွားမှာပေါ့၊ ခရီးဆက်လိုက်ကြစို့ ခင်ဗျား သိပ်သွားချင်တဲ့ ဘာဒါခါဇန်ကို သွားကြမယ်လေ၊ တော်တော်ဝေးသေးတယ်နော်၊ ခင်ဗျားလည်း တစ်ခါမှမရောက်ဖူးဘူး၊ အသိအကျွမ်းလည်းမရှိဘူး၊ ထွက်ပြေးဖို့တော့မကြံနဲ့နော်၊ လွတ်လမ်းမရှိဘူးဆရာ၊ ခင်ဗျား မသနတ်တွေလည်း ကျွန်တော် သိမ်းထားပေးပါတယ်ဗျာ ဟဲ ဟဲ ဟဲ”

သူပြောမှ ကျွန်ုပ်သည် ခါးမှ ပစ္စတိုသေနတ်ကို စမ်းကြည့်ရာ သေနတ်ကို မတွေ့ရတော့။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်၏ ဝတ်စုံအောက်၌ အိတ်ချုပ်၍ ထည့်ထားသည့် ရွှေဒင်္ဂါးပြားများကား ရှိနေပေသေးသည်။ ထိုနေ့မနက်၌ ဇင်ဇာမန်းနှင့်၎င်း ၏ နောက်လိုက်ဆယ်ဦး ခန့်သည် ကျွန်ုပ်အား ချုပ်နှောင်ထားသည့် ရွာကလေးမှထွက်၍ အသင့်ပြင်ဆင်ထားသော ကုလားအုတ်ဆယ်ကောင်ဖြင့် ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်ုပ်စီးသော ကုလားအုတ်ကို ၎င်းတို့၏ ကုလားအုတ်များက ရှေ့နောက် ဝန်းရံကာ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကြ၏။ ဤအဖွဲ့တွင် ကျွန်ုပ်၏ တပည့်နှစ်ဦးဖြစ်သော အလီနှင့်မာဆွတ်တို့ကို မတွေ့ရ၍ သူတို့နှစ်ဦးသည် သေလျှင်သေ မသေလျှင် လွတ်မြောက်သွားသည်ဟု ယူဆရလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည်

အလီနှင့်မာဆွတ်တို့အကြောင်းကို တစ်လုံးတစ်ပါးဖျ မေးမြန်းခြင်း မပြုခဲ့။ သူတို့မရှိတော့သည် ယခုလိုအချိန်မျိုးတွင် ထွက်ပြေးရန် မကြိုးစားဘဲ ဤအဖွဲ့နှင့်လိုက်ပါသွားခြင်းသာ အကောင်းဆုံးဖြစ် လိမ့်မည်ဟု သဘောရလေသည်။ ထွက်ပြေး မည်ဆိုက ထွက်ပြေး၍ ခုပါသည်။ ကျွန်ုပ်တွင် လုပ်နိုင်ကိုင်နိုင်သော စွမ်းရည်များ ချားစွာရှိနေပါသေးသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်၏ တာဝန်မှာ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ရန်မဟုတ်ဘဲ ဤဘာဒါခါဇန် ဒေသသို့ ရောက်ရန် သွားရေးသာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လုံးဝ ထွက်ပြေးရန် စိတ်မကူးပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာရင်း ၎င်းတို့ခေါ်ဆောင်ရာ သို့ အသာတကြည်လိုက်ပါလာခဲ့ပါသည်။

အရှေ့အနောက်တန်းနေသော ကျောက်တောင်များကို အဖြည်းဖြည်းကျော်ဖြတ်ပြီးနောက် ညနေစောင်းတွင် အဆုံး အစမရှိသော သဲကန္တာရအစပ်သို့ ရောက်၏။ ထိုအစပ်၌ရှိသော ဣကလေးတစ်ရွာတွင် ညစာစား၍ ခရီးဆက် ကြပြန်၏။ ညအချိန်၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဓူဝံကြယ်ကိုကြည့်၍ ခရီးသွားကြသည်။ နေအချိန်အလွန်ပူသော ကာလများ၌ ရေရသော အိအေစစ်ကလေး များတွင် အနားယူကြ၏။

ဤသို့ဖြင့် ရက်သတ္တတစ်ပတ်ခန့်သွားမိလတ်သော် ဘာဒါခါဇန်နယ်စပ်သို့ရောက်ရှိတော့၏။

www.burmeseclassic.com

“ဘာဒါခါဇန်အစပ်ကိုရောက်ပြီသခင်”

“အေး အေး၊ ကောင်းပြီကွယ့်”

ရှေ့မှ လမ်းပြပထန်ကုလားက လာရောက်သတင်းပို့သောအခါ မိုဟာမက်အမည်ခံထားသော ဇင်ဇာမန်းက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် တကယ့်စော်ဘွားများဟန်ဖမ်းကာ ဝိုက်ထုတ်နေ၏။

“ကဲ ကပွတိန်စောနားမူး၊ ခင်ဗျား သိပ်ရောက်ချင်တဲ့ ဘာဒါခါဇန်ကိုတော့ ရောက်ပါပြီခင်ဗျား၊ နှစ်ရက်သုံးရက် အတွင်း Red Fort လို့ခေါ်တဲ့ ကမ္ဘာလူနီမြို့တော်ကြီးကို ရောက်မယ်ဗျား၊ ခင်ဗျား ပျော်ဖို့သာ ပြင်ထားပေတော့”

ထိုဒေသသည် ဟိန္ဒူကုရ်တောင်တန်းကြီး၏ တောင်ဘက်ခြမ်းဖြစ်ပြီး နီစွေးသောတောင်တန်းများကို အဝေးမှ လှမ်းမြင်ရ၏။ သဲတို့ကလည်း နီကုန်၏။ မြောက်လေနှင့်အတူ ပါလာသော သဲများ အလိပ်လိပ်ကပ်သည့်အခါ ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး နီစွေးလျက်ရှိကြကုန်၏။ Red Sand ခေါ်သဲနီတောကြီးကို ဖြတ်၍လာခဲ့ရာ တတိယနေ့နံနက်၌ တိုက်နီများဖြင့် ပြည်ကြပ်နေသော ကမ္ဘာလူနီမြို့တော်ကို အဝေးမှ လှမ်းမြင်ရလေသည်။ မြို့တော်ကြီးကား တကယ့်ကမ္ဘာလူနီကြီး လှမ်းခြုံထားသလို ဖြစ်နေသဖြင့် ကမ္ဘာလူနီမြို့တော်ဟု ခေါ်ဆိုခြင်းကား မှားအံ့မထင်နိုင်။

“ကမ္ဘာလူနီမြို့တော်ကို မြင်ရပါပြီ သခင်”

“ကောင်းပေပြီ မောင်မင်း”

မိုဟာမက်ဇင်ဇာမန်းက စော်ဘွားအမူအရာဖြင့် ဟန်ဓာတ်ခုတ်လိုက်ပြန်၏။ သူသည် ကျွန်ုပ်ရှေ့တွင် သူ့လူ တွေကို မည်မျှပိုင်နိုင်ကြောင်းပြချင်ပုံရ၏။ သူ့ကို အထင်ကြီးစေချင်ပုံရ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ သူ့ကိုကြည့်ပြီး အထင်ကြီးဖို့ နေနေသာသာ ရယ်ပင်ရယ်လိုက်ချင်ပါသေးသည်။

မြို့တော်ကိုမြင်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့သည် ယခင်ကထက် ပိုမိုသွက်လက်လာကြ၏။ ကုလားအုတ်များသည် ခြေလှမ်းကြကြီးများဖြင့် အပြင်းသွားလျက်ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လူစုသည် မြို့၏ တောင်ဘက်အဝင်သို့ရောက်ရှိလာပြီး မြို့တွင်းသို့ နောက်ရှိလာကြ၏။ မြို့အား နီစွေးသော အုတ်မြို့ရိုးကြီးဖြင့် ကာရံထားလေသည်။ ဤကဲ့သို့သော အုတ်မြို့ရိုး များကို ကျွန်ုပ်သည် ဒေလီတွင်လည်းကောင်း၊ အာဂရာတွင်လည်းကောင်း တွေ့မြင်ခဲ့ဖူးရာ ကျွန်ုပ်အတွက် အထူးအဆန်း တောမဟုတ်ပါပေ။ ညနေအချိန်ဖြစ်၍ မြို့ရိုးတံခါးပေါက်ကြီး၌လူများ၊ ကုလားအုတ်များ၊ လှည်းများ၊ သိုးဆိတ်မြင်းများဖြင့် အသွား အလာရှုပ်ယှက်ခတ်လှပါသည်။ မြို့တံခါးအဝင်ဝ၌ လက်နက်ကိုင် အစောင့်အကြပ်များချထားသည်။ သူတို့ကား ရိုင်ဖယ်သေနတ်များ ကိုင်ဆောင်ထားကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ မြို့တံခါးကိုကျော်၍ အတွင်းသို့ရောက်သည်နှင့်ကိုက် တစ်ထောင်ခန့်အကွာတွင် ဒုတိယမြို့ရိုးကို တွေ့ရ

www.burmeseclassic.com

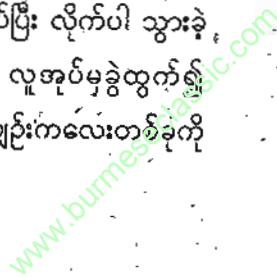
ပြန်၏။ ပထမမြို့ရိုးနှင့်ဒုတိယမြို့ရိုးကြား ကွက်လပ်ကြီးထဲတွင် ဘုရား ပွဲတော်တစ်ခုပမာ လူများဖြင့် စည်ကားနေ၏။ အရောင်း အဝယ်သမားများ၊ ထမင်းဆိုင်လေးများဖြင့် ပြည့်နှက်နေ၏။ ညနေစောင်းသွားပြီဖြစ်၍ ဒုတိယမြို့ရိုးတွင်းသို့ ဝင်ခွင့်မရသေး သူများသည် ဤနေရာတွင် ညအိပ်ခါ စောင့်ဆိုင်းကြ ရမည် ဖြစ်၏။ နံနက်မိုးသောက်မှု အတွင်းသို့ဝင်ကြရပေမည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုညက မြို့ရိုးနှစ်ထပ်ကြားကွက်လပ်ကြီးတွင် ညအိပ်ကြ၏။ ဒုတိယမြို့ရိုးတံခါး၌ ဘာဒါခါဇန်စော်ဘွား ရှိတ်အဓဇုလာခန်၏ စစ်သည်အချို့ကို လက်နက်အပြည့်အစုံဖြင့် တွေ့ကြရသည်။ မြို့တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြသောသူများ၌ ဈေးသည်များ၊ စစ်သား များနှင့်ရပ်ဝေးမှလာကြကုန်သော ကလားအုတ် ကုန်သည်များ လည်းပါဝင်လေသည်။ ခရီးသွားအား လုံးမှာ အဘယ့်ကြောင့် ဟုမဆိုနိုင် သုတ်သုတ်ပျာပျာဖြင့် သွားလာနေကြ၏။ သူတို့ ကိုကြည့်၍ ကျွန်ုပ်သည် တစ်စုံတစ်ရာသော ထူးခြားမှုတော့ ရှိပေလိမ့်မည်ဟု သုံးသပ်မိ၏။ ထိုအချိန်တွင် တိုင်းရင်းသား ပထန်အဘိုးကြီးတစ်ယောက်သည် ကုလားအုတ်တစ်ကောင်ထံ အမြန်စီးနင်းလျက် ကျွန်ုပ်၏ ကုလားအုတ်ဘေးမှ ကပ်၍ဖြတ်သွား ရာ အနားရောက်မှ ကျွန်ုပ်၏မျက်နှာကို အသေအချာကြည့်သွား သဖြင့် ဝါလည်း ထူးခြားမှုတစ်ခုဟု မှတ်သားထားလိုက်၏။

ခဏကြာမျှသွားရသေးသည်။ ထိုစဉ် တဝေါဝေါမြည်သည့် လေယာဉ်တစ်စီးအသံကြားရ၏။ လူအုပ်ကြီးမှာ ထိုလေယာဉ် သံကြောင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်လာကြသည်။ မိနစ်အနည်းငယ် အတွင်းမှာပင် Red Fort ကမ္မလာနီ မြို့တော်ကြီးပေါ်သို့ ကျာမန်လေတပ်မှဟုယူဆရသည့် မစ်ဆာရှမစ်တိုက်လေယာဉ်ကဲ့သို့ လေယာဉ်တစ်စင်း ဘွားခနဲပေါ် လာပြီး မြို့တော်ပေါ်သို့ အနိမ့် ယုံကာ ဝေါခနဲဖြတ်သန်းသွားသည့်အခါ လူအုပ်ကြီးနှင့်ကုလား အုတ်များ၊ လားမြင်း များသည် ခြေဦးတည့်ရာသို့ ထိတ်လန့်တကြား ပြေးလွှားကြကုန်တော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့လူစုမှ မိုဟာမက်ဇင်ဇာမန်းနှင့်အဖွဲ့သည် အတင်းလုံးထွေးနေသောလူအုပ်ကြီးနှင့်အတူ ရှေ့သို့ပါသွား ပြီး ကျွန်ုပ်ကား ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဝေတ္တတုံ့ဆိုင်းနေချိန်၌ စောစောက မြင်လိုက်ရသော အဘိုးအိုသည် စောစောက အတိုင်းပင် တုလားအုတ်စီးပြီး ရောက်လာ၍

“ကျွန်ုပ်နဲ့လိုက်ခဲ့ မောင်ရင်”

ဟု အတင်းဆွဲခေါ်ရာ သူခေါ်သည့်အတိုင်း လိုက်သွား ခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်အကျိုးမယုတ်ဟု သုံးသပ်ပြီး လိုက်ပါ သွားခဲ့ ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့်ကုလားအုတ်စီး အဘိုးကြီး လူအုပ်မှခွဲထွက်၍ မြို့အနောက်ဘက်သို့ ကွေ့သွားပြီး လမ်းကျဉ်းကလေးတစ်ခုကို

ဖြတ်သန်းပြီး အုတ်တံတိုင်းများကာရံထားသည့် ခြံဝင်းတစ်ခုထဲသို့ ရောက်ရှိသွား၏။ အဘိုးကြီးက ကုလားအုတ် မှဆင်းပြီး ခြံတံခါးကို ပိတ်လိုက်လေ၏။

ပြီးမှ ကျွန်ုပ်ထံ ပြန်ရောက်လာသည်။

“ကောင်းသော နံနက်ပါ။ ကပွတိန်စောနားမူးခင်ဗျာ”

ဟု နှုတ်ဆက်ကာ ၎င်း၏ခေါင်းပေါင်းကိုဖြုတ်လိုက်မူ

ကျွန်ုပ်၏လူ မာဆွတ်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသတည်း။

“ဟိုက် မာဆွတ်ပါလား”

* * *

“ကပွတိန်အင်ဒရူးအား ကယ်တင်ရန်ကြိုးပမ်းမှု”

ကျွန်ုပ်သည် မာဆွတ်အား ပြန်လည်တွေ့ဆုံရာ အလွန်ပင် ဝမ်းသာအားတက်သွား၏။

“သိပ်ဝမ်းသာတယ် မာဆွတ်၊ မင်းရဲ့နောင်တော်ကြီးအူလီ ရောဟော့ အသက်မှရှိသေးရဲ့လား”

ကျွန်ုပ်သည် မာဆွတ်ကို ပွေ့ဖက်ကာ ပြောလိုက်ရာ “ရှိပါတယ် ကပွတိန်၊ မြို့ထဲကို သတင်းသွားထောက်နေပါ တယ်၊ မကြာမီ ပြန်လာမှာပါ”

“မင်းတို့ ဒီရောက်နေတာ ကြာပြီလား”

“မနေ့တနေ့ကပဲရောက်ပါတယ်၊ သုံးရက်ရှိပြီလို့ပြောရမှာပဲ”

ခင်ဗျာ”

“ဒါနဲ့ဟိုညက မင်းတို့ ဘယ်လိုလွတ်သွားကြတာလဲ”

“အဲဒီညက တိုက်ပွဲမှာ သူတို့က ကပ္ပတိန်ကို ဝိုင်းအုံပြီး ဖမ်းကြတော့ ကျွန်တော်တို့လည်း ကပ္ပတိန်နား မကပ် နိုင်ကြတော့ ဘူး၊ လူကလည်း ငါးယောက်တစ်ယောက်ဖြစ်နေတော့ ကိုယ့်ဟာ ကိုယ်ပဲ အန္တရာယ်က အသွတ်ရုန်းရတော့တယ် ကပ္ပတိန်နား လည်မှာပါ”

“နားလည်ပါတယ်၊ ပြောပါ”

“ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် မှောင်ထဲမှာ ကိုယ်လွတ်ရုန်းပြီး ပြေးကြရတော့တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင် လှည့်ပတ်စုံစမ်းမှ ကပ္ပတိန်ကိုဖမ်းခေါ်ပြီးသွားကြောင်း သတင်းရပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ မူစတာဖာအလီတို့ တိုင်ပင်ကြတဲ့အခါ ကပ္ပတိန်ကို ဒီ ဘာဒါခါဇန် **Badakhazan** ကိုပဲ ခေါ်သွားမယ်လို့တွက်ပြီး ဒီကိုပဲ ရောက်အောင်လာခဲ့ကြတယ်။ လမ်းမှာလည်း သတင်းထောက်ခွဲ ကြတယ်။ ပထမ ကပ္ပတိန်တို့အဖွဲ့က ရွှေကသွားနေတာ၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်နောက်ကလိုက်နေ တာ၊ ကပ္ပတိန်ကို ဖမ်းပြီးခေါ်သွားနေပြီဆိုတာသေချာမှ ကျွန်တော်တို့လည်း ဒီတို့ ကြိုရောက်နှင့်အောင် လာလိုက်ကြတာ”

“အေးကွာ၊ မင်းတို့ တော်ပါပေတယ်၊ ဒီနေ့ရော မင်းက

ဘယ်လို ငါ့ တွေ့သွားတာလဲ”

“ရုပ်ဖျက်ပြီး မြို့ထဲကို သတင်းစနဲနာထွက်ရင်း ကပ္ပတိန်တို့အဖွဲ့ကို စောင့်နေတာ၊ ကျွန်တော်ငယ်ငယ်က ပါရုန် မျက်လှည့်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့နဲ့ လိုက်ခဲ့ဖူးလို့ ဒီလိုရှုပ်ဖျက်တာတွေ၊ ဘာတွေ လုပ်တတ်တယ်ခင်ဗျာ၊ အဘိုးကြီးလိုရော၊ အမယ်ကြီး လိုရော၊ ကောင်မလေးလိုရော ခင်ဗျာ၊ တစ်ခါ တစ်ခါ ပြောလည်း ဗွတ်ရတယ်ခင်ဗျာ၊ လိုအပ်တဲ့အခါ ပြောသမားလည်း လုပ်လို့ရပါတယ်၊ ဝံ့သမားလည်း လုပ်လို့ရပါတယ်”

“ဟ၊ မင်းတို့နှစ်ယောက် ငါ ရလိုက်တာကတော့ အလွန်ကံကောင်းတာပဲဟေ့၊ မင်းက လောလောဆယ် ငါ့ အသက်ကို ကယ်လိုက်တာပဲ”

“လေယာဉ်ပျံက ကယ်လိုက်တာပါ ကပ္ပတိန်၊ လေယာဉ် ပျံကြောင့် အားလုံး အလန့်တကြားဖြစ်နေချိန်မှာ ကပ္ပတိန် လွတ်လာတော့ ကျွန်တော်က အလွယ်တကူ လာခေါ်လိုက်နိုင်တာပါ။ ဟောဒီကလူတွေက လေယာဉ်ပျံကို ကောင်းကောင်း တွေ့ဖူး သေးတာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ကြောက်နေကြတာ”

“ဒါနဲ့ ဒီလေယာဉ် အရင်ရက်တွေက လာဖူးသလား”

“တစ်ခါမှ မလာဖူးဘူး ခင်ဗျာ”

“အေး အခုဟာ ခို့ အင်္ဂလိပ်လေယာဉ်ပျံမဟုတ်ဖူးကွာ၊ ငါ့

www.burmeseclassic.com

အသေအချာကြည့်လိုက်တာ စကြိတ်ဆိပ်လိုလိုမြင် လိုက်မတော့
ဂျာမန်လေယာဉ်ပဲ၊ ဒါဆို ဒီမှာ ဂျာမန်တွေ လေယာဉ်ကွင်း
ဖောက်ပြီးနေမလားမဆိုနိုင်ဘူး။ ဖောက်ပြီးရင် ဘယ်နားမှာ
ရှိမယ်ဆိုတာ ရှာရမယ်ကွ”

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် စကားအတန်ကြာပြောဖြစ်ပြီးနောက်
မာဆွတ်က

“ကပ္ပတိန်၊ ဒီနေရာက သိပ်စိတ်မချရသေးဖူးခင်ဗျ၊
ဒါထက်လုံခြုံတဲ့နေရာ သွားကြဦးစို့”

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် ထိုခြံကြီးမှထွက်၍ ကျဉ်းမြောင်း
သော လမ်းငယ်လေးအတိုင်း လိုက်သွားရ၏။ နောက်ထပ်
ကံတိုင်းငယ်တစ်ခုနှင့် ဝင်းတစ်ခုအတွင်းသို့ ဝင်လိုက်ရာ
အတွင်းတွင် အခန်းရှည်ကြီးလုပ်ထားသော အဆောက်အဦး
တစ်ခုသို့ ရောက်သွား၏။ အခန်းရှည်ကြီးအတွင်း၌ကား ဆေး
ခြောက်များရှုနေသည့်ကုလားနှစ်ဆယ်၊ အစိတ်ခန့်သည် အိပ်ရာ
တွင် ဆေးတန်ရှည်ကြီးများနှင့် ဆေးခြောက်များရှုနေကြ၏။

“ဒီမှာ ဆေးခြောက်ရှုတာ ခွင့်မပြုဘူး ကပ္ပတိန်၊ ခိုးကြောင်
ခိုးဝှက် ရှုကြရတာ၊ မိရင်ထောင်ချသတဲ့၊ ကျွန်တော် တို့က
သူတို့ထံက တစ်ယောက်နဲ့ပေါင်းပြီး ဒီခြံမှာ ဆေးခြောက်သမား
ယောင်ဆောင်ပြီး လာခိုလှုံနေတာ”

“ဪ”

မာဆွတ်သည် ကျွန်ုပ်အား အခန်းငယ်တစ်ခု၌နေရာ
ချထားပေး၏။ ထို့နောက် နံနက်စာစားရန်အတွက် သူ့အား
စီစဉ်ခိုင်းရတော့၏။ ရွှေဒဂါးတစ်ပြားပေးလိုက်သည်။ ငွေဒဂါးပြား
များကား ရန်သူ့လက်တွင်း အားလုံးပါသွားခဲ့လေပြီ။

ခဏအကြာတွင် မာဆွတ်က နံနက်စာအဖြစ် ဆိတ်သား
ခြောက်အနည်းငယ်၊ ပူတီဂျုံမုန့် နှစ်ချပ်၊ စွန်ပလွန်ယို အနည်းငယ်၊
ရေတစ်ဖန်ခွက်ရယူပေးလေ၏။ သူစီစဉ်ပေးသော နံနက်စာစား
သုံး၍ ခဏနားလိုက်တော့၏။

နေ့လယ်စာနှင့် ညနေစာကိုမူ မနက်စာထက်ကောင်း
အောင် ကြိုးစားပြီး မာဆွတ်က စီစဉ်နိုင်သဖြင့် ချပါတီမုန့်၊
အာလူးနှင့် ကြက်သားဟင်း၊ ဆိတ်နို့ စသည့်အားရှိဖွယ်ရာများ
စားသုံးရသည့်အပြင် လိမ္မော်သီး၊ ပန်းသီး၊ ငှက်ပျောသီး များပါ
စားလိုက်ရသဖြင့် အလွန်အာဟာရပြည့်သွားတော့၏။

ခဏအကြာ၌ အပြင်မှ တံခါးခေါက်သံကြားရ၏။
ဝင်လာသူကား ကျွန်ုပ်၏တပည့် ကျော် မူစတာဖာအလီ
ပါပင်တည်း။

အလီသည် ကျွန်ုပ်ကို အားပါးတရပွေ့ဖက်ပြီး
“ကပ္ပတိန်ကို မသေမပျောက်ပြန်တွေ့ရတာ သိပ်ဝမ်းသာ

www.burmeseclassic.com

တယ်၊ သိပ်ဝမ်းသာတယ်”

သူသည် ထိုစကားကို ထပ်ခါ ထပ်ခါ ပြောလျက်ရှိ၏။

“အေးပါကွ၊ ငါလည်း ဝမ်းသာပါတယ်”

“မင်းတို့၊ ဟိုညက လွတ်လာတာကို မာဆွတ်ပြောလို့ သိပြီးပါပြီ၊ အခုရော ဘာသတင်းတွေရခဲ့လဲ၊ ဘာထူးလဲ၊ လုပ်စမ်းပါဦး”

“ထူးတာက ကပ္ပတိန်အင်ဒဇ္ဇကို Red Fort နန်းတော်ရဲ့ အချုပ်မှာ ချုပ်ထားတယ်၊ အဲဒီအချုပ်ထောင်ဟာ Red Fort ရဲ့ အရှေ့ဖက်အပေါက်နဲ့ အနီးဆုံးဖြစ်ပြီး ဘယ်သူတွေစောင့်နေကြတယ်၊ ဘယ်လိုတာဝန်လဲတယ်ဆိုတာကို တော့ ကျွန်တော် သိခဲ့ရပြီ”

“ဟေ၊ တယ်ဟုတ်ပါလားကွ၊ အင်ဒဇ္ဇမသေသေးဘူးဆို တော့ ဝမ်းသာစရာပဲကွာ၊ သူ့ကို ကယ်ရမယ်ဟေ့၊ ဘယ်လိုကယ်ကြမှာလဲ”

“ကျွန်တော်ကြံပါဦးမယ် ကပ္ပတိန်”

“မင်းက ဘယ်လိုကြံမှာလဲ၊ အစောင့်တွေ ရွှေဒဂီးပြားပေး လာဘ်ထိုးပြီး ခိုးထုတ်ရင်ရော မရနိုင်ဘူးလား၊ ငါ့မှာ ရွှေဒဂီး ပြားတွေ အတော်ကျန်နေသေးတယ်ကွ၊ ဟိုဧကောင်တွေလက်ထဲ ပါမသွားဘူး”

“မရနိုင်ဘူး ကပ္ပတိန်၊ ဒီအစောင့်တွေက လက်ရွှေ့စင် Royal Guard တွေ၊ သူတို့ စော်ဘွားကြီး ရှိတ်အဗ္ဗဒူလာကို အသက်နဲ့အမျှ သစ္စာရှိကြတာ”

“ဒါဆို ငါတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမယ် စိတ်ကူးရသလဲ”

“တိုက်ရ ခိုက်ရမှာပဲ ကပ္ပတိန်”

“လက်နက်တော့ လိုမှာပေါ့ကွ”

“ဒါကတော့ ရှာလို့ ဝယ်လို့ရပါတယ်၊ ကျွန်တော့်တာဝန် ထားပါ၊ မြို့ရိုးနှစ်ထပ်ကြားက ဈေးမှာ သွားဆက်သွယ် လိုက်ရင် ဖြစ်ပါတယ်”

“ဒါဆို လုပ်ကွာ”

ထိုနေ့က မာဆွတ်က ဆေးခြောက်ခန်းသွား၍ ဆေးခြောက်ရှုဟန်ပြကာ သတင်းထောက်ရင်း လုံခြုံရေး တာဝန် ထမ်းဆောင်နေလေသည်။

နောက်တစ်နေ့၌ အလီသည် မနက်ခပ်စောစော ဆေးခြောက်စခန်းမှ ထွက်ခွာသွားပြီး နေဝင်ရီတရော၌ အထုပ် ရှည်ကြီးတစ်ထုပ်ကိုထမ်းကာ ပြန်ရောက်လာ၏။ အထုပ်ထဲတွင် ရိုင်ဖယ်သေနတ်သုံးလက်နှင့် ပစ္စတိုသေနတ်တစ်လက်၊ ဓားမြှောင် သုံးစင်းတို့ကို ဝယ်ယူပါရှိလာ၏။ ကျွန်ုပ်က သူ့အား ရွှေဒဂီးပြား ၁၀ ပြားပေးလိုက်ရာ ထိုဒဂီးပြားများအား အသုံးချကာ

www.burmeseclassic.com

ဝယ်ယူလာခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

လတ်နက်များပါလာပြီးဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် ညတွင်း ချင်းပင် ထို လျှို့ဝှက်အခန်းမှ ရုပ်ဖျက်၍ ထွက်ခဲ့ ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အရက်မူးနေသော ကုလားအဘိုးကြီးများအသွင် ဟန်ဆောင်ကာ လာခဲ့ကြ၏။

မထွက်လာမီ အလီက ကြိုတင်ရေးဆွဲထားသည့် မြေပုံအား ပြသထားရာ ထိုမြေပုံပါအတိုင်း ထွက်ခဲ့ကြခြင်းပင်။

ပထမ မြောက်စူးစူးသို့သွားသည့် လမ်းမကြီးအတိုင်း မိုင်ဝက်ခန့်သွားမိလတ်သော် လူနေအိမ်ခြေပြတ်လတ် သည့် ရေတွင်းတစ်ခုနှင့် စွန့်ပလွန်ပင်အုပ်ကလေးတစ်ခုသို့ ရောက်တော့ ၏။ ထိုအခါ တဝီဝီအော်မြည်သံသဲ့သဲ့ကို ကြားရ၏။

“ရပ်စမ်းဟေ့ အလီ၊ ဒါ လေယာဉ်သံကွ၊ ဒီနားမှာ လေယာဉ်ကွင်းရှိပြီထင်တယ်”

“လေယာဉ်က အရင်ကမရှိဘူးတဲ့ခင်ဗျ၊ ကပွတ်နံလွတ်တဲ့ နေ့က ပထမဆုံးပျံတာတဲ့၊ အဲဒါနဲ့ သူတို့လူတွေ ကြောက် လန့်ပြီး လူစုကွဲသွားကြတာ”

“အင်း ဒို့ဆီက လေယာဉ်မဟုတ်တော့ ဒါ ဂျာမန်တွေရဲ့ လေယာဉ်တွေပဲကွ၊ သာမန်လေယာဉ်ဆင်းတာ ကိစ္စမရှိဘူး။ ငါ့ကြတိုက်လေယာဉ်တွေနဲ့လေတပ်အခြေစိုက်စခန်းဖွင့်လာရင်တော့

အိန္ဒိယတော့ မသက်သာဘူးထင်တယ်ဟေ့”

လူနေအိမ်များကို ထပ်မံတွေ့ရပြီး အနောက်ဘက်သို့ ကွေ့သွားသော လမ်းအတိုင်းလျှောက်ခဲ့ကြရာ တစ်မိုင် ကြီးရဲ့ သွားမိသည်နှင့် ရှေ့တွင် အနီရောင်ကျောက်သားနဲ့ ဥယျာဉ် ဆောက်လုပ်ထားသည့် ရှိတ်အဗ္ဗဒူလာခန့် စော်ဘွား ကြီး

Fort ခေါ် ကမ္မလာနီနန်းတော်ကြီးအား ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်မြင် တော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် လရောင်ဖြင့် ခရီးဆက်ခဲ့ရာ ခဏအကြာ၌ နန်းတော်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်မိတော့၏။ တံတိုင်းဘေးရှိ သစ်ပင်ကြီး များအောက်တွင် ခေတ္တအနားယူကာ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်မည့် ကိစ္စကို တိုးတိုးတိတ်တိတ်တိုင်ပင်လိုက်ကြ၏။

“ဒီမှာ စော်ဘွားကြီးဥယျာဉ်ရှိတယ်၊ ဒီဥယျာဉ်စောင့် ကြီးက သနားတတ်တယ်၊ သူက အရှေ့ဘက်တံခါးကြီးရော ဥယျာဉ်ပါ တာဝန်ယူရတယ်၊ ဂီတလည်း ဝါသနာပါတယ်လို့ သို့ထားတယ်၊ အဲဒါကြောင့် မာဆွတ်က ဥယျာဉ်စောင့်ကြီး ကို စည်းရုံးပြီး အတွင်းဝင်ဖို့ပြောလိမ့်မယ်”

နန်းတော်တံတိုင်းအတွင်း၌ကား ဥယျာဉ်ရှိလေသည်။ တံတိုင်းတွင် တံခါးကြီးတစ်ခုလည်းရှိ၏၏။ တံခါးကို သံပြား ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသည်ထင်ရ၏။

www.burmeseclassic.com

မာဆွတ်သည် ခါးကြားမှ ဖြေကို ထုတ်ယူကိုင်ဆောင်သွားပြီး တံခါးနားချဉ်းကပ်သွား၏။

“ကပွတ်နံတို့ ကျွန်တော့်ဖြေသံကြားရင် အတွင်းဝင်ကျွန်ုပ်တို့ပေါ့”

ဟန်ဆေ သူသည် တံခါးနားသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး တံခါးကို ခေါက်လိုက်သည်။

“ဒေါက် . . ဒေါက် . . ဒေါက်”

“ဟေ့ ဒီအချိန်ကြီးမှာ အပြင်က တံခါးခေါက်တာ ဘယ်သူလဲကွ”

Badakhazan ဘာသာစကားဖြင့် အတွင်းမှ လှမ်းမေး၏။ မာဆွတ်ကလည်း ထိုဘာသာစကားဖြင့်ပင် ပြန်၍ဖြေလေသည်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ပင် ဤခရီးစဉ်ကြောင့် ဤစကားကို လမ်း၌ သင်ကြားလာရာ အတန်အသင့်ပြော တတ်နေပြီဖြစ်၏။

“ကျွန်တော် ပြေသမားလေးရွားမာဆွတ်ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒီမြို့တော်ကြီးက အဗ္ဗဒူလာခန့်ဘုရင်ကြီးနဲ့ ဥယျာဉ် တော်ကြီးမှာ အလ္လာဟူသခင်ရဲ့ကရုဏာနဲ့တစ်ညလောက်နားခိုပါရစေခင်ဗျာ”

မာဆွတ်၏ အလွန်နူးညံ့ပျော့ပြောင်းသော ပြောဆိုမှုကြောင့် တစ်ဖက်က အသံကလည်း ပျော့ပြောင်းသွားတော့၏။

“အသင်က ဘယ်ကလာပြီး ဘယ်ကိုသွားမည်နည်း”

“ကျွန်ုပ်သည် ကာရာကိုရမ်တောင်တန်းမှ ဆင်းသက်လာခဲ့ပြီး အာဖဂန်နိုင်ငံ ကဘူးမြို့တော်ဆီသို့သွားပါမည်။ အသင် ဥယျာဉ်စောင့်တံခါးမှူးကြီး၊ တံခါးမှူးကြီးနှင့် ဘုရင်ကြီးရဲ့ မဟာကရုဏာတော်နဲ့ တစ်ည ဒီမှာတည်းခွင့်ပြုပါ အသင်ဥယျာဉ်စောင့်တံခါးမှူးကြီး”

ထို့နောက် တစ်စုံတစ်ရာထပ်မံမကြားရတော့။ အတွင်းမှ အပေါက်ငယ်လေးပွင့်လာပြီး ဥယျာဉ်မှူးက

“အသင့်ပြေသမားမှန်လျှင် အသင့်ဖြေကို ပြပါလော့”

ဟု ဆိုလျှင် မာဆွတ်က အသင့်ဆောင်ယူလာသော ဖြေကို ပြလိုက်သည်နှင့်တစ်ဖက်မှ ယုံကြည်စွာ တံခါးကို ဖွင့်ပေးလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် ဖြေသံကို နားစွင့်လျက်ရှိကြ၏။ မကြာမီတွင် ဥယျာဉ်အတွင်းမှ ဖြေသံသဲ့သဲ့ကြားရ တော့၏။

“ဘယ်လိုလဲ အလီ”

“ဒါဟာ အခြေအနေကောင်းလို့ အချက်ပေးတဲ့အသံပဲ ကပွတ်နံ၊ ကျွန်တော်တို့ လိုက်ဝင်သွားကြစို့”

ကျွန်ုပ်တို့လည်း တံခါးကို တွန်းဖွင့်ဝင်သွားကြရာ တံခါးမှာ စေ့ရုံသာစေ့ထားသည်ဖြစ်၍ အလွယ်တကူပင် ဝင်ရောက်၍ ရပေ၏။ အတွင်း၌ မာဆွတ်သည် သူ၏ ဖြေကိုမှတ်လျက်ရှိပေ၏။

www.burmeseclassic.com

သူ၏ရှေ့ အပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်၌ လက်ခြေများကို ကြိုးတုတ် လျက် ပါးစပ်တွင် အဝတ်ဆို့ထားသော **Badakhazan** တိုင်းရင်း သားတစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေသည်။ မာဆွတ်ကား သူ၏ တာဝန်ကို ကျပြန်စွာဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

“အလွန်တော်ပါပေတယ် မာဆွတ်ရယ်”

ကျွန်ုပ်က မာဆွတ်ပခုံးကို ပုတ်ပြီး ချီးကျူးလိုက်ရာ မာဆွတ်က ခပ်သဲ့သဲ့လေးပြုံးပြီး

“ဒါနဲ့မပြီးသေးဘူး၊ အလီနဲ့ကျွန်တော်တို့ သူ့ကို အသုံးချပြီး ဆက်လုပ်ကြရဦးမယ်၊ ကပွတ်နံကယ်ရမယ့်လူကို ကယ်မယ့်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ကြရဦးမယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီတော့ ဘာဆက်လုပ်ကြမှာလဲ”

“သူ့ကို မေးပြီး လမ်းပြခိုင်းရမှာပေါ့”

“သူ သိပါ့မလား”

“သူ မသိတောင် နေရာတွေတော့ သူ့သိတယ်လေ၊ သူ ဒီကလူပဲ”

ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသူနားမလည်နိုင်သည့် ပထန်စကား မျိုးဖြင့် ပြောဆိုကြလေ၏။

“ကဲ မေးပေတော့ ငါ့လူရေ”

“ဥယျာဉ်မှူးတံခါးစောင့်ကြီး ခင်ဗျားက ဒီကလူ၊ အဲဒီတော့

ကျုပ်တို့မေးမယ်၊ ဒီမှာ ကျုပ်တို့လူတစ်ယောက် အဖမ်းခံထားရ တာရှိတယ်၊ အသားဖြူဖြူနဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ၊ တစ်လကျော်နှစ်လရှိပြီ အဲဒါ ဘယ်မှာထားသလဲသိချင်တယ်”

ဘာဒါခါဖန်ဘာသာစကားဖြင့် မာဆွတ်က မေး၏။

ထိုသူက ခေါင်းကိုခါလိုက်သည်။

အလီကဘေးမှ အချက်ပြရာ မာဆွတ်က ဓားကောက်ဖြင့် ထိုလူ၏ လည်မြိုကို ခပ်နာနာထောက်၍

“ခင်ဗျား မသေချင်ဘူးမဟုတ်လား၊ မှန်မှန်ပြောပါ။ ခင်ဗျားကိစ္စမှမဟုတ်ဘဲ သိတာတော့ပြောလိုက်ရုံပဲ၊ မပြောရင် တော့ ခင်ဗျားကို သတင်းမပေါက်ကြားအောင် သတ်ခဲ့ရမယ် သိလို့ပြောရင် လွှတ်မယ်၊ ဒါပဲ”

မာဆွတ်က ပြောပြောဆိုဆို ဓားကောက်ကို လည်မျို အတွင်းသို့ ခပ်နက်နက်ထိုးသွင်းလိုက်ရာ ထိုသူသည် သနားစဖွယ် ပူးပူးဝါးဝါးအော်မြည်၍ ခေါင်းညိတ်လိုက်လေတော့၏။

“ကပွတ်နံ၊ ဒီကကောင်တွေက ကတိတည်တယ်၊ ခေါင်းညိတ်ရင် ဒါ ကျွန်တော်တို့အလိုကိုတူပြီ၊ သဘောတူပြီ ဆိုတဲ့ အထိမ်းအမှတ်ပဲ”

“O.K လေ၊ ဒါဆိုရင် သူ့ကိုလွှတ်ပေးရမှာပေါ့”

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဥယျာဉ်ခေတ်ခါးမှူးအား ကြီးဖြေ၍

www.burmeseclassic.com

လွတ်ပေးလိုက်ရာ ထိုသူမှာ ထိတ်လန့်တကြားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးကို အထပ်ထပ်ဆလံပေးလေတော့၏။

“ဒီကောင်က တော်တော်ကြောက်တတ်တဲ့ကောင်ကွ၊ သူ့ကို အကျိုးရှိရှိအသုံးချမှရမယ်”

“ကဲ သူ့ကိုမေးကွာ”

“ဖမ်းမိထားတဲ့သူကို ခင်ဗျားမြင်ဖူးသလား”

“ပန်းပင်တွေ သွားစိုက်ရတုန်းက တစ်ခါနှစ်ခါမြင်ဖူးပါတယ်”

“ဘာလူမျိုးလဲ”

“လူမျိုးတော့မသိပါ။ အသားအလွန်ဖြူပြီး ခင်ဗျားတို့လို မမည်းမညိုပါ”

“ကောင်းပြီ၊ သူ့ရှိတဲ့နေရာ လိုက်ပြပေတော့၊ ခင်ဗျား ကွေ့ကောက်လိမ်ညာရင်တော့ အသက်နဲ့လိမ်ညာမှုလဲရ လိမ့်မယ်”

“မလိမ်ညာဝံ့ပါဘူးခင်ဗျာ”

အမှန်အတိုင်းဆိုရပါမူ ဥယျာဉ်စောင့်တံခါးမှူးသည် သဘောထားနူးညံ့သိမ်မွေ့၍ ကြောက်တတ်သူဖြစ်နေရာ ဤအချက်သည်ပင် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကံကောင်းခြင်းဖြစ်စေ၏။

“ကိုင်း၊ ဒါဆိုရင် သွားစမ်း ကိုယ့်လူ၊ ရှေ့က မှန်မှန်ကန်ကန် သာပြပေး၊ ခင်ဗျား အသက်ကို အာမခံတယ်”

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဥယျာဉ်မှထွက်မလာမီ ဥယျာဉ်စောင့် တံခါးမှူးထားရှိခဲ့ရန်လိုသဖြင့် အလီကို တံခါးမှူးအဝတ် အစားများနှင့်ထားခဲ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့်မာဆွတ်တို့က တံခါးမှူး အစစ်ကိုခေါ်ဆောင်ကာ ကပ္ပတိန်အင်ဒရူးကို ကယ်ရန်သွား ကြမည်ဖြစ်၏။ နောက်ထပ်တံခါးမှူးအသစ်မှာ ည (၁၂)နာရီ တွင် တာဝန်လာလဲမည်ဖြစ်ရာ ထိုအချိန်အတွင်း အလုပ်ပြီးစီးရန် လိုတော့၏။ အချိန်မီ ကျွန်ုပ်တို့ မပြီးစီးပါကလည်း အလီသည် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးအား လာလမ်းတွင် တွေ့ခဲ့ရသည့် စွန်ပလွန် ပင်များရှိသည့် တောအုပ်ကလေးဘေးမှ သွားရောက်စောင့်ဆိုင်း နေရန်ပြောခဲ့ရ၏။

“အလီရေ၊ ဒီကစောင့်ပြီး မီးစင်ကြည့်ကပေတော့ဟေ့” ဟုလည်း နောက်ဆုံးမှာခဲ့ရသေး၏။

မာဆွတ်က တံခါးမှူး၏ အရံဝတ်စုံကို လဲလှယ်ဝတ် ဆင်ပြီး တံခါးမှူးဟန်ဆောင်ကာ ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးအား အဗ္ဗဒ္ဓ လာခန့်နန်းတော်ကျယ်ကြီး၏ အခန်းမြောက်များစွာကို ဖြတ်ကျော်ကာ အကျဉ်းခန်းရှိရာသို့ ထွက်ခဲ့ကြလေတော့သည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

“ကပ္ပတိန်အင်ဒရူးအား ကယ်တင်နိုင်ပြီ”

ကျွန်ုပ်နှင့်မာဆွတ်သည် ဥယျာဉ်စောင့်တံခါးမှူးတို့ တိမ်းသိမ်းခေါ်ဆောင်ခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်တို့ကား ဘုရင်ဥယျာဉ်မှသည် အချုပ်ထောင်ရုံရာသို့ သွားနေခြင်းဖြစ်၏။ လမ်း၌ အမျိုးမျိုးသော ပန်းပင် များကို တွေ့ရ၏။ အရောင်အသွေးစုံသည့် မွှေးယုံ့သော နှင်းဆီပင်များမှာ အများဆုံးဖြစ်ပေသည်။

ထိုသူက လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်းပြီး မိန်းမထံသို့ ချဉ်းကပ်ရာ မိန်းမက နောက်သို့ တဖြည်းဖြည်းဆုတ်၍ဆုတ် ၍ သွားလေတော့သည်။ ရွှေရောင်ခေါင်းပေါင်းနှင့်ကုလားကလည်း

ရှေ့သို့ တိုး၍တိုး၍ လိုက်ပါသွား၏။ ပါးစပ်မှလည်း တတွတ်တွတ် နှင့်စကားများပြောလျက်ရှိ၏။ လူချင်းကပ်သွားသောအချိန်၌ မိန်းမသည် နောက်သို့ပြန်လှည့်ပြေးရန်ပြင် လိုက်ပြီး ပါးစပ်မှလည်း ရုတ်တရက်အော်ဟစ်လိုက်လေတော့၏။

ထိုကုလားသည် မိန်းမအော်ဟစ်လိုက်သည်နှင့်အလွန် လျင်မြန်စွာ ပါးစပ်ကိုပိတ်၍ မိန်းမကို သိုင်းဖက်လိုက် တော့ရာ ဘာသံမှထွက်မလာနိုင်တော့ဘဲ ဝူးဝူးဝါးဝါးသာမြည်နေတော့၏။

ကုလားသည် သိုင်းဖက်ရုံသာမကဘဲ ခေါင်းမြီးခြုံထား သည့်မိန်းမ၏ အဝတ်ပါးကလေးကို အတင်းဆွဲဖွင့်လိုက်၏။ ထိုအခါ အလွန်လှပနုပျိုသည့် ချစ်စဖွယ်မိန်းမကလေးတစ်ဦး၏ မျက်နှာကို မြင်ရလေတော့သည်။ မိန်းမကလေးသည် မိမိအဝတ်ပါးမျက်နှာ ဖုံးကိုဖွင့်ပြီး မျက်နှာချင်းထိရန် ကြိုးစားနေသည့် မုတ်ဆိတ်နှင့် တူလားကြီး၏မျက်နှာကို ညှာလက်ဖြင့် အတင်းတွန်းထားရှာ၏။ သို့ရာတွင် အင်အားခြင်းမမျှသဖြင့် တဖြည်းဖြည်းမျက်နှာချင်းနီး လာကာ ထိလှထိခင်ဖြစ်သွား သော်လည်း မိန်းမကလေးက ခေါင်း သမ်းကာ ရှောင်တိမ်းနေ၍ အလွဲလွဲအချော်ချော်ဖြစ်၍နေလေ သည်။ ကုလားကြီးသည် မိန်းမကလေးအား နှုတ်ခမ်းချင်းထိကပ်နမ်း ဇုတ်ရန်ကြိုးစားနေခြင်းဖြစ်မည်ထင်၏။

ကျွန်ုပ်သည် မြင်ကွင်းကို မှင်သက်မိကာကြည့်နေမိ၏။

www.burmeseclassic.com

လှပနုနယ်ချစ်စဖွယ်မိန်းကလေးခမျာ ကျားရဲ့ တစ်ကောင်၏ လက်တွင် ကျရောက်နေသည့် ယုန်သူငယ်လို ကျား၏အစာဖြစ် သွားမည်ကား ကျွန်ုပ်မလိုလားပါ။ မိမိမျက်စေ့ရှေ့တွင် မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို မလိုမတူပါဘဲ ယခုကဲ့သို့ မဟားဒယားဗလကာ ရပြုကျင့်နေခြင်းကို ကြည့်မနေနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့်လာခဲ့သော ဝတ္တရားကို မေ့လျော့သွားပြီး သူတို့နှစ်ဦးအနီးသို့ ရုတ်တရက်ပြေး ဝင်သွားလိုက်၏။

စားရခါနီးမှ ပုတ်ချခြင်းခံရသော ကုလားကြီးသည် ကျွန်ုပ်အားမြင်သည်နှင့်မိန်းကလေးကို လွတ်လိုက်ပြီး

“မင်းက ဘာလာရှုတ်တာလဲ၊ ဘယ်ကကောင်လဲ”

ဟု ဒေါသတကြီးပြောဆိုကာ ခါးမှ ဓားကောက်ကို လျှင်မြန်စွာထုတ်ကိုင်တော့၏။ အင်္ဂလန်စစ်သင်တန်းများ၌ **Boxing** ကောင်းစွာလေ့ကျင့်ခဲ့သော ကျွန်ုပ်သည် လျှပ်တစ်ပြက်ပင် ထိုကုလားကြီး၏ မှတ်ဆိတ်ထူထူမေးရိုးအား ညာဝိုက်လက်သီး ဖြင့် တဖုားကော်၍ ထိုးသတ်လိုက်တော့၏။ ပေါင် ၂၀၀ နီးပါးရှိသော ကိုယ်လုံးနှင့်ခွန်အား အပြည့်ဝသုံးကာ ကော်သတ် လိုက်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့်

“ခွပ်” ခနဲမြည်သွားပြီး ကုလားကြီးသည် မြေပေါ်သို့ ပက်လက်လန်လဲကျသွားကာ တစ်ချက်တည်းနှင့်ပင် ပြန်

မထလာတော့ချေ။

မိန်းမလှလေးသည် အလွန်ကျေးဇူးတင်သောအကြည့်ဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ကြည့်ပြီး

“ကျေးဇူးတင်လိုက်တာရှင်၊ ရှင် ကယ်လို့သာပေါ့၊ နို့ပို့ရင် ဒီလူယုတ်မာလက်ထဲမှာ ရေတိမ်နစ်တော့မလို့”

ဟု ပြောဆိုလေသည်။

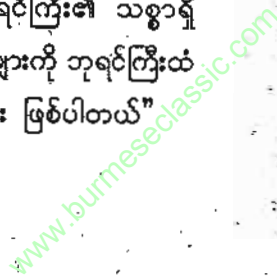
“နို့ ဒါနဲ့ ရှင်တို့က ညကြီးမင်းကြီး ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘယ်သွားကြမှာလဲ”

“ကျွန်တော်တို့က အဗ္ဗဒူလာဘုရင်ကြီးရဲ့အမိန့် တော်နဲ့အရှေ့မြောက် ကာရာကိုရမ်တောင်တန်းဒေသက ပြန်လာသူ ချားဖြစ်ပါတယ်၊ အရေးတကြီးတင်ပြစရာများပါလာလို့ ဘုရင်နန်း တော်ကြီး ညတွင်းချင်းသွားနေကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်”

“ဪ ဟုတ်မယ်၊ ဟုတ်မယ် ဟိုဟာ အရှေ့ဘက်တံခါးမှူး ကြီးမဟုတ်လား”

ထိုအခါ တံခါးမှူးသည် မြေထိမတတ်ဦးညွတ်၍

“မှန်ပါတယ် သခင်မလေး၊ ကျွန်တော်မျိုးကား သခင်မ လေး၏ ဖခမည်းတော်ရှိတ်အဗ္ဗဒူလာခန့်ဘုရင်ကြီး၏ သစ္စာရှိ အရှေ့ဘက်တံခါးမှူးဖြစ်ပါတယ်၊ ဤအထူးသံများကို ဘုရင်ကြီးထံ သနေညအရောက်ပို့ရန် ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်”

ဟု ပြောကြားလေတော့သည်။

ဪ မိန်းကလေးက ဘုရင့်သမီးတော်လေးကိုး၊ ဒါကြောင့် ဒီလောက်လှနေတာ။ မျက်နှာလေးက မြန်မာဆန် ဆန်ဝါဝင်း လှပနေသည်။ ကိုယ်လုံးကလည်း အလွန်အချိုးအဆက်ကျန၏။ ပြောစရာရှိသည်မှာ ကုလားသွေးပါသဖြင့် နှာတံလေးအနည်းငယ်ပေါ်လွင်ရုံသာရှိလေသည်။ ဒီမိန်းကလေးက အန္တရာယ်နှင့် တွေ့တာတောင် အလွန်လှနေပေ သေး၏။

သူမက တံခါးမျိုး၏ စကားကိုကြားသည်နှင့်
“ဟဲ့ တံခါးမျိုး ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ”
ဟု ဟန်လိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအား
“ကဲ သွားကြ၊ သွားကြ အချိန်လင့်နေဦးမယ်”
ဟု ဆိုလိုက်လေတော့၏။

ကျွန်ုပ်လည်း မိမိအရေးတကြီးတာဝန်ကို ယခုမှ ပြန်သတိရ၍ ခပ်သုတ်သုတ်ထွက်ခဲ့၏။ ခဏအကြာ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရင့်အဆောင်တော်တို့ ရောက်ရှိသွားကြလေတော့၏။ ဘုရင့်အဆောင်တော်၌ လူများသွားလာလျက်ရှိနေကြသည်။ အချို့မှာ နှစ်ယောက်တစ်တွဲသုံးယောက်တစ်တွဲဖြစ်ပြီး ခေါင်းမြီးခြုံထားသော နန်းတွင်းသူကလေးများ၊ ဝတ်ရုံခြုံထားသော မင်းမှုထမ်းများအစုံဖြစ်၏။

အဆောင်တံခါးဝသို့ရောက်သောအခါ တံခါးစောင့် စစ်သားက

“အသင်တို့ ဘယ်သူတွေလဲ”

ဟု မေးတော့၏။

ကျွန်ုပ်က အိမ်ရှေ့ရရပင်

“အရှေ့မြောက်ကာရာကိုရစ်တောင်တန်းက ဆင်းလာတဲ့ အထူးသံအဖွဲ့ပါ။ ဘုရင်ကြီးထံ အရေးတကြီး တင်ပြစေဖို့ တွေ့ပါလာပါတယ်”

ဟု ပြောကြားလိုက်ရာ

“ဒါဆိုဝင်”

ဟု လွယ်ကူစွာ ခွင့်ပြုလိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဝင်သွားသည်နှင့်အလယ်တွင် ကပွဲခန်းမကြီး တစ်ခုကို တွေ့ရလေသည်။ ကပွဲခန်းမကြီးနှင့် စင်မြင့်တစ်ခု ပေါ်တွင် ကချေသည်မလေးတစ်ဦးသည် ပါရှန်းအကများကို ကပြအသုံးတော်ခံလျက်ရှိ၏။ နန်းတွင်း သူနန်းတွင်းသား သုံးလေးဆယ်ခန့်က ထိုင်ခုံများဖြင့် ကြည့်ရှုနေကြလေသည်။ အချို့ကလည်း ကပွဲခန်းမထဲသို့ ဝင်လိုက် ထွက်လိုက်လှုပ်နေ ကြ၏။

“ဪ ကပွဲရှိနေတာကိုး”

ကျွန်ုပ်သည် အခြေအနေရှုပ်ထွေးမှုကို အခွင့်ကောင်း

ယူကာ အိန္ဒြေရရံဖြင့် ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့၏။

ကပွဲခန်းမပြင်ဆင်ထားရာ၌ ဂျာမဏီပြည်ဖြစ်လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများပြင်ဆင်ထားသဖြင့် အဗ္ဗဒူလာဘုရင်ကြီးသည် ဂျာမန်တို့နှင့် အလွန်ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံလျက်ရှိသည်ဟု ကောက်ချက်ဆွဲလိုက်နိုင်၏။

“အင်း၊ ဂျာမန်တွေနဲ့အတော် ပလဲပန်သင့်နေပြီပဲ”

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကပွဲခန်းမကြီးကို လွန်မြောက်ပြီးနောက် အမိုးပါစကြိုန်တစ်ခုအတိုင်း လျှောက်ခဲ့ကြရာ ခဏအကြာတွင် တိုက်မဲမဲများ စီတန်းဆောက်လုပ်ထားသည်ကို တွေ့ရတော့၏။ အချို့ကြီး၏။ အချို့သေး၏။

ထိုတိုက်များရှေ့၌ အရှေ့စစ်သားတစ်ယောက်သည် သေနတ်ထမ်းကာ ကင်းစောင့်လျက်ရှိ၏။

“ဤနေရာသည် အချုပ်ထောင်နေရာဖြစ်ပါသည်”

“ဒီနေရာမှာပဲ အသင်တို့လူကို ထိမ်းသိမ်းထားပါသည်”

“ဘယ်အခန်းလဲ”

“ဘယ်အစွန်ဆုံးအခန်းဖြစ်ပါသည်”

“ကောင်းပြီ”

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦး ထိုတိုက်များအရောက်၌ အစောင့်စစ်သား

“ရပ်၊ မည်သူတွေလဲ”

“ကျွန်ုပ်တို့ မိတ်ဆွေများပါ”

“ဘယ်က မိတ်ဆွေများလဲ”

“အရှေ့မြောက်တောင်တန်းများဆီမှ လာခဲ့သော အထူးသံနှစ်ဦးနှင့်တံခါးမှူးတို့ဖြစ်ပါတယ်”

“ဘယ်ဘက်က တံခါးမှူးလဲ”

“အရှေ့ဘက် တံခါးမှူးဖြစ်ပါတယ်”

“ဥအချိန်မတော်မှ ဤနေရာကို ဘာကိစ္စရှိပါသလဲ၊ ဤနေရာသည် လုံခြုံရေး အထူးတင်းကြပ်ထားသောနေရာ ဖြစ်သည်ကို အသင်တို့မသိပါသလော”

အစောင့်စစ်သားသည် ဥအချိန်မတော် ဤနေရာသို့ ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးရောက်လာသည်ကို အံ့ဩဟန်ဖြင့် စစ်ဆေး မေးမြန်းပါတော့သည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က အောက်ပါအတိုင်း ဝင်ပြောရတော့၏။

“ကျွန်ုပ်တို့ကိစ္စမှာ အလွန်အရေးကြီးပါသဖြင့် လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤနေရာသို့လာရောက်ခွင့်ပြုသည့် ဘုရင် အမိန့်စာပါလာပါသည်”

“အမိန့်စာပြပါ”

တံခါးမှူးကို ရှေ့သို့တိုးပြီး အမိန့်စာပြဟန်ဆောင်စေရာ

မာဆွတ်က အစောင့်စစ်သားအား ပြုန်းခနဲစားကောက် ဖြင့် ဝမ်းဝိုက်သို့ တအား ထိုးသွင်းလိုက်ပြီး

“အဲ့ဒါ အမိန့်စာပဲဟေ့”

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်၏။

အစောင့်မှာ တစ်စုံတစ်ရာပြောဆိုနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ လဲကျသွားတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အစောင့်ခါးမှ သော့ကို လျင်မြန်စွာ ဖြုတ်ယူ၍ အစွန့်ဆုံးတိုက်ကလေးမှသော့ကို ဖွင့်လိုက် တော့၏။

အခန်းတွင်း၌ မီးရောင်ခပ်မှိန်မှိန်တွင် ကပွတ်နံအင်ဒရူး သည် တစ်စုံတစ်ရာကို ရေးခြစ်လျက်ရှိ၏။

“ဟဲလို ဂျိုး”

အင်ဒရူး၏နာမည်အပြည့်အစုံမှာ **Joseph Andrew** ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်အပါအဝင် ရင်းနှီးသူများက သူ့နာမည် အား အဖျားဆွတ်၍ ဂျိုးဟုသာခေါ်ကြသည်။ သူနှင့်ကျွန်ုပ်သည် အင်္ဂလန်တွင် သင်တန်းအတူတက်ခဲ့စဉ်က တေဖော် တေဖက်များ ဖြစ်ခဲ့ကြဖူး၏။ ကျွန်ုပ်က အသားမဲမဲမို့ ကပွတ်နံ ရပ်ကွက်များတွင် မကြာခဏခြေရပ်ရာ အကာလညအခါ များ၌ သွားသွားလာလာ ကိစ္စကို ဝါသနာပါသူ ဂျိုးက ကျွန်ုပ်နှင့်မကြာခဏ လိုက်ပါတတ်၏။ အသားမဲမဲလေးများနှင့်တွဲကာ ကခုန်တတ်၏။ မူးယစ်သောက်စား

တတ်၏။ အသားမဲမဲလေးများ၏ နူးညံ့သောအသားအရေနှင့် အထိအတွေ့ကို ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ မကြာခဏခံစားသူဖြစ်၏။ စစ်မြေပြင်တွင်လည်း သူနှင့်သက်စွန့်ဆံဖျားပူးတွဲတာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူး သည်။ ထို့ကြောင့် တကယ့်သွေးသောက်ရဲတော် ဟုဆိုရပေမည်။

အင်ဒရူးသည် ရုတ်တရက် တစ္ဆေခြောက်ခံရသလို အထူးအံ့ဩသွားကာ ကျွန်ုပ်အား ကြက်သေသေလျက် စူးစူး စိုက်စိုက်ကြည့်တော့၏။

ကျွန်ုပ်က ခေါင်းမှ ခေါင်းပေါင်းကို ချွတ်၍

“ဂျိုး၊ ကျုပ်ပါဗျ”

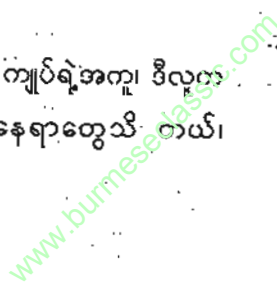
ဟု ထပ်မံပြောလိုက်မှ

“အိုး စောနားမူးပါလား၊ အလွန်ထူးဆန်းစွာနဲ့ည သန်းခေါင်မှာ ရောက်လာကြတာကိုး၊ ဘယ်လိုလဲ သူငယ်ချင်း သွေးသောက်ကြီး”

“ဘယ်လိုမှမလဲဘူး ဂျိုး၊ ခင်ဗျားတို့ လာကယ်တာ၊ လစ်ကြစို့”

“ဟိုလူတွေကရော”

“ဒါ ကျုပ်လူတွေ သူက မာဆွတ်၊ ကျုပ်ရဲ့အတူ ဒီလူက အရှေ့ဘက်တံခါးစောင့် သူက ဂျိုးတို့နေရာတွေသိ တယ်။

နေရာလိုက်ပြတာ၊ ကျိုးကိုလည်း မြင်ဖူးသတဲ့”

“အင်း မြင်ဖူးမှာပေါ့၊ တစ်ခါတစ်ခါ အပြင်ထွက်ရတဲ့အခါ သူတို့မြင်မြင်နေကြတာ၊ ကဲ အခု ဘာလုပ်မှာလဲ”

“သွားမယ်လေ၊ ဒီကနေပြီး အမြန်ထွက်မယ်”

“ဘယ်သွားကြမှာလဲ”

“လွတ်ရာလွတ်ကြောင်းပေါ့၊ ကိုင်း သိပ်မေးမနေနဲ့ အချိန်မရှိဘူး သွားကြစို့”

အင်ဒလူးသည် ကာကီရောင်ဘောင်းဘီနှင့်ခရမ်းပြာရောင် စစ်ဆွယ်တာဝတ်ကာ လိုက်ပါလာ၏။

“ဒီအတိုင်းမဖြစ်ဘူး၊ ဒီအဝတ်အစားနဲ့ဆို လမ်းမှာ သင်္ကာမကင်းဖြစ်ပြီး မိသွားဦးမယ်၊ အဝတ်အစားလဲခဲ့”

အင်ဒလူးအား တံခါးစောင့်ယူနီဖောင်းနှင့်အဝတ်အစား ချင်းလဲလယ်ဝတ်ဆင်စေ၍ တံခါးစောင့်ကို သူ၏ အခန်းတွင်းသို့ သွင်းထားခဲ့ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ သုံးဦးသည် ထိုနေရာမှ လျင်မြန်စွာ ထွက်ခွာခဲ့ကြ၏။

သေဆုံးသွားသော အစောင့်စစ်သားကိုမူ သုံးဦးသားသည် အနီးရှိ ရေမြောင်းငယ်တစ်ခုထဲ၌ ဝှက်ထားခဲ့ လေသည်။

ထိုအချိန်၌ ဘုရင့်နန်းတော်အစောင့်များ၏ မျှော်စင်ကြီးမှ ည ၁၂ နာရီတိတိထိုးပြီဖြစ်ကြောင်း သံချောင်းခေါက် သံတို့

ကြားကြရ၏။ လကလည်း ထိန်ထိန်သာဆဲဖြစ်ပေသည်။

“ကိုင်း လွတ်ပြီ၊ ကျွတ်ပြီ သူငယ်ချင်း လစ်ကြစို့”

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် ထိုနေရာမှ အောင်မြင်စွာထွက်ခွာ ခဲ့ကြပါသတည်း။

www.burmeseclassic.com

“မြန်မာ့လူ့အဖမ်းခံရခြင်း”

လမ်းတွင် အင်ဂျင်နီယာသည် ဝမ်းမြောက်သဖြင့် စကားများ ပြောလျက်ရှိ၏။

“ခင်ဗျားကို Colonel Peacock လွတ်လိုက်တာလား”

“ဒါပေါ့”

“ကာနယ်ကြီးရော၊ အခြေအနေကောင်းရဲ့လား”

“ခင်ဗျားကိစ္စ စိတ်ပူနေတာကလွဲလို့ အားလုံးကောင်း ပါတယ်”

“စစ်ပွဲအခြေအနေရော”

“ကျုပ်တို့မြန်မာနိုင်ငံတော့ ဂျပန်ကသိမ်းသွားပြီ”

အနောက်ဖက်မှာတော့ ဂျာမန်တွေနဲ့တိုက်လို့ခိုက်လို့ကောင်း တုန်းပဲ၊ ကျုပ်တို့အိန္ဒိယကို ကွပ်ကဲဖို့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝေဗယ်လ်ကို လွှဲပေးလိုက်ပြီတဲ့”

“ကောင်းတာပေါ့၊ ခင်ဗျား ဆရာသမားဗိုလ်ချုပ်ကြီးပဲ”

“ဒါနဲ့ ဂျိုး၊ ဒီမှာ အဖမ်းခံထားရတာကြာပြီလား”

“အင်း၊ တစ်လခွဲတောင်ရှိပြီဗျာ”

“ဘာတွေ ထူးထူးခြားခြားသိထားပြီလဲ”

“ဒီပြည်နယ်လေးဟာ ဂျာမန်ဘက်ပါသွားပြီထင်တယ်၊ လေယာဉ်သံသဲ့သဲ့ကြားနေတာ နှစ်ရက်သုံးရက်ရှိသွားပြီ”

ဟု ဆို၏။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်ရောက်စနေ့က ဂျာမန်လေယာဉ်တွေ ခဲ့ပြီးပြီ”

“Air Base တွေ ဘာတွေရှိနေပြီပေါ့”

“ရှိပြီထင်တယ်၊ လေယာဉ်ကွင်းတော့ဖောက်ပြီးပုံရတယ်၊ ဒါကြောင့် လေယာဉ်သံတွေကြားနေရတာပေါ့၊ ဒီမှာ Air Base ဖွင့်ပြီးရင်တော့ အိန္ဒိယမသက်သာဘူးဗျာ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝေဗယ်လ် စိတ်ပူပေါင်းဆိုလည်း စိတ်ပူစရာပဲဗျာ”

“ဟုတ်တယ် သူငယ်ချင်း”

ကျွန်ုပ်တို့သည် အလီအားထားခဲ့သည့် အရှေ့ဘက်ခါး

www.burmeseclassic.com

ပေါက်သို့ ပြန်ထွက်နေကြခြင်းဖြစ်၏။ အဆိုပါစင်္ကြန်များ အတိုင်းလျှောက်လာကြရာ နန်းတော်အထွက်တံခါးပေါက်သို့ ရောက်လာကြ၏။ အစောင့်မှာ ငိုက်မြည်းနေသဖြင့် အသာ-
ချွတ်နင်းဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် လမ်းပြတစ်စုံတစ်ရာမပါဘဲ မှန်း၍ထွက် လာကြခြင်းဖြစ်၏။ တံခါးများမှာ အချုပ်ခန်းတွင်း ကျန်ခဲ့ သဖြင့် လမ်းပြမည်သူလည်းမရှိတော့ချေ။

ခဏအကြာ၌ အပျိုဆောင်များသို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ ဒီအထိကား လမ်းမမှား မှန်နေသေးသည်။ ဒီအတိုင်း အရှေ့ တည့်တည့် ဆက်ထွက်က အလီကျန်ခဲ့သော တံခါးပေါက်သို့ရောက် နိုင်ပေ၏။ မကြာမီပင် ကျွန်ုပ်နှင့်ကုလားကြီး အချင်းများခဲ့သော နေရာသို့ရောက်ရာ စောစောပိုင်းက အဖြစ်အပျက်ကို ပြန်လည် သတိရမိပြီး အဗ္ဗဒူလာဘုရင်ကြီး၏ သမီးချောကလေးကို အမှတ်ရမိ၏။

“အင်း အလွန်ချောတဲ့လှတဲ့မိန်းကလေးပဲ၊ လရောင်လေး ကြောင့် ပိုတောင်လှသေးတယ်”

ကျွန်ုပ်တို့ ယောက်ျားသားများအတွက် ချစ်သူကို လရောင်အောက်တွင် တွေ့ရခြင်းကား ရင်ခုန်စရာခံစားချက် တစ်မျိုးပါပေ။ ကျွန်ုပ်မှာ ရင်ခုန်ချင်သလိုလိုဖြစ်ခဲ့၏။

“ဟေ့ စောနားမူး၊ ဒီအဆောင်က အဗ္ဗဒူလာဘုရင်ကြီး ရဲ့သမီးတော်လေးဆိုဖိယာရဲ့အဆောင်တဲ့ဗျ”

“ဪ မင်းသမီးလေးနာမည်က ဆိုဖိယာတဲ့လား၊ ခင်ဗျားက နာမည်တောင်သိထားပြီကိုး”

“သိဆို ဒီရောက်နေတာ တစ်လခွဲတော့ငါ့ရှိပြီဆိုတော့ သိရတော့တာပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့က ဒါမျိုးဆို ချက်ဆိုနားခွက်က မီးတောက်ကြတဲ့သူတွေမဟုတ်လားဗျာ၊ မင်းသမီးလေးက သိပ်ချောသိပ်လှ သိပ်ချစ်စရာကောင်းဆိုပြီး ဒီမှာ နာမည်အလွန်ကြီးတာဗျ”

“ဟုတ်ပါဗျာ ဟုတ်ပါ၊ ဟုတ်ပါ”

ကျွန်ုပ်တို့သည် စကားကို တိုးတိုးပြောကာ ရည်မှန်းချက်သို့ သွားလျက်ရှိ၏။ ခဏအကြာ၌ အရှေ့ဘက်တံခါး အနီးသို့ရောက် လာလေ တော့သည်။ အချိန်ကား ညတစ်ချက်တီးခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ဥယျာဉ် အနောက်ဘက်အစပ်မြက်ခင်းကိုပင် မြင်နေရ ပြီ။ မြက်ခင်းကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ဥယျာဉ်သို့ရောက်ပြီဖြစ်၏။ ဤနေရာသို့ရောက်က အရှေ့ဘက်တံခါးမှာ မဝေးတော့ပြီ ဖြစ်ရာ လွတ်ပြီကျွတ်ပြီဟု ကြွေးကြော်နိုင်ပေတော့၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့နှစ်ဦးကို ဦးဆောင်၍ မြက်ခင်းပြင်ကို ဖြတ်လိုက် သည်နှင့်

“ဟေ့ လူတွေ လက်မြှောက် Hey, Hands up”

www.burmeseclassic.com

ဟု အင်္ဂလိပ်လိုအော်ဟစ်ကာ စစ်သား ၁၀ ဦးခန့်သည် မြက်ခင်းပြင်တစ်ခုလုံးအား ရိုင်ဖယ်များဖြင့်ချိန်ကာ ဝိုင်းထားကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့အား လက်ပြောက်ခိုင်းသူမှာ အခြားသူမဟုတ်ပါ။ မိုဟာမက်ဇင်ဇာမန်းပင်တည်း။

သူသည် ဥရောပဝတ်စုံအနက်ကို သားနားစွာဝတ်ဆင်ထားပြီး လက်ထဲတွင် ဂျာမန်မော်ဇာပစ္စည်းတို့သေနတ်ကို ကိုင်ထား၍ ကျွန်ုပ်အား တည့်မတ်စွာချိန်ရွယ်ထား၏။

“ဟဲလို ကပွတ်နံစောနားမူး၊ ပြန်ဆုံကြပြီနော်၊ ခင်ဗျား တော်တော်ဆိုးတဲ့လူဗျာ၊ ကဲ လာခဲ့ကြ လာခဲ့ကြ၊ ဒီတစ်ခါတော့ ဘယ်လိုမှမလွတ်တော့ဘူး”

“အင်း အခုအချိန်မှာ ကပွတ်နံစောနားမူးရော ကပွတ်နံအင်ဒရူးရော ပြန်မိလိုက်တော့ သိပ်ကို ဟန်ကျသွားပြီ၊ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ကို အဗူဒူလာဘုရင်ကြီးဆီ ပြန်ပို့လိုက်ရရင် ဟဲ ဟဲ ဟဲ၊ ဘုရင်ကြီးဆီက အလွန်တန်ဖိုးရှိတဲ့ ဆုတော် လာဘ်တော်တွေနဲ့အကျိုးအမြတ်တွေရပြီပေါ့ဗျာ”

“ကိုယ့်လူ အပိုတွေပြောမနေနဲ့၊ ဘာလုပ်မှာလဲ လုပ်ချင်တာလုပ်၊ ကိုယ့်လူလို ကြေးစားမဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်နိုင်ငံ အတွက်ကိုယ်လုပ်နေတာ”

“ဘာကိုယ့်နိုင်ငံလဲ၊ ခင်ဗျားက မြန်မာမဟုတ်လား၊

ဘယ်လိုလုပ် ခြိတ်သျှဖြစ်လို့ရမှာလဲ”

“မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်အောင် ကြိုးစားနေတာ”

“ရယ်စရာတွေ ပြောမနေစမ်းပါနဲ့ စောနားမူး၊ ခင်ဗျားဟာ အင်္ဂလိပ်တွေရဲ့သစ္စာရှိ အိမ်စောင့်ခွေးပဲဥစ္စာ”

သူ၏ စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ထောင်းခနဲဒေါသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး ပြုန်းခနဲ အေးစက်တင်းမာသွားကာ ဇင်ဇာမန်းအား ပြေး၍ ညာဝိုက်လက်သီးဖြင့် ကော်သတ်လိုက်၏။ အလွန် ကံကောင်းစွာ တည့်တည့်ကြီးမထိုးမိသော် လည်း ဘယ်ဘက်ပါးကိုမူ ရွပ်ထိသွားတော့၏။

“အောင်မယ်၊ အင်္ဂလိပ်ရဲ့ခွေးက လူပါးဝလို့”

စစ်သားများက အတင်းဝိုင်းလာပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ဝိုင်းဝန်း ချုပ်နှောင်ကြသည်။ ဇင်ဇာမန်းက ကျွန်ုပ်အား အနားကပ်၍ ရင်ဝသို့ လက်သီးဖြင့် သုံးလေးချက်ဆင့်ကာဆင့်ကာ ထိုးလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်သည် အံ့ကြိတ်ကာခံလိုက်၏။

“အဲဒါ လက်ဆောင်ပြန်ပေးလိုက်တာ ကိုယ့်လူ၊ နောက် တစ်ခါဆို အသက်ပါပါသွားမယ် မှတ်ထား”

“ဟေ့ ဒီကောင်ကြီးကို အသေအချာကြိုးနဲ့တုတ်၊ ဒီကောင်ကြီးက ခေါင်းအမာဆုံး၊ လူပါးအဝဆုံး”

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးအား ယခင်အချုပ်ခန်းအတွင်း

www.burmeseclassic.com

သို့ ပြန်လည်ခေါ်ဆောင်သွားကာ အချုပ်ခန်းကျယ်ကြီး တစ်ခုအတွင်းသို့ သွင်းလိုက်လေတော့၏။

“ကဲ ကိုယ့်လူတို့ ဒီညတော့ မှောင်နဲ့မဲနေခဲ့ကြပေဦးတော့”

လင်လေးမန်းနှင့် အဖွဲ့သည် အပြင်မှ အစောင့်ချကာ ဆောင့်ကြားကြားနှင့် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြ၏။

“တောက် ဒီကောင်ကို ကောင်းကောင်းမတွယ်လိုက်ရတာ နာတယ်ဗျာ၊ ကျုပ် အရဲလွန်သွားလို့ ပြန်မိသွားတာဗျ။ ဒီတံတားလေးနားအရောက်မှာ ခင်ဗျားပြောတဲ့ ဟိုဟာမလေးကို ပြန်စဉ်းစားမိလိုက်လို့ဗျို့။”

“ဘယ်ဟာမလေးလဲ သူငယ်ချင်း”

“ခုနစ် ခင်ဗျားပြောခဲ့တဲ့ ဆိုဖီယာမင်းသမီးလေးလေ”

“ဪ၊ ခင်ဗျားက မင်းသမီးလေးနဲ့တွေ့ပြီးပြီလား”

“အင်း တွေ့ပြီးပြီဗျ”

“အို တယ်ဟုတ်ပါလား၊ လုပ်စမ်းပါဦး ဘယ်လိုတွေ့တာလဲ”

ညကအဖြစ်အပျက်ကို ပြန်ပြောပြရာ ကပွတ်နီအင်ဒရူးက တအံ့တဩဖြင့် နားထောင်နေ၏။

“အင်း ကိုယ့်သူငယ်ချင်းက မင်းသမီးလေးနဲ့တွေ့ပြီး ကျေးဇူးတင်စကားတွေဘာတွေတောင် အပြောခံရပြီဆိုတော့ ခင်ဗျားဟာ အင်မတန်ကံကောင်းတဲ့သူပဲ သူငယ်ချင်း၊ ဘယ်နှလို့

အတော်ချောရဲ့လား”

“ပသီပုံပြင်ထဲက မင်းသမီးအတိုင်းပါပဲဗျာ၊ ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ်တို့ ကြည့်ခဲ့ဖူးတဲ့ Arabian by night ရုပ်ရှင်ကားထဲက မင်းသမီးလေးအတိုင်းပဲ”

“အလဲ့ ကိုယ့်လူက ဒီလောက်ဖြစ်နေတဲ့ကြားထဲမှာတောင် ဒါတွေသတိရနိုင် သေးတယ်နော်၊ အင်း ကျုပ်တို့ကို ဘုရင်ကြီးဆီပို့ရင်တော့ စပိုင်တွေဆိုပြီး အဆုံးစီရင်လိမ့်မယ် ထင်တယ်၊ ခုနစ် ဝက်မသားကလည်း သတ်မှုဖြတ်မှုဖြစ်မယ် ဆိုပြီးတွန်းမှာပဲ”

“ဒါနဲ့ ဒီကောင်နဲ့ခင်ဗျားက သိနေကြပါလား”

“သိဆို ပက်ရှုပါမှာ သူ့ဟော်တယ်သွားတည်းလိုက်မိတာ ကိုး၊ ဒီဝက်ကောင်က အဲဒီဟော်တယ်မှာ မန်နေဂျာယောင်ဆောင်ပြီး ကျုပ်တို့သတင်းတွေထောက်နေတာဗျ”

“ဪ”

“ကဲ အိပ်ရအောင် သူငယ်ချင်း၊ နောင်ခါလာနေောင်ခါ ဈေးပေါ့”

မာဆွတ်ကား ဘာမှဝင်မပြောဘဲ ၎င်း၏ဝတ်ချုံကို ခေါင်းအုံးကာ အိပ်လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အိပ်ရန်ပြင် လိုက်တော့သည်။

“သူငယ်ချင်း စောနားမူး၊ အိပ်တော့မှာလားဗျာ၊ နည်းနည်းပါးပါးတိုင်ပင်ကြဦးဖို့လေ”

“ထားပါဗျာ၊ ဘာတိုင်ပင်ဦးမှာလဲ ထိုးရကြိတ်ရနဲ့မော နေပြီဗျာ၊ ဒီတစ်ညထဲ ထိုးရကြိတ်ရတိုက်ရခိုက်ရတာ နှစ်ခါရှိပြီ၊ မောပြီဗျာ၊ အိပ်ရေးဝဝအိပ်ပြီးမှ ကျန်တာစဉ်းစားကြရအောင်”

“မဟုတ်ဘူးဗျာ၊ ကျုပ်က ကျုပ်တို့ရထားတဲ့သတင်းတွေ ပြန်မပို့နိုင်ခင်မှာ သေသွားမှာစိုးလို့ဗျ”

“စစ်သားဝေတာ့မဆန်းပါဘူး၊ လုပ်နိုင်တာအားလုံး လုပ်ခဲ့ပြီပဲ”

“ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ကျုပ်ထက် ဉာဏ်နိဉာဏ်နက် ထွက်တတ်တယ်လေဗျာ၊ အဲဒါကြောင့် စဉ်းစားအိပ်ဖို့ပြောတာပါ”

“မနက်ကျမှ စဉ်းစားမယ်ဗျာ၊ အခုတော့ အိပ်ရေးဝဝ အိပ်လိုက်ကြစို့”

ကျွန်ုပ်သည် ကြမ်းခင်းပေါ်တွင် ခေါင်းချလိုက်ရာ ခဏအကြာတွင် လုံးဝအိပ်ပျော်သွားပါတော့သတည်း။

* * *

“ဘုရင်အဗ္ဗဒူလာခန်၏စီရင်ချက်”

မည်မျှအိပ်ပျော်သွားသည်မသိပါ။

“ကောင်းသောနံနက်ခင်းပါ၊ ကပွဲတိန်စောနားမူး၊ ခင်ဗျားတို့ကို ဘုရင်ကြီးအဗ္ဗဒူလာခန်က အဆင်သင့်စောင့်နေ ပါပြီ”

အိပ်ယာမှနိုးလျှင်နိုးခြင်း မိုဟာမက်ဇင်ဇာမန်းက အစောင့်စစ်သားငါးဦးဖြင့် အချုပ်ခန်းတံခါးဝမှ စောင့်စားလျက် ရှိပြီး ကျွန်ုပ်အား မထိတထိဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

“ကဲ အားလုံး အသင့်ပြင်ဗျာ၊ ဒီနေ့မနက်ညီလာခံမှာ ဘုရင်ကြီးက ခင်ဗျားတို့နဲ့တွေ့ပြီး အမှုစီရင်လိမ့်မယ်”

“ဘယ်လိုစီရင်မှာလဲ”

“သူလျှိုဆိုတော့ သူလျှိုတွေကို စီရင်တဲ့စီရင်ချက်အတိုင်း ပေါ့ဗျာ ဟဲ ဟဲ”

“ခင်ဗျားတို့လက်ထဲရောက်နေပြီပဲ၊ ကြိုက်သလိုလုပ်”

“အဲဒီသတ္တိတော့ သဘောကျလှသဗျာ၊ ကဲ ကဲ အသင့်ပြင်ကြသွားကြစို့”

ဇင်ဇာမန်းသည် အီဂျစ်ရှင်စီးကရက်ကို ဟန်ပါပါခဲလျက် ခါးတွင် ဂျာမန်မော်ဇာပစ္စတိုအခန်းသားဖြင့် အစောင့် စစ်သား ငါးဦးခြံရံကာ ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးအား ကြိုးများဖြင့် တုတ်နှောင်၍ ခေါ်ဆောင်လေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အချုပ်ခန်းမှ ယမန်နေ့ညက လမ်းအတိုင်း ကပွဲခန်းမကြီးကို ဖြတ်ကျော်ရ၏။ ထို့နောက် ခမ်းနား သော ဗဟိုနန်းတော်ကြီးသို့ အရောက်သွားကြရ၏။

ဗဟိုနန်းတော်ကြီးမှာ မဂိုဘုရင်များ၏ နန်းတော်များကဲ့သို့ မီးပန်းဆိုင်များအထက်တွင် လှပစွာချိတ်ဆွဲ၍ ပတ်ပတ်လည် နံရံများ၌ ပန်းချီဆေးရေးပုံများစွာရေးဆွဲထား၏။ မျက်နှာကျက် အား ကျောက်သားအဖြူများကပ်ထားရကား မဂိုဘုရင်များ၏ နန်းတော်ကဲ့သို့ပင် ကြီးကျယ်လှပ၏။ မဂိုဘုရင်ကြီးရှားဂျဟန် ကိုပင် အားကျအတုယူကာ ဆောက်လုပ်ထားသည်ထင်ရပါ၏။

အခန်းကြီးတစ်ခုလုံးအား အနီရောင်ပါရွန်းကော်ဇော

များအပြည့်ခင်းထားပေသည်။ အလယ်တွင် ရွှေသားကုလား ထိုင်ကြီး၌ အဗ္ဗဒူလာခန်ဘုရင်ကြီးသည် မိန့်မိန့်ကြီးထိုင်လျက်ရှိ၏။ ဘေးမှ အပျိုတော်လေးနှစ်ဦးက သားမြီးယပ်များနှင့် ခပ်ပေး နေကြသည်။ မျိုးကြီးမတ်ရာများက ကော်ဇောများတွင် ပြားပြား ဝပ်ခစားလျက်ရှိကြကုန်၏။

အဗ္ဗဒူလာခန်ဘုရင်ကြီးသည် ရွှေခေါင်းပေါင်းကို ပေါင်းထားပြီး ရွှေနားကွပ်အဖြူရောင်ဝတ်ရုံအား ဆင်မြန်းထား၏။ မှက်နှာမှာ ကြီးမားကျယ်ပြန့်၍ ခက်ထန်သောအမူအယာရှိ၏။ ပါးနှင့်မေးစေပေါ်တွင် မှတ်ဆိတ် မွှေးဖြူဖြူများက အပြည့်ဖုံး အုပ်နေသေး၏။ နှုတ်ခမ်းမွှေးနှင့်မှတ်ဆိတ်မွှေးများက ရောယှက်နေ ၏။ ဖြူဖွေးသော သွားများလည်း ပိုင်ဆိုင်လေ သည်။ လက်များမှာမူ တုတ်ခိုင်၍ အမွှေးအမျှင်များဖြင့် ဖုံးအုပ်နေလေသည်။

အဗ္ဗဒူလာခန်ဘုရင်ကြီးအနီးတွင် အရုပ်ရှည်ရှည်မျက်နှာ ရှည်ရှည်နှင့်ဘုရင်ကြီးကဲ့သို့ ရွှေရောင်ခေါင်းပေါင်းဝတ် ဆင်ထားသူ တစ်ဦးရှိနေ၏။ ထိုသူကား တခြားသူမဟုတ်ပါ။ ပြီးခဲ့သောညက ကျွန်ုပ်နှင့်တိုက်ခိုက်ခဲ့သော မင်းသမီးလေး ဆိုဖီယာအား ဗလက္ကာယလုပ်သွားသူပင်ဖြစ်နေ၏။ အင်း ဒီလူက မင်းညီမင်းသား တစ်ပါးလား ဘာရာထူးပါလိမ့်။

ကျွန်ုပ်တို့အကျဉ်းသားသုံးဦး အနှောင်အတဲများနှင့်

www.burmeseclassic.com

ဘုရင်ကြီးရှေ့ရောက်သွားသောအခါ သူတို့ထုံးစံအတိုင်း ဦးညွတ်၍ အရိုအသေပေးရ၏။ ဘုရင်အပ္ပဒုလာသည် ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးအား မပိုတ်မလှန့်စူးစိုက်ကြည့်ရှုလျက်ရှိ၏။ သူ၏ မျက်လုံးများထဲ၌ ရက်စက်ခြင်း၊ ခက်ထန်ခြင်း၊ မာနကြီးခြင်းများ ရောပြွမ်းနေ သည်ဟုထင်ရလေသည်။

“သူလျှိုသုံးဦး တရားစီရင်ရန်ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်ကြောင်းပါ”

ဘုရင်၏ အမတ်ချုပ်ရွှေခေါင်းပေါင်းနှင့်အံ့သက်ကြီး ကြီးပုဂ္ဂိုလ်က လျှောက်ထားလိုက်၏။ ဘုရင်က စကားတစ် ခွန်းမှမပြောသေးဘဲ ကြည့်မြဲကြည့်နေပြန်၏။

ကျွန်ုပ်သည် အချိန်အလဟဿအကုန်မခံလိုသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ပြီးနောက် တည်ငြိမ်သောအသံဖြင့် ၎င်းတို့တိုင်းရင်းသွား **Badakhazan** ဘာသာစကားဖြင့်ပင်

“ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်သော ဘုရင်မင်းကြီး၊ သက်တော်ရာ ကျော်ရှည်ပါစေ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကား အရှင်မင်းကြီး၏ အဆုံးအဖြတ်ခံ ယူရန်ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း လျှောက်တင်ပါသည်”

ဟု စတင်ပြောကြားလိုက်လေတော့၏။

၎င်းတို့၏ ဘာသာစကားကို ပီသစွာပြောကြား လိုက်နိုင်သဖြင့် ဘုရင်ကြီးအပါအဝင်အားလုံးက ရုတ်တရက်အံ့

အားသင့်သွားကြ၏။ အချို့ကမူ ကျွန်ုပ်သတ္တိနှင့်စကားပြောဟန်လေ ယူလေသိမ်းကို နှစ်သက်သဘောကျသည့်အမှုအယာ ကိုပင်ပြကြ ၏။

ဘုရင်ကြီးသည် ထိုအခါမှ တစ်ချက်ခေါင်းညိတ်ပြီး

“မှန်ပါပေသည်၊ အင်္ဂလိပ်တို့၏ ကျေးကျွန်များ သင်တို့သည် ဘာအဆင့်အတန်းများရှိ၍ မည်သည့်အကြောင်း ကိစ္စနှင့်ကျွန်ုပ်၏ ပိုင်နက်နိုင်ငံအတွင်းသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက် လာကြသနည်း၊ ကျွန်ုပ်သိလိုပါသည်”

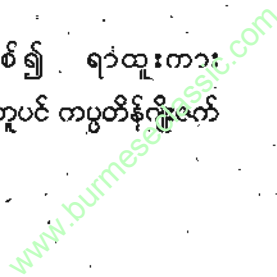
“အရှင်၏နိုင်ငံနှင့်မဟာမိတ်ဖွဲ့လိုရင်း မူလပထမဖြစ်ပါ သည်”

“မဖြစ်နိုင်ပါ။ ယခုကဲ့သို့ ခိုးကြောင်ခိုးဝက်ဝင်ရောက်လာ ခြင်းအားဖြင့် မဟာမိတ်ဖွဲ့လိုခြင်းမဖြစ်နိုင်ပါ။ အသင် လိမ္မညာ နေခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ အသင်တို့သည် ကျွန်ုပ်နိုင်ငံအတွင်း အဖျက်လုပ်ငန်းများလုပ်ဆောင်ရန်လာကြသည် မဟုတ်ပါလော”

“မဟုတ်ပါ။ မည်သည့်အရာကိုမျှ မဖျက်ဆီးခဲ့မိပါ”

“ကောင်းပါပြီ၊ သင်တို့သုံးဦး၏အမည်နှင့်တာဝန်များကို ပြောပါ”

“ကျွန်ုပ်ကား စောနားမူးဖြစ်၍ ရာထူးကား ကပ္ပတိန်ဗိုလ်ကြီးအဆင့်ဖြစ်ပါသည်။ အလားတူပင် ကပ္ပတိန်ကိုဇက်

အင်ဒရူးကား ကျွန်ုပ်နှင့်ရာထူးတူပင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တစ်ဦးမှာ ကျွန်ုပ်၏ အကူရဲဘော်ရှားမာဆွတ်ဖြစ်ပါသည်။”

“ကျွန်ုပ်သည် ငယ်စဉ်က ဥရောပတိုက်သို့ရောက်ခဲ့ဖူး သည်။ ဥရောပတိုက်ရှိ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့တွင် စောနားမူးဆိုသည် သင့် အမည်မျိုးမကြားဖူးပါ။ အသင် ဘာလူမျိုးဖြစ်ပါသနည်း။”

“ကျွန်ုပ်သည် အိန္ဒိယနိုင်ငံကြီး၏အရှေ့ဘက် မြန်မာနိုင်ငံမှ ဖြစ်ပါသည်။”

“ထိုသို့ဆိုပါက သင်တို့သည် ယခုအခါ ဝှပန်များနှင့် ပူးပေါင်းကာ အင်္ဂလိပ်တို့ကား ထော်လှန်တိုက်ခိုက်နေကြသည် မဟုတ်ပါလော့”

“မှန်ပါသည် ဟုရင်ကြီးခင်ဗျား၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အင်္ဂလိပ် လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်လိုကြပါသည်။”

“ထိုသို့ဆိုက အဘယ့်ကြောင့် အင်္ဂလိပ်လက်အောက်တွင် သင် အမှုထမ်းနေပါသနည်း။”

“အင်္ဂလိပ်များထံမှ စစ်ပညာသင်ကြားနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ယခု အခြေအနေမပေးသေး၍ ကိုယ့်နိုင်ငံကိုယ် မပြန်နိုင်သေးသဖြင့်ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံကို ပြန်ရောက်ပါက လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲသွားရန် ဆုံးဖြတ် ထားပါသည်။”

“ကောင်းပြီ၊ ရှိစေတော့ မည်သို့ဆိုစေ သင်တို့သုံးဦးသည် သူလျှိုစပိုင်များဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်၏ အထောက်တော်ကြီး မစွတာမိုဟာမက်ဇင်အာမန်းထံမှ သိရသည်။ မှန်ပါသလော့”

“ကျွန်ုပ်တို့သည် သူလျှိုတော့မဟုတ်ပါ။ သို့ရာတွင် အရှင်မင်းကြီး အင်္ဂလိပ်များကို မုန်းတီးသဖြင့် ဂျာမန်များနှင့် ပူးပေါင်းသွားမည်ကို ကျွန်ုပ်တို့လူကြီးမင်းများက စိုးရိမ်ကြသဖြင့် အခြေအနေကိုသိလို၍သာ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။”

“ကျွန်ုပ်သည် အင်္ဂလိပ်များကို အမှန်ပင် မုန်းတီးမိသည်။ ကျွန်ုပ်ဖခင်ကြီးနှင့်အဖိုးလက်ထက်က ကျွန်ုပ်တို့ပြည်နယ်မှ အများအပြားအင်္ဂလိပ်စစ်တပ်တွင် စစ်သားအဖြစ် အမှုထမ်း ခဲ့ကြဖူးသည်။ စီပိုင်အရေးအခင်းတွင် ကျွန်ုပ်နယ်သား စစ်သား အတော်များများ အင်္ဂလိပ်အစိုးရမှ သေဒဏ်စီရင်ခဲ့သည်။ ဤကိစ္စကို ကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်က လုံးဝ မကျေနပ်ကြပါ။ ဤကိစ္စကြောင့်ပင် အင်္ဂလိပ်တို့နှင့်မပူးပေါင်းနိုင်ပါ။ အင်္ဂလိပ်လူများ အတွက် ကျွန်ုပ်ပေးလေ့ရှိသော ဆုလာဘ်ကား သေဒဏ်သာတည်း။ အသင်တို့ ဘာပြောလိုပါသနည်း။”

ကျွန်ုပ်နှင့်ဘုရင်ကြီးတို့ အပြန်အလှန်ပြောဆိုနေသည်ကို နားမလည်သည့် အင်ဒရူးက အင်္ဂလိပ်လို လှမ်းမေးသည်။

“ဟေ့ စောနားမူး၊ ဒီကောင်ကြီးက ဘာတွေပြောနေ

www.burmeseclassic.com

တာလဲ”

“သေဒဏ်ပေးမယ်တဲ့၊ ဘာပြောချင်သေးလဲတဲ့”

“သေဒဏ်ပေးဟော့မယ်ဥစ္စာ ဘာမှပြောစရာမရှိဘူးလို့ဘဲ ပြောစမ်းပါဗျာ၊ တစ္ဆေရုပ်နဲ့ကောင်ကြီးကြည့်ရတာ ကျက်သရေတုံး တယ်ဗျာ”

“ဟော့လူ ဘေးနားမှာ ဟိုခွေးကောင် ဇင်ဇာမန်းရှိနေတယ်၊ တိုးတိုးပြောဗျ”

ဘုရင်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး တိုးတိုးတိတ်တိတ်ပြော နေသည်အား စူးစမ်း၍ကြည့်နေပြီး အောက်ပါအတိုင်း ထပ်မံပြော ကြား၏။

“ကဲ အသင်အင်္ဂလိပ်သူလျှိုများ၊ သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်နိုင်ငံ အတွင်း တိတ်တဆိတ်ရောက်လာခြင်း၊ ကျွန်ုပ်ငါ့ စစ်သည်တစ်ဦး အား သတ်ဖြတ်မှုကျူးလွန်ကြခြင်း၊ ကျွန်ုပ် နန်းတော်အတွင်းသို့ လိမ်လည်ဝင်ရောက်ခြင်း၊ အကျဉ်းသားအား ခိုးထုတ်ယူခြင်း၊ ဗာခါးစောင့်ဥယျာဉ်များအား အတင်းအကြပ် အနိုင်အထက်ပြု လုပ်ခဲ့ခြင်းများအားလုံးအတွက် အပြစ်ရှိသည်၊ ထို့ကြောင့် သုံးဦးလုံး သူလျှိုတို့သွားရာလမ်းကြောင်းအတိုင်း သေဒဏ်ကျခံစေ”

အဗ္ဗဒူလာသည် အမိန့်ချပြီး ကျွန်ုပ်၏မျက်နှာကို လှမ်းပြီး စေ့စေ့ကြီးကြည့်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်က မျှော်လင့်ပြီးသား အမိန့်ဖြစ်၍

ဘာမှထူးခြားဟန်မပြပါ။

ထို့အခါ ဘုရင်အဗ္ဗဒူလာက အောက်ပါအတိုင်းပြောပြန် ၏။

“သို့ရာတွင် ယခုဖြစ်ပွားနေသော ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ စစ်သတင်းများနှင့်ရှေ့လာမည့် အခြေအနေများကို မှန်ကန်စွာ သတင်းပေးမည်ဆိုပါက သင်တို့၏ အသက်ကို ချမ်းသာပေးမည်၊ အထူးသဖြင့် အိန္ဒိယအရှေ့ဘက်စစ်မျက်နှာ အခြေအနေ အာဖရိက စစ်မျက်နှာအခြေအနေ၊ ဂျာမန်နှင့်ရုရှားတို့ ရှေ့ဆက် ဆောင်ရွက် ကြမည့် အခြေအနေများကို သိလိုသည်၊ ထိုနိုင်ငံများ အားလုံး ကျွန်ုပ်နိုင်ငံနှင့်ဆက်စပ်နေသဖြင့် သိလိုခြင်းဖြစ်သည်၊ အိန္ဒိယသို့ ရောက်နေသည့် သင်တို့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝေဗယ်လ်က ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ သို့ စစ်တပ်များလွှတ်မလွှတ်ဆိုသည့် အချက်ကိုလည်း သိလိုသည်၊ သင်တို့ သိသမျှပြောကြားပါရန်”

“ဘာမေးနေတာလဲဗျ”

“စစ်သတင်းတွေ မေးနေတာပါဗျာ”

“မသိဘူးပဲ ဖြေလိုက်ပါဗျာ၊ သိတယ်ပြောလည်း သတ်ချင်သတ်မှာပါ”

“ဘုရင်ကြီးမေးသော သတင်းများ ကျွန်ုပ်တို့အမှန်ပင် မသိပါ၊ အရာရှိငယ်များသာဖြစ်သဖြင့် ဘာမှသိခွင့်မရှိပါ”

www.burmeseclassic.com

“ကောင်းပြီ၊ ဒါဆိုရင်တော့ သေဒဏ်အတည်ဖြစ်သည်”

“ဒီကနေ့ ဘာနေ့လဲ အမတ်ချုပ်ကြီး”

“သောကြာနေ့ဖြစ်ပါသည် အရှင်မင်းမြတ်”

“ကောင်းပြီ၊ နက်ဖြန်ဆိုကာ သမီးတော်လေးဆိုဖီယာမွေးနေ့ အခမ်းအနားနှင့်တိုက်ဆိုင်နေမည်၊ အကျဉ်းသားများအား နေ့မကူးဘဲ စီရင်ရန် ကျွန်ုပ် အမိန့်ချမှတ်သည်၊ စီရင်ရာတွင် အခြားသူလျှံလုပ်လိုသူများပါ သင်ခန်းစာရစေ ရန်ဖြင့် သေနတ်ဖြင့် မပစ်သတ်ဘဲ သီးသန့်ဂူတွင် သွင်း၍စီရင်စေ”

အဗ္ဗဒ္ဓလာကား ဒေါမာန်ပါပါဖြင့် အမိန့်ချလိုက်ရာ နန်းတော်တစ်ခုလုံး အပ်ကျသံကြားလောက်အောင်ပင် တိတ်ဆိတ်သွား၏။

“ဟေ့လူ့ ဘာတဲ့လဲဗျ”

“ကျုပ်တို့ကို ဒီနေ့သတ်ခိုင်းနေပြီဗျ၊ ဂူသွင်းသတ်မယ်ဆိုပဲ ပျော်ပျော်သေကြတာပေါ့ဗျာ”

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးအား မစွတာဇင်ဇာမန်းက ဦးဆောင်၍ နန်းတော်မှ ခေါ်ဆောင်သွား၏။ ညီလာခံတက်သူများက ကျွန်ုပ်တို့၏ ထိမထင်မျက်နှာထားများကို ကြည့်ပြီး တအံ့တဩဖြစ်ကျန်ခဲ့ကြ၏။ ဒီလူတွေ လူမှဟုတ်ရဲ့လားဟု တွေးထင်ကျန်ခဲ့ကြသည်ထင်၏။

ကျွန်ုပ်တို့အား မြောက်တည်တည်သို့ခေါ်ဆောင်သွားရာ ခပ်လှမ်းလှမ်း ကိုက် ၁၀၀၀ ခန့်အကွာ၌ ကွင်းကျယ်တစ်ခုရှိပြီး ကွင်းကျယ်နှင့်ဆက်လျက် ကုန်းကမူလေးတစ်ခုရှိ၏။ ကုန်းကမူအောက်တွင် ဂူ၏အဝကဲ့သို့ သံတံခါး တစ်ခုရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ သုံးဦးကား ထိုဂူတွင်းသို့ ဝင်စေပြီး အပြင်မှနေ၍ သံတိုင်တံခါးသော့ခတ်ကြသောအခါ မိုဟာမက် ဇင်ဇာမန်းအဖွဲ့သည် ကျွန်ုပ်တို့ လက်မှ ကြီးများကို ဖြေပေးလိုက်လေတော့သည်။

“ကဲ မိတ်ဆွေကြီးတို့၊ သေမင်းကို ပျော်ပျော်ကြီးရင် ဆိုင်ကြပါခင်ဗျာ”

ဟု ရိသဲ့သဲ့ပြောသွားပါသေးသည်။

“ထူးဆန်းစွာကယ်တင်ခံရခြင်း”

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် ဂူအတွင်းသို့ဝင်ရောက်ကြရာ အဝတ်တစ်ထည်ကိုယ်တစ်ခုမှလွဲ၍ ဘာမှမကျန်တော့ပေ။ ရှိရှိသမျှပစ္စည်းများကိုလည်း လုံခြုံရေးအစောင့်တပ်သားများက အားလုံးရှာဖွေယူသွားကြပြီဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဂူအခြေအနေကို အလင်းရောင် ကောင်းကောင်းရနေစဉ်တွင်ပင် လေ့လာကြ၏။ ဂူတံခါးကြီးမှာ သံတိုင်များ အလွန်ခိုင်ခန့်စွာတပ်ဆင်ထား၏။ အနည်းငယ်လျှောက် လိုက်ရာ ရှေ့တွင် သံတံခါးကြီးတစ်ခုတပ်ဆင်ထားပြန်သည်။ ဘာကိုစွဲသံတံခါးကြီး တပ်ဆင်ထားပါလိမ့်။ ဟိုဘက်တွင်လည်း

ယခုကဲ့သို့ အခန်းများရှိသေးပုံရ၏။ ဘာအခန်း များဖြစ်ပါလိမ့်။ ခဏအကြာ၌ ညှိစို့စို့အနံ့များ တောတိရစ္ဆာန်များ၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်နံ့များရလာ၏။ တံခါးကြီး၏ တစ်ဖက်မှ ရနေခြင်းဖြစ်သည်။

“အိုင်ဆေးဂျိုး၊ ညှိစို့စို့အနံ့တွေရတယ်ဗျ၊ ဘာလဲမသိဘူး”

“ဟိုဘက်ကရတာဗျ၊ ဟိုဘက်မှာ ဒီလိုအခန်းကြီးရှိသေး တယ်ထင်တယ်”

ကျွန်ုပ်တို့သည် အခြေအနေကို လေ့လာနေစဉ် လုံးဝမမျှော်လင့်ထားသော အသံများကို ရုတ်တရက်ကြားလိုက် ရ၏။ အသံကား ကျားသံများပေတည်း။

“ဟိုက် ဟေ့လူ၊ ဟိုဘက်ခန်းက ကျားတွေလှောင်တဲ့ အခန်းဗျ၊ ဧကန္တတော့ ကျုပ်တို့ကို ကျားစာ ကျွေးမယ်ထင်တယ် ဗျို”

“ကိုင်း မာဆွတ်ရေ၊ ဟိုဘက်ခန်းက သံတံခါးကြီးဟို ဘက်မှာ ကျားတွေရှိတယ်ထင်တယ်ဟေ့၊ မင်းတတ်လို့ရရင် အပေါ်ဘက်တက်ကြည့်စမ်းကွာ၊ ဟောဟိုမှာ အလင်းရောင်လေး လက်နေတဲ့ အပေါက်ကလေးရှိတယ်”

“အင်း အားလုံးက ခေါင်မိုးအချောကြီးဆိုတော့ တက်ရမှာ ခက်ခက်ခဲခဲပဲ ကပ္ပတိန်”

www.burmeseclassic.com

“ဒီလိုလုပ်ကွာ၊ ငါတို့နှစ်ယောက် တက်ကြည့်မယ်၊ မင်း အောက်ကနေပေး၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် မင်းတက်ကြည့်”

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် တစ်ယောက်ပေါ်တစ်ယောက် ချောတိုင်တက်သကဲ့သို့ ဆင့်တက်၍ ဂူခေါင်မိုးအလင်းရောင် အနည်းငယ်ရင်သည့်နေရာမှ တစ်ဖက်ခန်းသို့ ချောင်းကြည့်ရ၏။ ကိုယ်အလေးချိန် အပေါ့ဆုံးမှာဆွတ်က အပေါ်ဆုံးမှ နေ၍ တက်ကြည့်ခြင်းဖြစ်၏။

“မြင်ပြီ ကပွတိန်၊ မြင်ပြီ”

“ဘာကောင်တွေလဲကွ”

“ဟိမဝန္တာကျားတွေခင်ဗျ၊ ခုနစ်ကောင်တောင်”

“ဒီကောင်တွေ အဆာခံထားပြီး ညကျမှကျွန်တော်တို့ကို ကျွေးမယ်နဲ့တူတယ်၊ နေပါဦး ဒါဆို လွတ်မြောက်ဖို့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ကြံစမ်းပါဦး”

“ဟောဟိုမှာ တံခါးဖွင့်ဖို့ စက်သီးတပ်ထားတဲ့သံဘောင် ကြီးတွေရှိတယ်ဗျာ၊ စက်သီးကြီးနဲ့ သံကြိုးတွေတွဲထားတာ၊ အဲဒီသံဘောင်ကြီးကို ခိုထားနိုင်ရင်လွတ်တယ်ဗျာ၊ ဒါမှမဟုတ် အဲဒါကြီးတွေပေါ်မှာ တက်နေလို့ရရင်လည်း ဒီကျားရန်က လွတ်တယ်ဗျာ”

“ဘယ်လိုလုပ်လွတ်မှာလဲ၊ သံဘောင်ပေါ်မှာ ထိုင်စရာမှ

မရှိဘဲ”

“မထိုင်ဘူးလေဗျာ၊ တွဲလွဲခိုထားမှာပေါ့”

“ကြာကြာ ဘယ်လိုနိုင်မှာလဲ ဆရာရဲ့၊ ကြာရင် ပြုတ်ကျပြီး အောက်ရောက်တော့ သေမှာပေါ့”

“ဒါဖြင့် ဒီကျားတွေကို ပြန်တိုက်မယ်ဗျာ”

“တိုက်ရအောင် ဘာလက်နက်မှမရှိတော့ဘဲ၊ ဟိုဝက်မသား တွေက အားလုံးသိမ်းသွားပြီဥစ္စာ”

“လောလောဆယ်တော့ အဲဒီသံဘောင်တွေတွယ်ကပ်ပြီး တွဲလွဲခိုထားတာက အလွယ်ဆုံးနည်းပဲဗျာ၊ အဲဒါပြီးမှ တစ်မျိုး စဉ်းစားကြတာပေါ့”

“လက်နက်ရှိရင်လည်း ဒီကျားတွေကို ခံသတ်နိုင်တယ် ဗျာ”

“ဟိမဝန္တာကျားက အလွန်ဆိုးတယ်၊ ကပွတိန်၊ ကျွန်တော်တို့တောင်ပေါ်သားတွေ သိပ်ကြောက်ကြတာ”

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျားများကို ခံသတ်ရန် လက်နက်လိုက်ရှာ သော်လည်း ကျောက်တုံးတစ်တုံးမျှပင် မရခဲ့ကြချေ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဂူအပေါ်အမိုးထိတက်ပြီး သံဘီးလုံးကြီး များဖွင့်မရအောင် လုပ်ပါကဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင်လည်း စဉ်းစား ကြပြန်၏။ အမျိုးမျိုးစဉ်းစားပြီး နောက်ဆုံးတွင် တံခါးမဖွင့်မီ

www.burmeseclassic.com

ဂူခေါင်မိုးရှိ သံဘောင်ကြီးပေါ်သို့ တက်နေ နိုင်ရန်သာ စိတ်ကူးရ တော့၏။ ဤနည်းသည်သာ အသေချာဆုံးဖြစ်တော့၏။

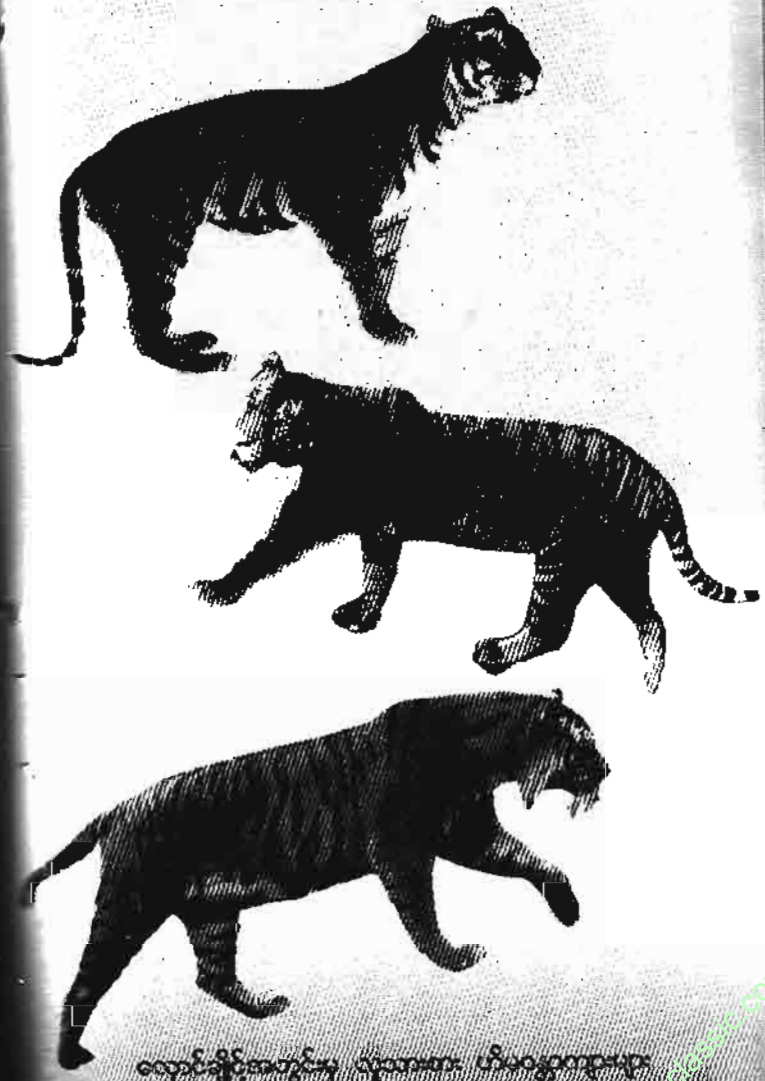
“ကိုင်း အခုထဲက ဂူခေါင်မိုးပေါ် တက်ကြရအောင်ဗျာ၊ အမြင့်ပေ ၂၀ ဆိုရင် ကျုပ်တို့သုံးယောက် ဆင့်တက်ရင် ဖြစ်ပါတယ်၊ အပေါ်ရောက်တော့ နောက်ဆုံးလူက သံဘောင်ကို ခုန်ဆွဲရင် မှီနိုင်မယ်ဗျ”

“ဒါဆို လုပ်ဗျာ”

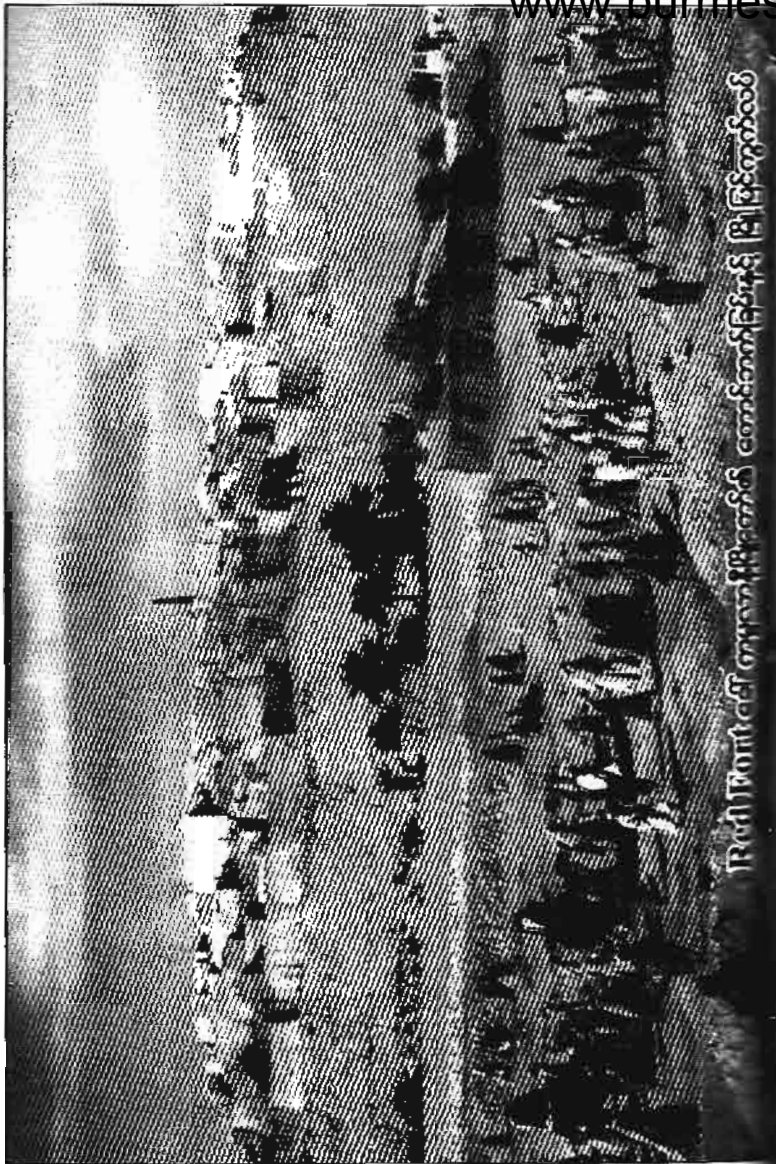
ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးအနက် မာဆွတ်က အောက်ဆုံးမှ၊ အင်ဒရူးက အလယ်၊ ကျွန်ုပ်က အပေါ်ဆုံးမှနေပြီး သုံးယောက် ထပ်လိုက်ရာ အမြင့်ပေ ၂၀ နီးနီးသို့ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည် ရှိသမျှ အားကုန်သုံးကာ လွှားခနဲခုန်၍ သံဘောင်ပြားကို လှမ်းဆွဲလိုက်တော့၏။ အလွန်ကဲကောင်းစွာ အဖျားပိုင်းကို ဆွဲမိသွား ၏။

“ရပြီ သူငယ်ချင်း”

ကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ရောက်သွားသည်နှင့်ဝတ်ထားသော ဝတ်ရုံကို ကြိုးကဲ့သို့ လိပ်၍ အောက်သို့ချပေးလိုက်၏။ အင်ဒရူးက ကြိုးစဆွဲပြီး အပေါ်တက်လာ၏။ ထုတ်တန်းပေါ်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက် ရောက်လာသည်။ အင်ဒရူး၏ ဝတ်ရုံစပါ ယူဆောင် ကာ ကြိုးဆက်ပြီး အောက်ကိုချပေးလိုက်ရာ မာဆွတ်ပါ

လှောင်ခိုင့်အတွင်းမှ လူသားစား ဟိပ်ပစ္စည်းများ

Red Point မြို့တော် ကျားစာကျွေးခြင်းကို တောင်တက်ခြင်းနှင့် မြို့ခြင်ကုတ်လုပ်

တက်လာနိုင်၏။ သုံးယောက်သား သံဘောင်ကြီးပေါ်သို့ ရောက်သွားကြ၏။ ထိုင်မရ၍ ဝမ်းလျားမှောက်ထားကြရ၏။

ထိုအခါမှ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ပြုံးနိုင်တော့၏။

“ဟူး ကျားစာကျွေးမယ့်အနေက ခဏတော့ဝေးသွားပြီ ဘယ်အချိန်မှာ သံတံခါးကြီးဖွင့်မလဲမသိဘူး”

“ကဲ ဒုတိယအဆင့် ဘာလုပ်ကြမလဲ စဉ်းစားကြဦးစို့” ညနေနေဝင်ရီတယောအချိန်၌ သံတံခါးပေါ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော သံကြိုးကြီးများသည် လှုပ်လာပြီးနောက် ထက္ခီထွေမြည်ကာ ရွှေ့လျားစပြု၏။ ထိုအခါအောက်မှ ကျားဟိန်းသံများကို အတိုင်းသားကြားရပြီး ကျားကြီးများသည် ကျွန်ုပ်တို့နေရာ ဝူအတွင်းဝင်ရောက်ကာ ပြေးလွှားဟိန်းဟောက်ကြကုန်၏။

မဆီမဆိုင် ရှေးအခါက Arena အားကစားကွင်းပြင်၌ ရောမလူမျိုးတို့ကို ဖမ်းမိသည့် ကျေးကျွန်များအား ကျားဖြင့် သတ်ခိုင်းခြင်း၊ ခြင်္သေ့ဖြင့်သတ်ခိုင်းခြင်းများကို သတ်ရမိသေး၏။ ကျွန်များ ဖော်လှန်ပုန်ကန်ကြရာတွင် အရေးနိမ့်သွားသော ကျွန်များကို ဤနည်းဖြင့် ကျားစာကျွေးကြ၏။ ကျားနဲ့လူသတ်သည်ကို အရသာခံကြည့်ကြ၏။ Spartacus တို့လိုကျွန်များ ဤနည်းနှင့်နှင်ဖြင့် Anena ကွင်းကြီးထဲတွင် အသတ်ခံကြရပုံကို

ရပ်ရှင်များထဲ၌မြင်ခဲ့ဖူး၏။

“အင်း ဒီလူယုတ်မာကြီးက ငါတို့ကို ရောမကျွန်တွေလို ကျားစားပျားမလို့ပါလား”

ဟု တွေးကာ ဒေါသထွက်မိတော့၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ ယောက်ျားတို့လုံ့လသေခါ မှလျော့ရမည်။ အသက်မသေသေးသံရွေ့တော့ မဟာဇကန ထုံးနှလုံးမူကာ ကြိုးစားရပေမည်။

ကဲ ဘာတဲ့လဲ ငါဟဲ့ ယောက်ျား။

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးကား သံဘောင်ကြီးကိုဗိုတွယ်ကာ အခြေ အနေကို ကြည့်နေရ၏။

ထိုအချိန်တွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ဂူခေါင်မိုးမှ တခုနီးဒုန်းနှင့် တူးဆွသံလိုလိုကြားရ၏။ အောက်မှကျားများကလည်း ဆူညံစွာ ဟိန်းဟောက်နေကြ၏။ သူတို့ကား အစာအငတ်ထားသည်မှာ အတော်ကြာနေပြီထင်၏။ အချို့ကျားများက ကျွန်ုပ်တို့အားမြင်၍ အောက်မှနေပြီး ဟိန်းကာ ဟိန်းကာ ခုန်ကာ ခုန်ကာနှင့် လှမ်းဆွဲနေကြသည်။

“ဟေ့ ဂျိုး၊ ခြေထောက်တွဲလောင်းချမထားနဲ့၊ ခြေထောက် ပါသွားဦးမယ်”

ညကား တဖြည်းဖြည်း နက်သည်ထက်နက်လာသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးကား သံယက်မကြီးကို ကုတ်ကပ်တွယ်နေ ရသည်မှာ နာရီအနည်းငယ်ရှိနေပြီ။

“အပေါ်က တဒုတ်ဒုတ်နဲ့ဘာသံများလဲ မသိဘူးဗျ”

ကျွန်ုပ်တို့ ပြောဆိုနေချိန်တွင် ဂူခေါင်မိုးမှ လရောင် ကလေးအနည်းငယ်ဝင်လာပြီး ကျောက်တုံးကလေးအချို့ ပဲ့ကျလာ၏။

“ဟေ့ ဂျိုး၊ အပြင်က အပေါက်ဖောက်နေတယ်ဗျို၊ ကျုပ်တို့တော့ ကံကောင်းပြီလား မဆိုနိုင်ဘူး”

နောက်ထပ် မိနစ်အနည်းငယ်အကြာ၌ ဂူခေါင်မိုးမှ အပေါက်မှ အတန်ငယ်ကျယ်လာရာ ကျွန်ုပ်က တိုင်းရင်းသား

Badakhazan ဘာသာဖြင့်

“ကူညီပါ၊ ကူညီပါ”

ဟု ခပ်တိုးတိုး လှမ်း၍ အော်လိုက်၏။

ထိုအခါ ခေါင်းမိုးဂူပေါက်မှ မီးရောင်လဲ့လဲ့ကိုမြင်ရပြီး ကြိုးတစ်ချောင်းကျလာ၏။

“ကြိုးကိုခုန်ဆွဲ”

ဟု ပြောလိုက်သည့် မိန်းကလေးသံတစ်သံကို ကြားရ တော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပထမ

မာဆွတ်ကို ကြိုးစခုန်ဆွဲခိုင်း၏။ အပေါ်မှကြိုးကိုဆွဲတင်ရာ မာဆွတ်မှာ အပြင်ရောက်သွား၏။ ခုတိယ အင်ဒူးကို ဆွဲတင်စေ၏။ တတိယ ကျွန်ုပ်အလှဲ့ရောက်မှ ကြိုးစမှာ ပြတ်လု တဲတဲဖြစ်နေရာ ကျွန်ုပ်မှာ အပေါ်ရောက်ခါနီးမှ ကြိုးပြတ်သွားသဖြင့် ဟိုက်ခနဲဖြစ်ပြီး ပဲ့ရွဲနေသော ဂူခေါင်မိုးအား တွဲလောင်းခိုလိုက်နိုင်သဖြင့်သာ အောက်သို့ကျမသွားဘဲ ဖြစ်နေ၏။ လက်များမှာ ဂူအကျိုးအပဲ့များကို ဆွဲထားရသဖြင့် ပဲ့ရွဲကုန်တော့၏။ လူသုံးယောက်အနက်၊ ကျွန်ုပ်၏ခန္ဓာကိုယ်သည် အထွားကမ္ဘိုင်းဆုံးဖြစ်ရုံမက ကိုယ်အလေးချိန်ပါ အများဆုံး ဖြစ်သဖြင့် အပေါ်မှ လူများက ကျွန်ုပ်အား အပြင်သို့ဆွဲထုတ်ရာ၌ အလွန်ပင် ခက်ခဲစွာ ဆွဲထုတ်ကြရ၏။ ကျွန်ုပ်၏တစ်ကိုယ် လုံးမှာ စုတ်ပြတ်ပွန်းပဲ့၍ သွေးချင်းချင်းရဲကုန်တော့၏။ နောက်ဆုံးတွင်ကား အောက်ခံဘောင်းဘီတိုသာ ကျန်သော ကျွန်ုပ်သည် လက်အံသေအောင် ဂူခေါင်မိုးအပေါက်အား တွဲလောင်းခိုထားရာမှ အပေါ်သို့ လုံးဝရောက်သွားတော့၏။

မိမိအလှဲ့မှ အချိန်ကြာမြင့်စွာ တွဲလောင်းခို၍ တစ်နေကုန်အစာမစားခဲ့ရသည့်ကျွန်ုပ်ကား တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မကြုံဖူးသော ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံစားရပြီး ဂူအပြင်အရောက်၌ စိတ်ကိုလျှော့ချလိုက်သည်နှင့် မျက်လုံးများပြာသွား၍ ဝမ်းလျှားထိုး လဲကျကာ သတိမေ့သွားပါသည်။

* * *

“လျှို့ဝှက်သောကယ်တင်ရှင်မလေး”

နှင်းဆီပန်းရနံ့များက သင်းယုံကြိုင်လှိုင်နေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် မည်မျှကြာအောင် သတိမေ့နေသည်လဲတော့မသိ။ သတိပြန်ရချိန်၌မူကား လရောင်သည် သစ်ပင်ထိပ်ဖျားများတွင် လင်းထိန်နေ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ဝါရုန်အရက်ပြင်းအနည်းငယ်ကို ဝှမ်းဖြင့်ကျွန်ုပ်ပါးစပ်အတွင်း သို့ တစ်စက်တစ်စက် ချပေးနေသည်။ ပါရုန်အရက်နံ့ကပင် နှင်းဆီနံ့သင်းနေသည်လား မပြောတတ်။ အရက်တိုက်နေသူကို မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ အလို မင်းသမီးချောလေး ဆိုဖိယာပါလား

www.burmeseclassic.com

“How are you, နေကောင်းပြီလားရှင်”

သူမက အင်္ဂလိပ်လို မေးလိုက်သဖြင့် အလွန်အံ့ဩသွား၏။
ဝမ်းလည်းသာသွားသည်။

“ဪ သခင်မလေးပါလားခင်ဗျာ၊ အင်္ဂလိပ်လို
တတ်တယ်နော်၊ အံ့ဩစရာပဲ”

“မအံ့ဩပါနဲ့ရှင်၊ ကျွန်မငယ်ငယ်က အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊
ဒါဂျီလင်မှာ ကျောင်းနေခဲ့ဖူးတယ်ရှင်”

“ကျွန်တော်တို့အသက်ကိုကယ်လိုက်တာ သခင်မလေးကို
ကျေးဇူးအထူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

“ရပါတယ်ရှင်၊ ဟောဟိုမှာ ရှင်လူနှစ်ယောက်လည်း
လဲနေကြတယ်၊ ဒီအရက်ကလေး ထိုက်လိုက်ဦး၊ ကျွန်မက ရှင်ကို
သိပ်စိုးရိမ်နေတာ”

ကျွန်ုပ်မှာ လုံးဝ မမျှော်လင့်ပါမိ မင်းသမီးလေး၏
ဂရုဏာကိုခံယူရရှိလိုက်သဖြင့် အလွန်ပင် ကျေနပ်သွားတော့ ၏။

မင်းသမီးလေးသည် ၎င်းနှင့်အတူပါလာသည့် ကြီးခွေနှင့်
ပေါက်ခွန်းတစ်ခုကိုကိုင်ဆောင်ထားသည့် ကြံ့ကြံ့ ခိုင်ခိုင်ပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ဦးအား

“ကဲ၊ ကိုယ်ရဲတော်ကြီး၊ သွားပြီးနားပေတော့၊ ဒီကိစ္စက
အထူးလျှို့ဝှက်ကိစ္စနော်၊ လုံးဝ မပေါက်ကြားစေနဲ့”

“စိတ်ချပါ သခင်မလေး”

“ကိုင်း၊ ကိုယ်ရဲတော်ကြီးသွားရင် ကျွန်မတို့လည်း သွားကြမို့
ဒီနေရာက စိတ်မချရဘူးရှင်၊ ထပ်ပြီးခုကွဲများသွား နိုင်တယ်၊
ခမည်းတော်ကြီးလူတွေက လွယ်တာမဟုတ်ဘူး”

မင်းသမီးလေးသည် ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးအား ဂူအပြင်
နောက်ပိုင်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး ကျောက်လှေခါးများမှ တစ်ဆင့်
အောက်သို့ ဆင်းသွားကြရ၏။ မြေပြင်သို့ရောက်သည့်အခါ
စင်္ကြန်တစ်ခုကိုဖြတ်၍ လမ်းကျဉ်းကလေးအတိုင်း သွားကြပြီးနောက်
ကြောင်လိမ်လှေခါးတစ်ခုသို့ရောက်တော့၏။ အပေါ်သို့
လှေခါးအတိုင်းတက်ကြပြန်ရာ ကျယ်ဝန်းသော ခန်းမကြီးတစ်ခုသို့
ရောက်တော့၏။ ခန်းမကြီးအတွင်း၌ကား အပျိုတော်မိန်းကလေး
နှစ်ဆယ်အစိပ်ခန့်သည် ခုတင် အသီးသီးပေါ်တွင် နှစ်ဦးစွာအိပ်
မောကျလျက်ရှိ၏။ ပြာလဲ့လဲ့မီးရောင်လေးသာ ခန်းမကြီးတစ်ခုလုံး
ကို လွှမ်းခြုံနေ၏။

ထို ခန်းမကြီးကိုဖြတ်၍လာကြရာ နောက်ထပ်အခန်း
ကျဉ်းလေးတစ်ခုသို့ ရောက်တော့၏။

“ကဲ၊ ဒီအခန်းမှာနေခဲ့ကြပေတော့၊ ဟိုဘက်မှာ
နှစ်ခန်းရှိတယ်၊ ကြိုက်သလိုနေနိုင်ပါတယ်၊ ဒီအခန်းတွေက
အပျိုတော်ဆောင်မို့ ကျွန်မ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဘယ်သူမှ ဝင်လို့

www.burmeseclassic.com

မရဘူးရှင်၊ မိုးလည်းချုပ်လှပြီ၊ နားကြပါရှင်”

အင်ဒရူးနှင့် မာဆွတ်တို့က အလိုက်သိစွာ ညာဘက်ရှိ အခန်းငယ်များအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားကြလေသည်။ ကျွန်ုပ်ကား ခုတင်ကြီးတစ်လုံးရှိနေသည့် ဘယ်အစွန်အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လိုက်၏။ ညကား အတော်နက်ချေပြီ။ အနားယူလိုက်မှ ဖော်ကာကျမည်။

နင်းဆီနဲ့တစ်ကိုယ်လုံးသင်းနေသော မင်းသမီးလေးက ကျွန်ုပ်အား အခန်းတွင်းထိ လိုက်ပို့၏။ အခန်းတွင်း၌ ပြာလဲ့လဲ့ မီးရောင်လေးက - လင်းလက်နေ၏။

မီးရောင်အောက်တွင် မင်းသမီးလေးမှာ အလွန်လှပနေ၏။ အနီးကပ်တွေ့မှ သူမ၏ တောင့်တင်းကြံ့ခိုင်သော ကိုယ်လုံးနှင့် သားကောင်းမိခင်ဖြစ်မည့် ခန္ဓာကိုယ်အပေါ်ပိုင်းအား အသေအချာရှုမြင်ရရာ ကျွန်ုပ်မှာ ရင်လှိုင်ဖိုမော ဖြစ်ရပါ၏။ ဝတ်စားထားသည်မှာ သူမတို့ထုံးစံအတိုင်း အလွန်ပါးလွှာသည့် အဝတ်အစားများသာဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်လို မြန်မာလူမျိုးတစ်ယောက်အတွက် တွေ့မြင်ရခဲ့သည့် အသားစိုင်း အသားခဲများကို မြင်နေရသဖြင့် အသက်ရှူမှားနေခြင်းဖြစ်ပါ၏။ အချိန်ကလည်း မှောင်မိုက်မိုက် ချောင်ကြိုက်ကြိုက်အချိန်ပင် ဖြစ်နေ၏။ သို့ရာတွင် သူမက ကယ်တင်ရှင် မင်းသမီးလေး။ ကိုယ်က သူ့လက်ထဲတ

အကျဉ်းသား။ ဘဝများက တခြားစီ။

“ကိုင်း၊ ရှင်တို့ကို နေရာချထားပေးပြီးပြီ၊ လောလောဆယ်စိတ်အေးရပြီ”

“ကျွန်တော်တို့ ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ သခင်မလေး၊ အသက်ကိုကယ်လိုက်တဲ့အတွက်တော့ ကျေးဇူးအထူးတင်ကြောင်း ပြောပါရစေ”

“ရပါတယ်ရှင်၊ ရှင်လည်း ကျွန်မ အရှက်ကို ကာကွယ်ပေးခဲ့တာပဲ”

“အသက်မဟုတ်ဖူးလေ”

“ဪ၊ မိန်းကလေးတွေအတွက် အရှက်ကလည်း အသက်ပါပဲရှင်”

“ဒီလိုဆိုလည်း မှန်ပေတာပေါ့ခင်ဗျာ”

“ဒါနဲ့ ရှင်နာမည်က”

“စောနားမူးပါ”

“ဘယ်လို၊ ဆနာမူ ဟုတ်လား၊ ဘာနာမည်လဲရှင်”

“မြန်မာနာမည်ပါ၊ ခေါ်ရခက်လို့လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မ ကောင်းကောင်း မခေါ်တတ်ဘူး၊

ဘယ်လို ဆနာမူ”

“သခင်မလေးအခုနာမည်ခေါ်ရခက်ရင် အင်္ဂလိပ်

www.burmeseclassic.com

နာမည်ပဲခေါ်ပါ။ ကျွန်တော့်နာမည် အင်္ဂလိပ်လို Samuel ဆင်မြူရယ်လို့ ခေါ်ရင်ရပါတယ်”

ကျွန်ုပ်သည် ငယ်ရွယ်စဉ် ကျောင်းသားဘဝက ခရစ်ယာန်သာသနာပြုကျောင်းတွင်နေခဲ့ဖူးရာ Samuel Norman ဟု မှည့်ခဲ့ဖူး၏။ Samuel ဟု ကျောင်းနေဖက်များက ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ သဘောမတွေ့၍ ထိုနာမည်ကို မသုံးဘဲ စစ်တပ်ထဲ၌ အမည်ရင်းစောနားမူးကို အသုံးပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

“ဒီလိုဆိုတော့ ရပြီပေါ့ရှင်၊ ရှင်က ဘာလူမျိုးလဲ”

“မြန်မာပါ”

“ဪ၊ အိန္ဒိယရဲ့ အရှေ့ဘက်က နိုင်ငံလား၊ ကျွန်မ သိပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ရှင်တို့ မြန်မာလူမျိုးတွေက ယဉ်ကျေးတယ်ကြားဖူးပါတယ်၊ သတ္တိလည်းကောင်းကြတယ်တဲ့၊ ဒါပေမဲ့ အင်္ဂလိပ်တွေအောက် ဖရာန့်သွားကြတာ အတော်ပဲ စိတ်မကောင်းစရာပဲလို့ ကျွန်မ ခမည်းတော်ကြီးက ပြောဖူးတယ်”

“မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

“အခု အင်္ဂလိပ်လက်အောက်မှာပဲပေါ့နော်”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ မြန်မာနိုင်ငံကို ဂျပန်သိမ်းထားပြီးပါပြီ”

ကျွန်တော်တို့မြန်မာတွေက ဂျပန်နဲ့ပေါင်းပြီး အင်္ဂလိပ် ကို တော်လှန်နေကြပါပြီ”

“ရှင်ရော့ မပါဘူးလား”

“အချိန်ကျရင် ပါမှာပါ။ အခုတော့ အချိန်မကျသေးတော့ သူတို့ခိုင်းရာ လုပ်နေရပါတယ်၊ ဒါမှ သူတို့ယုံမှာခင်ဗျ”

“ဒီကို ရှင်လာတာရော ဘာကိစ္စပါလဲ၊ သူတို့အင်္ဂလိပ် တွေခိုင်းတာ လာလုပ်တာပဲလား”

“ဒီလိုပြောရင်လည်း ပြောရမှာပါပဲ၊ အခုဖြစ်နေတဲ့စစ်ကြီး မှာ လောလောဆယ် ဂျာမန်ဟာ အနိုင်ရတာမှန်ပေမယ့် မကြာခင် မှာ ရှုံးနိုင်နိုင်ပါတယ်၊ သူတို့က ရုရှားကိုလည်း တိုက်ဖို့ချိန်နေပြီ၊ သခင်မလေးရဲ့ ခမည်းတော်ကြီးက ဒါကို မသိဘဲ ဂျာမန်နဲ့ ပေါင်းသွားမှာစိုးလို့ စေတနာနဲ့ သတိပေးဖို့ လာခဲ့တာပါခင်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ဂျာမန် ဒလျှိုတွေရဲ့စကားကိုယုံပြီး ခမည်းတော်ကြီးက သေဒဏ်ပေး လိုက်တာ သခင်မလေးဟာ ကယ်တင်လိုက်တဲ့ အတွက် အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင်ပါပဲ ခင်ဗျာ”

“ဪ Samuel က စကားအတော်တတ်တာပဲ”

“ရင်ထဲရှိတာ ပြောတာပါခင်ဗျာ၊ ဪ သခင်မလေး ခင်ဗျာ၊ မနေ့ကတည်းက ဘာမှမစားရသေးလို့ စားစရာ ကျွေးနိုင်ရင် ကျွေးပါလို့ တောင်းဆိုပါရစေခင်ဗျာ”

www.burmeseclassic.com

“အို ဆောရီး ဆောရီး၊ ကျွန်မ မေ့သွားတယ်၊ ရစေရမယ် ရခေရမယ်”

သူမသည် အပြင်သို့ ခေတ္တထွက်သွားပြီး စပျစ်သီး၊ စွပ်လွန်သီးနှင့် သစ်သီးမျိုးစုံ ခြင်းကလေးတစ်ခြင်းနှင့် ရေ တစ်ခေါင်းတစ်လုံးပါလာ၏။

“ကဲ၊ ဒါပဲစားပါဦးရှင်၊ လုံးဝ မစားရတာနဲ့စာရင် တော်သေးတာပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျ”

ကျွန်ုပ်သည် မင်းသမီးလေးကျွေးမွေးသည့် သစ်သီးများကို ဝအောင်စားပြီး ရေကိုလည်း တစ်ဝသောက်လိုက်၏။ ထို့နောက် သစ်သီးခြင်းကို အင်ဒရူးဆီ သွားပို့လိုက်၏။

“ဟေ့ ကိုယ့်လူ၊ ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ”

ကျွန်ုပ်က အင်ဒရူးအား လက်ကာပြခဲ့သည်။

မင်းသမီးလေးနှင့် စကားဆက်ပြောဖြစ်ခဲ့၏။

“ကဲ၊ ညလည်းနက်ပြီ၊ ကျွန်မ ပြန်မယ်၊ မပြန်ခင်တော့ အစီအစဉ်လေးကို ပြောခဲ့ဦးမယ်၊ ရှင်ဟာ ကျွန်မအရှက် ကို ကာကွယ်ပေးတဲ့ ကျေးဇူးရှင်မို့ ရှင့်ကိစ္စ သိသိခြင်း ကျွန်မ ရှင့်ကို ကယ်ခဲ့တယ်၊ ဆက်ပြီးတော့ အပြီးလွတ်မြောက်အောင် လုပ်ပေးရ ဦးမယ်၊ ရှင်ဟာ သူလျှိုဖြစ်လည်း ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကျွန်မတို့ တစ်နိုင်ငံ

လုံး ပျက်စီးအောင် လုပ်မဲ့သူ မဟုတ်ပါဘူး”

“မှန်ပါတယ် သခင်မလေးခင်ဗျာ”

“ဒါနဲ့ သခင်မလေးစိတ်မရှိရင် တစ်ခုမေးပါရစေခင်ဗျာ”

“ဘာကိစ္စလဲ၊ မေးပါ”

“တခြားမဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ အဲဟိုညကတွေ့တဲ့သူက ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိခွင့်ရရင် သိပါရစေခင်ဗျာ”

“ကျွန်မရဲ့ အဖေတူ အမေကွဲအစ်ကိုပါ၊ ခမည်းတော်နေရာ ဆက်ခံဖို့ လျာထားတဲ့သူပါ၊ သူက ကျွန်မကို ကြံစည် နေတာကြာပြီ၊ ကျွန်မက သူ့ကို မချစ်နိုင်ဘူးရှင်၊ သူ့မှာ မိန်းမတွေလည်း အများကြီး၊ ခမည်းတော်ကြီးက ဒါကို မသိဘူး၊ သိသွားရင် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှာစိုးလို့ ကျွန်မကလည်းမပြောဘူးရှင်၊ အဲဒီညက သူ ကြိုးစားတာအောင်မြင်သွားရင် ကျွန်မတို့နန်းတွင်းမှာ အရှုတ်အထွေးတွေအများကြီးဖြစ်လာမှာသေချာတယ်ရှင်၊ ကျွန်မ သူ့ကို ဘယ်လိုမှ မယူနိုင်ဘူး၊ ချစ်လည်း လုံးဝမချစ်ဘူး”

“ဪ၊ သခင်မလေး ခွင့်လွှတ်ပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် မသိလို့ပါ”

“ရပါတယ်ရှင်၊ ရှင့်ကိုပြောလိုက်လို့လည်း ဘာပြဿနာမှ သိပ်မရှိပါဘူး”

“ကဲရှင်၊ ရှင်တို့လွတ်မြောက်ရေးကိစ္စ မှာခဲ့ပါ့မယ်”

www.burmeseclassic.com

“ပြောပါခင်ဗျာ”

“မနက်ဖြန် ကျွန်မမွေးနေ့မှာ ကျွန်မ ဒီကနေပြီး မနက်စောစော ကျွန်မတို့ဘုရားကျောင်းကိုသွားရမယ်၊ အပျိုတော်ဆယ့်နှစ်ဦးလိုက်ရမယ်၊ အဲဒီအခါမှာ ရှင်တို့သုံးယောက် အပျိုတော်အဝတ်အစားဝတ်ပြီးသာ ကျွန်မနောက်က လိုက်ခဲ့ကြတော့၊ ဟိုရောက်ရင် ဘုရားကျောင်းနောက်က တံခါးပေါက်ကနေပြီး ရှင်တို့ထွက်လောက်တဲ့နေရာအထိ ကျွန်မ ညွှန်ပြလိုက်မယ်၊ အဲဒီရောက်ရင် ရှင်တို့ ဉာဏ်ကောင်းတဲ့ စစ်သားကြီးတွေပဲ၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ကြည့်ပြီးလုပ်သွားပေါ့ရှင်”

“ကောင်းလှပါပြီခင်ဗျာ၊ ဒီလောက်ဆိုရင်ကိုပဲ လုံလောက်နေပါပြီ”

“ဒါဆိုရင် ညသိပ်နက်နေပြီ ဆင်ဖြူရယ်၊ ကျွန်မကို ခွင့်လွှတ်ပါ၊ ကောင်းသောညပါပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကောင်းသောညပါခင်ဗျာ”

မင်းသမီးလေးထွက်ခွာသွားသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ အခန်းမှာ သူမထံမှ နှင်းဆီရနံ့သင်းယုံ့ကာ ကျန်ခဲ့ပါသတည်း။

“ကယ်တင်ရှင်မလေး မောင့်ချစ်သူ”

ကျွန်ုပ်မှာ အိပ်မည်ကြံကာရှိသေး တံခါးခေါက်သံကြားရ၍ ဖွင့်ပေးလိုက်ရာ အင်ဒရူးဝင်လာပြီး

“ဟေ့ စောနားမူး၊ ခင်ဗျားတော့ ဟန်ကျပြီဗျို့”

“ဘာ ဟန်ကျတာလဲ ဂျိုး”

“ကုလားမလေးက ခင်ဗျားကိုချစ်နေပြီ”

“ဘာတွေလဲသူငယ်ချင်း၊ ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ”

“ဘာမှလာမပြောဘူးသူငယ်ချင်း၊ အမှန်တွေပြောနေတာ၊

တလေးမလေးက ယောက်ျားမတွေ့ဖူးသေးတာတော့ ငွေချာ

www.burmeseclassic.com

တယ်ဗျ၊ သူ့ရင်ထဲမှာ ရှိတာ ဟန်မဆောင်နိုင်ဘဲ ခင်ဗျားကို အကုန်ဖွင့်ပြောသွားတာ”

“အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ”

“ဘာဖြစ်ရမှာလဲဗျာ၊ ခင်ဗျားကို ချစ်လို့ပေါ့ဗျ၊ ဆရာကြီးရဲ့ ဟဲ ဟဲ”

“ကဲပါဗျာ၊ ဒါက အရေးမကြီးပါဘူးဗျာ၊ အခုနေခါမှာ သူ့အလိုကို ဆန့်ကျင်လို့မရဘူး၊ သူ့လက်ခုပ်ထဲကရေလေ”

“ခင်ဗျားကလဲ အဲဒီရေဖြစ်ချင်နေတာ မဟုတ်လား”

“ဟေ့ ကျီး၊ အရေးထဲမှာ သိပ်ပြီး ပျက်လုံးတွေ ထုတ်မနေနဲ့၊ နက်ဖြန်တော့ ကျုပ်တို့တစ်တွေ ဖုံးကညာတစ်ပါး၊ လုံးရာကပြား ရတော့မယ်”

“အင်း၊ ကျုပ် ခြောင်းနားထောင်နေတာ ကြားပါတယ်ဗျာ”

“ကိုင်း၊ သွားအိပ်တော့ဗျာ၊ မနက်လည်း စောစောထကြ ရဦးမှာ၊ လူလည်း အစာငတ်ရေငတ်နဲ့ ပင်ပန်းနေပြီ”

ကျွန်ုပ်သည် အင်ဒရူးအား အတင်းသွားခိုင်းပြီး ခုတင် ပေါ်တွင်လှဲ၍ အိပ်ချလိုက်ရာ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော် သွားလေတော့ သတည်း။

ဤသို့ အိပ်ပျော်နေစဉ် ကျွန်ုပ်သည် ဆိုဖီယာမင်းသမီး လေးနှင့် ပေါင်းကူးတံတားကလေးရှိ ပန်းရုံအောက်တွင် သမီး

မင်းသမီးလေး ဆိုဖီယာနှင့် ကမ္ဘာ့ရအကျဉ်းလမား ကပွဲတိုက်စောနားမူး

လွမ်းရစ်တော့ သက်လှယ်ရယ်

ချည်းစားဖြစ်ကာ လွတ်လပ်စွာချစ်တင်းနှီးနှော ပြောဆိုလျက်ရှိသည်ဟု အိပ်မက် မြင်မက်နေသည်။

ကျွန်ုပ်က သူမ၏ ပုခုံးစွန်းကလေးနှစ်ဖက်ကို ယုယစွာ ဆွဲကာ

“ဘယ်လိုလဲ အချစ်ကလေးရယ်၊ မောင်ကတော့ အချစ်ကလေးကို အသည်းစွဲအောင်ချစ်နေမိပါပြီ၊ အချစ်ကလေးကရာ ဘယ်လိုလဲဟင်၊ မောင်ချစ်သလို ပြန်ချစ်မှာလား”

ဆိုစီယာကလေးက ခေါင်းကို ညင်သာစွာညိတ်ရှာ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်မှာ မချင့်မရဲဖြစ်ကာ သူမ၏ မေးကလေးကို ညာလက်ဖြင့် အပေါ်သို့ဖြည်းညင်းစွာ ပင့်တင်ရင်း

“ဒီလိုမရဘူး၊ ဒီပါးစပ်ကလေးက ပြော”

“ချစ်ပါတယ်တဲ့ရှင်၊ ချစ်ပါတယ်တဲ့၊ ကိုင်း ကျေနပ်ပြီလား”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်၏ ပုခုံးကို အသာအယာ ဆောင့်တွန်းလိုက်၏။

သူမ တွန်းလိုက်၍ ကျွန်ုပ်မှာ အိုးဟုအော်လိုက်မိပြီး လန့်နိုးသလိုဖြစ်သွားတော့၏။

အမှန်လည်းမင်းသမီးက ကျွန်ုပ်၏ပုခုံးအား လှုပ်ကာ လှုပ်ကာ နှိုးနေသည်ကိုတွေ့ရ၏။ သူမထံမှလည်း မွှေးပျံ့သော နှင်းဆီရနံ့များ ကြိုင်လှိုင်နေပေသည်။ ကျွန်ုပ်က မနိုးတစ်ဝက်

နိုးတစ်ဝက်နှင့်

“ထတော့လေ ဆင်မြူရယ်”

“အင်း”

“ဆင်မြူရယ်၊ ထတော့ရှင်၊ ခဏနေ မိုးလင်းတော့မယ်”

“ဗျာ၊ အချစ်ကလေးက မောင့်ကို နှိုးနေတာလား”

ရုတ်တရက် ကျွန်ုပ်သည် အထက်ပါစကားကို လွှတ်ခနဲ ခြေလှိုက်မိ၏။ ဦးတဝါးမြင်နေရသော ပြုံးရောင်သန်း နေသည့် မင်းသမီးလေး၏မျက်နှာသည် နီမြန်းသွား၍ ရဲခနဲဖြစ်သွား၏။

ထိုအခါမှ ကျွန်ုပ်သည် မင်းသမီးလေးကို အိပ်မက်မက်နေခြင်းမဟုတ်ဘဲ အမှန်ပင် လူချင်းတွေ့နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကွဲကွဲပြားပြား သိမြင်မိတော့၏။

“ကဲ ဆင်မြူရယ်၊ မြန်မြန်လုပ်ပါရှင်၊ ထတော့၊ မိုးလင်းတော့မယ်”

ကျွန်ုပ်သည် ဆိုဖီယာမင်းသမီးလေး၏မျက်နှာကို အကဲခတ်လိုက်ပြီး အရဲစွန့်ကာ လက်ကလေးအသာကိုင်၍

“ခုဏက အချစ်ကလေးလို့ခေါ်လိုက်မိတာ စိတ်ဆိုးသွားသလားဟင်၊ မောင်ကတော့ ထလည်း မထချင်တော့ဘူး၊ ဒီကလည်း မသွားချင်တော့ဘူး၊ ဆိုဖီယာကို သိပ်ချစ်နေပြီ”

မင်းသမီးလေးက ကျွန်ုပ်ကိုကိုင်ထားသည့် သူမ၏လက်ကို

ချက်ချင်းပြန်ရပ်မသွား။

“အို ဆင်မြူရယ်ကလဲ၊ အရေးထဲမှာ၊ ထတော့၊ လုပ်စရာတွေမြန်မြန်လုပ်ကြရအောင်၊ သွားဖို့ အချိန်နီးနေပြီ”

“မောင်တော့ မသွားတော့ဘူး၊ အချစ်ကလေးဆီမှာပဲနေတော့မယ်”

“အို မဖြစ်နိုင်တာ၊ အဓိပ္ပါယ်မရှိတာတွေ မပြောပါနဲ့၊ မိုးလင်းသွားရင် ဘာဖြစ်ကုန်မယ်ဆိုတာ သိရဲ့လား”

“သိတယ်လေ၊ သေရုံပြင် ရှိဦးမှာလား၊ သေသေပေါ့၊ ယောက်ျားပဲ၊ အချစ်အတွက်ဖြင့် အသက်ပင်သေသေလေ၊ ဆိုဖီယာအတွက် ကိုယ်အသေခံမယ်”

“အို ဒီလိုလုပ်လို့ ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ မောင်ရယ်၊ မောင်ဟာ တစ်နိုင်ငံသား စစ်သား၊ ကျွန်မက ဒီနိုင်ငံက အကြီးအကဲရဲ့သမီး၊ လူမျိုးချင်းလည်းမတူ၊ ဘာသာချင်းလည်းမတူနဲ့၊ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးရှင်”

မင်းသမီးလေးက ထိုသို့ တိုးတိတ်ညင်သာစွာပြော၍ သူမ၏ လက်ကလေးကို အသာအယာ ရုပ်သွားရှာ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည် အိပ်ရာမှထ၍ မင်းသမီးလေးနှင့် ဘေးချင်းယှဉ်ထိုင်ပြီး

“ဖြစ်နိုင်တာ မဖြစ်နိုင်တာတော့ မသိဘူး၊ ချစ်တာပဲ

www.burmeseclassic.com

သိတယ်၊ အဲဒါကြောင့် မောင့်ကိုလည်း ဆိုဖီယာက ပြန်ချစ်ကြောင်း ကြားချင်တယ်ဗျာ၊ အဲဒါ မသိရရင်တော့ အသေခံမယ်ဗျာ၊ ဒီကနေပြီး လုံးဝ မသွားတော့ဘူးဗျာ”

“ဪ... ယောက်ျားတွေက သူတို့လိုချင်တာဆိုရင် ဇွတ် တရွတ်ပါလားနော်၊ ဟိုတစ်ယောက်က ဘည်း ညကြီး မင်းကြီး အတင်း မဟားဒယားလုပ်လိုလုပ်၊ ဒီတစ်ယောက်ကလည်း အရေးထဲမှာ ချစ်စကားကြိုက်စကားလာပြောနဲ့၊ ခက်တော့တာပဲ”

“အဲဒီလူနဲ့တော့ မနှိုင်းပါနဲ့ဆိုဖီယာရယ်၊ မောင်က လူပျိုပါဗျာ”

ကျွန်ုပ်သည် သာမန်စကားပြောပုံမဟုတ်တော့ဘဲ မင်းသမီးလေးကို ယုယစွာအသာဖက်၍

“မောင်မေးတာ ဖြေပါဦး အချစ်ကလေးရယ်”

ဟု ဆိုလိုက်ပြန်ရာ

“ကျွန်မအသက်နဲ့လဲပြီး မောင့်ကိုလာကယ်ကတည်းက မောင်စဉ်းစားပေါ့ မောင်ရယ်၊ ဘုရင့်သမီးတော် တစ်ယောက်က သာမန်ကျေးဇူးရှိရုံနဲ့ သာမန်သံယောဇဉ်နဲ့ ဒီလို လာကယ်ပါမလား”

“အို ဒါဆို မောင့်ကို ချစ်တယ်ပေါ့၊ သိပ်ဝမ်းသာတယ်”

ကျွန်ုပ်က ပြောပြောဆိုဆို သူမ၏ ပါးပြင်မို့မို့အား ရုတ်တရက်နမ်းလိုက်မိ၏။

“အို ဆင်မြူရယ်၊ အဲဒီလိုမလုပ်နဲ့၊ ဟင့်အင်း ဟင့်အင်း”
မင်းသမီးလေးမှာ ရှက်သွေးများဖြာပြီး ကျွန်ုပ်လက်ထဲမှ အသာအယာရုန်းထွက်သွား၏။

“ကဲ မောင်၊ ဒါတွေပြောမနေနဲ့တော့၊ သွားဖို့ပြင်ပါ၊ မောင့်လူနှစ်ယောက်လည်း နှိုးတော့”

“မသွားတော့ဘူး၊ ဒီမှာပဲနေပြီး အသေခံမယ်၊ ဆိုဖီယာကို သိပ်ချစ်နေပြီ”

“အို မောင်ကလဲ၊ ပြောလေ ကဲလေပဲ၊ မောင်ဒီမှာ ဆိုဖီယာကို ချစ်လို့ ပေတေနေရင် နှစ်ယောက်စလုံး အသတ်ခံ ကြရမှာပေါ့ မောင်ရဲ့၊ မောင့်တာဝန်တွေလည်း ပျက်ကွက်မယ်၊ မောင်ချစ်တဲ့ မောင့်ဆိုဖီယာလည်း သေရမယ်လေ၊ အဲဒီတော့ မဖြစ်နိုင်တာတွေ မစဉ်းစားပါနဲ့ မောင်၊ လုပ်စရာရှိတာလုပ်ပါ၊ သွားစရာရှိတာသာ သွားပါတော့”

မင်းသမီးလေးက ညှိုးငယ်သောမျက်နှာလေးနှင့် ပြော တော့မှ ကျွန်ုပ်လည်း သူမကို အလွန်သနားသွား၍ သူမနဖူးကို အသာအယာနမ်းကာ ထလိုက်တော့၏။

“ဒေါက် ဒေါက် ဒေါက်”

“ဝင်နဲ့ပါ”

အင်ဒရူးနှင့် မာဆွတ်တို့ ဝင်လာ၏။ သူတို့နှစ်ဦးက

အဓိပ္ပါယ်ပါပါ ကြည့်နေကြ၏။

“ကဲ ကျွန်မပစ္စည်းတွေ ထားခဲ့ပြီ၊ ဟိုလူက ပြင်ပေးလိုက်ပေါ့၊ သုံးယောက်သား ပြင်ပြီးရင် ကျွန်မလာခေါ်မယ်၊ ကျွန်မပြတဲ့နေရာမှာ ထိုင်ပြီးသာနေကြ”

မင်းသမီးလေးသည် အပျိုတော်ဝတ်စုံများကိုထားကာ အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားတော့၏။

“ဟေ့လူ၊ ဘယ်လိုလဲ၊ စောစောစီးစီးနှစ်ယောက်ထဲ”

“အသာနေစမ်းပါဗျာ”

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦး ပြင်ဆင်ပြီးချိန်၌ မင်းသမီးလေး ပြန်ဝင်လာ၏။

“ကဲ၊ နားထောင်ကြ၊ ရှင်တို့သုံးယောက်လုံး ကျွန်မနဲ့ လိုက်ခဲ့တဲ့အခါမှာ တခြားအပျိုတော်တွေလို ယူစရာရှိတာ လာယူ၊ ကြေးလင်ပန်းနဲ့ သစ်သီးတွေယူရလိမ့်မယ်၊ ယူတဲ့အခါ နောက်ဆုံးမှ ယူ၊ လင်ပန်းကို ဘယ်ဘက်လက်နဲ့တင်၊ ဟုတ်ရဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

“ခဏကြာရင် နန်းတော်က ခေါင်းလောင်းတီးလိမ့်မယ်၊ အဲဒီကျတော့ အားလုံးသွားကြရမယ်၊ ကျွန်မက ခုရှုဆုံးက ရှင်တို့က ကျွန်မကို ကပ်လိုက်ခဲ့၊ ဟိုရောက်ရင် ရုပ်တုကို ပူခဇော်ပြီး သုံးပတ်လက်ယာရစ် ရစ်ရမယ်၊ ပါးစပ်ကလည်း ဆိုဖီယာ

ဆိုဖီယာဆိုပြီး ကျွန်မနာမည် ရွတ်ပေးနေ ဟုတ်ရဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

“ပြီးတော့ ဟိုမှာ ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်တဲ့ဘုန်းကြီးနဲ့ သူ့တပည့်ဘုန်းကြီးရှိတယ်၊ သူတို့က အန္တရာယ်ရှိတယ်၊ သတိထားနေ၊ ဟုတ်ရဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

“အပျိုတော်တွေ အရင်ထွက်ပြီး ပြန်တဲ့အခါ ရှင်တို့ သုံးယောက်က အသာနေရစ်ခဲ့၊ ဟုတ်ရဲ့လား”

“အဲဒီကျမှ ရုပ်တုကြီးနောက်က တံခါးကိုအမြန်ဖွင့်ပြီး ရှင်တို့ကို လွှတ်ပေးလိုက်မယ်၊ မှတ်မိပြီနော်၊ အသေအချာ မှတ်ထား၊ မရှင်းတာရှိရင် မေးဦး”

“ရှင်းပါပြီခင်ဗျာ”

“ကဲ ကဲ၊ ကျွန်မ သွားဦးမယ်၊ အပြင်မှာ အပျိုတော်တွေတောင် အားလုံးနိုးကုန်ကြပြီ”

မင်းသမီးလေး ဆိုဖီယာသည် အပြေးကလေး အပြင်သို့ ထွက်ခွာသွားပြန်၏။

သူမ ထွက်သွားသည်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် ဘာဒါခါဇန်နန်းတွင်းသူများ၊ အပျိုတော်များကဲ့သို့ ကျနစွာဝတ်စားပြီး မျက်နှာများကိုလည်း အမွှေးနံ့သာများဖြင့် ချယ်လာပြီး

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ကြလေ၏။

“ကဲ၊ ဖုံးကညာတစ်ပါး၊ လုံးရာကပြားပြီဟေ့”

ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပြောပြီး ရယ်မောမိပါသေးသည်။

အပြင်တွင် အမျိုးသမီးများ ဆူညံလျက် ရှိချေပြီ။

မင်းသမီးလေးက ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးအား လာခေါ်၍ အခန်းတံခါး ကိုဖွင့်ကာ အလယ်ဆောင်သို့ခေါ်သွားပြီး ထိုင်ခုံများနှင့်ထိုင်စေ၏။

ထိုအခန်းကြီးမှာ အလျားပေ ၁၀၀၊ အနံပေ ၅၀ မှ ကျယ်ဝန်း၍ အမိုးနှင့် တံခါးဘောင်များတွင် လှပသောခြူးပန်းခြူးနွယ်တို့ ထွင်းဖောက်ပြုလုပ်ထား၏။ တစ်မိုးလုံး ပိုးသားစခန်းဆီးများ တပ်ဆင်ထား၏။ အပြာရောင်၊ အစိမ်းရောင်မီးများကိုလည်း ထွန်းညှိထားရာ အလွန်ပဏာရလှ၏။

အခန်း၏အလယ်တွင်ကား အချင်း ၁ ပေခွဲခန့်ရှိ ငွေလင်ဗန်းကြီးများနှင့်ပန်းသီး၊ သစ်တော်သီး၊ စွန်ပလွန်သီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ သလဲသီးစသော အသီးမျိုးစုံ ထည့်ထား၏။ အပေါ်ယံ၌ကား လှပသော နှင်းဆီပွင့်ကြီး များတင်ထားလေသည်။ လင်ဗန်းချပ်များရှိသည့်အနက် တစ်ခုမှာ ရွှေလင်ဗန်းဖြစ်ပြီး ရွှေလင်ဗန်းနှင့် အချင်းဆေးခဲ့သည့် မင်းသမီးလေး ဆိုဖီယာအတွက် သီးခြားဖြစ်တန်ရှိပေသည်။

မင်းသမီးကလေးသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဆင်တူ အနီရောင်

ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထား၏။ ခဏအကြာ၌ အပျိုတော်များသည် နှစ်ယောက်တစ်တွဲ သုံးယောက်တစ်တွဲဝင်လာကြပြီး အခန်းတွင်း၌ နေရာယူကြတော့၏။

“လုပ်ကြနော် မြန်မြန်လေး။ ဒီမှာ မယ်တော်ဆောင်က အပျိုထော်ကြီးသုံးယောက်တောင်ကြိုရောက်နှင့်နေပြီ”

မင်းသမီးလေးက ထိုသို့ပြောလိုက်ရာ အပျိုတော်များက ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးကို တွေ့သွားသည်နှင့် အတန်ငယ်အံ့ဩသောမျက်နှာဖြင့် ကြည့်ကြပြီးနောက် တစ်စုံတစ်ရာပြောဆိုခြင်း မပြုတော့ဘဲ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး မျက်နှာများကိုမူ ဖုံးအုပ်ထားကြရလေသည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

“နေရစ်တော့ သက်လယ်ရယ်”

ခန်းမကြီးတွင် စောင့်ဆိုင်းနေစဉ်မှာပင် နန်းတော်ကြီးမှ ခေါင်းလောင်းသံ သုံးချက် ကြားရ၏။ အပျိုတော်များက သစ်သီးလင်ဗန်းများကို ယူကြ၏။ ဆိုဖီယာမင်းသမီးလေးက အလယ်မှ ရွှေလင်ဗန်းကို ယူသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည်လည်း အများသူငါလိုပင် လင်ဗန်းတစ်ချပ်ဆီယူ၍ အသင့်ပြင်ထားကြ၏။

“ကဲ သွားကြစို့”

မင်းသမီးလေးက ရှေ့မှ စထွက်တော့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ လည်း မင်းသမီးလေးနောက်မှ ကပ်၍လိုက်ပါခဲ့၏။ ကျွန်

အပျိုတော်များက နောက်မှပါလာကြသည်။ အပျိုတော်ကြီးကြီး တစ်ဦးက မီးအိမ်ဖြင့် ရှေ့ဆုံးမှ လမ်းပြလာသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် စကြံ နံလမ်းကလေးအတိုင်း လျှောက်လာကြ၏။ ဘုရင့်ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဥယျာဉ်တော်အသွားလမ်းတွင် အစောင့်အကြပ်များတွေ့ရာ အားလုံးက ဘေးသို့ရှုံ့ပေးကြကုန်၏။ ခဏအကြာတွင် ဥယျာဉ် တွင်းသို့ဝင်မိကြ၏။ ဥယျာဉ်အလယ်၌ ဘုရားကျောင်းအသွင် သဏ္ဍာန်အဆောက်အဦးတစ်ခုကိုတွေ့ရာ ရှေ့ဆုံးမှ အပျို တော်ကြီးက သံတံခါးကို သော့ဖွင့်လိုက်တော့၏။ အောက်သို့ ဆင်းသည့်လှေခါးတစ်ခုတွေ့ရာ ၎င်းအတိုင်း ဆင်းကြရ၏။ လှေခါးဆုံးသည်နှင့်ရှည်လျားသော ဥမင်လိုက်ခေါင်းငယ်တစ်ခုကို တွေ့ရာ ရှေ့ဆုံးမှ အပျိုတော်ကြီး၏ မီးအိမ်အလင်းဖြင့်သာ ကျွန်ုပ်တို့ သွားနေကြရ၏။ လိုက်ခေါင်းမှာ အတန်ငယ်ရှည်လျား ပေရာ နာရီဝက်ခန့်သွားလိုက်ရ၏။ လိုက်ခေါင်းဆုံးသော် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထူးဆန်းသည့် အဆောက်အဦးကြီးတစ် ခုသို့ရောက်တော့၏။

လိုက်ခေါင်းဆုံးသွားသောနေရာမှ ဆယ်ပေခန့်အကွာတွင် တျောက်ဖြူတိုင်ကြီးများ၊ ကျောက်အုတ်ဖြင့် ကာရံထားသော အဆောက်အဦးကြီးတစ်ခုရှိ၏။ ၎င်းအလယ်၌ရှိသော

www.burmeseclassic.com

သစ်သားတံခါးကြီးမှာ တဲဥပုံသဏ္ဍာန်ရှိ၍ ဆေးနီများသုတ်ထားပြီး သစ်သားတံခါးကြီးမှာ ခုနစ်ပေခန့်မြင့်၍ အလယ်၌ ကျပ်လုံးခန့်ရှိသော သံမင်းတုံးကြီးတွင် အလွန်ကြီးမားသော ကြေးသော့ခလောက်ကြီးတစ်ခု ခတ်ထားလေ၏။ ထိုတံခါး၌ အဝါရောင်ဝတ်စုံများဖြင့် စိပ်ပုတီးအမည်းကြီးများကို ဆွဲထားသော ဟ်ရှူဘုန်းကြီးသဏ္ဍာန်နှစ်ဦးသည် တံခါးဝ၌ ရပ်လျက်ရှိ၏။ သူတို့ကား မင်းသမီးလေး ပြောသည့် ဘုန်းကြီးနှစ်ပါး ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။ ဘုန်းကြီးနှစ်ပါးသည် မင်းသမီးလေးကိုမြင်သော်အခါ

“မင်းသမီးလေး ကြွတော်မူလာပြီလော”

စတင် နှုတ်ခွန်းဆက်၏။

“မှန်ပါသည် အရှင်၊ ကျွန်မသည် ရှေးအစဉ်အဆက်တပူဇော်ခဲ့သော ရုပ်တုတော်ကြီးကို ကျွန်မ၏ မွေးနေ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ပူဇော်ရန်ရောက်ရှိလာခဲ့ပါသည်”

“အို အသင်မင်းသမီးလေး၊ ကောင်းပေ၏၊ ကောင်းပေ၏၊ ဤနေ့သည် အသင်မင်းသမီးလေး၏ မွေးနေ့မှန်ပါ၏လော”

“မှန်ပါသည် အရှင်”

“ကောင်းပေ၏၊ ကောင်းပေ၏၊ အသင်မင်းသမီးနှင့် အခြွေအရံမည်မျှပါသနည်း”

“အပျိုတော်ဆယ်နှစ်ယောက်နှင့် လမ်းပြအဆောင်မှူးကြီး

တစ်ယောက် ပါပါသည် အရှင်”

“မှန်၏၊ မှန်၏၊ အသင်တို့၌ ရုပ်တုတော်ကြီးအား ပူဇော်ရန် ပစ္စည်းအပြည့်အစုံ ပါရှိပါသလော”

“အပြည့်အစုံပါပါသည် အရှင်”

“ကောင်းပေ၏၊ ကောင်းပေ၏၊ မျက်လုံးတော်များတွင် ပြည်တန်ပတ္တမြားကြီးများ ဆင်မြန်းထားသော ရုပ်တုတော် ကြီး၏ တန်ခိုးတော်အနန္တဖြင့် အသင်မင်းသမီးလေး အသက်ရာကျော်ရှည်အံ့၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံအံ့၊ သား ကောင်းရတနာများရအံ့၊ ရုပ်တုတော်ကြီးအား ပန်း၊ ဆီမီး၊ သစ်သီးများကပ်လှူပူဇော်၍ လိုရာကို ဆုတောင်းကြလော့”

စကားအဆုံး၌ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးသည် ခါးတွင်ချိတ်ထားသော သော့တွဲမှ သော့တစ်ချောင်းဖြင့် သော့ ခလောက်ကြီးဖွင့်ပြီးလျှင် သံမင်းတုံးကြီးကို ဆွဲလိုက်ရာ တံခါးပွင့်သွားလေ၏။ တံခါးပွင့်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အတွင်းမှ အစိမ်း၊ အနီ၊ အဝါ၊ အပြာစသောအရောင်မျိုးစုံ ဓာတ်မီးလုံးကလေးများဖြင့် သွယ်ဝိုက်စီတန်းလင်းလက်လျက်ရှိသော အခန်းကြီးကိုမြင်ရ၏။ အခန်း၏ အလယ်ကား အမြင့်ပေသုံးဆယ်ခန့်ရှိသည့် ဆိုးဝါးခက်ထန်သော မျက်နှာရှိသည့် တင်ပလွင်ခွေ ရုပ်တုကြီးတစ်ခုကို တွေ့မြင်ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ရုပ်တုကြီးကိုမြင်သည်နှင့် အလွန်

အံ့သြသွားသည်။ ဆိုဖီယာတို့၏ ကိုးကွယ်မှုကို မသိခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် ဤရုပ်တုကြီးကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် သူတို့၏ ဘာသာတွင် ရှေးဟောင်းဟိန္ဒူတို့၏ အယူဝါဒဖြစ်ဖွယ်ရှိကြောင်း ထင်မြင်မိ၏။ ဟိန္ဒူတို့၌ နတ်ဘုရားသုံးဆူရှိရာ ဗြဟ္မာ၊ ပိဿနိနှင့်သီဝသုံးဆူ အနက် တစ်ဆူဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရှိ၏။ ဤမျှ အကျည်းတန် အရုပ်ဆိုးခက်ထန်နေပါက အဖျက်နတ်ဘုရားသီဝသာဖြစ်နိုင် ဖွယ်ရှိသည်ဟု ယူဆမိသည်။ ဟိန္ဒူတို့၏ တရုတ်ရအယူဝါဒတွင် သီဝကား အဖျက်နတ်ဘုရားပင်ဖြစ်လေသည်။

ရုပ်တုကြီးမှာ အချိုးအစားမကျသော မျက်နှာ၊ ရက်စက်သော မျက်လုံးများဖြင့် စေ့စေ့ကြည့်လေလေ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလေရှိ၏။ မျက်လုံးကြီးနှစ်လုံး၌ တပ်ဆင်ထားသော ပတ္တမြားကြီး နှစ်လုံးမှာကား သွေးရောင်ကဲ့သို့ရဲရဲနီလျက် မီးရောင်ခဲအောက်တွင် တလက်လက်တောက်ပနေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပတ္တမြားကြီးနှစ်လုံး နှင့်ရုပ်တုကြီးအံ့ား တအံ့တဩငေးမောကြည့်ရှုကြလေသည်။

အဆောက်အဦးမှာ အလျားပေလေးဆယ် အနံပေလေးဆယ်ခန့်ရှိ၍ စတုရန်းပေငါးဆယ်ခန့်ရှိလေးထောင့်ပုံ တွင်းကြီးတစ်တွင်းအောက်တွင် ဆောက်လုပ်ထားသည်နှင့်တူ၏။ ၎င်း၏ အပြင်မှ အထက်သို့ မော်၍ကြည့်သော် ပြာလဲ့ သောကောင်း

ကင်ကိုမြင်ရ၍ လိုက်ခေါင်းမှထွက်ခါနီး ရရှိသောလေမှာ ထိုလဟာပြင်မှ လိုက်ခေါင်းအတွင်းသို့ ဝင်လာဟန် လက္ခဏာရှိလေသည်။

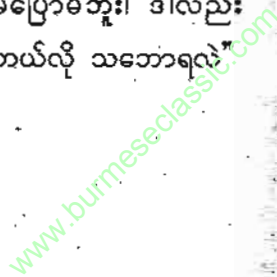
လက်ယာရစ်သုံးပုတ်မျှ ရုပ်တုကြီးကို လှည့်လည်ကြပြီးနောက် ရုပ်တုရှေ့တွင် စိတန်းရပ်ကာ ငွေလင်ဗန်းထဲမှ လှူဖွယ်ဝတ္ထုများကို ရုပ်တုရှေ့ရှိခုံအသီးသီး၌တင်ကြရာ ကျွန်ုပ်တို့လည်း အခြားသူများနည်းတူ တင်ကြလေသည်။ မင်းသမီးလေးက အပျိုတော်များဘက်သို့လှည့်ကာ

“ကိုင်း ပူဇော်တဲ့ကိစ္စပြီးပြီ သွားကြတော့”

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် အပျိုတော်များသည် တံခါးပေါက်ဆီသို့ စုရုံးရောက်ရှိသွားကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ကား ရုပ်တုကြီး၏နောက်တွင် သွားရောက်ပုန်းအောင်းကြလေသည်။ ထိုအခါ ကပွတ်နံအင်ဒရူးက မမျှော်လင့်သောစကားကို ပြောဆိုလေသည်။

“ဒီမှာ အိုင်ဆေးစောနားမူး၊ ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်ဗျာ၊ ဒီအရုပ်ကြီးက ပတ္တမြားကြီးနှစ်လုံးဟာ ကျုပ်တို့ဝိတို့ရိယဘုရင်မကြီးပျောက်သွားခဲ့တဲ့ ပြည်တန်ပတ္တမြားကြီးတွေဗျာ၊ ဒါတွေကို တွေ့ရင် အပါယူခဲ့ဖို့ ဗိုလ်မှူးကြီးပီးကော့က ဆက်ဆက်မှာလိုက်တယ်၊ အဲ့ဒါ ခင်ဗျားကို လုံးဝမပြောမိဘူး၊ ဒါလည်း အရေးကြီးတဲ့တာဝန်တစ်ရပ်ပဲ၊ ခင်ဗျား ဘယ်လို သဘောရလဲ”

“ဘာကိုပြောတာလဲ”

“ပတ္တမြားကြီးကို တစ်ခါထဲ ယူခဲ့ကြဘူးလေဗျာ”

“ဒါကလည်း အလွန်အရေးကြီးတယ်၊ ခင်ဗျား ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သိချင်တယ်”

ကျွန်ုပ်မှာ ခေတ္တစကား မပြောနိုင်ဖြစ်သွား၏။

“ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်နော် သူငယ်ချင်း၊ **Colonel Peacock** ကြီးက ဒီကိစ္စကို တိုးတိုးတိတ်တိတ် ကျွန်ုပ်မှာလိုက်တာဗျာ၊ ခင်ဗျားမင်းသမီးလေးကို သိပ်ချစ်နေရင်လည်း မလုပ်နဲ့ပေါ့ဗျာ”

သူ့စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ တွန့်ခနဲဖြစ်သွား၏။

အင်ဒရူးသည် ကျွန်ုပ်အား စေ့စေ့ကြည့်၍ ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် အမိန့်နှင့်တာဝန်ကို နာခံရသော စစ်သားသာဖြစ်သည်။ စစ်နှင့်အချစ်တွင် နောက်ဆုံးနှင့်စစ်ကို ဦးစားပေးရန် ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

“သိပ်အရေးကြီးရင်လည်း လုပ်ကြတာပေါ့ဗျာ”

ထိုအချိန်၌ မင်းသမီးလေးသည် ခေါင်းဆောင်ဘုန်းကြီးအနီး သို့ကပ်၍ တစ်စုံတစ်ရာကို ပြောလိုက်ရာ ဘုန်းကြီးနှစ်ပါးစလုံး ဂုဏ်သို့ဝင်သွားကြလေသည်။ အပျိုတော်များမှာလည်း အဆောက်အဦး ပြင်ပသို့ရောက်သွားကြပြီး လိုဏ်ခေါင်းအတွင်းဝင်နေ ပြီးဖြစ်၏။ မင်းသမီးကလေးသည် အလျင်အမြန် ပြန်ဝင်လာပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်အနီးကပ်၍ “လာ လိုက်ခဲ့၊ ဆင်မြူရယ်”

ဟု လေသံတိုးတိုးဖြင့် ပြောဆိုကာ ရုပ်တုရုံရာဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် ရောက်သွားကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း နောက်မှလိုက်ပါသွားကြသည်။ ရုပ်တု၏ နောက်တည့်တည့်သို့ရောက်သောအခါ ဆိုဖီယာမင်းသမီးလေးသည် သံကွင်းငယ် တစ်ခုကို နဘေးသို့ ဆွဲလိုက်ရာ ကျောက်ပြားဟုထင်ရသော ဆယ့်ငါးပေပတ်လည်ခန့် သစ်သားပြားမှ အပေါက်တစ်ပေါက်ပွင့်သွား၏။ အပေါက်၏ အခြားဘက်သို့ကြည့်လိုက်ရာ ကျဉ်းမြောင်းသောလမ်းကြားလေး တစ်ခုမြင်ရပြီးလျှင် အပြင်မှ လေသည် လိုဏ်ဂူအတွင်းသို့ တဖြူဖြူဝင်ရောက်လာ၏။

“ကိုင်း၊ ဒီအပေါက် မြန်မြန်ထွက်ကြပေတော့ ဝှက်ဘိုင် ဆင်မြူရယ်၊ နောင်အဆင်ပြေတဲ့အခါ ပြန်တွေ့ကြတာပေါ့”

ကျွန်ုပ်သည် သူ့မအား စိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။ အင်ဒရူးက ကျွန်ုပ်အား တံတောင်နှင့်တွတ်လိုက်သည်။ ဒီအချိန်မှ ဤပတ္တမြားကြီးကို မယူလိုက်ပါက ဘယ်တော့မှ ရတော့မည်မဟုတ်။ ရလာခဲ့ပါက ဘုရင်မကြီး၏ နန်းစဉ် ပတ္တမြားဖြစ်သဖြင့် အင်္ဂလိပ်အစိုးရနှင့်တော်ဝင်မိသားစုအတွက် အလွန်ဂုဏ်တက်ပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် နောင်ဘယ်တော့မှ ကြံတော့မည်မဟုတ်သော အခွင့်ကြုံပစ်မှတ်အားဆောင်ရွက်ရန် အကြိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်မိ၏။

သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်များမှာ ဝေခွဲမရဖြစ်နေပေသေး

www.burmeseclassic.com

သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဆိုဖီယာမင်းသမီးလေးကို အလွန်ပင် ချစ်ခဲ့ပါ၏။ ဤပတ္တမြားကြီးများကို ယူသွားလိုက်ပါက အသက် သခင်ကျေးဇူးရှင်မလေးအား သစ္စာဖောက်ရာကျခဲ့မည်။

သို့ရာတွင် အမိန့်နှင့်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရသည့် စစ်သားတစ်ဦးအနေဖြင့် ဘာမဟုတ်သည့်မိန်းမကိစ္စ ကြောင့် ပေးအပ်သောတာဝန်ကို မကျေပြန်ခဲ့ပါက တစ်သက်လုံးနာမည်တစ်လုံးနှင့်နေခဲ့သော ကျွန်ုပ်ကပွဲတိုက်စောနားမှူး နာမည် ပျက်ပေတော့မည်။ ပြီးတော့ သက်သေအဖြစ် ဘေးမှာ ကပွဲတိုက်အင်ဒရူးနှင့်မာဆွတ်တို့သည် ရှိနေသေးသည် မဟုတ်ပါလော။

အချိန်ကား အလွန်အဖိုးတန်၏။ ထို့ကြောင့် စိတ်ကို ယတိပြတ်တင်းကာ အင်ဒရူးနှင့်မာဆွတ်တို့ကို အချက်ပြ လိုက်သည်နှင့်၎င်းတို့နှစ်ဦးက မင်းသမီးလေးကို ရုတ်တရက် ဖမ်းဆီးပြီး မျက်နှာကို အဝတ်နှင့်စည်းကာ ပါးစပ်ကိုလည်း အဝတ်တစ်ခုနှင့်ပိတ်ထားလိုက်၏။

“အိုး ဘယ်လိုလုပ်ကြတာလဲ၊ ဆင်မြူရယ်ရေ ကယ်ပါဦး ကယ်ပါဦး။”

ဟု ညည်းညူကာ ရုတ်တရက်သတိမေ့မြောသွားရှာတော့

၏။

မာဆွတ်က ဆိုဖီယာထံမှ ခြောက်လုံးပြုလေးကို နှိုက်ယူပြီး အင်ဒရူးအား ပေးလိုက်၏။ အင်ဒရူးက သစ်သီးခြင်းထဲမှ ခါးတွင်ဝှက်ယူလာသည့် ဓားချွန်ကလေးကို ထုတ်ကာ ကျွန်ုပ်အား ပေး၍

“ကဲ သူငယ်ချင်း၊ လုပ်ကြစို့”

နှစ်ယောက်သား ရုပ်တုကြီးပေါ်တက်၍ ပတ္တမြားကြီး နှစ်လုံးကို ကော်ထုတ်ကြတော့၏။ ဓားချွန်ကလေးမှာ ညကတည်းက သစ်သီးခြင်းထဲမှ ယူခဲ့ကြောင်း စောစောကပင် အင်ဒရူးက ကျွန်ုပ်ကို ပြောခဲ့ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး ပတ္တမြား ကြီးများကော်ထုတ်နေစဉ်၌ မာဆွတ်က အဆောက်အဦး တံခါး မကြီးကို သွားရောက်ပိတ်ဆို့လေတော့သည်။ ထိုအခါ အပြင်ဘက်မှ “သခင်မလေး၊ သခင်မလေး” ဟု ဆူညံစွာ အော်ဟစ်နေသော အပျိုတော်များအသံကို ကြားကြရ၏။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် တစ်ယောက်တစ်လှည့် ပတ္တမြား ကြီးများကို ကော်ထုတ်ကြရာ အလွယ်တကူမရဘဲရှိကြတော့၏။

အပြင်ဘက်မှ တံခါးမကြီးအား တပုန်းပုန်းထုရိုက်သံများ ကြားကြရ၏။ ခဏအကြာတွင် တံခါးမကြီးသည် ဝုန်းခနဲ ပွင့်သွား၏။ အပျိုတော်များက ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးအား မြင်၍

www.burmeseclassic.com

အရုပ်ကြီးမှပတ္တမြားများထုတ်ယူနေသည်ကို တွေ့သည်နှင့်

“လုပ်ကြပါဦး၊ သူခိုးတွေ သူခိုးတွေ၊ ပတ္တမြားကြီးတွေကို ခိုးနေပြီ။ သခင်မလေးလည်းသေပြီ”

ဟု ဟစ်အော်ကြတော့သည်။ ထိုအခါ ဘုန်းကြီး နှစ်ပါးသည် ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီး ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးရှိသည့် ရုပ်တုကြီးထံပြေးလာရာ လမ်းမှ မာဆွတ်က ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်တော့ ၏။ ရှေ့ဆုံးမှဘုန်းကြီးကို ဟန့်တားလိုက်နိုင်သော်လည်း နောက်မှ ဝင်လာသည့်ဘုန်းကြီးက ဓားရှည်ကြီးကို ဆွဲထုတ်၍ မာဆွတ်အား ပိုင်းလိုက်လေတော့သည်။ “လက်နက်မဲ့မာဆွတ်သည် အားခနဲ အော်ကာ လဲကျသွားတော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးမှာလည်း ပတ္တမြား ကြီးကို ရရှိပြီး ဖြစ်သဖြင့် ရုပ်တုကြီးပေါ်မှ လွှားခနဲခနဲ ချကာ နှစ်ယောက်သားပြေးဖို့ပြင်လိုက်၏။ မာဆွတ်အား ဓား နှင့်ပိုင်းခဲ့ သော ဘုန်းကြီးသည် ဓားကိုကိုင်ကာ ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ တရကြမ်း ပြေးဝင်လာခဲ့ရာ အင်ဒရူးက သူရထားသည် ခြောက်လုံးပြူးလေး နှင့်ခိုင်းခနဲခိုင်းခနဲနှစ်ချက် ဆင့်ပစ်လိုက်သည်နှင့် ကုလားဘုန်းကြီး သည် သေနတ်ထိမှန်ကာ လဲကျသွားတော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်း မလွယ်ပေါက်ဆီသို့ ပြေးထွက်ခဲ့ရာ အနီး၌ သတိမေ့လဲကျနေသည့် မင်းသမီးလေး ဆိုဖီယာအား နဖူးမှ အဝတ်ကို အသာအယာမ၍ ဝါဝင်းသော နဖူးပြင်လေးကို ဖူးထောက်၍ နမ်းဖြစ်အောင်နမ်း

လိုက်ပြီး

“မောင့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါလေ အချစ်ကလေးရေ၊ သစ္စာ ဖောက်သွားသူမို့ မုန်းလည်းမုန်းလိုက်ပါဏော့”

ဟု ရေရွတ်ကာ အပြင်သို့တဟုန်ထိုးပြေးထွက်ပြီး အောက်သို့ခုန်ချလိုက်ပါသတည်း။

www.burmeseclassic.com

“ကန္တာရမှလွတ်မြောက်ကြပြီ”

ကျွန်ုပ်တို့သည် တောင်ပူစာနုစစ်ခုကြားလမ်းကြားလေး ဖြစ်နေရာသို့ ကျသွား၏။ အင်ဒဂျွန်က ရှေ့မှပြေးသွားလျက် ကျွန်ုပ်မှ နောက်မှပြေးလိုက်သွားလေသည်။ လမ်းကြားကလေးကား တေးဘယ်ညာ၌ တောင်ကြားသဖွယ်ဖြစ်နေပြီး ကျောက်နံရံများက နှစ်ဖက်စလုံးကာဆီးထား၏။ လမ်းကလေးမှာ ရေမြောင်း အသွင်သဏ္ဍာန်ဖြင့် ကျောက်ထုံးကျောက်ခဲ များ မညီမညာနှင့်ဖြစ် နေ၏။ အချို့နေရာများတွင် ကျဉ်းလိုက် အချို့နေရာများတွင် ကျယ်လိုက်ဖြစ်နေလေသည်။ သို့ရာတွင် အစက လေးငါး ခြောက်ပေကျယ်သော်လည်း ရှေ့တိုးလေ ကျဉ်းလေ ပို၍ဖြစ်လာ၏။

“ဟေ့ စောနားမူး ဒီမြောင်းလိုလိုလမ်းကလေးက ရှေ့မှာ ပိတ်များနေမလားမသိဘူး။ အပေါ်ကို တွယ်တက်ကြ ရင်မကောင်း ဘူးလား”

“မကောင်းဘူး၊ တော်ကြာ နောက်ကလိုက်လာတဲ့လူတွေ ရှိရင် တွေ့နေဦးမယ်”

ဤရေမြောင်းလိုဖြစ်နေသည့်နေရာလေးမှာ ကမ္ဘာလူနီမြို့ တော်မှ ရေများထွက်သည့် ရေထွက်ပေါက်ဟုယူဆရသည်။ မိုးတွင်းကာလ၌ ဤရေထွက်ပေါက် Drainage မှ ရေများသည် ရှေ့ရှိ သဲကန္တာရအတွင်းသို့ ရေများစီးဆင်း သွားသည့် လက္ခဏာ ရှိပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လူတစ်ကိုယ်ခန့်သာ သွား၍ရတော့ သည်။ ကျောက်ကြား၌ တဖြည်း ဖြည်းတိုးကာဝေ့ကာ သွားရတော့၏။ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများက ခံနေသဖြင့် ပါလာသည့် ဓားကလေးဖြင့် ဖျင်ရလေ၏။ အတော်တော့မလွယ်လှပါ ဟေ။ ဆူးများကလည်း ဟိုခြစ်သည်ခြစ် ခြစ်သေး၏။

ကျောက်ကြိုကျောက်ကြား၌ တိုးဝေ့သွားလာနေစဉ် နန်းတော်ကြီးဆီမှ သေနတ်သံများ၊ ဆူညံစွာတီးခတ်လိုက်သည့် အန္တရာယ်အချက်ပေးခေါင်းလောင်းသံဟုယူဆရသောအသံများကို အဆက်မပြတ်ကြားနေရပြန်၏။

“အင်း ငါတို့ပေးခဲ့တဲ့ ခုကွတော့ ဆိုဖီယာ့ ခမ္မာ

www.burmeseclassic.com

ကောင်းကောင်းကြီးခံနေရပြီထင်တယ်”

ဟု တွေးရင်း မင်းသမီးလေးကို ကရုဏာသက်မိပါသည်။

“ခွင့်လွှတ်ပါ အချစ်ရယ်” ဟုလည်း နှုတ်မှ တိုးတိုး ရေရွတ်မိပြန်ပါသေးသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် ဆူးချုံများ၊ နွယ်ပင်များနှင့် မညီမညာကျောက်တုံးကျောက်ခဲများကြားမှ ဆက်လက်တိုးဝှေ့ နေရဆဲဖြစ်၏။ အချိန်တစ်နာရီကျော်သွားပေပြီ။ ခရီးကမူ သိပ်မပေါက်သေး။ နောက်က လိုက်လာပါက လွတ်မြောက်ရန် မသေချာလှပေ။

“ကိုင်း ဂျိုးရေ၊ တိုးသာတိုးဗျာ၊ နောက်ကလိုက်လာ လို့မိသွားရင်တော့ ဒီတစ်ခါ ကျားနဲ့တိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ထောက်တောက်စင်းပြီးအပြတ်အရှင်းခွဲခွဲမှာဗျို့...”

“အင်း၊ ဒီတောင်ကြားလမ်းကလေးကလည်း ဆုံးတောင် မဆုံးနိုင်ဘူးဗျာ၊ လူလည်း သုံးမထားတော့ မနည်းတိုးရတယ်ဗျို့”

“ဝို ဝို ဝို ဝို”

“ဟေ့ ဂျိုး နားထောင်စမ်းဗျို့၊ လေယာဉ်သံမဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် လေယာဉ်သံပဲ”

“ဟော အသံတိုးပြီး ပျောက်သွားပြီဗျို့၊ ဘယ်လိုဖြစ်မယ် ထင်သလဲ”

“ဖြစ်နိုင်ချေရှိတာကတော့ ဝေးသွားတာမဟုတ်ရင်တော့ ဆင်းသွားတာ ဖြစ်မယ်၊ ဆင်းပြီဆိုရင်တော့ ဒီနားမှာ လေယာဉ် ကွင်းများရှိနေမလားမသိဘူး”

“ဟုတ်လိမ့်မယ်ထင်တယ်ဗျို့”

“အသံကြားတဲ့ဘက်ကို သွားကြရအောင်”

ကျွန်ုပ်တို့တိုးဝှေ့နေသော လမ်းကြားလေး၏ဘယ်ညာ ကျောက်တောင်များမှာ တဖြည်းဖြည်းနိမ့်လာပြီး လမ်းက လည်းအနည်းငယ်ပိုကျယ်လာ၏။ ဆူးချုံများလည်းရှင်းလာသဖြင့် ယခင်ကထက် ခရီးပိုတွင်လာ၏။

“ကဲ ကြီးစားကြစို့ ဂျိုးရေ ဒီဒေသက လွတ်မြောက်ဖို့က အရေးကြီးတယ်”

“ဟုတ်တယ် သူငယ်ချင်း”

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် အပြန်အလှန်အားပေးကြရင်း သွက်လက်စွာရှေ့သို့ တိုးချီတက်ခဲ့ကြရာ နောက်ထပ် နာရီဝက် ခန့်သွားမိသည်နှင့် လျှိုမြောင်လမ်းကြားလေးမှ လွတ်မြောက်ပြီး မြေပြင်သို့ ရောက်ကြရတော့၏။

“ဝိုး အခုမှပဲ အသက်ရှူဝတော့တယ်ဗျာ”

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦးကြည့်ရင်း ပြုံးမိကြ၏။ အားလုံးမှာ ဆူးခြစ်ရာ ပလပွနှင့် ညစ်ပတ်ပေရေ

www.burmeseclassic.com

စုတ်ပြတ်နေကြ၏။ သွေးစသွေးနဖျားကား တစ်ကိုယ်လုံးပူရ နေသည်။ ဖိနပ်များလည်း စုတ်ပြု၍ စီးမရတော့သဖြင့် ပစ်ခဲ့ရသည်။ ဖိနပ်တွေကလည်း ယောက်ျားစီးဖိနပ်မှ မဟုတ်ဘဲ။ မိန်းမစီး အပျိုတော်ဖိနပ်တွေ။

“ဟေ့ဂျီး၊ ဟိုမှာ ရေအိုင်တစ်ခုပါလားဗျ”

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ကိုက်သုံးလေးရာအကွာတွင် အင်းလိုလို ရေအိုင်ကြီးတစ်ခုအား လှမ်းတွေ့ရ၏။ ဤမြောင်းမှ စီးဆင်း လာသောရေများစွဖွဲ့ရာ ရေအိုင်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အိုင်၏အကျယ် အဝန်းကား ကိုက် ၅၀၀ အချင်းအဝန်းအဝိုင်း တော့ ရှိပေလိမ့်မည်။

“ဟေ့စောနားမူး၊ ညာဖက်က ကွင်းကြီးကိုလှမ်း ကြည့်လိုက် စမ်းဗျာ၊ ဘာတွေ့လဲ”

“ဟိုက် လေယာဉ်ပြေးလမ်းဗျို့”

“ဟ ဟိုမှာလည်း ရွက်ဖျင်တဲ့တစ်လုံးပါလား”

“တဲ့အစွန်းမှာ လှမ်းကြည့်လိုက်စမ်းပါဦးဗျာ၊ ဘာလဲလို့”

“ဟာ၊ ဂျာမန်တိုက်လေယာဉ်ပျံဗျို့၊ နောက်ပေါ်တဲ့ မစ်ဆာရှုမစ်တိုက်လေယာဉ်ဆိုတာ အဲဒါပဲဗျ၊ ကျုပ် ဒီကို မလာခင်က ဌာနချုပ်က အစီရင်ခံစာတွေမှာ ဂျာမန်တွေ တိုက်လေယာဉ်အသစ်ထုတ်နေပြီ၊ မစ်ဆာရှုမစ်ဆိုပဲ၊ အဲဒါ အခုလေယာဉ်ပျံပဲဗျို့”

“ဟိုမှာမောင်တဲ့လေသူရဲမဟုတ်လား၊ လေယာဉ်မှာလည်း ဂျာမန်စကြာတံဆိပ်တွေ နေရပြီ”

“ကဲ သေချာပြီသူငယ်ချင်း၊ ဒီကောင်ကို ဝင်ဖမ်းပြီး ဒီလေယာဉ်နဲ့ပဲ လစ်ကြစို့”

“ဖြစ်ပါ့မလား”

“ဒီနည်းကလွဲပြီး ဒီနယ်မြေကလွတ်မြောက်ဖို့လမ်းက ဒါပဲရှိတယ်မဟုတ်လား၊ **Do Or Die** ပဲ သူငယ်ချင်း၊ ချကြစို့”

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် ဂျာမန်လေသူရဲနှင့်လေယာဉ်ကို အလစ်ဝင်ရောက်စီးနင်းတိုက်ခိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် ကြတော့၏။

ဘေးမှာအစောင့်အကြပ်များရှိနိုင်သဖြင့် ကျွန်ုပ်က အခြေအနေစောင့်ကြည့်ပြီး အင်ဒရူးက ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ရန် စေခိုက်ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် သားကောင်ဖမ်းသည့် အာဖရိက ခြင်္သေ့ကြီးများပမာ လေသူရဲနှင့်လေယာဉ်ရှိရာသို့ တဖြည်းဖြည်း ချင်းတပ်ကြ၏။

လေယာဉ်ပိုင်းလော့သည် လေယာဉ်ကို ငုံ့ကြည့်နေသည်။ အင်ဒရူးသည် ချွဲတစ်ချုံ့ပြီး တစ်ချုံ့ကူး၍ အနားရောက်သည်နှင့် ဘာနေပိုင်းလော့အား လွှားခနဲခွန်အုပ်လိုက်တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

အင်ဒဇ္ဇက လေသူရဲကိုခုန်အုပ်ပြီး ၎င်း၏သေနတ်ကလေးဖြင့် နားထင်တော့ထားချိန်တွင် ကျွန်ုပ်က အပြေးအလွှားသွားရောက်၍ ဂျာမန်၏ခါးမှ ဂျာမန်မော်ဇာပစ္စည်းကို ထုတ်ယူလိုက်၏။

“ကိုင်း ကိုယ့်လူ ငါတို့ကိုမောင်းပို့စမ်း”

ကျွန်ုပ်က အင်္ဂလိပ်လိုပြောလိုက်ရာ လေသူရဲက ခပ်ကြောင်ကြောင်နှင့် နားမလည်သလို လုပ်နေ၏။

“ဟေ့ ဂျိုး၊ သိပ်အချိန်ဆွဲမနေနဲ့၊ ဒီကောင် ဂျာမန်ကောင်မလေး ဂျာမန်လိုသာ ပြောတော့”

အင်ဒဇ္ဇကား Language သင်တန်းများတွင် ဂျာမန်နှင့်စကားကိုပါ သင်ကြားတတ်မြောက်ထားပြီး ဘာလင်စစ်သံနှင့်လည်း အချိန်အတော်ကြာကြာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသောကြောင့် ဂျာမန်စကား ကောင်းစွာပြောတတ်သူဖြစ်၏။

ဂျာမန်လိုပြောလိုက်မှ လေသူရဲသည် ခပ်ကြောင်ကြောင် မလုပ်တော့ဘဲ လေယာဉ်ပေါ်သို့ တက်တော့၏။ မတက်ပါကလေးသူ့အားသတ်ပစ်မည်အရိပ်အယောင်များကို ကျွန်ုပ်တို့မျှော်စင်များ၌ အထင်းသား တွေ့သွားပုံရ၏။ မိန်းမလိုဝတ်စားသည့် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးအားလည်း တစ္ဆေခြောက်ခံရသူအလွန်လည်း အံ့ဩနေ၏။

“ဟေ့ကောင်၊ ဒီကနေပြီး ပက်ရှုဝါကို မောင်းစမ်း”

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် လေယာဉ်ပေါ်တက်ကြပြီး နောက်ခန်းမှနေ၍ လေသူရဲအား သေနတ်နှစ်လက်ဖြင့် ခေါင်းကို ခွိန်ထားကြ၏။

“ဟေ့ကောင်၊ မသေချင်ရင် ခပ်မြန်မြန်လုပ်”

လေယာဉ်ကိုအမြန်ဆုံးစက်နှိုးစေပြီး ကွင်းမှ လေထဲသို့ ဆက်စေ၏။

ကျယ်လောင်သောလေယာဉ်စက်သံကြားသဖြင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းတစ်လုံးမှ နောက်ထပ်လေသူရဲနှစ်ဦး ထွက်လာ၍ ခုတ်တိုများဖြင့် တစ်ဦးတစ်ဦး ပစ်ခတ်ကြလေတော့သည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့လေယာဉ်ကား တစ်ဟုန်ထိုး ကောင်းကင်သို့ ထိုးတက်သွားသဖြင့် ပစ္စတိုပစ်သည်မှာ ဘာမျှမထိရောက်တော့ချေ။

လေယာဉ်မောင်းသမားသည် လေယာဉ်ကို အနောက်ဖက်သို့ ပြောင်းတက်ပြီး ပေတစ်သောင်းကျော်အရောက်၌ မြောက်ဖက်မှ ဆောင်တန်းကြီးများဆီသို့ အပြင်းမောင်းနှင်လေတော့သည်။

“ဂျိုး၊ ဒီကောင်မောင်းနေတဲ့ Direction က ဟုတ်ရဲ့”

“ဘယ်ဟုတ်ရမှာလဲ၊ ဒီကောင်က တို့ကို ဘာမှမသိဘူးနော်”

“ဟေ့ကောင် ဝက်မသား၊ မင်းဘယ်မောင်းနေတာလဲ၊

www.burmeseclassic.com

ငါတို့က ပက်ရှုဝါသွားချင်တာကွ”

“မြောက်ကို မောင်းနေတာ”

“မြောက်ကို မောင်းလို့ရမလားကွ ဝက်မသားရဲ့ ပက်ရှုဝါက အရှေ့တောင်ယွန်းယွန်းမှာကွ၊ မင်းက ငါ့ကို ဘာများအောက်မေ့နေလဲ၊ ငါကမင်းလို့ပဲ လေသူရဲကွ၊ မင်း ငါ့ကို ပတ်မယ်မကြံနဲ့၊ အသက်နဲ့ကိုယ် အိုးစားကွသွားမယ် ကိုယ့်လူ”

အင်ဒရူးက လေသူရဲနားထင်ကို သေနတ်ဖြင့်တော့ပြီး ခပ်နာနာပြောင်းထိုး၍ ပြောလိုက်မှ လေသူရဲက လေယာဉ် လမ်းကြောင်း ပြောင်းတော့၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ဓားမြှောင်ထိ ထုတ်ကာ လည်ပင်းကို ခပ်နာနာထောက်ထားပေးရ၏။ သူက ဖျက်ယဖျက်လုပ်သဖြင့် ရည်မှန်းချက်အောင်မြင်ခါနီး အပျက်မခံနိုင်ပါ။ ယခုလို အချိန်တွင်တော့ ရက်စက်တန်သင့် ရက်စက်ရပါလိမ့်မည်။

လေယာဉ်ကလေးသည် တစ်နာရီခွဲခန့် မောင်းနှင်ပြီး ပက်ရှုဝါမြို့လေယာဉ်ကွင်းပေါ်သို့ ပျံဝဲနိုင်ကြတော့ ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လေယာဉ်ကွင်းပေါ်ပျံဝဲချိန်၌ အောက်လေယာဉ်ပစ်အမြောက်များက အထိတ်တလန့်နေရာယူ ကြားရေဒီယိုစက်ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်ကြောင်း အချက်ပြမီးကျည်များပစ်ဖောက်ပြုရ တော့

ဒါတောင် မသိသည့် စက်အမြောက်တစ်လက်နှစ်လက်က ထပ်လိုက်သေးရာ ကံကောင်း၍ မထိမှန်ခြင်း ပါပေ။

လုပ်လိုက်စမ်းတော့၊ ကိစ္စပြီးခါနီးမှာတောင် သေမင်ကျွန်ုပ်တို့ကို လာနမ်းနေပါသေးလား။

ကွင်းနှင့် ရေဒီယိုအဆက်အသွယ်ရပြီးသည့်နေ့တွင်ကား ချောမောစွာ ဆင်းသက်နိုင်ပါတော့သည်။

လေယာဉ်ဆင်းသည်နှင့် ကွင်းရှိ အရာရှိများ အမြောက်တပ်သားများ အပြေးအလွှားရောက်လာကြသည့် ယောက်ျားကြီးများဖြစ်ပါလျက် ကုလားမဆာနီခြုံလာကြသည့် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးကို မြင်တွေ့သည်နှင့် တဟားဟားနှင့် ရယ်မောကြကုန်၏။

“ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ ကိုယ့်လူတို့ရယ်”

ဟုလည်း ဆီး၍ ပြောကြတော့၏။ ကုလားမဆာနီခြုံလာသည့် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးအားလည်း ဖက်ရမ်းနမ်းရှုံ့ကြ၏။

ဈာမန်လေသူရဲနှင့်လေယာဉ်အား သက်ဆိုင်ရာသို့ အပ်နှံပြီး ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် အဝတ်အစားများ လဲလှယ်ကာ နေ့လယ်စာကို အတိုးချ၍ အဝစားသောက်ကြ၏။

တစ်နာရီခန့်အကြာ Colonel Peacock ကာနယ်စီးကော့ကြီးရောက်ရှိလာပြီး ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးကို အူယိုက်

www.burmeseclassic.com

လူစွန့်စားကြီးကပ္ပတိန်စောနားမူး

ည်းလှိုက်လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကာ "Welcome Victors"
ဘင်ပွဲရလာသူများကို လှိုက်လှဲစွာကြိုဆိုပါသည်"ဟု ပြော
လတော့သည်။

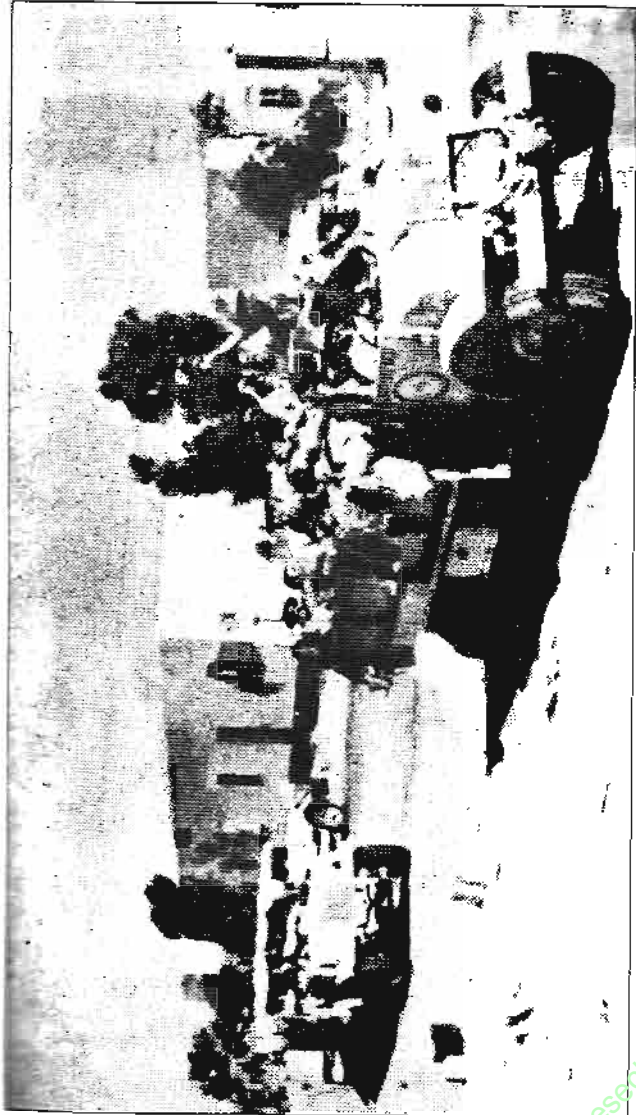
စစ်သားများအဖို့ အထက်လူကြီး၏ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုမှု
ငါးကား မဟာဆုလဒ်ကြီးပါပေ။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် လေယာဉ်ဧည့်ခန်းတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့
ကို Colonel Peacock ကာနယ်ပီးကော့အား ရှင်းလင်း
ပြအစီရင်ခံလေသည်။

"အလွန်တော်ကြပါပေတယ် ကပ္ပတိန်စောနားမူးနဲ့
ကပ္ပတိန်အင်ဒရူးတို့၊ မင်းတို့ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ကိစ္စက သာမန်လူတွေ
မလုပ်နိုင်ပါဘူး၊ ဒီကိစ္စမျိုးက လုပ်လည်းလုပ်ရဲမှ၊ ဉာဏ်လည်း
လွှာသုံးမှ၊ စွန့်စားသင့်တဲ့နေရာမှာလည်း စွန့်စားမှ၊ ဒါမှ အောင်မြင်
တာ၊ ကံလည်း လိုတာပေါ့လေ"

"မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ သာမန်တော့ ပြန်ရောက်ဖို့
မလွယ်ပါဘူး၊ ဒီဂျာမန်လေယာဉ်နဲ့တွေ့ပြီး အပိုင်စီးခဲ့နိုင်လို့
ပေါ့ခင်ဗျာ"

"ကံဆိုတာ အဲဒါပဲလေ၊ Fortune Favour The Brave
တဲ့၊ ကုသိုလ်ကံက ကြီးစားအားထုတ်တဲ့လူတွေ ကို ကူညီတတ်တာ
မျိုးပဲ"

သဲကန္တာရ အတွင်းတိုက်ပွဲဝင်နေသည့်
ဗြိတိသျှ စစ်ကားများ

သောင်းဝေဦး

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးကို ဖန်တီးခဲ့သည့် ဂျာမန်ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာ

“မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

“အင်း၊ ကပ္ပတိန်စောနားမူးက ဘုရင့်သမီးတော်လေးကို စည်းရုံးပြီး လွတ်အောင်လုပ်လာနိုင်တာရော၊ ကပ္ပတိန်အင်ဒဇ္ဇက ကျွန်ုပ်မှာလိုက်တဲ့ ပတ္တမြားကြီးနှစ်လုံးကို အရယူနိုင်ခဲ့တာရော၊ ဂျာမန်လေယာဉ်ပါ ပါအောင် ယူလာနိုင်ခဲ့တာရော အားလုံး ချီးကျူးစရာပါပဲ။ တော်ကြပါပေတယ်၊ တော်ကြပါပေတယ်။ ယောက်ျားကောင်း ယောက်ျားမြတ်များ ပီသကြပါပေတယ်။ ကိစ္စအားလုံးက ပြီးသွားပါပြီ။ သိချင်တာတွေအားလုံးလည်း သိရပါပြီ။ အင်း တော်တယ်၊ သိပ်ကို တော်ကြတယ်”

“ကိုင်း ကိုင်း၊ ကျွန်ုပ်ပြောထားတဲ့ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးကိစ္စ၊ ဆုတော်ငွေကိစ္စတွေတော့ ကျွန်ုပ်တာဝန်ထားပါ။ လိုအပ်သလောက် ပက်ရှုပါမှာနားပါ။ ဒီကိစ္စလည်းအထူး လျှို့ဝှက်ထားပါမယ်။ နားပြီးရင်တော့ ကပ္ပတိန်စောနားမူးက ကိုယ့် Unit ကို ပြန်နိုင်ပါပြီ။ တပ္ပတိန်အင်ဒဇ္ဇကတော့ ညွှန်ကြားချက် ခဏစောင့်ပါ။”

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် ကာနယ်ပီးကော့၏ လှိုက်လှိုက် လှဲလှဲချီးကျူးမှုကို ခံယူပြီးနောက် ၎င်းနှင့်အတူ လေယာဉ်ကွင်းမှ ဝတ်ရှုမြို့အတွင်းသို့ ပြန်လည်လိုက်ပါခဲ့လေသတည်း။

* * * * *

“ပက်ရှုဝါခြံ့မှာ ခဏတာ”

ပက်ရှုဝါ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် အနောက်မြောက်နယ်ခြား အစိုးရအိမ်တော်၌ ဇိမ်ကျကျတည်းခိုရ၏။ ရက်အတန်ကြာ ကျွန်ုပ်နှင့် ကပွဲတိန်အင်ဒရူးတို့ကား ဖြစ်စဉ်များကို စားမြုံ့ပြန်ကာ ညနေတိုင်း အဖျော်ယမကာများ သောက်သုံး၍ အပမ်းဖြေကြရ၏။

“ဘယ်လိုလဲ သူငယ်ချင်း၊ ကုလားမလေးကို လွမ်းနေပြီ လား၊ သတိရော ရနေသေးလား”

တစ်ညနေ၌ ယမကာလေးတွေထွေဖြင့် ကပွဲတိန် အင်ဒရူးက မေးမြန်းလာ၏။

“ခင်ဗျားနဲ့ ကောင်မလေး ချစ်ရော ချစ်လိုက်ကြရဲ့လား ဗျာ၊ မနက်အစောကြီး အခန်းထဲမှာ ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်တည်း တွေ့တဲ့နေ့က ကျွန်ုပ် သိပ်ပြီး မသင်္ကာဘူးဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ မျက်နှာတွေ ကြည့်ပြီး ပြောချင်တာ၊ မေးချင် တာတွေ အများကြီးပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကိစ္စက သိပ်အရေးကြီးနေတော့ စစ်ရေးထက် အချစ်ရေးကို ဦးစားမပေးနိုင်တော့ဘူး ပေါ့ဗျာ ဟဲ ဟဲ ဟဲ”

သူက ရယ်နိုင်သော်လည်း ကျွန်ုပ်က မရယ်နိုင်ပါချေ။ ကျွန်ုပ်၏ ဘဝတွင် လူမျိုးစုံ မိန်းကလေးများစွာကို တွေ့ခဲ့ဖူးပါသည်။ အတူလည်း နေခဲ့ဖူးပါသည်။ သို့ရာတွင် နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်မိခဲ့သည်မှာ မရှိခဲ့ဖူးပါ။ ထို့ကြောင့်သာပင် ယခုအချိန်ထိ အိမ်ထောင်မကျခဲ့ခြင်းပါပေ။ သို့ရာတွင် ခဏတာတွေ့ခဲ့ရသည့် ဆိုဖီယာမင်းသမီးလေးကိုကား ကျွန်ုပ်အလွန်ပင် ချစ်ခဲ့မိပါ၏။

“အင်း သတိမရဘူးပြောရင် လိမ်ရာကျမယ်၊ သတိရ တယ်ဗျာ၊ သူ နောက်ဆုံးပြောတဲ့စကားတွေကို အခုတိုင် ကြားနေ တုန်းပဲ”

“ဘာတွေများပြောလိုက်တာလဲ သူငယ်ချင်းရဲ့”

“ခင်ဗျားတွေ့တဲ့နေ့က သူ့ကို ကျုပ် ချစ်ရေးဆိုပြီးပြီဗျာ”
“သူကလည်း ကျုပ်အချစ်ကို လက်ခံတယ်”

“အင်း၊ ထင်ပါတယ်လေ၊ အစကတည်းက ကျုပ် မပြောဘူးလား”

ဒါပေမယ့် သူက ကျုပ်ကို နောက်ဆုံးပြောတယ်”

“ဘာတဲ့လဲ”

“မောင်စဉ်းစားပါတဲ့၊ မောင်ဟာ ကျွန်မအပေါ် စွဲလမ်းနေရင် ပေါင်းရမှာလည်းမဟုတ်ဘူး၊ နှစ်ယောက်စလုံး အသက်လည်း ဆုံးရှုံးမယ်၊ မောင့်ဝတ္တရားလည်းပျက်ကွက်မယ်၊ မောင့်နိုင်ငံအကျိုးလည်း သယ်ပိုးနိုင်မှာမဟုတ်တော့ဘူး၊ မောင့် အချစ်ကို ရုပ်သိမ်းပြီး ပြန်ပါမောင်ရယ်လို့ ပြောရှာတယ်ဗျာ”

“အေးလေ၊ သူပြောတာ ဟုတ်တာပေါ့”

“ဟုတ်တာပေါ့၊ မလုပ်နဲ့ ဆရာ၊ သွားခါနီးမှ ခင်ဗျားက ပတ္တမြားကြီးနှစ်လုံးကိစ္စပြောတော့ ကျုပ် အတော် အသည်းမာမာနဲ့ ဆုံးဖြတ်ရတာ၊ နေပါဦး၊ ဇာတိက ခင်ဗျားက အဲဒီကိစ္စကို ဘာလို့ ကျုပ် မပြောတာလဲ”

“ပတ္တမြားကြီးတွေ အဲဒီမှာရှိမှန်း အသေအချာမသိလို့လေ ဗျာ”

“အင်း၊ ကိုယ့်လူလုပ်တာ ကောင်မလေးကတော့ ကျုပ်ကို တစ်သက်လုံး မုန်းသွားပြီပေါ့ဗျာ၊ ဒါလည်း ကောင်းပါတယ်လေ၊ ချစ်နေရင် သူ သိပ်ခံစားနေရမှာပေါ့၊ တသသနဲ့ ဖြစ်နေမှာပေါ့၊

မုန်းသွားတော့လည်း ပြီးတာပါပဲ၊ မုန်းပါမေ့ပါရက်စက်ပါပေါ့ဗျာ”

“သူငယ်ချင်းကလည်း ကဗျာဆန်နေပြန်ပြီ”

“ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးမှာ ကျုပ် မက်ဆိုပိုတေးမီးယား စစ်မြေပြင်မှာရှိနေတုန်းက အထက်တပ်မှူးကြီးတစ်ဦးက ပြောဖူးတယ်ဗျာ”

“ဘာတဲ့လဲဗျာ”

“ဟေ့ စောနားမူးရေ၊ မိန်းမတွေဆိုတာ ဒို့စစ်သား တွေအတွက် အကြီးဆုံးရန်သူပဲကွ၊ **Woe of the man** သို့မဟုတ် **Woman** ဒို့ကိုပူဆွေးစေတဲ့အရာတွေပဲကွ၊ မင်း အောင်မြင်ချင်ရင် တော့ သူတို့ကို မစွဲလမ်းနဲ့ တကျာဆိုတဲ့ ရာဂဘီလူး အပူးမခံနဲ့တဲ့ဗျာ”

“အင်း ဟုတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ကျုပ် တပ်ခွဲမှူးကပွတ်နီရောဘယ် တောင် သူ့မိန်းမလေးကြောင့် သူ့ရော၊ သူ့မိန်းမရော၊ လင်ငယ်ရော သုံးလောင်းပြိုင် သေခဲ့ကြဖူးတယ်၊ ကျုပ်ပဲ သဂြိုဟ်ခဲ့ရတာ သင်ခန်းစာပေါ့ဗျာ”

“ကဲ ထားပါသူငယ်ချင်း၊ ခင်ဗျား ဒီလို **Feeling** တက်ပြီးနေမယ်မထင်လို့ ပြောမိတာဗျာ၊ တော်ပြီ တော်ပြီ ဒီကိစ္စ ရပ်ကြစို့”

ကျွန်ုပ်တို့စကားကောင်းနေစဉ် ရိပ်သာအတွင်းသို့

ပထန်ကုလားတစ်ယောက်အား အစောင့်များက လာပို့၏။

“ဟိုက်၊ မူစတာဖာအလီပါလား”

“ဟေ့ အလီ”

“ကပ္ပတိန်”

“အလီ၊ မင်း မသေဘူးနော်”

“မသေပါဘူးကပ္ပတိန်”

“ကပ္ပတိန်အင်ဒရူး၊ ခင်ဗျားကို လာကယ်တဲ့အဖွဲ့မှာ ဒီ ကျုပ်ကောင်ကြီး မူစတာဖာအလီက ဇာတ်လိုက်ဗျ၊ သူ့ကြောင့် ပက်ရှပ်ကနေပြီး Red Fort ကို ရောက်ရတာ”

“အင်း၊ မကြာခဏ ကပ္ပတိန်စောနားမူးက မူစတာဖာ အလီအကြောင်း ပြောပါတယ်”

“ကဲ အလီရေ၊ မင်း လွတ်မြောက်လာပုံကလေးလည်း ပြောပါဦး”

“ကပ္ပတိန်တို့ ပြန်မလာဘဲ နောက်တစ်ယောက်နဲ့ ကင်းလဲတော့ သူတို့လူမဟုတ်တာလည်း သိရော သတ်ကြ ပုတ်ကြတာနဲ့ ကျွန်တော်လည်း လွတ်အောင်ရုန်းပြီး ပြေးခဲ့တာပေါ့ ကျန်တဲ့ ဒင်္ဂါးလေးနဲ့ လွတ်အောင်လုပ်ရတာ ကျွန်တော်တို့ အကြောင်းလည်း သိသွားတော့ Badakhazan တွေက တစ်မြို့လုံး ပိုက်စိပ်တိုက်စစ်တော့တာပဲ၊ အဲဒါနဲ့ ဆက်နေလို့မဖြစ်တော့တာနဲ့

ကုလားအုပ်ငှားပြီး ဒီပြန်ခဲ့ရတော့တာပဲ၊ ကပ္ပတိန်သတင်းလည်း မမေးနိုင်တော့ဘူး ခင်ဗျ၊ ဒီရောက်မှ ဂျာမန်လေယာဉ်ဆင်းတဲ့ သတင်းကြားတာနဲ့ တာဝန်ရှိတဲ့ လူတွေနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီးလာခဲ့ တာခင်ဗျာ”

“အင်း မင်းလဲ အမှန်တော်ပါပေတယ် အလီရေ၊ မင်းညီ မာဆွတ်ကတော့ နောက်ဆုံးမှ ကျပြီးကျန်ခဲ့ပြီကွ”

ကျွန်ုပ်သည် မပြောမဖြစ်သဖြင့် မာဆွတ်အကြောင်းကို ပြောပြရတော့၏။ မာဆွတ်အတွက် ရသင့်ရထိုက်သော ဆုကြေးများရရှိရေးအတွက်လည်း အာမခံပေးလိုက်၏။

“မင်းတို့တပ်ထဲဝင်မလား အလီ၊ မင်းကို ရာထူးရ အောင်လုပ်ပေးမယ်ကွာ”

“အရင်က လိုပါတဲ ကပ္ပတိန် ကျွန်တော် ရွာကိုပြန်ပါမယ်။ ရွာက ကျွန်တော့်ကို ပြန်ခေါ်နေပါပြီ။ မာဆွတ်ရဲ့ အမျိုးတွေလည်း စောင့်ရှောက်ရဦးမယ်။ ကပ္ပတိန်ရာထူးပေးတာကိုလဲ ကျေးဇူး တင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါကပ္ပတိန်”

“ခွင့်လွှတ်ပါတယ်ကွာ၊ မင်းကျေးဇူးတွေ ငါ့အပေါ်မှာ အများကြီးပါ။ မင်းကြိုက်သလို လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေပါကွာ၊ ကဲ တဲ ငါ့ကောင်ကြီး ပျော်ရွှင်ပါစေ”

ထိုနေ့က အလီသည် ကျွန်တော်တို့နှင့် စကားအချိန်

www.burmeseclassic.com

အတော်ကြာအောင်ပြောပြီးမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားပါ တော့သည်။

အလီအပြန်တွင် ကျွန်ုပ်နှင့် ကပွတ်နံအင်းဒရူးတို့၏ လစာငွေများ အားလုံးကို သူ့အားပေးလိုက်ပါသည်။

* * *

နောက်ရက်အနည်းငယ်အကြာတွင် ကျွန်ုပ်သည် မိခင်တပ်ရင်းရှိရာ ရာဝါပင်ဒီသို့ ပြန်ခဲ့ပြီး မကြာမြင့်မီမှာ ပင် ဗြိတိသျှ အစိုးရအဖွဲ့မှ ဖြင့်သည့် D.S.O ခေါ် Distinguished Service Order သို့ တံဆိပ်နှင့်အတူ ဆုကြေးငွေ ရှုပ် သုံးသိန်းစီကို ကပွတ်နံ အင်းဒရူးနှင့်အတူ ရရှိခဲ့ပါသည်။ ဗြိတိသျှအစိုးရမှ အလီနှင့်မာဆွတ်တို့အတွက်လည်း ဆုကြေးငွေ ရှုပ် တစ်သိန်းစီ ချီးမြှင့်ခဲ့ရာ ပက်ရှုဝါ မြို့အနီး၌ သူတို့ရွာကလေး အထိ အနောက်မြောက် နယ်ခြားအစိုးရမှ သွားရောက်ပေးစို့ ချီးမြှင့်ခဲ့လေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူတစ်ပါးမလုပ်ကိုင်နိုင်သည့် စွန့်စွန့်စားစားအလုပ်ကို မြန်မာလူမျိုး ကျွန်ုပ်ကပွတ်နံ စောနားမူး အနေဖြင့် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်ကိုပင် အထူးဂုဏ်ယူမိပါကြောင်း။

* * *

“စာရေးသူ၏မေးမြန်းချက်”

ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီး ကပွတ်နံစောနားမူးသည် ‘လူ၏ ယခုစွန့်စားခန်းကိုပြောပြသည့်ညက ယခင်က ထက်အာမိရပ် ခပ်များများကို ပိုမိုသောက်သုံးခဲ့လေ၏။

“ပါးပါးရဲ့စွန့်စားခန်းကို မဖြစ်နိုင်တာကို ဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့ရတဲ့ Mission Impossible လို့ပြောရမှာပေါ့နော်”

“အင်းဒီလိပ်ပြောရတော့မှာပေါ့၊ အခုနေအခါမှာတော့ ဒါတွေဟာ ယုံတမ်းစကားတွေဖြစ်လောက်ပါပြီ။ ဧမုလည်းဧမု

www.burmeseclassic.com

လောကီပြီပေါ့၊ ဒီနေရာတွေက မထင်မရှားနေရာတွေဆိုတော့ အံ့အရံအချိန်ထိလည်း ဘယ်သူ့မှ သိပ်မထိကြဘူး၊ တကယ်တော့ အာဖဂန်နစ္စတန် နိုင်ငံရဲ့ မြောက်ဖျားလေး၊ ပါကစ္စတန်ကသွားရတာ။ ဟိုတုန်းက အိန္ဒိယ၊ အခုတော့ ပါကစ္စတန်ပေါ့။

“ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ၊ D.S.O ဘွဲ့ ရခဲ့တာ ဒီကိစ္စပေါ့နော်။ တစ်ခြားရော ပါးမီးဘာဘွဲ့ ရခဲ့သေးလဲ”

“အင်း V.C လို့ခေါ်တဲ့ Victoria Cross လဲရခဲ့ပါသေးတယ်”

“အဲဒါကြုံတဲ့အခါ ပြောပြပါဦးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်က မနက်ဆို သံလွင်ကမ်းခြေသွားရတော့မှာ”

“ပြောပါမယ်၊ ဒီနေ့မှာတော့ ညလဲနက်ပြီဆိုတော့ ဒီလောက်နဲ့နားကြတာပေါ့နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ၊ တစ်ခုပဲမေးစရာကျန်ပါတယ်၊ ပါးမီး မှန်မှန်ဖြေစေချင်ပါတယ်”

“မေးပါလေ”

“ ကိုယ့်တစ်ကယ်ချစ်ပြီး အနစ်နာခံခဲ့တဲ့ မိန်းကလေး တစ်ဦးကို လုပ်ငန်းနဲ့တာဝန်ကြောင့် ယောက်ျားကြီး တန်မဲ့နဲ့ ဒီလိုပစ်ပစ်ခါခါ လုပ်ခဲ့ရတာ ဘယ်လို များခံစားမိပါသလဲခင်ဗျာ”

“ဘယ်လိုခံစားရလဲဆိုတာတော့ မပြောတတ်တော့ပါဘူး။

အဲဒီကိစ္စဖြစ်ပြီးကတည်းက အိန္ဒိယမှာ ဘယ်မိန်းမနဲ့မှ မဆက်ဆံဖြစ်တော့ဘဲ လုံးဝကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေခဲ့တာ မြန်မာနိုင်ငံပြန်ရောက်မှပဲ ဆေးရုံတက်ရင်း ဖိုးခွားရဲ့အမိုးကြီးနဲ့ တွေ့လို့ အသက် ၄၀ ကျော် ၅၀နီးပါးမှ မိန်းမရံတော့တာ ဖြစ်ခဲ့ရော အဲဒီလို မဟုတ်ရင် မိန်းမတောင် ယူဖြစ်တော့မယ်မထင်ဘူး”

ဪ ဝှန်စွန့်စားစားလုပ်တတ်တဲ့ စစ်သားကြီးမှာလဲ အသည်းနှလုံးနဲ့ပါတကား။

သောင်းဝေဦး

၃၀. ၉. ၂၀၀၈

မိုဒြမ်းကိုးကားသည့်စာအုပ်များ

၁။ The Second World War, Volume III
by Winston Churchill

၂။ အမှတ်(၁၇) အိန္ဒိယတပ်မသမိုင်း ၊ လေ့ကျင့်ရေး ညွှန်ကြားရေးမှူးရုံး၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန

